

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡΙΘ. 22/1950 ΔΡΧ. 3500

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ

A.Δ.Κ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ - Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. - ΑΘΗΝΑΙ - Τηλέφωνον 33.533

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΡΙΘ 5. - Τηλέφωνον 26.343

Στο "ΦΑΡΟ", δὲ βρῆτε πάντοτε
τὰ ἐκλεκτότερα ἑμπορεύματα ἐν
πλούσιες ἐνδοχές καὶ ποδὺ χαμη-
ρὲς τιμές.

Κατάστημα Νεωτερισμῶν
"Ο ΦΑΡΟΣ"
Ε. Η. ΔΡΥΜΩΝΑΣ & ΣΙΑ
Σταδίου 57

"Όταν λείπη ό γιακάς

Τό ταγιέρ αυτό μπορεί νά γίνη από μάλλινο ή βαρὺ μεταξωτό ύφασμα. Οἱ πένες τῆς τάγιας προεκτείνονται ἕως τῆς λοξῆς κομμένης τσέπης. Μανίκια ραγκλάν. Μία ἐσάρπα βελούδινη κλείνει τὸ λαιμὸ με μίαν ἀγκράφα.

Τὰ μανίκια ραγκλάν τονίζονται σ' αὐτὸ τὸ ραγκλάν ἐπ' αὐτῶν με τὰ λοξὰ κοψίματα, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια γραμμὴ πού στενεύει πρὸς τὰ ἑπάνω γιὰ νὰ σχηματίσῃ ἴσιον λαιμὸ. Κουμπιὰ διπλά.

ΕΠΑΝΩ: Μαύρο θελούδινο ταγιέρ με φούστα φουρὰ καὶ ζακέτα αὐστηρὰ ἐφαρμοστὴ με πέννα. Τὸ στρογγυλὸ μπόρο τοῦ ἐμπρός σταυρώνει πολὺ καὶ κλείνει ἕως τὸ λαιμὸ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μαντὸ ἐπί τὰ ὄρθρα, με φαρδεῖα γκοντέ καὶ πελώριες τσέπες κάτω. Κορσὰς κιμονό, κλειστὸ μ' ἓνα κουμπὶ πᾶνω ἀπὸ μίαν μεταξωτὴ ἐσάρπα. Ραφὴ στὸ ἐπ' αὐτό.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

* Στη σειρά των μαθημάτων του «Αθηναίου», που αρχίζουν σε λίγες μέρες, θα δώσουν ειδικές διαλέξεις δυο Έλληνίδες επιστήμονες, η Σοφία Μ. Γεδεών και η Ειρήνη Παϊδούση, με θέματα αναφερόμενα στους γονείς και στις υποχρεώσεις τους για την αποδοτικότερη ανατροφή των παιδιών τους.

* Κυκλοφόρησε το 67ο τεύχος του περιοδικού «Ελληνική Δημοκρατία», αφιερωμένο στη ζωή και στο έργο του ποιητού «Αγέλου Σημηριώτη», που πέθανε στα 1944. Δημοσιεύονται διάφορα ανέκδοτα ποιήματά του και μία σημαντική μελέτη του με τον τίτλο «Η Έλληνίδα Γυναίκα — Η Γυναίκα του Λαού», που πρέπει να διαβάσει από κάθε Έλληνίδα και περισσότερο από τις μητέρες.

* Η δημοσιογράφος κ. Ελένη Σιφναίου ετοιμάζει για έκδοσι μία σημαντική μελέτη για τον Τσέχωφ, μεταφρασμένη από το ρωσικό.

* Επίσης η κόρη του Καλοσούρου κ. Αιμιλία Φώκα, που ασχολείται με τα γράμματα, έχει τελειώσει μία μεταφρασμένη μελέτη του Σαβάν για τους Έλληνες εξεπαιδευμένους που πολέμησαν στη Γαλλική Επανάσταση. Το έργο είναι αποκαλυπτικό για τις πολυτιμες πληροφορίες του.

* Ο προορισμός της μητέρας είναι ο τίτλος μιας ψυχολογικής μελέτης που κυκλοφορεί αυτές τις

ημέρες, πριν απ' τις γιορτές, από την καθηγήτρια Ηρώ Μπολμέτη.

* Οι θαυμαστές και οι θαυμαστές της μεγάλης ποιήτριας του πόνου Μαρίας Πολυδούρη ετοιμάζουν ένα σοβαρό φιλολογικό μνημόσυνο της με την ευκαιρία της είκοσαςετίας από τον θάνατό της, στην αιώνα του «Παρνασσού» με έκλεκτους ομιλητές και ομιλήτριες.

* Έκυκλοφόρησε η ποιητική συλλογή «Θρόμβοι δακρύων» της νέας ποιήτριας «Ολγας Παπαστάμου». Τα ποιήματα τα διακρίνει ένα λεπτό και ευγενικό αίσθημα.

ΜΟΥΣΙΚΗ

* Δόθηκε στον «Παρνασσό» μ' εξαιρετική επιτυχία το ρεσιτάλ της Γαλλίδος καλλιτέχνιδος Ζάν Μαρτί Νταρέ με έργα του Μπετόβεν, Μπάχ, Σούπερ κλπ.

* Κυκλοφόρησε το περιοδικό «Νεοελληνικά» με έργα πρωτότυπα του Έλληνος μουσουργού Λεβίδη, πάνω σε στίχους του ποιητού «Αγγέλου Σημηριώτη».

* Με τη διεύθυνση του καλλιτέχνη Βάλτερ Πφέφερ δόθηκε την περασμένη Δευτέρα από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών η μεγάλη έκπομπή αποσπασμάτων από όπερες με τη συμμετοχή της «Ανθής Ζαχαράτου και Μαρίας Παπαδοπούλου, Λ. Ίωαννίδη κλπ.

* Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η τακτική συναυ

λία της Κρατικής «Ορχήστρας», που δόθηκε την περασμένη Κυριακή στην αίθουσα του κινηματογράφου «Ορφέας» υπό την διεύθυνση του κ. Θ. Βαρδαγιάννη. Το πρόγραμμα ήταν πλουσιώτατο με έργα Μπάχ, Βάγκεν, Βέρνερ κλπ. Διακρίθηκε ως σολίστ η σοπράνο κ. Φλόρανς Κέρκ.

ΘΕΑΤΡΟ

* Η Λυρική Σκηνή καταρτίζει πρόγραμμα ελληνικών έργων. Από τα πρώτα που θα δοθούν μετά τον «Κουρέα της Σεβίλλης» είναι δυο έργα του Καλομοίρη «Τα ξωτικά νερά» και η «Αντρεία» στην οποία θα εμφανισθεί η Έλληνίδα χορογράφος κ. Τσιτάντα Βαρούτη. Τους πρώτους ρόλους στα έργα του Καλομοίρη θα έχουν εκ περιτροπής οι θεάτροι «Αντώνης Δελνιδας, Λύσανδρος Ίωαννίδης και ο βαρύτονος Βαγγέλης Μαγκλιδέρης.

* Ο θίασος Κοτοπούλη ετοιμάζει δυο κωμωδίες του Σώμερσετ Σώμ «Διά παρασχεσίνας πληροφορίας» και του Καγια-Σέ «Ο έρωας άγρυπνεί». Στο μεταξύ συνεχίζονται οι παραστάσεις της «Αννας των 1000 ημερών».

* Η μεγάλη καλλιτέχνης μας Κυβέλη θα πρωταγωνιστήσει στο έργο «Δάφνη Προερέας», που θα παιχθεί προσεχώς από το Έθνικό Θέατρο.

ΧΟΡΟΣ

* Το μεγαλύτερο θεατρικό γεγονός που περιμένει η πρωτεύουσα μέσα στο Δεκέμβριο είναι ο έρχομος του μεγάλου Ισπανικού Μπαλέτου, που θα εμφανισθεί στις 8 του Δεκέμβρη στην αίθουσα του κινηματόφου «Ορφέας» με 110 χορεύτριες. Τις πρώτες επιδείξεις του θα παρακολουθήσει το Υπουργείο Συμβούλιου και το Διπλωματικό Σώμα.

* Η χαριτωμένη Έλληνής χορεύτρια Σούλιγγα, μαθήτρια της έκλεκτης χορογράφου μας κ. Έλλης Ζουρούδη, θριαμβεύει σε ωραιότερες εμφάνσεις μοντέρνων εξαντρικών χορών στο κοσμικόν κέντρον «Φλορίνα».

ΚΑΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

* Η έκλεκτη ζωγράφος — χαράκτρια Βάσω Κατράκη θα εκθέσει προσεχώς μία σειρά από ξυλογραφίες εμπνευσμένες από την αγροτική ζωή του Μεσοποταμίου. Η νέα εργασία της διακεκριμένης ζωγράφου αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από τους καλλιτεχνικούς κύκλους.

Το «Ρώτερ» της γειτονιάς

ΣΤΟ ΩΔΕΙΟ

«Ε, αυτό δεν το περίμενα. Η Ζαμπέτα, η κόρη της κυρά Θεώνης, γράφτηκε, λέει, στο Ωδείο».

— Τι νάκανα, κυρά Εύλα, λία μου, το κορίτσι ήθελε να σπουδάσει. Θα πάθαινε τίποτα το πούλακι μου αν δεν την αφήναμε.

Τι να πής; Αυτό μάς μάρανε. Δεν μπορεί, θλίπεις, το κορίτσι χωρίς μουσική. Το έχει το αίμα της. Είναι οικογενειακό, γιατί ο μπαμπάς της, ο κύρ-Παντελής, είναι φωνογραφικός κι' ο θείος της, ο Μηνάς, γυρίζει με τη λατέρνα. Τι να πής;

— Καλά, κυρά Θεώνη μου.

Και τα έξοδα;
— Α, όσο γι' αυτό, δε σκοτιζόμαστε. «Ας είναι καλά ο καθηγητής της. Είναι συγγενής σας;
— Όχι, καλέ, από μόνον του προσφέρθηκε να τη σπουδάσει επειδή, λέει, είναι ταλέντο και θα γίνει μία μέρα μεγάλη και τρανή. Είναι χρυσός άνθρωπος, ο κύριος Φαίδων.
— Ο κύριος Φαίδων που έρχεται στο σπίτι σας είναι καθηγητής;
— Βέβαια, δεν το ξέρετε; τη συνοδεύει στο πιάνο.

«Αμ' πές μου έτσι, χριστιανή μου, να καταλάβω. Ο κύριος Φαίδων καθηγητής; «Ας γελάσω. Και τη συνοδεύει, λέει, στο πιάνο. Καλέ δεν ντρέπομαστε, λέω γώ. Ποιό πιάνο και πράσιν' αλόγα. Αυτός, μάτια μου, τη συνοδεύει παντού!... Όλη τη νύχτα γυρίζει το βρωμοθλιγκό μαζί του. Για νομίζει πως τρώει άχυρα. Άλλω, κατά μάνα κατά κόρη. Τι να δη το κορίτσι. Την μάνα της, που μέχρι τα προχτές γύριζε στο σπίτι της τα μεσάνυχτα η τον προκομμένο τον πατέρα της που άφισε την πρώτη του γυναίκα με την κοιλιά στο στόμα κι' έμπλεξε με μία σουρλουλού. Άλλα τι με νοιάζει έμένα. «Αν πώ και τίποτα, θα πουνε ότι κάνω κουτσομπολιό κι' εγώ πά-πά-πά Θεός φυλάξει τέτοιο πράμα.

Η κυρία ΕΥΛΑΛΙΑ

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

των εξωφύλλων μας

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Θαυμάσιο καμυλό ριχτό επαναφόρι με μανίκια κιμονό γαριρισμένα στα τελειάματα με φαρδύ εσωτερικό γαζί. Τσέπες ιδιαίτερα μεγάλες και φαρδύς μύτερες γιακάς.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Αριστερά και δεξιά: Ταγιεράκι από μάλλινο ξέρο, πράσινο εκούρο το ένα και εκάτι το άλλο. Η ζακέτα είναι σε φόρμα κιμονό, με μανίκια τρία τέταρτα, γαριρισμένο με ρεβέρ αντίθετου χρώματος: εκάτι το πράσινο και πράσινο το εκάτι.

Γιακάς με πατούρα, κουμπωτά κλειστό. Έως κάτω τη ζακέτα καθώς και στην ίδια φούστα. Στο πλάι σούρες με λαστίχο.

Στο κέντρο, φορεματάκι ντε πιές, από μάλλινο ξέρο. Η μπλούζα είναι γαριρισμένη με δυο τσέπες, που κλείνουν με ένα μεγάλο κουμπί, χωρίς κοπάκια. Οι τσέπες της φούστας είναι ανάλογες. Η φούστα είναι ίσια, με ραφή εμπρός και σούρες, που κρύβονται μέσα στις πλάιες τσέπες.

ΣΥΝΑΡΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100.000

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50.000

ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Λίραι Αγγλίας 3.0.0

Δολάρια 8

ΣΤΟ ΑΡΜΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

«Ακουα τον Ιεροκήρυκα. Σφοδρό κατηγορητήριο εναντίον της μόδας. Και τί αυστηρές εκφράσεις εναντίον των γυναικών που έχουν παραδώσει την ψυχή και την σκέψη τους σ' αυτήν... Σά να προ- κείται περί αμαρτωλών που ακολουθούν το δρόμο του Σατανά.

«Ενα άμελλικο «ούαι υμίν», με στόχο τις κυρίες που διακονούν με φανατισμό το ναύ της μόδας. «... Καθ' ην στιγμήν — ελεγε το κήρυγμα — υπάρχουν αδελφοί μας οι οποίοι πένονται, υπάρχουν άσπετοι και γυναικείοι...». Το γνωστό «κατηγορώ» της λογικής και της φρονήσεως, που διατυπώνουν οι άνθρωποι της Εκκλησίας για να καυτηριάσουν τις εξάλλες δαπάνες των γυναικών, που κατέχουν αι από τη μανία του λούσου.

Ο όμιλητής ενεπνεύσθη το θ' α τον από τα πρόθυρα του χειμώνα, που ενώ από το ένα μέρος κάνει πιο έντονη τη δυστυχία της φτώχειας, από το άλλο δίνει το σύνθημα στις εξορμήσεις για τον συντονισμό της γκαρνταρόμπας με τις απαιτήσεις της νέας σαι- ζόν.

Θέμα πάντα επίκαιρο. Οι νοσταλγοί των καιρών, που δνομά- ζουν «παλιούς καλούς καιρούς», στρέφουν τη σκέψη τους στο παρελ- θόν για να συγκρίνουν το χτες με το σήμερα και να υπογραμμί- σουν την απλότητα και την ολιγάρκεια των γυναικών της εποχής τους. Μεγάλη η πλάνη τους. Φαίνεται ότι η πάροδος του χρόνου, εξασθένισε μαζί με τ' άλλα και τη μνήμη τους. Δεν υπήρξε εποχή, από τότε που υπάρχει γυναίκα στον πλανήτη μας, που η κλίση στη μόδα να μην αποτελει τη βασική μέριμνα της Εύας. Έργο του όψεως της Γραφής, που έθεσε τέρμα στο καθεστώς του γυναισμού κι' έγινε άφορη να προσφύγει η πρωτόπλαστη στα φύλλα συκής, που είναι και ο πρώτος οίκος ραπτικής της οικουμένης.

Από τη στιγμή εκείνη η γυναίκα είναι στο άρμα της μόδας. Σε όλες τις χώρες, σε όλους τους αιώνες. Κατά διαφορετικό πρό- πο στα διάφορα γεωγραφικά πλάτη και στις διάφορες φυλές, πάν- τα όμως με πάθος και με απόλυτη πειθαρχία στις επιταγές της.

Σε όλους δε τους καιρούς σπληνιευτής της μόδας, ο άντρας. Γι' αυτόν γίνεται, και την κατακρίνει. Αυτός την χαιρείται, και την άποθεϊ. Για ν' άρση στον άντρα δαπάνη την επιπονητικότητα της γυναίκα. Και ο άντρας προσποιείται ότι ειρωνεύεται, ή ότι δυσφο- ρεί. Πόσο ανειλικρινής είναι στη δυσφορία και στο κατηγορητήριο του, το μαρτυρεί το γεγονός ότι ο ίδιος, άλλοτε με την ιδιότητα του πατέρα, άλλοτε του συζύγου, άλλοτε του παράνομου συντρό- φυ, χρηματοδοτεί όσα με τα λόγια κατακρίνει και άποκρούει. Και καλά τώρα, που ένα μεγάλο μέρος των γυναικών εργάζονται και ι- κανοποιούν τις ανάγκες τους με πόρους δικούς τους. Δεν είναι ά- μιας ούτε μισός αιώνας που η εργαζόμενη γυναίκα ήταν η εξάίρεσι και ο άντρας επωμιζόταν όλα τα βάρη του πολυδάπανου δεστιά- ριου.

Χωρίς ανάπαυλα. Δίχως διακοπή. Θυμώμαι την περίοδο του πολέμου. Το «πεινώ» στους δρόμους, και η μεταξωτή κάλτσα στο πόδι, και η γούνα στην πλάτη. Για άνα σθησι την κατηγορήσαν και τότε και την καλούσαν στην όδο της λογικής.

Το ίδιο και τώρα. Ζητούν τα άδύνατα. Η μόδα ήταν άρχισή να λογικεύεται, θα άρχισή να βαδίζει προς τον τάφο. «Αδάπανη και χωρίς τα περιττά της, παύει να είναι μόδα. Ας της άφαιρέσετε την άναίσθησι, τη σκοτώνετε. Είναι άναίσθητη σαν τη φύσι. Μή- πως κι' αυτή συμμετέχει στις άναταραχές της ζωής μας; Μπορεί να σείεται η γή από τις κακίες των ανθρώπων. Η φύσι άδιαφορεί. Με τα πρώια της ράζ, με τα χουσαφια του μεσημεριού, με τις παρφύρες του δειλινού, με τα κίτρινα φύλλα του φθινοπώρου, με τη λευκή έρμινια του χειμώνα, με τα χρυσάνεμα και τις ντάλιες, ά- κολουθεί τη μοίρα της, άπαθής στις άνθρωπινες δυστυχίες.

Η έπιμονή αυτή της φύσεως στο περιττό και στο σπάταλο διά- κοσμο, είναι το πιο ισχυρό επιχείρημα υπέρ της μόδας. Τίποτα δεν είναι ίκανό να σταματήσει τη φύσι. Καμμία δύναμι δεν είναι ίκανή να σταματήσει τη μόδα. Δυνατή κι' αυτή σαν τη φύσι, δε χρειάζεται συγγόρους για να διατηρήση το θρόνο της. Άντερση από τις κρίσεις των ανθρώπων, άδιόφορη για την κατακραυγή, πιο δυνατή από τους δυνατούς, άκλόνητη από το θρόνο της, μέσα στους άναριθμους αιώνες της ύπαρξέως της, έχει άντιμετωπίσει διώ- ξεις, άφορισμούς, άναθέματα, όλα τα όπλα που οι Έκκλησίες και οι Πολιτείες χρησιμοποίησαν για την εξόντωσί της. Η «άτομική» όμως της μόδας δεν έχει άνακαλυφθεί ακόμα. Δεν υπάρχουν έκστρα- τεία εναντίον της που να μη γελοιοποιήσουν εκείνους που την είχαν άναλάβει. Καθεστώς με μακρότατη παράδοσι, γέννημα του προ- πατορικού άμαρτήματος, δημιούργημα της θείκης κατάρτας, δεν είναι από εκείνα που φοβούνται τους διωγμούς των ανθρώπων. Το παρελθόν έγγυάται το μέλλον της. Στο πείσμα της λογικής και της ήθικης, η μόδα ζή και θα ζή όσο υπάρχει στη γή μια Εύα, μια συκιά κι' ένας Άδάμ για να ποτίξη το δέντρο με τον ιδρώτα του.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

— «Έγινε και Ταρζάν με το παρκέ σου, γυναίκα. Να δούμε και τί άλλο θα γίνει!»
(Του Αρχέλαου)

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η παντογνώστρια

Δεν τολμάς ν' άνοιξης το στόμα σου! Να θυλάς άχνα για ό,τιδήποτε. Μα κι' αν κά- ποτε κάνης το λάθος και τ' ά- νοίξης, δεν έχεις να κερδίσης τί- ποτα. Θα σε διακόψη στη στι- γμή, θα σε διορθώση, θα σου πάρη το λόγο από το στόμα σου και θα στον τελειώση όπως θέλει αυτή. Και σύ πρέπει να την άκους με τεντωμένα τ' αυ- τία, εύχαριστημένη και τυχερή, γιατί από την κουβέντα της θα μάθης, θα διδαχθής, θα ωφελη- θής!

Έρεει άπ' όλα! Κόψιμο, ράψιμο, πλέξιμο, φώνισμα, νοικοκυριό. Τα φαγητά της δεν τ' άφτιάει άλλος στην ύ- φηλο, τα γλυκά της δεν έ- χουν το ταίρι τους, το κέντη- μά της το δικό της. Τίποτα δεν είναι που να μην ξέρη και της άρέσει να διαλαλή παντού τις γνώσεις της.

Πάινει ύφος δασκάλου — τί δασκάλου! καθηγητή του Πανεπιστημίου το λιγώτερο κι' άπό τους λίγους, τους διαέ- χτους, τους άνομοστους. Και σύ μονομιάς νοιώθεις άντικρυ της σά μαθήτης άνηξερσ, ά- σπριχίωτος, καθισμένος να δώ- σης εξετάσεις.

Δε βάσεις κιμένο στους κε- φτές; σε ρωτά με φωνή κο- φτή και δυνατή.
Μπερδεύεσαι άπό την αύθεν- τία της, δειλιάσεις, τα χάνεις, τραυλίζεις, και στο τέλος όμο- λογείς ό,τι όχι. Θέλεις να προ- σθέσης πως δε σ' άρέσει το κί- μινο, μα δεν τολμάς. Δεν έχεις άλλωστε και τον καιρό. Η φωνή της άντηχει τόμπρα, στα- ρατή, κοφτή, άναμφισβήτητη.

Ποτέ μου δεν έκανα κεφέτ- δεσ χωρίς κιμένο! Δοκίμασε και θα δής!
Κι' έξαρνα τα μάτια της καρ- φώνοπα: στα δικά σου εξετα- στικά, φοδερά, μάτια στεγνού και ξεροί εισαγγελία.

Πως τους φτιάχνεις τους κεφτές;
Κάτω άπ' αυτή τη ματιά γί- νεσαι πιά έρσιτίο, πτώμα. Άν- θρώπος χωρίς βούλησι, χωρίς πνοή. Κι' εκείνη το βλέπει, το

καταλαβαίνει και σε παίξει σαν τη γάτα με τον ποντικό.
— Πως τους φτιάχνεις τους κε- φτές;
Και σύ άρχίζεις μαγνητι- σμένη:
— Πάινω τον κιμά, το ψω- μί μαλακωμένο...
— Μαλακωμένο με τί; σε κό- δει η φωνή σαν ξουραφί.

Με τις λίγες δυνάμεις που σου μένουν άποφεύγεις την πα- γίδα. Το μαλακώεις το ψωμί σου με νερό, μα έχεις άκουστά πως το μαλακώνουν και με γά- λα. Δεν ξέρεις με τί το προτι- μά ο καθηγητής σου και λές:
— Με γάλα ή με νερό.
— Με γάλα! φωνάζει η παν- τογνώστρια.

Καρδιωμένη κάπως παίρνεις κουράγιο κι' εξακολουθείς.
— ...ρίχνω στη ζύμη τ' αυ- γά ένα—ένα...
— Δεν τα χτυπάς;;!!
Δεν μπορείς πιά να όπισθο- χωρήσης.
— Όχι, λές.
— Άσας!!
— Σ' έπιασε! σε τσάκωσε!
Σε κυττάζει με σίκτο, και ξερο- βήχει δυο φορές να κολήσει τη φωνή της, και σου λέει:
— Άκουσε, παιδί μου, πως θα τους κάνης.

Και κειθα μαθαίνεις πως τό- σα χρόνια δεν είχες ιδέα από ιε- φτές κι' άς νομίζες πως τους έφτιάχνες καλούς κι' άς άρέσανε τόσο στον άντρα σου, στα παι- διά σου και στους φίλους σας.
Προχθές ήρθε στο σπίτι μου και με όρκε με πλέκω.
— Δές, της είπα χαρούμενη, μια όραία μπλούζα που άρχι- σα.

Η παντογνώστρια πληρώσε, έπιασε το πλέχτο, το κυττάζε- καλά, το γύρισε άπό την άνα- ποδη κι' ύστερα κυττάζε και μένα.

Δε μούλεγες πως ήθελες να πλέξης μπλούζα να σου δώ- σω τη δική μου; είπε. Και την άφησε μουρμουρίζοντας σιγά, μα όχι άρκετά σιγά για να μη την άκούσω:
— Κρίμ! στον κόπο σου!
Κρίμα!

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ

Μου λείπεις...

Μου λείπεις! "Αδειο το σπιτάκι μας παιδί μου έσύ, μονακριβό μου! Τ' αυτιά δε μου χαιδεύει το γελάκι σου, τα μάτια στερηθήκανε το φώς μου. Οι μέρες χρόνια, δε διαβαίνουν. Σβούν πριν άνθίσουν τα φίλια μου. "Ονειρα μέσ' στο νού μου ταξιδεύουν. "Αχ! Νά 'σαι, άγόρι μου, κοντά μου... Σε βλέπω. Πλάστες τα χεράκια σου, σφυράκια... χαρτανάκια... και διδίδες. Και τ' άραδιάζεις στη γωνίτσα τ' αυτοκίνητα. Άνοιγω, με χαρά τα μάτια μου, τα χέρι' άπλώνω να σε πιάσω... Τ' όνειρο φεύγει σαν το σύγνεφο. Τά δέντρα μου 'κρυσαν το δάσο. Μου λείπεις! Άνοιξη κι' αν γέλασε, το στόμα από καιρό 'χει κλείσει. Προσμένω και σου στέλνω την εύκόλα μου. Τρέχουν τα μάτια μου σά θρύση...

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ — ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΜΟ

Ξεκινάω από το γράμμα μιάς φίλης μου που παραπονεύεται πως οι περισσότεροι άντρες αποφεύγουν τον γάμο, και ζητούν πρώτα να γνωρίσουν καλά την κοπέλλα και κατόπιν ν' αποφασίσουν αν θα παντρευτούν. Κι' αυτό είναι το πεπαιγμένο της φίλης μου.

Κι' έχω, άρα, πώς υπάρχουν κοπέλλες που σκέπτονται έτσι. Και βέβαια πρέπει να γνωριστούν οι άνθρωποι πριν αποφασίσουν να ζήσουν μαζί δάκερη ζωή. Αυτό έπρεπε οι ίδιες οι κοπέλλες να το ζητούν και να μη δοδίζουν με κλειστά μάτια, ζητώντας έναν οποιοδήποτε γάμο. Από μια τέτοια ένωση, χίλιες φορές καλύτερη η ζωή της νεοντοκόρης.

Ας μη νομίζουν πως το πάν είναι ένας γάμος. Τις πιο πολλές φορές οι γάμοι είναι άτυχοι, κι' αυτό κι' έχωμεν τόσα ζευγάρια δυστυχισμένα. Κι' ίσως να μην υπήρχε ούτε ένα τέτοιο, αν πριν από το γάμο οι άνθρωποι φρόντιζαν να γνωριστούν.

ΜΥΡΤΩ

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΓΙΑΣΕΜΙ Μ. Δ. Α.

118: Στις 8 Νοεμβρίου λοιπόν έλειψα τα 23 χρόνια της ζωής σου. Εύχομαι να τα εκατοστήσεις, καλή μου φίλη, κι' από δω και μπρος όλα χαρές να νιώθεις. Η ιστορία σου πολύ συγκινητική, όχι όμως και τόσο τραγική που να σε κάνει να σκεπτόσαι να πεις να πείσεις από την 'Ακρόπολη. Πιστέρε με, έχουν πάσει πολλά κορίτσια αυτό που έπαιζε έσ' σου. Αν σ' εγκατέλειπε ο άνθρωπος που το δόθηκες μ' όλη την όρμη της αγάπης και της νεότητάς σου, αυτό θαρρείς αποκλειστικά εκείνο! Έσένα δεν πρέπει να σε κάνει να ντρέπεται. Φάνηκε πιο αληθινή απ' αυτόν. Η ιστορία βέβαια δεν είχε καλό τέλος, όμως θαταν χειρότερο αν τον αγαπούσες ακόμα. Αφού δεν τον αγαπάς πιά, ξαναζήσε τη ζωή σαν καινούργιος άνθρωπος.

Όσο για τον νέον που άλλαλαγραφεί μαζί του, και σου λέει πως θαρρείς τα Χριστούγεννα, δεν μπορώ βέβαια να προβλέψω από τώρα αν θα σε παντρευτεί, όμως κι' αν δεν γίνη πάλι δεν πρέπει ν' απελπίζεσαι. Κάποτε θα βρεθεί το καλό παλληκάρι που θα του πησ όλη την αλήθεια και θα σε νιώσει. Μ' έκεινον θα ζήσης ευτυχισμένη.

ΜΑΓΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ Κ.Μ.Κ.Β. 25: Το γράμμα σου, μικρή μου, μ' έκανε να χαμογελάω. Ποιόν απ' τους δυο λοιπόν θέλεις να πάρης; Και τον πρώτο μπορείς να παντρευτείς, γιατί δεν είναι εμπόδιο το ότι η αδελφή της μαμάς σου έχει βαπτίσει τον μικρό τον αδελφό, και τον δεύτερο που σπουδάζει στο Πολυτεχνείο. Δεν νομίζεις όμως ότι διαλέγεις κάπως να σκληρώσεις τη ζωή σου απ' τα δέκα δικτά σου χρόνια; ΒΑΡΟΥΖΟΥΕΛΑ Κ.Β.Σ.: Ναι, καλή μου, αν σου ζητήση να παντρευτείς νομίζω πως πρέπει να δεχτείς. Η θρησκεία δεν είναι εμπόδιο. Άλλα γιατί δεν σου το ζήτησε ακόμα αφού τόσο καιρό συνδέσαι μαζί του;

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ Σ.Κ., Χαλκίδα: 'Απ' όσα διάβασα στο γράμμα σου, έβγαλα το συμπέρασμα πως ο αγαπημένος σου δεν σκοτίζεται καθόλου για το ζήτημα τής παντρείας, που τόσο απασχολεί τον νο σου. Γι' αυτό, αν τον αγαπάς μόνο και μόνο γιατί θέλεις να τον παντρευτείς, καλύτερα να μην είσαι με γάμος ο πόνος σου, γιατί κι' η δική σου αγάπη δεν είναι από τις μεγάλες. Χωρίς, καλή μου, κι' η τύχη θα σου χαμογελάσει απ' άλλο.

ΑΠΟΧΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ, Κάιρον: 'Η καλή, καλή μου φίλη, θέλει τόλμη. Έσύ έχεις κλειστή μέσα σ' ένα ά-

πόρητο φρούριο κι' από κει μέσα ζήτας να βρης την εύχια σου. Δεν τ' νομίζεις λίγο ακατόρητο αυτό;

Οι δυο άνθρωποι που σ' ενδιαφέρουν, δεν νομίζω να έκαναν και κανένα έγκλημα ζητώντας ο ένας να δώσει περίπατο ή να του παραδώσει μαθήματα ο άλλος. Μη τ' θέλουμε όλα δικά μας. Οι άντρες για να μας παντρευτούν πρέπει να μας γνωρίσουν. Ακόμα όμως πιο πολύ πρέπει να τους γνωρίσουμε έμεις. Έμεις πρώτες λοιπόν δεν πρέπει ν' αντιστακόμαστε σ' αυτή τη γνωριμία. Φτάνει να μαστε προσεκτικές.

ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ ΑΔΕΛΦΑΚΙΑ, 'Εν ταύθα: Τι να απαντήσω στο γράμμα 'αηλεγράφου' που μου στείλατε; Δεν έχω βέβαια την Ικανότητα Πυθίας. Τέ έχω πη και άλλες φορές αυτό. Μπορώ μονάχα να ψυχολογώ καταστάσεις, φτάνει να παίρνω κατάλληλα έρωτα. Το τηλεγράφημα-γράμμα σας το αντίγραφο, όπως ακριβώς το στείλατε, για να με δικαιολογήσουν κι' οι αναγνώστρίδες μου: 'Εβλογασημένη μας αισθηματική σύμβουλος. Δεν μπορούμε να σας εκφράσουμε την Ικανότητά μας δια το τόσο όρατο περιοδικό 'Η Γυναίκα'. Είμαστε δυο αδελφές μέσα σ' ένα σχολείο, λοιπόν την μεγαλύτερη την αγαπάς, ένας, αλλά συγχρόνως εμφανίζεται και άλλος που ενδιαφέρεται κι' αυτός. Θέλουμε τώρα να μας πητε τι πρέπει να κάνουμε, η αλήθεια όμως είναι ότι η μεγάλη αδελφή δεν αγαπά κανέναν από τους δυο.

Αυτό είναι όλο το γράμμα. Τι συμπέρασμα μπορώ να βγάλω από γράμματα; 'Αν κατάλαβα καλά, είναι ότι την μεγαλύτερη αδελφή σου την αγαπούν δυο, κι' αυτή δεν αγαπά κανέναν. Τότε λοιπόν γιατί σκοτίζεται;

ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΕΝΑΖΟ ΓΙΑ ΣΕΝΑ: Πραγματικά μόνο ένα τέτοιο ψευδώνυμο σου ταίριαζε. 'Επτά δόκλρη χρόνια ν' αγαπάς έναν άνδρα, δίχως αυτός να το ξέρη, δίχως καν να τον βλέπεις συχνά παρά κάθε 4-5 μήνες. Και να υποφέρεις τόσο... Ομολογώ πως η περίπτωση σου είναι από τις πιο σπάνιες στον κόσμο. Πως μπορεί ν' αγαπά μια κοπέλλα επτά χρόνια έναν άνδρα, δίχως καν να ξέρη αν αυτός την σκέφτηκε ποτέ του; Μα άραγε είναι αγάπη αυτό;

Πάντως για να βγής από το άδι-έξοδο που είσαι, πρέπει να επιδιώξεις να τον βλέπεις συχνά. Να τον γνωρίσεις από κοντά. 'Αν τότε δής πως δεν μπορείς να τον συγκινήσεις, και πως θα προτιμήσει μια κοπέλλα με κλίρες, όπως λες, τότε θα πη πως δεν δείχνει την αγάπη σου, κι' ούτε τον πόνο σου. Πρέπει όμως ο-

ποδοίσετε να τον πλησιάσεις καλύτερο και να το γνωρίσεις καλύτερα. Ίσως τότε να πείση κι' όλος ο θρόνος της αγάπης σου. Δεν αγαπάμε είδωλα, καλή μου, ανθρώπους αγαπάμε.

ΚΑΣΤΑΝΟΥΛΑ, Κόρινθος: Πολύ με συγκίνησε το γράμμα σου, καλή μου, και μ' έφερε κοντά σου. Σ' ευχαριστώ που μ' αγαπάς τόσο και νάσαι δέβαιη πως κι' έχω σε σκέπτομαι, καθώς σκέπτομαι κι' όλες τις καλές μου φίλες και μεράζομαι τον πόνο τους. Ούτε στιγμή δεν πρέπει να νιώθεις μοναξιά. Μπορεί να έπαψε να σ' αγαπά ο καλός σου, όμως αυτό δεν σημαίνει πως ήταν ψεύτικα όλα αυτά που σου έλεγε τα δυο χρόνια που ζήσατε μαζί. Μη δηλητηριάσεις τις αναμνήσεις σου με κακές σκέψεις. Σ' αγαπάει! 'Αν έπαψε να σ' αγαπά δεν είναι έγκλημα. Όλα τελειώνουν μια μέρα. Συγκεντρώσου στον εαυτό σου. Και μοναξιά δεν πρέπει να νιώθεις. Είμαι και γώ κοντά σου.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ ΝΗΣΙΟΤΟΠΟΥΛΕΣ: Είναι χαριτωμένο το γράμμα που μου στείλατε. Κι' η έρωτησι λίγο άστοία: 'Αν επιτρέπεται το φιλι άνάμεσα σε δυο που αγαπιούνται; Χαμογελά. Μα, καλές μου, αν δεν επιτρέπεται το φιλι σε ανθρώπους π' αγαπιούνται, σε ποιους πρέπει να επιτρέπεται; 'Η ήθικη δεν είναι εκεί που την τοποθετείτε σεις. 'Η ήθικη είναι μέσα στην ψυχή του ανθρώπου.

ΜΥΡΤΩ

'Αλληλογραφία της Συντάξεως

Μ.Χ.—'Αμφιβάλλω πολύ αν έχουν έλθει και στην 'Ελλάδα αυτά τα χατσια. Οπωσδήποτε δείχνει το άδραμα σας στον γιοιρό σας και αυτός θα σας ενημερώσει σχετικά. Μπορεί, μάλιστα, να σας δώσει και κάτι προσωπικό, ώστε το νέο φάρμακο κυκλοφορήσει έμπορικά και στον τόπο μας.

ΤΡΕΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΝΕΣ ('Ενταύθα): 'Από το έρχόμενο φύλλο θα προστεθή άλλη μια σελίδα. Ο περιορισμός προήλθε από ασθένεια της συγγραφέως.

ΠΑΤΡΙΝΗΝ ΠΑΡΕΑΝ.—'Η επιθυμία σας θα Ικανοποιηθή. Στο προσεχές τεύχος θα δημοσιεύσουμε μαθήματα χορού.

Μ.Μ.Μ.2 ('Ηράκλειον Κρήτης). Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. 'Η προσπάθειά μας είναι να δελτιώνουμε συνεχώς την ύλη του περιοδικού. Κι' αυτό το πετυχαίνουμε καλύτερα, όταν έχουμε αναγνώστρες όπως έσείς, που μας βοηθούν στο δύσκολο αυτό έργο. Οι υποδείξεις σας για το παιδί είναι αξιοπρόσεκτες. 'Ελπίζουμε ότι πολύ σύντομα θα είμεθα σε θέση να καλύψουμε τον τομέα αυτόν κάπως πλατύτερα.

ΠΟΠΗΝ — ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΥΡΙ-ΑΝ.—Τα όσα μας γράφετε, σχετικά με την έκ των προτέρων διαγνώσεων του φύλου, όφειλονται μάλλον σε συμπτώσεις. 'Η 'Ιατρική, με τα επιστημονικά δεδομένα που διαθέτει, μέχρις ώρας, άδυνατεί να προσδιορίση το φύλο του παιδιού που πρόκειται να γεννηθή. Και επειδή ακολουθούμε πάντοτε την επιστημονικήν όδον σε όλα τα δημοσιεύματά μας, θα σας συνιστούσαμε να πητε στον κύριον αυτόν να ανακοινώση το φάρμακον στην 'Ιατρική 'Ακαδημία δια ν' αποκτήσει επιστημονικό κύρος η ανακάλυψις του. Και εάν γίνη αυτό, τότε οι στήλες μας θα είναι ανοικτές.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ (Πάτρας). Συγχαρητήρια. Γράφετε πολύ καλά. Δημοσιεύουμε στο σημερινό τεύχος ένα από τα ποιήματά σας.

ΑΝΝΑΝ ΜΙΧΑΛΑΚΗ ('Ενταύθα). Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Δυστυχώς, ο νομικός σύμβουλος της 'Εστιακής δεν άναλαμβάνει υποθέσεις. Το 'Ελληνικό μυστήριο θα αναπτυχθή από το έρχόμενο τεύχος.

ΣΤΑΥΡ. ΚΑΤΣΙΔΟΜΗΤΗ.—'Η Παραμονή Χριστουγέννων καλό σαν ακιστικό, αλλά δεν ολοκληρώνεται. Στείλτε μας τίποτ' άλλο.

Τι στοιχίζει μιά γυναίκα

Δεν είναι ίσως και το κολακευτικό για μας 'Ελληνίδες, που για να ορεθούμε πρέπει να έχουμε μαζί μας και κάποια πράκα—μικρή ή μεγάλη—αλλά πάντως είναι γεγονός ότι αυτό δεν συμβαίνει με το. 'Αλλού δηλαδή γίνεται ακριβώς το αντίθετο.

Στην Αμερική λ. χ. ο γαμβρός είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τα έξοχα αλλωστε — έξοχα των άδειών του γάμου και της πληρωμής του παππού που θα τελήσει το μυστήριο. Όσο για προίκα από μους της νύφης, ούτε λόγος να γίνεται.

Στη Νέα Γουίνια, όμως, συμβαίνει κάτι πολύ διαφορετικό. 'Εκεί ο υποψήφιος είναι υποχρεωμένος να αποδείξει την άφοβισή του και την φλογερή του έπιθυμία να αποκτήσει την γυναίκα των όνειρών του, να καταβάλει ένα ποσό που αντιστοιχεί προς 12 εκατομμύρια περίπου δραχμές. Στη Νιγηρία μάλιστα της 'Αφρικής οι υπερβολικές τιμές των κοριτσιών προκαλούν ταραχές...

Στη φυλή των Κοκ—Λουσαί, στην έπαρχια 'Ασάμ των Ινδών, ο νέος που πει να προσφέρει μια μεγάλη ποσότητα ηδυσποτών εκ τούς γονείς της νύφης, γίναν πάρη την συγκάταση των 'Αλλών μ' αυτό δεν τελειώνουν τα βάσανά του. Γιατί όταν εκείνοι δεχθούν τότε ο νέος πρέπει να εγκατεσταθή στο σπίτι τους και να έργασθών εκεί ως υπάλληλος επί τρία δόκλρη χρόνια. Και όχι μόνον αυτό. Την παρέλευσι των τριών ετών σκληρών χρόνων να νυφευθή την εκλεκτή του, όμως θα χρειασθών να έξοκλουνθή παραμένοντας στο σπίτι των πεθερών του και εργαζόμενος άλλα δυο χρόνια ακόμα πριν του έπιτραπην να αποκτήσει δικό του και ανεξάρτητο σπίτι.

Δεν είναι εξ' άλλου καθόλου περίεργο ότι οι άγαμοί άποτελούν δόκλρη λεγάνες στη φυλή των Μπασοκούμα, στα νότια της Λαμής Βικτωρίας στην 'Αφρική, γιατί εκεί ο έρωτευμένος νέος πρέπει όχι μόνο να έργασθών δυο δόκλρη χρόνια για λογαριασμό του πεθερού του, αλλά και να του προσφέρει ως δώρον εξήντα πρόβατα.

Όταν δεν ζητούν έργο οία οι οικογένειες των κοριτσιών τον αγρίων φυλών ζητούν ζωή ή έμπορευματα. Και φυσικά οι χάρες της κορης παίρνουν ρόλο στον καθορισμό της τιμής. Σε άλλη φυλή της Νιγηρίας μια έμορφη μπορεί να άποσών στον πατέρα της ένα πόνον ίσον προς 6 εκατομμύρια δραχμές—ένώ οι γυναίκες άσχημες θα άρκεσθούν σε τρεις γίδες!

Κατά τη Γεωργία Σάνδη, η γυναίκα δεν άμρατάνει όταν έχη έναν έραστή που αγαπάει, αλλά όταν έχη έναν σύζυγο που δεν την αγαπάει. Οι άνδρες όμως δεν ήθελαν αυτή την αισθηματική Ισότητα.

«Στον έρωτα, έγραφε η Σάνδη, χρησιμοποιοούν τις γυναίκες σαν έταίρες. Στην συζυγική ζωή σαν υποθήκες. Οι άνδρες δεν τις αγαπούν, μα θέλουν να τους μένουν πιστές».

ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

Είναι πασίγνωστος στο έλληνικό άναγνωστικό κοινό ο παγκοσμίως φήμις Γάλλος συγγραφέας 'Αντρέ Μωρουά. Γεννήθηκε στα 1885. Υιός πλούσιας άστικής οικογένειας, μπόρεσε να μορφωθή μ' όλες του τις ανέσεις. Άλλα και κατόπι, παράλληλα με τις πνευματικές εργασίες του, έξακολούθησε να διευθύνει ένα εργοστάσιο χημικών προϊόντων και άρωματοποιίας. Πολλά από τα βιβλία του έχουν μεταφρασθή και στη γλώσσα μας. Τα πιο γνωστά είναι το 'Κλίμα', όπου δίδονται άριστοτεχνικά, δυο τύποι γυναικών και δυο αισθηματικές καταστάσεις, και το 'Ο Μπράμπλ ο όμιλητικός και ο Μπράμπλ ο άμίλητος'. 'Ιδιαίτερα ο Μωρουά έχει άπασχοληθή και παλαιότερα, αλλά ιδίως στα τελευταία χρόνια, με το πρόβλημα της γυναικείας ψυχής, της όποιας έχει αναδείχθ ο καλύτερος και λεπτότερος ίσως άνατόμος.

Η γυναίκα δεν είναι ούτε κατώτερη, ούτε άνωτερη του άνδρος. Είναι άπλως διαφορετική. Και τίποτ' άλλο. 'Ο άνδρας, όμως, επί άτέλειωτους αιώνες την χρησιμοποίησε σαν κατώτερη και την κράτησε σκλάβο του. Βελτίωθηκε σήμερα η θέση της γυναίκας; Είναι ό,τι θα έπρεπε να είναι; Αυτό είναι το θέμα του άρθρου μας.

Πριν από έναν αιώνα, μια μεγαλοφυής γυναίκα, η Γεωργία Σάνδη, άγωνίσθηκε για την χειραφέτησι της γυναίκας. 'Εδώ χρειάζεται μια έξήγησις: οι βάσεις που έβαζε τότε η Γεωργία Σάνδη δεν θα Ικανοποιούσαν στις σημερινές γυναίκες. 'Η Σάνδη δεν ενδιαφερόταν για την πολιτική έξίσωσι των φύλων, την όποια θεωρούσε όχι δυνατή. Ζητούσε πριν άπ' όλα την αίσθηματική έξίσωσι.

Τι έννοοσε μ' αυτόν τον όρο; 'Οτι δεν πρέπει ποτέ να υποχρεώνεται η γυναίκα να παραδίη το κορμί της χωρίς έρωτα. 'Η ένωση των σωμάτων όταν δεν γίνονται έλεύθερα, έστω και μέσα στο γάμο, ήταν για την Γεωργία Σάνδη Ιεροσολία.

«'Η γυναίκα πρέπει να έχη το δικαίωμα ν' άρνήται την παράδοσι του σώματος της ακόμα και στον σύζυγό της. Πιστεύω, πως πρέπει κανείς ν' αγαπήση μ' όλη του την ψυχή, μ' όλο του το είναι ή άλλοιώς να ζή στην άπόλυτη άγνότητά...»

Κατά τη Γεωργία Σάνδη, η γυναίκα δεν άμρατάνει όταν έχη έναν έραστή που αγαπάει, αλλά όταν έχη έναν σύζυγο που δεν την αγαπάει. Οι άνδρες όμως δεν ήθελαν αυτή την αισθηματική Ισότητα.

«Στον έρωτα, έγραφε η Σάνδη, χρησιμοποιοούν τις γυναίκες σαν έταίρες. Στην συζυγική ζωή σαν υποθήκες. Οι άνδρες δεν τις αγαπούν, μα θέλουν να τους μένουν πιστές».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 1950 ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΣΚΛΑΒΑ

Ένα άρθρο του διασήμου 'Αντρέ Μωρουά

'Εν όνόματι ποίου νόμου, άναρωτιέται η Σάνδη, έχουν την άπαιτήσι οι άνδρες να τους μένουν πιστές οι γυναίκες, όταν αυτοί νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα ν' άναζητούν την εύχια έξω από την συζυγική έστια; Γιατί η γυναίκα πρέπει να μένη άγνή, και ο άνδρας να τρέχη πίσω από τη μία και την άλλη; σ' αυτό θα μπορούσε κανείς ν' άπαντήσει ότι πολλές γυναίκες δεν μένουν πιστές στον άνδρα τους. Μα ή άδικία συνίσταται στο έξης: ότι σ' αυτή την περίπτωση ή γυναίκα θεωρείται ένοχη και όλοι την κατακρίνουν, ενώ για τον άνδρα δεν λέγει κανείς τίποτα και ή άπιστία του θεωρείται σαν κάτι το φυσικό. Μ' αυτή την αισθηματική άνισότητα, έλεγε η Σάνδη, ποτέ μια πνευματική και καλλιερημένη γυναίκα δεν μπορεί να γίνη εύτυχισμένη στον έλεύθερο έρωτα του γάμου.

'Η Γεωργία Σάνδη ζητούσε επίσης την οικονομική έξίσωσι των δυο φύλων. 'Η παντρεμένη γυναίκα, εκείνη την εποχή δεν μπορούσε να διαθέση έλεύθερα, ούτε τα εισοδήματά της, ούτε την περιουσία της και άναγκαστικά γίνονταν σκλάβο του άνδρος της. Το χειρότερο δε ήταν ότι δεν μπορούσε να σπάση τα δεσμά της γιατί δεν είχε άναγνωρισθή ακόμα ο θεσμός του διαζυγίου. 'Η Σάνδη ζητούσε για τη γυναίκα το δικαίωμα να χωρίζη από τον άνδρα της και να διαθέτη έλεύθερα την περιουσία της. Αυτά ήσαν τα όρια του φεμινισμού της. 'Οχι πως η Σάνδη δεν ενδιαφερόταν για την πολιτική. 'Ισως που ήταν από τις πιο ένθερμους όπαδους της Δημοκρατίας, μα δεν ζητούσε για την γυναίκα το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Σήμερα βλέπουμε ότι η Σάνδη είχε πέσει έξω σ' αυτό το σημείο, γιατί με την πολιτική Ισότητα πλησίασε η γυναίκα, σιγά-σιγά, προς την οικονομική Ισότητα. Μόλις οι γυναίκες απέκτησαν το δικαίωμα του εκλέγειν, οι βουλευταί έχοντας άναγκη από την ψήφο τους, άρχισαν να σέδωνται τα δικαιώματά τους και να Ικανοποιούν τα αίτήματά τους. Είναι βέβαιο πως ή θέση της γυναίκας δελτιώθηκε πολύ, κατά την διάρκεια των τελευταίων εκατό ετών. Πρέπει, όμως, να διακρίνουμε την νομική θέση, που της παρέχει πλήρη σχεδόν Ισότητα με τον άνδρα, από την πραγματική της θέση που έξακολουθεί να κρατά η γυναίκα σε μειονεκτική θέση.

ΕΙΝΑΙ, πράγματι, ίσως οικονομικά με τον άνδρα οι γυναίκες στην εποχή μας; Από νομικής άπόψεως, δεν υπάρχει κανένα έμπόδιο στο να διευθύνουν οι γυναίκες τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις και να διαχειρίζονται τις μεγαλύτερες περιουσίες ή να λαμβάνουν άνωτερες θέσεις στον διοικητικό όργανισμό ενός κράτους. 'Αρισμένες γυναίκες έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο στην πολιτική. Οι γυναίκες όμως με κάποια δρσι είναι περιωρισμένες, ακόμα και στην 'Αγγλία και στην 'Αμερική. Οι μεγάλες πόρτες δεν άνοίγουν εύκολα για τις γυναίκες. Γιατί; Μήπως δεν είναι τόσο έξυπνες όσο οι άντρες; 'Α σ φ α λ ω ς, ο χ ι. 'Εδίδαξα σε άμερικανικά πανεπιστήμια. Οι φοιτήτριες μου δάνηκαν πάντοτε ίσως και πολλές φορές άνωτερες, από τους φοιτητές. Τα βιβλία φιλοσοφίας και κριτικής που έγραψαν γυναίκες — έννοω φυσικά τα καλύτερα — έχουν μια σταθερότητα σκέψης και μια δύναμη μορφής, που κάθε άντρας θα ζήλευε. Οι γυναίκες σε στιγμές

κινδύνου, δείχνουν αισθήματα και θάρρος που κανένας άντρας δεν παρουσίασε ποτέ.

Οι άντρες που κατηγορούν τις γυναίκες ότι το φύλο τους χαρίζει στον κόσμο λιγώτερος επιστήμονες και μεγάλους συγγραφείς από το άνδρικό φύλο, λείπουν ο Μπέρναρ Σω, εμοιάζουν με τους Λευκούς που έπιβάλλουν στους Μαύρους να γυαλίζουν παπούτσια και κατόπι τους κατηγορούν πως δεν κάνουν παρά για λούστρους.

Από μια προαιώνια συνήθεια, ή γυναίκα είναι έπιφορτισμένη με τις δουλειές του σπιτιού. 'Ο άντρας ζητάει απ' τη γυναίκα να μαγειρεύη, να φτιάχνη το σπιτί, να ταΐζη τα παιδιά. 'Ακούα κι' όταν εργάζεται, ή γυναίκα δεν απαλλάσσεται απ' αυτά τα καθήκοντα. 'Η οικονομική έπόμενος Ισότης άνάμεσα στα δυο φύλα δεν είναι παρά φαινόμενική.

Μα και ή αισθηματική άνισότης που κατέκρινε τον περασμένο αιώνα ή Γεωργία Σάνδη, εξακολουθεί να υφίσταται. 'Η γυναίκα λόγω της οικονομικής της υποτέλειας στον άνδρα, δεν εκλέγει τον άνδρα που της άρέσει και θα μπορούσε ν' αγαπήση, αλλά τον άνδρα που θα μπορούσε να της εξασφαλίση την καλύτερη ζωή. 'Ενώ ο άντρας είναι πιο έλεύθερος στην έκλογή της γυναίκας.

Σήμερα, ή μισή ανθρωπότης είναι σκλάβο και δεν θα έλευθερωθή παρά μόνον όταν ή γυναίκα αποκτήση την πλήρη έλευθερία άπέναντι στον άνδρα, όταν δεν θα εξαρτάται πια απ' αυτόν οικονομικά. Όταν ή Σάνδη έλευθερα τα αισθήματά της εκδηλώνονταν, όταν θα μπορούσε να εκλέγειν τον άνδρα που της άρέσει, τον τύπο του άνδρα που της άρέσει.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Γεννήθηκε στη Νοάν της Γαλλίας στα 1803. Το πραγματικό της όνομα ήταν 'Ορόρ Ντυντέν. Μεγάλη μυθιστοριογράφος και διαπρύσια όπαδους της γυναικείας χειραφέτησης, κυκλοφορούσε συχνά με άνδρική ένδυμασία, προκαλώντας τη ν' άναγνώστησι των άστών της εποχής. Θερμή όπαδος της Γαλλικής 'Επανάστασης, άφωσμένην μίσητος και τρυφερότης έρωματος, συνέδεσε το όνομά της με δυο συγχρόνους της φυσιογνωμίες, το Γάλλο ποιητή 'Αλφρέ ντε Μυσέ και τον Πολωνό μουσικοσυνθέτη Φρειδερίκο Σοπέν. Τα καλύτερά της έργα είναι ή «Μικρή Φαντέτι», ή «Μάρ 'Αντιάμπλ», ή «'Ιντιάνας» και ή «Φρανσουά ντε Σαμπι».

κτησι των άστών της εποχής. Θερμή όπαδος της Γαλλικής 'Επανάστασης, άφωσμένην μίσητος και τρυφερότης έρωματος, συνέδεσε το όνομά της με δυο συγχρόνους της φυσιογνωμίες, το Γάλλο ποιητή 'Αλφρέ ντε Μυσέ και τον Πολωνό μουσικοσυνθέτη Φρειδερίκο Σοπέν. Τα καλύτερά της έργα είναι ή «Μικρή Φαντέτι», ή «Μάρ 'Αντιάμπλ», ή «'Ιντιάνας» και ή «Φρανσουά ντε Σαμπι».

Εφέτος η μόδα επιτρέπει σε κάθε γυναίκα να ντύνεται πρωτότυπα και κομψά, διαλέγοντας μέσα από πολυποίκιλες λεπτομέρειες εκείνη που πηγαίνει στον ιδιαίτερο τύπο της.

ΩΡΑ που η χειμωνιάτικη μόδα έχει δείξει όλα της τα χαρτιά, αξίζει τον κόπο να σκύψουμε λίγο για να δούμε ποιες είναι οι πινελιές που έβαλε την τελευταία στιγμή πάνω στον πίνακα της εφετηνής γυναικείας σιλουέτας. Αν κυττάζουμε τη σιλουέτα αυτή από πάνω έως κάτω θα ιδούμε: Λεπτό λαιμό, φυσικούς ώμους, στήθος που διαγράφεται καλά και αναδεικνύεται με φυσικότητα, μέση στη θέσι της και περιφέρειες περιορισμένες. Πάνω σ' αυτές τις γενικές γραμμές έπαιξε η εφετηνή μόδα το πιο γοητευτικό της παιχνίδι: Κατάρθωσε, αναπτύσσοντας στο έπακρο την τεχνική του συνταξιοδότη της λεπτομέρειας, ν' ανανεωθεί, χωρίς να φύγει από τη χαραγμένη γραμμή της και να παρουσιάσει μια ποικιλία, που σπάνια είδαμε να παρουσιάζει.

Η ποικιλία αυτή δεν είναι τυχαία. Αναπορεύεται σε μια βαθύτερη ψυχολογική ανάγκη των ανθρώπων της εποχής, που κουρασμένοι από τα βάσανα και τις περιπέτειες του πολέμου, αναζητούν ένα ξεσκάσμα από τη μονοτονία και την πληγή. Αναπορεύεται ακόμη και στην ιδιαίτερη κοινωνική ατμόσφαιρα που επικρατεί με τη διασταύρωση ρευμάτων, ιδεών και τάσεων. Και καθώς τα μάτια όλου του κόσμου είναι εστραμμένα στην Άσια, με τα περίπλοκα προβλήματα της, δανείσθηκε η μόδα από αυτήν πάμπολλα στοιχεία για να δημιουργήσει τα καινούργια της μοτέλα. Έτσι, η επίδραση της καζάκας είναι φανερή και δεν είναι τυχαία η επικράτηση της τουνίκας. Η στενή φούστα και το πολύπτυχο φαρδύτατο επανωφόρι, θυμίζουν σιλουέτες κινέζικες. Μια ρομαντική επίδραση, παραμυθένια μπορεί να πη κανείς, διαφαίνεται στα καινούργια χτενίσματα, στα μικρά καπέλλα με τα αυτιά, με τα μπόρ που θυμίζουν κεντητά ή χρυσοποίκιλτα μεσαιωνικά καλύμματα. Κάπες, πελερίνες, μπερτές, έσάρπες, πότε φέρουν στο νού τις γυναίκες των Ινδιών και πότε τις αρχοντίσες του παλιού καιρού. Το παλιό καινούριο και η φούστα με τις σούρες σε τύπο μεταξοπού σαλβαριού.

Για σάς που δεν έχετε καταλήξει ακόμη σε συγκεκριμένα συμπεράσματα, θα αναφέρουμε με λίγα λόγια τα πιο χτυπητά με λίγα λόγια της χειμωνιάτικης μόδας. Τα χαρακτηριστικά αυτά είναι:

— Η ίδια γραμμή:

Δεν είναι αίσθητή μονάχα στα ίδια επανωφόρια, αλλά και στα φορέματα, ακόμη και στα ε-φορμωστά και σε όλα έχουν ντραπέ στις περιφέρειες ή γκον-τέ στον ποδόφυλο.

— Οι μπάσκες: Είναι άλλοτε μακρύτες και άλλοτε κοντές. Μακρύτες μπάσκες έχουν γενικά τα ταγιέρ, που παρενέβαλαν έτσι μίαν έντελώς μοντέρνα νότα στην εφετηνή μόδα. Τα ταγιέρ αυτά αντικαθιστούν τα επανωφόρια και η πρωτοτυπία τους υπογραμμίζεται ακόμη περισσότερο με τα ασύμμετρα κουμπώματα.

— Κοντές μπάσκες έχουν γενικά τα ταγιέρ που φορούνται κάτω από τα επανωφόρια, δημιουργώντας έτσι ένα δολικό και ζεστό σύνολο. Τα σύνολα ταγιέρ-μαντό παρουσιάζουν συχνά ένα γοητευτικό κράμα από μονόχρωμα και φανταζι υφάσματα.

— Οι γιανκάδες είναι κλειστοί, μικροσκοπικοί, συχνά ανεβαίνουν σαν συνέχεια του κορσάκι. Είναι γενικά: στρατιωτικοί, δρθα λουριδάκια δηλ. στα φουστάνια, γιανκάδες—χωνιά στα επανωφόρια ή πελώριοι και ελκυστικοί γούνινοι.

— Τα μανίκια, ενώ είναι έφαρμωστα στα φουστάνια και στις μπλούζες, φαρδύνουν συχνά επάνω από τον αγκώνα και επιμένουν να είναι τρία τέταρτα μ' όλο το χειμωνιάτικο κρύο. Ίσως γιατί στην περίπτωση αυτή συμπληρώνονται μ' γάντια.

— Οι φούστες έχουν κάθε πλάτος που μπορείτε να φαντασθήτε. Αρχίζουν από το στενό αδράχτι και φθάνουν έως τη φαρδεια καμπάνα, — κλός — ή τη φούστα—δμπρέλα.

— Η μέση βρίσκεται στη θέσι της, μ' όλο που μερικοί ραπτικοί οίκοι την κατεβάζουν λίγο στα πλάγια.

— Οι τσέπες βασιλεύουν. Μπαίνουν ακόμη και στις μανσέτες των επανωφοριών και στις φόδρες τους και στις φόδρες που έχουν οι μακρύτες και φαρδείς έσάρπες.

— Οι ρεντιγκότες παραμερίζουν σε ουσιαστικό βαθμό τον ριχτό τύπο, που επικρατεί ωστόσο απόλυτα στα επανωφόρια σπόρ και στα επανωφόρια ταξιδιού.

— Οι γούνες είναι η πιο έντυπωσιακή και η πιο αγαπητή γαρνιτούρα.

— Τα καπέλλα είναι μικρά και τα περισσότερα φοριούνται ίσια στο κεφάλι, αφήνοντας ελεύθερο το μέτωπο και τ' αυτιά.

Γ. ΔΕΛ.—ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

του ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Ήταν η πρώτη της αγάπη; Ασφαλώς, ναί! Ός τότε, ως τη στιγμή που τον συνάντησε για πρώτη φορά, δεν ήξερε τον Έρωτα παρά μόνον απ' τα βιβλία κι' απ' τις περιγραφές που της έκαναν άλλα κορίτσια, φίλες της. Έπειτα ήρθε στη ζωή της 'Εκείνος, ο Άντρας. Τώρα η Γυναίκα δεν μπορεί καλά-καλά να θυμηθεί που και πώς τον συνάντησε για πρώτη φορά. — θυμάται μόνο πώς ήταν φθινόπωρο. πώς θρούσαν τα δέντρα πάνω απ' τα κεφάλια τους, πώς η καρδιά της χτυπούσε δυνατά μέσα σε σφοδρή ταρ-χή, πώς τα γόνατά της είχαν λυθεί και πώς οι στιγμές έ-κείνες είχ-ν γεμίσει μ' έναν αλλόκοτο πυρετό. Θυμάται ακό-μα και τα λίγα λόγια που είχαν πη τότε, καθώς ήταν χω-μένη στην αγκαλιά του κι' είχε τα μάτια κλειστά:)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά, τρυφε-ρά): 'Αγάπη μου, γιατί κρα-τάς τα μάτια σου κλειστά;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ταραγμένα, με ψιθυριστό λαχάνισμα): Δεν ξέρω... δεν μπορώ να τ' ανοί-ξω... Ένα έντονο φως με θαμ-πώνει!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (της καίθευει τα μαλλιά): Φως; Πώς είναι δυνα-τόν; Έχει νυχτώσει από ώρα, γύρω μας είναι παντού σκο-τάδι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άχνά): 'Εχεις δίκιο... Όμως, αυτό που με θαμπώνει έμένα δεν είναι φυσι-κό φως, είναι κάτι άλλο, αλλοιώ-τικο... Είναι, ίσως, η Εύτυχία, που δεν τολμά να την αντικρύ-σω κατάματα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τη σφίγγει τρυ-φερά): 'Αν η Εύτυχία σου είμ' εγώ κι' η αγάπη μου, μη διστά-ζης πιο πολύ... 'Ανοιξε τα μά-τια σου, δός μου τα χείλια σου κι' ακούμπησε το κεφαλάκι σου στον ώμο μου...

(Ναί, ναί, έτσι ακριβώς είχαν γίνει τότε τα πράγματα, αυτά τα λόγια είχαν ειπωθεί κι' η Γυναίκα αντίκρισε με μάτια όρ-θάνοιχα την Εύτυχία. Έπειτα πέρασαν μέρες, μήνες, καιρός πολλός ή λίγος, — αρκετός πάν-τως για να χορτάσει ο Άντρας, να κουρασθεί και να βελήση να δάλλε τέλος και σ' αυτή την ε-σσημένη ιστορία, για ν' αρχί-σει παρακάτω κάποιον άλλη «περίπετειαν», όμοια μ' αυτές που πέρασαν, όμοια μ' εκείνες που θα επακολουθούσαν. Κι' έ-τσι έφτασε το τελευταίο ραντε-βού τους...)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (βγάζει το ρο-λόι του, το κοιτάζει): Πά, πά, πέρασε διούλας ή ώρα. Κι' έχω τόσες δουλειές...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κάθεται δίπλα του, στο παραθαλάσσιο τραπε-ζάκι και σκάβει με το τακού-νι της την άμμο): Μόλις μισήν ώρα είμαστε μαζί. 'Αλλοτε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (την κόβει από-τομα, με νεύρα): Πάλι «άλλο-τε»; Κόφ' το σε παρακαλώ αύ-τό το «άλλοτε», που μου έπε-τ'ες σε κάθε στιγμή! Κατανά-ει εκνευριστικό, δεν το καταλα-βαίνεις!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά): 'Αλ-λοτε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με θυμό): Πάλι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (συνεχίζει): ...δεν εκνευρίζουν με τίποτα δικό μου! Με τίποτα... ('Εξα-κολουθεί ν' ανοίγει πηγαδάκι στην άμμο με το τακούνι της).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποιο κυ-νισμό): 'Ε, άς ποθμε, πώς είν' έτσι! Τί το παράδοξο θρί-

σκεis; Αυτή η ιστορία μας δεν είναι, ούτε η πρώτη, ούτε η τε-λευταία, που αρχίζει και τε-λειώνει έτσι... Μας μαγεύουν στην αρχή δυο μάτια, έπειτα έρχονται τα χείλια μιας άλλης, το κορμί μιας τρίτης κι' ανα-νεώνεται η Ζωή και παίρνει ορε-σκάδα ο Έρωτας, που διαφορε-τικά θα έπαυε να είναι ένα μι-κρό φτερωτό αγγελάκι που κρατάει τόσο και τοξεύει τις καρδιές και θα καταντούσε ά-ξιοθρήνητο γερόντιο που πάει με το μπαστούνι του γυρεύον-τας μια θέσι στο Γηροκομείο! (Σωπαίνει κι' ανάβει τσιγάρο με το φως του ανθρώπου, που έτα είπε ώραία!)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήσυχά): Ναί, έτσι είναι, δεν χωράει καμιά αμφιβολία πώς έτσι ακριβώς τα νιώθει τα πράγματα, ο μον-τέρνος κύριος, που κυνηγάει το έρωτικό θήραμα με τη γοητεία των ματιών και με το ψεύτικο πάθος των λόγων του... (Τον κυττάζει στα μάτια). Το έλα-φάκι προκαλεί τον κυνηγό όσο του ξεφύγει, όσο του ξεγλυ-στράει. 'Απ' τη στιγμή που θα πέσει κάτω πληγωμένο, ικανο-ποιεί τον έρωτισμό του και παύει να τραβάει το ενδιαφέρον του. Μένουν τόσα άλλα ελαφάκια ά-τρωτα και χαριτωμένα για να τον προκαλέσουν! (Στιγμή).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (περίεργα): Όμως...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά, ήθελα να πώ, πώς καλό θα ήταν, ο κυνη-γός να σκέπτεται και το έλα-φάκι. Δηλαδή, ο επαγγελματί-ας γόνης να σκέπτεται και τη γυναίκα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποια αυ-θάδεια): Για ποιά λόγο; Μή-πως της κάνει κανένα κακό; Ζη μαζί της μια ερωτική ιστο-ρία, μίαν ιστορία μικρή ή με-γάλη αδιάφορο, — αλλά πάν-τα χαρούμενη κι' ευτυχισμένη. Γεμίζουν μερικές μέρες με ζε-στασία, με φιλία, με γλέντια...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτή ήταν η δική σου πλευρά.

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Κι' η δική σου ποιά ήταν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Μια άλλη, έν-τελώς διαφορετική. Για μένα η ιστορία μας ήταν μια ολοκλη-ρη Εύτυχία, που δεν τολμούσα ποτέ να πιστέψω πώς κρυβόταν για μένα και που κάποιο θρά-δυ μ' έπεισε να την κυττάζω κατάματα. — θυμάσαι; 'Εκεί-νο το θράδυ ήταν το μεγαλύτε-ρο της ζωής μου. Μ' έπεισε πώς είδα κάτι, που νόμιζα ως τότε πως ήταν άδύνατο να το αντικρύσω μ' ανοιχτά τα

Η ΡΙΝΟΡΡΑΓΙΑ

Το «σπάσιμο» της μύτης δεν είναι σχεδόν ποτέ κάτι το σο-δαρό. 'Αλλά ωστόσο πρέπει να σταματήσουμε το αίμα. Και μερικοί, προσπαθώντας να επι-τύχουν αυτό, επιτυγχάνουν ά-κριβώς το αντίθετο.

Στην περίπτωση της αιμορρα-γίας, που οφείλεται στην βλεν-νογόνο του ρώθωνος, όταν δη-λαδή το σπασμένο άγγείο είναι προσπύο, ιδού τί πρέπει να κά-μετε: Πρώτα — πρώτα άκινη-σία. 'Αποφεύγετε τις κινήσεις, τα πταρνίσματα, το σκούπι-σμα με το μανδήλι, την άνα-πνοή από τη μύτη. Καθήστε σ' ένα μέρος δροσερό, σκιερό και έχοντας το κεφάλι σκυμμένο προς τα εμπρός.

Υστερα, αν ύπάρχη φαρμα-κείο εκεί κοντά, στείλτε να σάς φέρουν ένα φιαλίδιο διαλύσεως αντιπυρίνης.

Στο μεταξύ βάλτε στον ρώ-θωνα που τρέχει αίμα ένα κομ-μάτι μπαμπάκι, ή ένα καθαρό πανί, και με το δάκτυλο πιέστε το πτερύγιο της μύτης από την πλευρά που τρέχει το αίμα. Μη κινήσετε και κρατήστε εκεί το χέρι σας επί 10—20 λεπτά.

'Αν βρεθεί ή αντιπυρίνη, βου-τήστε εκεί ένα μεγάλο κομμάτι μπαμπάκι και χώστε το στον ρώθωνα. 'Ετσι θα σταματήσετε άμέσως το αίμα.

Νέα γυναίκα

Μέσ' απ' την άγρια ταραχή και την άνεμοζάλη τ' αναστήμα σου όρθωνεται δολίοιο και στητό. Μέσ' από γνέφια και καπνούς υψώνεις το κεφάλι περήφανη ατενίζοντας του νού το χρυσαστό.

Γυναίκα! 'Εσύ δε λύγισες! Με σένανε οι πατρίδες πήραν φτερά κι' άγγίσανε του θριάμβου τις κορφές. Στα χέρια σου έσαρκώθηκαν τ' Ανθρώπου οι νέες ελπίδες. στα χέρια π' εγαλούχησαν Τιτάνων νέων γενιές.

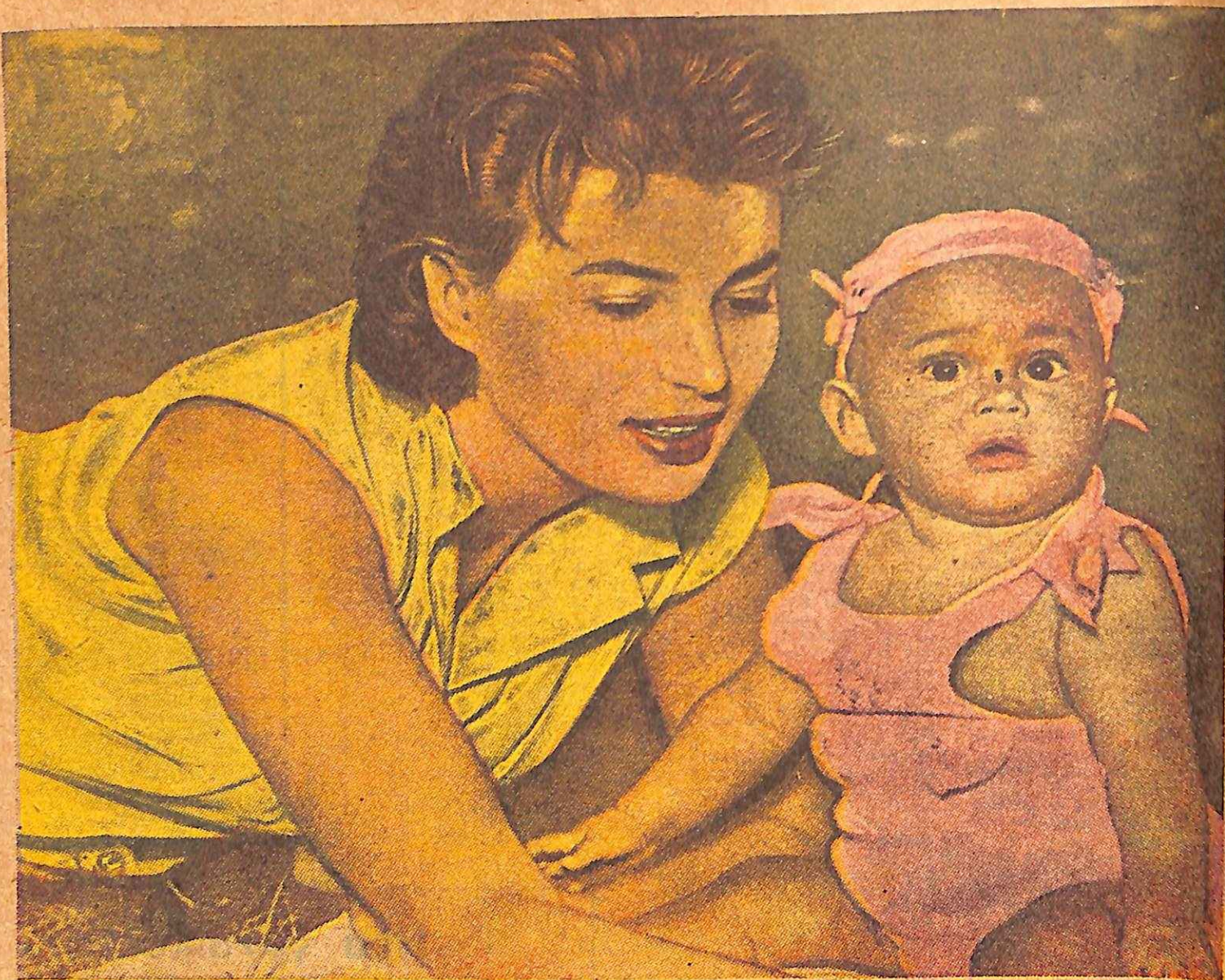
'Απλωσ' τα τώρα δλάνοιχα τα εύλογημένα χέρια πάνω από έθνη και φυλές και μίση και σκλαβιά, άπλωσ' τα γύρω από τη γήε και πέρ' από τ' αστέρια τον κόσμο κλείσε δλάνερο στην πλάστρα σου αγκαλιά.

'Ηρώισσα του Χαλασμού, γίνε κι' εμπνεύστρα Ειρήνης! Δουλεύτρα ακούραστη, άγρυπνη εωμάχα, άγνη άδελφή, σπουδάστρια έσύ με τ' όνειρο έσotis φωτός να γίνης μάνα! γλυκειά μ' άλύγιστη, του σπιτικού ή ψυχής,

να πλέξουνε τα χέρια μας ασύντριφτη άλυσίδα, να σμίξουνε κι' οι πόθοι μας σε πλαστοργό παλμό για μια καινούργια δλδωτη κι' όλο όμορφα πατρίδα στο νέο μας κόσμο που θα θρή χαρά και λυτρωμό.

Πάτρα

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ

Η Μαγκάνο με την κορούλα της Βερόνικα

ΣΥΛΒΑΝΑ ΜΑΓΚΑΝΟ

Η ΣΑΡΚΙΝΗ ΘΕΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ

Δέν άφίνει τόν κινηματογράφο καί δά κάνη τήν κόρη της ήθοποιό

Λίγα είναι, τ' άστέρια στην Ιστορία του κινηματογράφου που έκαναν με την πρώτη τους εμφάνιση στην οθόνη τόσο έντύπως, όσο η Σιλβάνα Μαγκάνο. Ήταν μόλις 17 χρονών, όταν την ανέκλυψε ο περίφημος σκηνοθέτης Γκιουζέπε ντε Σάντις και την έβαλε να πρωταγωνιστήσει στο έργο «Πορό Ρύζι» που παίχτηκε εδώ με τον τίτλο «Πόθοι στους Βάλτους». Παντρεύτηκε μετά τον ντε Σάντις, αλλά δεν ταίριασαν και χώρισαν άμέσως. Γυρίζοντας το δεύτερο έργο της «Λύκος της Σέλας», γνώρισε τον δεύτερο άντρα της, τον σκηνοθέτη ντε Λαουρέντις, με τον οποίον ζή τώρα άπόλυτα εύτυχισμένη, σ' ένα μικρό σπιτάκι της Αππίας οδού στη Ρώμη. Την εύτυχία της συμπλήρωσε κι' ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, η Βερόνικα.

Η Σιλβάνα Μαγκάνο είναι τώρα μόλις 20 ετών, αλλά με τη σοβαρότητα και την ωριμότητα που δείχνει το ύφος της, φαί-

νεται πολύ μεγαλύτερη. «Ο πατέρας της είναι Ισπανός και η μητέρα της Ιταλίδα. Έγινε για πρώτη φορά γνωστή όταν το 1946, σε ηλικία 16 ετών, έξελεγή «Μις Ρώμη». Και το παίξιμό της, στο «Πόθοι στους Βάλτους» σήμανε γι' αυτήν την αρχή μιας μεγάλης, γεμάτης δόξα κι' επιτυχία, καριέρας. Γιατί η Μαγκάνο στο φιλμ αυτό άνέτρεψε τους κανόνες, για τη γοητεία των ήθοποιών στην οθόνη. Έμφανίστηκε εκεί με μόνο της προσόν τον σάρκινο πληθωρισμό της και μία ώμη γοητεία, που έδινε την έντύπωση πώς ήταν χάρισμα της μητέρας—φύσης και όχι άποτέλεσμα των φροντίδων ενός γυμναστού ή ενός μακιγιέρ. Σ' ένα έργο όπως το «Πόθοι στους Βάλτους», όπου πρωταγωνιστούσε η γή, μόνο η Μαγκάνο μπορούσε να σταθή σαν κόρη της, σαν γέννημά της, σαν ζωντανή προέκτασή της.

Ποτέ της η μικρή Σιλβάνα δεν πίστεψε

στην άνέλπιστη και καταπληκτική έπιτυχία της. Γι' αυτό έμεινε πάντα άπλη, σαν ένα μικρό κορίτσι. Στην πραγματικότητα είναι πολύ πιο ήσυχη και λιγώτερο έκρηκτική από ό,τι ήταν στο «Πόθοι στους Βάλτους».

Δέν σκέφτηκε ποτέ, ακόμα και στην εύτυχία του γάμου της, να εγκαταλείψη τον κινηματογράφο. Θα ήθελε μόνο να μη γυρίζη περισσότερα από ένα φιλμ το χρόνο για να της δίνεται καιρός ν' ασχοληται και με το νοικοκυριό της, τον άντρα της και το παιδί της. Θα ήθελε πολύ να χορέψη. Σπούδασε κλασσικούς χορούς και μπαλέτο, αλλά μία καρδιακή πάθηση την έμπόδισε να γίνη χορεύτρια. Πάντα θ' άγαπάη το χορό περισσότερο από τον κινηματογράφο. «Έστω όμως κι' άν δεν της πολυσυγγράφω, ο κινηματογράφος, δεν θ' άντιταχθή—καθώς λέει—στην επιθυμία της κόρης της, άν θελήση να γίνη ήθοποιός.

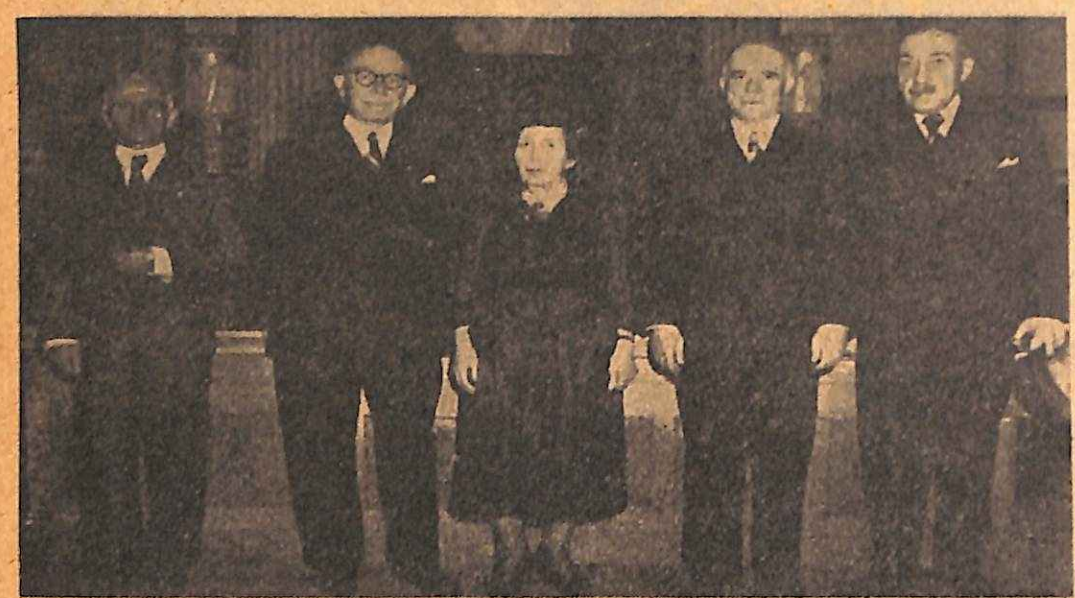

Έπανωφόρι σπόρ για ταξίδι

Επανωφόρι σπόρ, ιδεώδες για το ταξίδι. Είναι μοντέλο του Πιέρ Κλαράνς, κομψό και πρακτικό από άνοιχτόχρωμο καμηλό ύφασμα με μεγάλες τσέτσέπες γαρνιρισμένες με φαρδειά ρεβέρ. Τόσο οι τσέ-

πες, όσο και τα ρεβέρ των μανικιών και του γιακά και η ζώνη επίσης υπογραμμίζονται με γαζιά. Η ζώνη δέν κουμπώνει αλλά δένεται στο πλάι. Το επανωφόρι είναι κομμένο στην ίσια γραμμή και συμπληρώνεται με καπελλάκι από καστόρι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

Η κ. 'Αγγελική Παναγιωτάτου στην τελετή της ανακηρύξεως της ως ακαδημαϊκού που έγινε πρό ημερών

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΖΩΗ, ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ. • Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, • Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙ ΤΩΝ ΜΑΓΚΟΥΡΟΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΝΟΠΛΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ • ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ. • ΙΑΤΡΟΣ ΣΤΑ ΧΑΡΕΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ.

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ γύρω στα 1860—1870. Αύτην ακριβώς την εποχή η οικογένεια των κόντηδων Λοβέρδων ένωσε ένα γόνο της με τον ταπεινό αστό, που άσκούσε το εύτελες επάγγελμα του εμπόρου, Παναγιωτάτο. Ένωθηκαν η παρακμή με την πρόοδο. Κι' απ' αύτην την ένωση γεννήθηκε η γυναίκα που θα σας παρουσιάσουμε σήμερα, η σεβαστή δέσποινα και διακεκριμένη επιστήμη κ. 'Αγγελική Παναγιωτάτου, με τους άπιστευτα επίχλους τίτλους για 'Ελληνίδα γυναίκα: Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου στην έδρα των Τροπικών Νόσων και 'Ακαδημαϊκός.

Το πρώτο φως της ζωής το είδε στο 'Αργοστόλι. Τα πρώτα γράμματα πήρε στο σπίτι της και στο Παρθενγωγείο μιας 'Αγγλίδας παιδαγωγού στην Κέρκυρα, όπου είχε το εμπόριό του ο πατέρας. Πραγματικά, έδινε εξετάσεις στο Παρθενγωγείο, πηδώντας δύο-δύο τάξεις μαζί, δείχνοντας έτσι την αγάπη της στη μάθησι και στα γράμματα.

Εκεί, στην Κέρκυρα, στον πολιτισμό της 'Επτανήσου και στο, όλο ζωή και δράσι, πατρικό περιβάλλον, της αναπτύχθηκε η πρώτη κλίσι στη μουσική και η αγάπη της στην τέχνη γενικά. Όταν όλα τα παιδάκια, μετά τις μελέτες τους, έτρεχαν στη λευτερη φύσι να παίξουν, ξενοιαστά και χαρούμενα, η μικρούλα 'Αγγελική έμεινε κλεισμένη στο δωμάτιο και μπρός σ' ένα πιάνο, χτυπούσε τα πλήκτρα κι' ένοιωσε την ήδονη των ήχων.

Μετά ήλθε στην 'Αθήνα και φοίτησε στο 'Αρσάκειο — που είχε την εποχή αύτη περιουμένο άριστό τάξεων — για μια πλήρη έγκυκλιο μόρφωσι.

Μετά την αποφοίτησί της από το 'Αρσάκειο, αρχίζει το δράμα και η πάλη της γυναίκας που, για την εποχή εκείνη, δεν είχε να διαλέξει άλλο δρόμο έξω από το σπίτι και το γάμο. Ο πατέρας, ο έμπορος Παναγιωτάτος, ένας φλογερός και προοδευτικός άνθρωπος, έχει έλθει κοντά στα δύο του κορίτσια και δεν έννοει να

σταματήσει μπρός σε εμπόδια. Τα παιδιά διαβάζουν σπίτι και μια μέρα, έχοντας κάνει όλη την τυπική προετοιμασία, τα οδηγεί στο Βαρβάκειο Λύκειο να δώσουν εξετάσεις. Πού να εμφανισθούν όμως κορίτσια άναμσα σε μαθητές.

Γι' αυτό, κατά σύσταση του διευθυντού του Λυκείου, κατευθύνονται στο κάτω πάτωμα και κλείνονται από το πρωί μέχρι το μεσημέρι στο δωμάτιο του επιστάτη για να έρημώσουν οι τάξεις και το προαύλιο του σχολείου. 'Ετσι, οι δύο κοπέλλες, οι δύο αδελφές Παναγιωτάτου, πήραν το χαρτί τους από το γυμνάσιο του Βαρβακείου, κρυφά από την κοινωνία των 'Αθηνών και τους μαθητές του Λυκείου!

Και μέχρις εδώ, μπορεί να πη κανείς, ότι όλα πήγαν καλά. Πώς όμως θα περνούσαν τις πόρτες του Πανεπιστημίου οι φοιτήτριες της Ιατρικής, αδελφές Παναγιωτάτου και πώς θα αντίκριζαν όπλοφόρους φοιτητές και μπαστουνοφόρους;

Ίδου θέμα που άπρησχόλησε τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου για να καταλήξη να πάρη αύτην την απόφασι: να εμφανίζονται στην αίθουσα της διδασκαλίας από την ίδια πόρτα και μαζί με τόν εκάστοτε καθηγητή της παραδόσεως. Όλα, φυσικά, αυτά τα μέτρα προνοίας καλά και άγια. Ποιος είδε όμως το Θεό και δεν τον φοβήθηκε; Η Σύγκλητος και οι καθηγητές παρέιχαν προστασία στις θηλυκές σπουδαστριες από ένδεχόμενες βιαιοπραγίες. Τι είδους προστασία όμως μπορούσαν να δώσουν από τα ποδοκροτήματα, τις φωνές και τα γιουχαίσματα, που ήταν συνηθή τότε και δίχως την παρουσία των ιεροσουλών φοιτητριών;

Μεγάλη η τιμή, η άντοχη και η δόξα στις γυναίκες που κέρδισαν τον άκάνθινο αυτό στέφανο του μαρτυρίου και της ύπομονης. Και είναι τρεις αυτές οι γυναίκες: Οι δύο αδελφές Παναγιωτάτου και η σεβαστή και αξιόλογη δημοσιογράφος, κυρία Στεφανόπουλη, στών κλάδο της Φιλοσοφίας, που τελικά αναγκάστηκε να αποσυρθή, μη μπορώντας να σηκώσει το σταυρό αυτόν του μαρτυρίου.

Όλα αυτά, που σήμερα είναι στη διαγύρη της μιά άραία ανάμνησι, την εποχή αύτη ήταν μια σκληρή δοκιμασία. Γιατί, έξω από τις προλήψεις, υπήρχαν και τα κόμματα των καθηγητών με τους έσπλους μπράδους από φοιτητές και τα συνεχή επικίνδυνα επεισόδια. Σ' ένα από αυτά υπήρξεν ήρωίδα και η σημερινή επίλεκτή μας ακαδημαϊκός. Δίδασκε μια μέρα ο καθηγητής της Φυσιολογίας Νικολαΐδης, όποτε, από την αίθουσα κάτω έσμου έναντίον του ένσπλοι φοιτηταί, όλοι του αντίπαλου καθηγητή της Ιδίας έδρας Δελίνη. Η φοιτήτρια 'Αγγελική Παναγιωτάτου, δίχως να χάση την ψυχραιμία της και με το θάρρος που την διέκρινε, σπύρει μπρός σ'αύν καθηγητή της και τόν καλύπτει με το ίδιο της το σώμα. Οι επιτιθέμενοι φοιτητές, είτε από σεβασμό στη θαρραλέα φοιτήτρια, είτε από φόβο να δημιουργήσουν άλλο θύμα άντ' άλλου, υπεχώρησαν. Κι' έληξε έτσι το επεισόδιο, δίχως άλλη συνέχεια.

Είναι όμως χαρακτηριστικό για τις συνθήκες κάτω από τις όποιες σπούδαζαν οι δύο φοιτήτριες στο Πανεπιστήμιο. Κάποτε τέλειωσαν οι σπουδές και πήραν και οι δύο αδελφές το δίπλωμά τους με 'άριστα'. Η μία αδελφός, γιατρός, πήρε το δρόμο προς τη Βιέννη, όπου ύστερα από λίγα χρόνια πέθανε. Η άλλη, η διακεκριμένη επιστήμη μας, έφυγε για την Αίγυπτο. Μη ζητάτε χρονολογίες. Δεν έχουν άξια μέσα σε μια πλούσια ζωή και δράσι, που χάνονται και σβήνουν από το μυαλό. Γενικά αναφέρουμε μόνον, ότι είναι η πρώτη δεκαετηρίδα του 19ου αιώνα. Την κορη συνοδεύει και ο πατέρας, που θέλει να την δώσει για το εξωτερικό, να συνεχίση τις σπουδές της.

Στο Κάιρο την περιμένει μια μεγάλη τύχη, που γίνεται και σταθμός στην όλη σταδιοδρομία της. Λίγο μετά την άφιξή της εκεί προκηρύσσεται διαγωνισμός για την κατάληψη μίας θέσεως από γυναίκα γιατρό που να επιθεωρή τα χαρέμια. Οι επισημίες μαστίζουν τη χώρα του Νείλου και δεν υπάρχει γιατρίνα που να μπορεί να έλέγχη την υγεία των βασιγών γυναικών.

Ο διαγωνισμός έχει σχεδόν διεθνή χαρακτήρα. Παιρνουν μέρος γιατρίνες 'Ιταλίδες, Γαλλίδες, 'Αγγλίδες κλπ. Η 'Αγγελική Παναγιωτάτου καλείται μια μέρα, στη σειρά των εξετάσεων που δίνει, να δη στο μικροσκόπιο. Κι' απαντάει άδιστακτα σ'αύν 'Ελληνα γιατρό - μικροβιολόγο Καρτούλη που την εξετάζει, ότι το μικρόβιο που φαίνεται κάτω από το φακό είναι 'Μπελχάρτσια'.

Α! τί καλά που σπουδάζουν στην 'Αθήνα, της απαντάει ο διάσημος γιατρός, τότε καθηγητής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου.

Αύτη η 'Μπελχάρτσια, ένα μικρόβιο που συναντάται σε τροπικές χώρες, έκρινε και την τύχη της. Κι' άμέσως αποστέλλεται για ειδίκευσι στο Λοιμοκαθάρτήριο του Τόρ, στους πρόποδες του όρους Σινά. Από εκεί περνούσαν για εξέτασι οι Μωαμεθανοί που γύριζαν μετά το προσκύημα της Μέκκας, άγισμένοι, μα και μολυσμένοι πολλές φορές με διάφορες τροπικές αρρώστειες. Δύο μήνες εξαντλητικής δουλειάς και μελέτης ήταν αρκετοί για να σπουδάση όχι μόνον τις περιεργές τροπικές αρρώστειες, μα και τους ανθρώπους που είχαν προσβληθή.

Γυρίζοντας ύστερα στο Κάιρο και στην 'Αλεξάνδρεια, είχε όλα τα έφοδια για την έρευνα και τη μελέτη, σαν έπισημος γιατρός, έσωτερικός και έξωτερικός του 'Υγειονομίου στις τροπικές νόσους και καταλάβη την επίκλη θέσι με διεθνή άνω γνώρισι, της ειδικής επιστήμης. Νέα άκομή, γύρω στα 1908, καλείται στην 'Αθήνα και διδάσκει στο ίδιο Πανεπιστήμιο που έκπληρσσε σαν φοιτήτρια. Και τώρα πάλι, οι ίδιες αντιδράσεις και δυσκαλιες. Στην πρώτη της εμφάνισι στην έδρα έδραψε πλούσια ποδοκροτήματα, γιουχαίσματα (Συνέχεια στη σελίδα 65)

ρό αυτόν του μαρτυρίου.

Όλα αυτά, που σήμερα είναι στη διαγύρη της μιά άραία ανάμνησι, την εποχή αύτη ήταν μια σκληρή δοκιμασία. Γιατί, έξω από τις προλήψεις, υπήρχαν και τα κόμματα των καθηγητών με τους έσπλους μπράδους από φοιτητές και τα συνεχή επικίνδυνα επεισόδια. Σ' ένα από αυτά υπήρξεν ήρωίδα και η σημερινή επίλεκτή μας ακαδημαϊκός. Δίδασκε μια μέρα ο καθηγητής της Φυσιολογίας Νικολαΐδης, όποτε, από την αίθουσα κάτω έσμου έναντίον του ένσπλοι φοιτηταί, όλοι του αντίπαλου καθηγητή της Ιδίας έδρας Δελίνη. Η φοιτήτρια 'Αγγελική Παναγιωτάτου, δίχως να χάση την ψυχραιμία της και με το θάρρος που την διέκρινε, σπύρει μπρός σ'αύν καθηγητή της και τόν καλύπτει με το ίδιο της το σώμα. Οι επιτιθέμενοι φοιτητές, είτε από σεβασμό στη θαρραλέα φοιτήτρια, είτε από φόβο να δημιουργήσουν άλλο θύμα άντ' άλλου, υπεχώρησαν. Κι' έληξε έτσι το επεισόδιο, δίχως άλλη συνέχεια.

Είναι όμως χαρακτηριστικό για τις συνθήκες κάτω από τις όποιες σπούδαζαν οι δύο φοιτήτριες στο Πανεπιστήμιο. Κάποτε τέλειωσαν οι σπουδές και πήραν και οι δύο αδελφές το δίπλωμά τους με 'άριστα'. Η μία αδελφός, γιατρός, πήρε το δρόμο προς τη Βιέννη, όπου ύστερα από λίγα χρόνια πέθανε. Η άλλη, η διακεκριμένη επιστήμη μας, έφυγε για την Αίγυπτο. Μη ζητάτε χρονολογίες. Δεν έχουν άξια μέσα σε μια πλούσια ζωή και δράσι, που χάνονται και σβήνουν από το μυαλό. Γενικά αναφέρουμε μόνον, ότι είναι η πρώτη δεκαετηρίδα του 19ου αιώνα. Την κορη συνοδεύει και ο πατέρας, που θέλει να την δώσει για το εξωτερικό, να συνεχίση τις σπουδές της.

Στο Κάιρο την περιμένει μια μεγάλη τύχη, που γίνεται και σταθμός στην όλη σταδιοδρομία της. Λίγο μετά την άφιξή της εκεί προκηρύσσεται διαγωνισμός για την κατάληψη μίας θέσεως από γυναίκα γιατρό που να επιθεωρή τα χαρέμια. Οι επισημίες μαστίζουν τη χώρα του Νείλου και δεν υπάρχει γιατρίνα που να μπορεί να έλέγχη την υγεία των βασιγών γυναικών.

Ο διαγωνισμός έχει σχεδόν διεθνή χαρακτήρα. Παιρνουν μέρος γιατρίνες 'Ιταλίδες, Γαλλίδες, 'Αγγλίδες κλπ. Η 'Αγγελική Παναγιωτάτου καλείται μια μέρα, στη σειρά των εξετάσεων που δίνει, να δη στο μικροσκόπιο. Κι' απαντάει άδιστακτα σ'αύν 'Ελληνα γιατρό - μικροβιολόγο Καρτούλη που την εξετάζει, ότι το μικρόβιο που φαίνεται κάτω από το φακό είναι 'Μπελχάρτσια'.

Α! τί καλά που σπουδάζουν στην 'Αθήνα, της απαντάει ο διάσημος γιατρός, τότε καθηγητής του Πανεπιστημίου του Βερολίνου.

Αύτη η 'Μπελχάρτσια, ένα μικρόβιο που συναντάται σε τροπικές χώρες, έκρινε και την τύχη της. Κι' άμέσως αποστέλλεται για ειδίκευσι στο Λοιμοκαθάρτήριο του Τόρ, στους πρόποδες του όρους Σινά. Από εκεί περνούσαν για εξέτασι οι Μωαμεθανοί που γύριζαν μετά το προσκύημα της Μέκκας, άγισμένοι, μα και μολυσμένοι πολλές φορές με διάφορες τροπικές αρρώστειες. Δύο μήνες εξαντλητικής δουλειάς και μελέτης ήταν αρκετοί για να σπουδάση όχι μόνον τις περιεργές τροπικές αρρώστειες, μα και τους ανθρώπους που είχαν προσβληθή.

Γυρίζοντας ύστερα στο Κάιρο και στην 'Αλεξάνδρεια, είχε όλα τα έφοδια για την έρευνα και τη μελέτη, σαν έπισημος γιατρός, έσωτερικός και έξωτερικός του 'Υγειονομίου στις τροπικές νόσους και καταλάβη την επίκλη θέσι με διεθνή άνω γνώρισι, της ειδικής επιστήμης. Νέα άκομή, γύρω στα 1908, καλείται στην 'Αθήνα και διδάσκει στο ίδιο Πανεπιστήμιο που έκπληρσσε σαν φοιτήτρια. Και τώρα πάλι, οι ίδιες αντιδράσεις και δυσκαλιες. Στην πρώτη της εμφάνισι στην έδρα έδραψε πλούσια ποδοκροτήματα, γιουχαίσματα (Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΑΝΣΑΜΠΛ ΖΑΚΕΤΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΣΑΣ

Υ λ ι κ ά : 350 γραμ. ή 105 δράμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΠΡΟΜΕΝΑΝΤ, χρώματος ΜΠΛΕ—ΠΕΡΒΑΝΣ. Βελόνες Νο 3½. 6 κουμπιά.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Πλέξτε 6 π. Κατόπιν αρχίσετε την πλέξι σας (πλέξτε 6 π. ανάποδη, 1 π. καλή, γυρίστε το μαλλί εμπρός από το πλεκτό σας. Πάρτε τον επόμενο πόντο χωρίς να τόν πλέξετε. Ξαναβάλετε το μαλλί στο πίσω μέρος και πλέξετε τόν άμέσως μετά πόντο καλή. 'Εξακολουθήστε κατά τόν ίδιο τρόπο που αρχίσατε. 2η βελόνα: Όλοι οι πόντοι θα πλεχθούν ανάποδη. 3η βελόνα: Όπως η πρώτη, κάνοντας το αντίθετο, δηλ. τόν πόντο που πλέξατε, θα τόν πάρετε απλεκτό και θα πλέξετε τόν απλεκτό. Σε κάθε βελόνα από την καλή θα επαναλαμβάνετε το αντίθετο της προηγούμενης.

Δείγμα: Ζέρσεύ 20 π. = 8 εκατοστά. 20 βελόνες = 6 εκατ.

Πλέξις ύφασματος: 20 π.

= 9 εκατ. 20 βελόνες = 6 εκατ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 52 π. Πλέξτε 8 εκατ. Λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν αρχίσετε την πλέξι σας (πλέξτε 6 π. ανάποδη, 1 π. καλή, γυρίστε το μαλλί εμπρός από το πλεκτό σας. Πάρτε τον επόμενο πόντο χωρίς να τόν πλέξετε. Ξαναβάλετε το μαλλί στο πίσω μέρος και πλέξετε τόν άμέσως μετά πόντο καλή. 'Εξακολουθήστε κατά τόν ίδιο τρόπο που αρχίσατε. 2η βελόνα: Όλοι οι πόντοι θα πλεχθούν ανάποδη. 3η βελόνα: Όπως η πρώτη, κάνοντας το αντίθετο, δηλ. τόν πόντο που πλέξατε, θα τόν πάρετε απλεκτό και θα πλέξετε τόν απλεκτό. Σε κάθε βελόνα από την καλή θα επαναλαμβάνετε το αντίθετο της προηγούμενης.

Σε γενικό μάκρος 33 εκατ. κείτε για την μασχάλη κατά τόν έξης τρόπο: Κλείστε 6 π. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα: 5 π., 4 π., 2 π. 'Εξακολουθήστε ίσια έως ότου πλέξετε 20 εκατ. Τους πόντους που έχετε θα τούς κλείσετε σε 4 φορές για τόν ώμο. Την δεξιά μεριά θα την πλέξετε την ίδια αντίκρυστή.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 96 π. Πλέξτε 8 εκατ. Λάστιχο 1+1 π. Την πλάτη θα την πλέξετε Ζέρσεύ. Κάθε 6 εκατ. θα βάξετε και από τις δύο μεριές 1 π. (3 φορές). Σε γενικό μάκρος 33 εκατ. κόψετε για τις μασχάλες 5 π. από κάθε μεριά. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 2 π., 1 π. 'Εξακολουθήστε ίσια έως ότου πλέξετε 19 εκατ. Κλείστε για τούς ώμους 12 π. από κάθε μεριά. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείσετε από κάθε μεριά 9 π. (2 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους θα τούς κλείσετε σε μια φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Και τα μανίκια θα πλεχθούν Ζέρσεύ. 'Ε' αρχίσετε το μανίκι από πάνω. Βάλετε 14 π. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάξετε και από τις δύο μεριές 3 π. (2 φορές), 2 π. (2 φορές), 1 π. (12 φορές). Κατόπιν κάθε 4 βελόνες από 1 π. (4 φορές). 'Εξακολουθήστε να βάξετε κάθε δεύτερη βελόνα 2 π., 4 π., στην δεξιά μεριά και 10 π. στην άριστερή μεριά. Κατόπιν κάθε 2 ½ εκατ. κλείστε από 1 π. από κάθε μεριά (13 φορές). Σε γενικό μάκρος 52 εκατ. πλέξτε 7 εκατ. Λάστιχο 1+1 π. και κλείστε τούς πόντους όπως τούς βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Πλέξτε και τ' άριστερό μανίκι αντίκρυστό.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΑΚΕΤΑ

Βάλετε 8 π. Πλέξτε Λάστιχο 1+1 π., 1 εκατοστό. Κατόπιν σχηματίστε την πρώτη κουμπότρυπα κατά τόν έξης τρόπο. Πλέξτε τούς τρεις πρώτους πόντους, κλείστε 2 π. και ξαναπλέξτε 3 π. Στην άλλη βελόνα θα προσθέσετε τούς πόντους που κλείσατε. Θα κόψετε ακόμη 5 κουμπότρυπες. Θα έχη απόστασι ή μια από την άλλη 5 ½ εκατ. 'Εξακολουθήστε να πλέκετε έως ότου έχετε τόσο μάκρος όσο σας χρειάζεται για όλην την ζακέτα, δηλ. τα δύο μπροστίνια και το ντεκολτέ της πλάτης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας, πλην της φάσας. Ράψτε τις πλάινες ραφές, καθώς και τούς ώμους. Ράψτε την φάσα και τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε τα στίς μασχάλες. Ράψτε τα κουμπιά αντίστοιχα στίς κουμπότρυπες.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Υ λ ι κ ά : 230 γραμ. ή 70 δράμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΠΡΟΜΕΝΑΝΤ. Χρώματος ΜΠΛΕ—ΠΕΡΒΑΝΣ. Βελόνες Νο 3½.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ζέρσεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ριζάκι = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Σε κάθε βελόνα θα κάνετε το αντίθετο της προηγούμενης, δηλ. τόν πόντο από την καλή θα τόν πλέκετε ανάποδη και τόν ανάποδο, καλή.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 88 π. με το μαλλί ΓΚΡΙ-ΜΠΕΖ. Πλέξτε 7 εκατ. Λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν εξακολουθήστε πλέκοντας Ζέρσεύ. Κάθε 4 εκατ. θα βάξετε 1 π. από κάθε μεριά (4 φορές). Σε 28 εκατ. γενικό μάκρος χωρίστε το πλεκτό σας στην μέση. Πάρσατε τούς πόντους της μιάς πλευράς σε μια παραμμένα και αφήστε τούς να περιμένουν. Πλέξτε τούς άλλους κατά τόν έξης τρόπο. Στην μεριά της μέσης θα κλείνετε 2 ½ εκατ. 1 π. (12 φορές) για το ντεκολτέ. Σε 32 εκατ. γενικό μάκρος κόψετε στην άλλη μεριά για την μασχάλη κατά τόν έξης τρόπο: Κλείστε 8 π. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. (3 φορές), 1 π. (4 φορές). Κλείστε σε μια (Συνέχεια στη σελίδα 65)

Ἀθηναϊκὸ διήγημα
τῆς Πιπίνας Τσιμικάλη

15

A black and white photograph showing a hand holding a bottle and pouring a liquid into a glass. The glass is filled with ice cubes and the liquid is being poured over them. The background is dark and textured.

Ἡ ἔγκυος γυναίκα ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ πονοκεφάλους πρέπει νὰ συμβουλευθῇ γιὰτὸ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΥΖΥΓΟΥΣ

Λοιπόν, ἀγαπητὲ κύριε, ἀφού
ἡ γυναίκα σας δουλεύει ἔξω ἀπὸ
τοῦ σπιτί, πρέπει νὰ τὴν βοηθή-
στες δουλειῇ τοῦ νοικοκυρίου. Ἐ-
τσι ἐξάλλου θὰ τῆς δείξετε τὴν ἀ-
γάπην σας καὶ θὰ διατηρήσετε
παντοτείνῃ τὴν εὐτυχίαν σας.

ΜΑΡΙΕΛΛΑ

Προσοχή λοιπόν στους πονοκεφάλους στις διαταραχές της όρασεως, στο πρήξιμο των ποδιών. Το λεύκωμα είναι κάτι που θεραπεύεται φθάει να το προλάβουν από την αρχή.

Μία γυναίκα ἀπευθύνεται στους ἄνδρες

Γυμναστική

Τὸ χαμόγελο

Τὰ μαλλιά

Μπριγιαντίνη — πάντα καλής ποιότητας

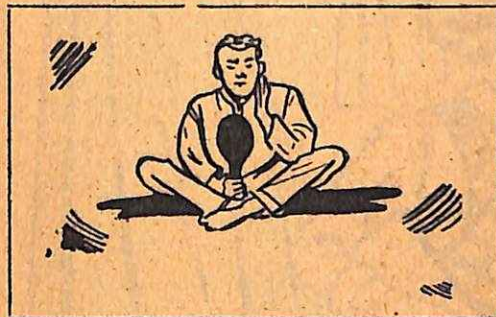
— δὲν πρέπει νὰ βάζετε πολλή, γιὰ νὰ
μὴ μοιάζετε μὲ λαδωμένο ποντικό.

ΚΑΙ ἐσεῖς, κύριε, πρέπει νὰ φροντίζετε γιὰ τὴν ὁμορφιά σας. Δὲν σᾶς λέμε, βέβαια, ν' ἀλλάξετε τὸ... φύλο σας. Μιὰ περιποιημένη ὁμορφία ἐμφάνισι θὰ κἀν ὡς πάντοτε καλὴ ἐντύπωσι στοὺς φίλους σας, στοὺς προῆταμένους σας καὶ στὴς... γυναῖκες καὶ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ πάντοτε καλὴ ὑποδοχὴ, ἀπ' ὅλους, ὅπουοῦδήποτε κι' ἂν πάτε.

Ἡ διευθύντρια ἐνὸς γαλλικοῦ ἰνστιτούτου καλλονῆς, ποῦ ἀπέκτησε εἰδικότητα ὄχι μονάχα στὰ ζήτηματα τῆς γυναικείας ὁμορφίας, ἀλλὰ καί... τῆς ἀνδρικής, δίνει τὶς ἀκόλουθες συμβουλὲς πρὸς τοὺς ἄνδρες:

Τό πρόσωπο

Δέν πρόκειται νά προφυλαχθίτε ἀπὸ τὶς ρυτίδες ἢ νά προσπαθήσετε νά ἐξαλείψετε ἐκείνες ποὺ ἀύλακῶνουν ἤδη τὸ πρόσωπό σας. Δέν μπορεῖ ἡ ἐπίδερμίδα σας

“Αν έχετε μυκητιάκια, πρέπει μια φορά την εβδομάδα να τὰ βάζετε και να βά-
ζετε κατοπιν έπάνω καθαρό οινόπνευμα ή
κολώνια. Κάθε μέρα να βάζετε λίγο ωμό
γάλα πάνω στο πρόσωπό σας: σφίγγει
τούς πόρους.

Τὸ σῶμα

Εἶναι εὐχῆς ἔργον ἂν μπορούσατε νὰ κάνατε ἓνα μπάνιο ἢ ἓνα ντους κάθε μέρα. Τὸ ντους δὲν χρειάζεται εἰδικὲς ἐγκαταστάσεις. Κατὰ προτίμησιν, τὸ μπάνιο ἢ τὸ ντους νὰ τὸ κάνατε τὸ θάψυ. Καὶ θὰ καθαρίσῃ τὸ σῶμα σας ἀπὸ τὸν ἰδρώτα κτλ. καὶ θὰ ξεκουρασθοῦν οἱ μῦς σας.

Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια

Ὁ περιποιημένος ἄντρας διακρίνεται ἀπὸ τὰ χέρια του. Ἄν ἡ ἐργασία σας τὰ

A black and white line drawing of a man in a dynamic, athletic pose. He is leaning forward with his right leg extended and his left leg bent, as if in the middle of a dance move or a physical exercise. His arms are also in motion, with his right arm bent and his left arm extended. There are several curved motion lines around his head and legs, suggesting movement. The drawing is simple and stylized, with a focus on the figure's form and action.

τελοῦν τὸ πραγματικὸ μυστικὸ τῆς ὁμορφίας.

Ἡ ἐμφάνισις

Νὰ περιποιήσθε τὰ ρούχα σας. Δὲν εἶ-
ναι ζήτημα χρημάτων, ἀλλὰ καλῆς θελή-
σεως. Μὴ θυγαίνετε ποτὲ ἔξω χωρὶς νὰ
γυαλίσετε τὰ παπούτσια σας. Φροντίστε
ὥστε τὸ κολλάρο ἀπὸ τὸ ποικακίσιό σας νὰ
εἶναι πάντοτε ὡμοῖο καὶ ἡ γραβάτα σας νὰ
πηγαίνει μὲ τὰ ρούχα σας. Μὴν παραμε-
λῆτε καμμιά λεπτομέρεια αὐτοῦ τοῦ εἴ-
δους.

Φροντίζετε τα ρούχα σας να είναι πάντοτε ξεσκονισμένα και το πανταλόνι σας καλοσιδερωμένο.

Μην παραφουσκώνετε τις τσέπες σας με διάφορα αντικείμενα. Οι φορεσκάμενες τσέπες χαλούν τη σιλουέτα και προξενούν κακή εντύπωση για το άτομο μας.

Κρατάτε πάντοτε ένα καθαρό μυαλό. Θάρρη στιγμή που θα σας χρειασθεί και αν δεν τώχτες μαζί σας ή αν αυτό που κρατάτε στην τσέπη σας είναι ακάθαρμο, τότε θα ήθετε πόσο αυτό θα σας στενοχωρήσει και αν σας φέρει σε δύσκολη θέση.

Και πρό παντός μην ξεχνάτε, μαζί με
τά προσόντα που θα σας δώσει η φροντίδα
για την όμορφη σας να είστε πάντοτε
προσεκτικοί και ευγενείς στο περιβάλλον
σας.

- 1.—Φούστα με κορσελέ, από μάλλινη βελούτινα. 'Ο πλισέ αρχίζει από το άμπισεμάν, που προεκτείνει το κορσελέ στη φούστα. Το κορσελέ αυτό σταυρώνει.
- 2.—Το μοντέλο αυτό κουμπώνει στη μέση και είναι κομμένο από ντρά. 'Η φούστα είναι πλατιά.
- 3.—Κομψό και πρακτικό σεμίζιό από λεπτό λαινάξ ή από τουάλ ντέ σουά. Μία πιάτ αρχίζει από το λαιμό του πλαστρόν και καταλήγει στο ζωνάρκι της μέσης. Στη βάση του πλαστρόν, δεξιά και αριστερά, τρία πιέ-τάκια. Μανίκια με στρογγυλά κλειστά μανσέτακια.
- 4.—Φούστα κορσελέ από σκατζέζικο μάλλινο. Το έπάνω είναι κομμένο σε σχήμα μυτερού τριγώνου. Ψηλά στις μπρετέλες άγκράφες. 'Η φούστα έχει μυτερό άμπισεμάν έμπρός, στρογγυλό πίσω και δυο βαθιές κουφόπιτες.
- 5.—'Η φούστα είναι από σέργι. Συγκρατείται με δυο μπρετέλες περασμένες μέσα σε μικρές άγκράφες και ά-νεβαίνει πάνω από τη μέση και έχει κάτω τέσσερις πιέ-τες. Στη μέση ζωνίτσα.
- 6.—Φούστα—κορσελέ, από χονδρό μάλλινο τουάλ, γαρ-νιρισμένη με τέσσερις τσέπες με ποτάκια. Κουμπώνει έμπρός στο κορσάκι και σχηματίζει γιακά με πέτα.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΛΙΓΟΥ-
ΦΑΣΜΑ 'Η ΑΝ ΤΟ
ΦΟΡΕΜΑ ΣΑΣ Ε-
ΧΗ ΠΑΛΙΩΣΕΙ ΚΑΙ
ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΤΟ
ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΤΕ,
ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ Ε-
ΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΝ-
ΤΕΛΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ
ΣΕΛΙΔΟΣ ΜΑΣ.

- 1.— Μαντό τρία τέταρτα από καν-τριγιέ μάλλινο ύφασμα, σε ίσια γραμμή και μανίκι κιμονό. Το έπα-νωφόρι αυτό δεν έχει γιακά, είναι ίσιο και κλείνει στο λαιμό με ένα κουμπί. Το έσωτερικό ταγιέρ έχει στενή φούστα και απλή ζακέτα, με τσέπες και μυτερά πέτα.
- 2.— Κιμονό έπανωφόρι από λαινάξ με δυο όψεις. Το ένα μπόρ γυρίζει και σχηματίζει μακρύ και φαρδύ ρε-βέρ. 'Η έσάρπα είναι συνέχεια του

ρεβέρ και γυρίζει στην πλάτη με χάρι.
3.— 'Επανωφόρι καρό, χωρίς για-κά, με διπλά κουμπιά. Μία φαρδεία έσάρπα σχηματίζει πελερίνα. Στη φούστα δυο φύλλα στο λοξό σχημα-τίζουν πιέτες. Τσέπες σχιστές.
4.— 'Ισιο έπανωφόρι με μεγάλους χαλκάδες στη μασχάλη. Σταυρωτό κούμπωμα και διπλά κουμπιά. Τσέ-πες σχιστές. Ζώνη που σταματά στα πλάγια. Γιακάς ψηλός.

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΔ'ΙΛΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο 'Ιωνάθαν Λή, πέμπλος άπόγονος άρχοντικής οίκογένειας πού μετανάστευσε στην Αμερική, παντρεύτηκε στα 1909 την τραγουδίστρια Νταίζη Στόρεϊ, πρὸς μεγάλη απογοήτευσή της άδελφής του Χλόης. Η Χλόη μισεί τὴν νύφη της γιατί δλέπει σ' αὐτὴν τὴ γυναίκα πού της πήρε τὸν άδελφό της καὶ κηλίδωσε τὸν ὄνομά του με τὴν ταπεινὴ καταγωγή της. Τὸν πρώτο χρόνο τοῦ γάμου της, ἡ Νταίζη άπόκτησε ἕνα κοριτάκι, ἀλλά, ταυτοχρόνως, κλονίστηκε ἡ υγεία της καὶ οἱ γιατροὶ τὴν συμβούλεψαν νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἑλβετία μαζί με τὸ παιδί της. Ο' άντρας της, άπασχολημένος με υποθέσεις του στὴν Αμερική, δὲν μπόρεσε νὰ πάῃ μαζί της, καὶ άποφασίστηκε νὰ τὴν συνοδεύσῃ ἡ Χλόη. Στὸ ταξίδι, ἡ Νταίζη βρίσκει ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι νὰ μὲν διαρκῶς στὸ κατ'άστρωμα καὶ ν' ἀναπνέῃ τὸν ζωογόνο ἀέρα τῆς θάλασσας. Αὐτὸ στάθηκε άφορμὴ νὰ παρασυρῇ ἀπὸ τὰ κύματα πού σάρωναν τὴν κουβέρτα τοῦ καραβιοῦ μιά μέρα καταιγίδας, καὶ νὰ χαθῇ στὰ βόθρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἡ Χλόη ἔτσι, ἔζησε μόνη μετὰ τὸ μωρό καὶ τὴ νταντά στη Γαλλία. Τὸ μίσος της τώρα ἔχει μεταφερθῇ ἀπ' τὴ μητέρα στὸ παιδί, καὶ στὸ λίγο διάστημα πού ἔμεινε στὴ Γαλλία περιμένοντας διαπύρι γιὰ νὰ γυρίσῃ στὴν Αμερική, συλλαμβάνει καὶ πραγματοποιεῖ ἕνα διαβολικὸ σχέδιο. Μαθαίνοντας πὺς κάποιος ἔσπερμένος εὐγενὴς συγγενὴς της πέθαναν ἀπὸ ἕνα δυστύχημα κι' ἄφησαν ὄρφανὸ ἕνα νεογέννητο κοριτάκι τους, άποφασίζει νὰ πάρῃ τὸ παιδί αὐτὸ ἀπὸ τὸ βούλο καὶ νὰ τὸ παρουσιάσῃ στὸν άδελφό της γιὰ δικό του, ἐνῶ τ' ἄλλο, τὸ πραγματικὸ παιδί του, θὰ τὸ τοποθετοῦσε στὴν Αμερική νὰ τὸ ἀναθρέψουν ξένοι. Ἔτσι, ἡ κληρονόμος τοῦ άδελφοῦ της, θὰ ἦταν μιά γνήσια άρχοντοπούλα, καὶ ὅχι ἡ κόρη τῆς μισητῆς Νταίζη Στόρεϊ πού ἦταν ἕνα κορίτσι τοῦ λαοῦ. Τὸ σχέδιο πέτυχε πέρα γιὰ πέρα, ὁ 'Ιωνάθαν Λή δὲν υποψιάστηκε τίποτα, κι' ἡ Χλόη ζούσε ἡσυχά καὶ ἀφαισιωμένη στὴν ἀνατροφή τῆς ἀνιψιάς της.

Πέρασαν ἔτσι ἑκοσι χρόνια καὶ ξαναβρίσκουμε τὴν οίκογένεια Λή στὴ παραμονὴ τοῦ γάμου τῆς Μύριελ, τῆς ψευτοκόρης τοῦ 'Ιωνάθαν, με τὸν πρίγκηπα Ρούπερτ τῆς Σάμπρια, πού ἦρθε στὴν Αμερική γιὰ νὰ παντρευτῇ μιά πλουσία κληρονόμος.

Ο γάμος πρόκειται νὰ γίνῃ στὶς 16 'Ιουνίου.

Μεσολαβεῖ, ὅμως, ὁ θάνατος τοῦ 'Ιωνάθαν Λή, ἀπὸ τυχαῖο δυστύχημα σὲ μιά ἐπίδειξι ἱππασίας, καὶ οἱ γάμοι ἀναβάλλονται γιὰ μερικὸς μῆνες.

Ο δικηγόρος καὶ φίλος τοῦ Λή, ὁ Ντάγκλας Ἑβερν, ἀνοίγει τὴ διαθήκη τοῦ 'Ιωνάθαν, καὶ διαβάζει τὴν κατηγορηματικὴ ἀπαίτησι τοῦ πατέρα, νὰ ἔξαρκεῖται πρῶτα με δόλους τοῦ τύπου νὰ ταυτίσῃ τὴν κόρη της, καὶ ἔπειτα, νὰ περιέλθῃ σ' αὐτὴν ἡ κληρονομία τῆς διαφορά ἔγγραφου τοῦ φίλου του, ὁ ἔμμε με μελάνι τοῦ ποδιοῦ τῆς Μύριελ Στόρεϊ Λή, ὅταν αὐτὴ ἦταν ἀκόμα νεογέννητο μωρό στὸ νοσοκομεῖο.

Ὅλ' αὐτὰ κάνουν τὸν Ἑβερν ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσημη ἀνάγνωση τῆς διαθήκης μπροστὰ στοὺς ἐνδιαφερομένους. Συννοεῖται, λοιπὸν, με τὸ γιὸ τοῦ, τὸν Μπάρνεϊ—δικηγόρο ἐπίσης— πὺς νὰ ἐνεργήσουν, γιὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ τελευταία ἐπιθυμία τοῦ 'Ιωνάθαν Λή.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

θὰ κεντούσε τὴν περιέργειά μου κι' ἄφησε καὶ μιά ἀπόδειξι.

—Δηλαδή τὸ ἀποτύπωμα τοῦ μωρουδίσκου ποδιοῦ.

—Τὸ ἀποτύπωμα — καὶ μιά διεύθυνσι.

—Μιά διεύθυνσι;

—Μάλιστα, μιά διεύθυνσι, ἀποκρίθηκε ὁ Ἑβερν ἀνοίγοντας ἕνα χαρτί. Νάτῃ, ἔδω εἶναι: «Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου ἀρ. 155, Μείδιλ, Οἶος».

—Καὶ τὶ σχέσι μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὸ ἔνα με τ' ἄλλο;

—Δὲν εἶμαι γιὰ τίποτα βέβαιος ἀκόμη. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο — θὰ μπορούσα νὰ πῶ ἀνεπίσημο — χαρτί πού δρῆκα ἀνάμεσα στὰ ἔγγραφα τοῦ 'Ιωνάθαν Λή.

Ἐχω μιά ὑπόνοια μονάχα, πὺς εἶναι ἡ διεύθυνσις τοῦ ἄλλου κοριτσιοῦ.

Ο Μπάρνεϊ ἐπετάχτηκε ὀρθός.

—Μεγάλε Θεέ! φώναξε. Τὸ ἄλλο κορίτσι! Θὰ ζῇ βέβαια! Δὲν τόχα σκεφτῇ.

—Ἔτσι φαντάζομαι, εἶπε ἄργά ὁ πατέρας του. Ἐβγάλα τὸ συμπέρασμα πὺς ὁ 'Ιωνάθαν θ' ἀνακάλυψε κάποτε γράμματα πού λάβαινε ἡ πού ἔγραφε ἡ Χλόη σ' αὐτὴ τὴ διεύθυνσι. Τὴν σημείωσε, λοιπὸν — γιὰ μένα...

—Θὰ τὸ προχωρήσουμε τὸ ζήτημα;

—Δὲν ξέρω, παιδί μου. Γι' αὐτὸ ἀκριβὸς σὲ φώναξα. Νὰ τὸ προχωρήσουμε, ἢ ὄχι; Ο 'Ιωνάθαν δὲν ἀποφάσισε νὰ τὸ κάνει — ἐνόσω ζούσε. Αὐτὸ εἶν' ἕνα ἀνίθετο ἐπιχείρημα. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἀφίνει τὰ πράγματα ἔτσι, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ σταματήσω τὴ διαθήκη καὶ νὰ προβῶ σὲ μίαν ἔρευνα. Αὐτὸ εἶν' ἕνα εὐνοϊκὸ ἐπιχείρημα — νομίζω. Μιά ἐξομολόγησι τῆς Χλόης — κι' ἄλλες ἀποδείξεις — θὰ ἦταν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ νομιμοποιηθοῦν τὰ πράγματα.

—Εἶναι ὀλοφάνερο πὺς ὁ Λή ἄφησε τὴν ὑπόθεσι στὴ διαθεσί μου.

—Εἴσαι ὑποχρεωμένος ἀπὸ τὸ νόμο νὰ ἐξετάσῃς τὸ ζήτημα, πατέρα.

—Τὸ ξέρω, παιδί μου. Ἀλλὰ ὑπάρχουν περιπτώσεις ὅπου οἱ νόμοι τῶν ἀνθρώπων δὲν συμβαδίζουν ἀπόλυτα με τοὺς νόμους τῆς ἀνθρωπιάς. Ἀναλογίζεσαι τί θὰ συμβῇ ἂν φέρω σὲ φῶς μιά τέτοια ἀλήθεια; Ἡ Χλόη δυσφημίζεται ἀνεπανόρθωτα. Ἡ Μύριελ ἀναθρεμμένη, ἔδω καὶ εἰκοσι χρόνια, γιὰ νὰ κληρονομήσῃ τὰ ἔκατομμύρια τῶν Λή καὶ νὰ ζῇ σὰν πᾶν-πλουτὶ ἀπόγονος τῆς ἀρχοντικῆς αὐτῆς οίκογένειας, μὲνει ξαφνικά χωρὶς δεκάρα. Καὶ ποιάς θὰ πάρῃ τὰ ἑκατομμύρια καὶ τ' ὄνομα τῶν Λή; Ἐνα κορίτσι ἀπὸ μιά μικρὴ πόλι τοῦ Οἶο πού, ἀσφαλῶς, δὲ θὰ ξέρῃ πὺς ξοδεύονται πενήντα δολλάρια μονομιάς καὶ θὰ εἶναι ἴσως μιά ἀγράμμητι με κατώτερη μόρφωσι καὶ ἀνατροφή. Καὶ τέτοιο δὲν σοῦ ὑποβάλλει ἡ ὀνομασία Μείδιλ;

—Τὸ «Μείδιλ» εἶναι ὁμορφο ὄνομα.

—Εἴσαι ρομαντικός. Ἡ Χλόη, σίγουρα, θὰ παρέδωσε τὸ παιδί σὲ κάποιον ὑ-

πηρέτρια νὰ τὸ ἀναστήσῃ. Ἡ Μείδιλ θὰ εἶναι ἴσως καμμιά ἀγροτική περιοχή, καὶ τὸ κορίτσι μπορεῖ νάχῃ κιόλας παντρευτῇ με κανέναν ἀγρότη.

—Α! Θε μου! Δὲν τόχα σκεφτῇ αὐτό.

—Πρέπει νὰ τὰ σκεφτοῦμε σοβαρὰ ἔλ' αὐτὰ καὶ νὰ πάρουμε γρήγορα μίαν ἀπόφασι. Δὲν μπορῶ ν' ἀναβάλω γιὰ πολὺ τὴν ἀνάγνωσι τῆς διαθήκης. Μονάχα λίγες μέρες ἔχουμε στὴ διαθεσί μας, εἶπε ὁ Ντάγκλας Ἑβερν. Τώρα, παιδί μου, ποιά εἶναι ἡ γνώμη σου;

Ο Μπάρνεϊ δὲν ἀποκρινόταν γιὰ κάμποσιν ὥρα. Τὸ βλέμμα του ἦταν ἀφηρημένο, καὶ φαίνόταν θυμισμένος σὲ συλλογῇ. Τέλος γύρισε στὸν πατέρα του καὶ εἶπε:

—Πρῶτα-πρῶτα, θάκανα μιά παραβολὴ ἀνάμεσα στὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ τῆς Μύριελ κι' αὐτὸ ἔδω. Διόλου ἀπίθανο, νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικὴ κόρη, στὸ κάτω-κάτω. Ὑστερα, θὰ πάρουμε μιά τελικὴ ἀπόφασι γιὰ τὴ ἐνέργειά μας.

—Ζητήσατε νὰ με δῆτε; εἶπε μπαίνοντας στὸ γραφεῖο τοῦ Ἑβερν ἡ Μύριελ. Τίποτα ἔγγραφα καὶ ὑπογραφές.

Δὲν χρειάζοταν καμμιά ὑπογραφή. Ο Ἑβερν σοφίστηκε μιά πρόφασι:

—Ναί, θὰ θέλαμε ἕνα δείγμα τῆς ὑπογραφῆς σου, παιδί μου.

Ἡ Μύριελ ἔγραψε πάνω σ' ἕνα χαρτί:

—Γιὰτὶ ἀναδελφίστηκε ἡ ἀνάγνωσι τῆς διαθήκης; ρώτησε ἡ κοπέλλα.

—Χρειάζεται νὰ ἐξεταστοῦν ἕνα - δυὸ πράγματα ἀκόμη.

Τὸ κορίτσι κούνησε τὸ κεφάλι.

—Ἡ Χλόη ἦταν ἔξω φρενῶν, εἶπε.

—Λυπάμαι πολὺ γι' αὐτό. Ἐνερνοῦμε ἀκριβῶς ὅπως ὤρισε ὁ πατέρας σου. Ὡστόσο, κανόνισα ἕναν πρόχειρο λογαριασμό γιὰ σένα. Νά, πᾶρε τὸ διδελφίρι σου.

—Εὐχαριστῶ. Μπορῶ νὰ πηγαίνω;

—Κί' ἐν' ἄλλο μικρὸ ζήτημα ἀκόμη. Μὲ συγχωρῇς πού θὰ σ' ἀνησυχίσω λιγάκι, εἶπε ὁ Ἑβερν με ὕφος πολὺ φυσικὸ καὶ σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὸ πῶς κοινοῦτο πρᾶγμα. Θὰ χρειαστοῦμε τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ σου.

—Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ μου;

—Φυσικά. Εἶν' ἕνας τύπος. Γιὰ νὰ γίνῃ παραβολὴ μετὰ τὸ ἀρχικὸ ἀποτύπωμα μόνις γεννηθῆκες, τῆς ἀποκρίθηκε χαμογελώντας. Αὐτὸ τὸ ὥραίο σου ποδαράκι, Μύριελ, εἶναι ἡ σημαντικώτερη ἐξασφάλισι πού ἔχεις.

—Ἐννοεῖτε πὺς θὰ χρειαστῇ νὰ δουτέξω ὅλη μου τὴν πατούσα στὸ μελάνι;

—Δὲν εἶναι σπουδαῖο τὸ πρᾶγμα. Ὑστερα θὰ τὸ ξεπλύνῃς καὶ θὰ γῇ με νερό. Ἡ κυρία Χέντερσον, ἡ ὑπάλληλος τοῦ γραφεῖου μας θὰ τὰ κανονίσῃ ὅλα σὲ μιά στιγμή.

Ο Ἑβερν χτύπησε τὸ κουδούνι κι' ἐμφανίστηκε ἡ γραμματέας.

—Παρακαλῶ, ὁδηγήστε τὴν δεσποινίδα Λή στὴν κυρία Χέντερσον. Ἐκείνη ξέρει τί θὰ κάνει.

Ἡ Μύριελ σηκώθηκε. Τὸ πρόσωπό της ἔδειχνε πὺς εἶχε λιγάκι ἐνοχληθῇ, ἀλλὰ δὲν φανέρωσε ἴχνος ὑποψίας.

—Τὶ ἀνέπτες αὐτὲς οἱ νομικὲς διατυπώσεις, εἶπε καὶ γῇκε ἀπ' τὸ δωμάτιο.

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, ὁ Μπάρνεϊ ἔμπαινε διακριτικὰ στὸ γραφεῖο τοῦ πατέρα του. Ο Ντάγκλας Ἑβερν, με τὴν πλάτη γυρισμένη στὴν πόρτα, στεκόταν στὸ παράθυρο καὶ παρακολουθοῦσε τὴν κίνησι τοῦ δρόμου. Ἀκουσε πού μπήκε ὁ γιός του, γύρισε, κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ ξανακύτταξε ἔξω. Ο Μπάρνεϊ ἔπιασε τὰ δυὸ χαρτιά πάνω στὸ γραφεῖο—τὸ ἕνα ἦταν παλιὸ καὶ κιτρινωμένο στὶς ἄκρες, μ' ἕνα ἀποτύπωμα μικροῦτσου ποδιοῦ,

τὸ ἄλλο φρέσκο κι' ἀκόμα ἰσχυρὸ μετὰ τὸ ἀποτύπωμα τοῦ μακρόστενου ποδιοῦ τῆς Μύριελ. Κρατοῦσε τὴν ἀναπνοή του ἐνὸς κτύπου. Μὲ ἀργὴ κίνησι, τὰ ξανάφανε πάνω στὸ γραφεῖο. Ο πατέρας του ἦρθε καὶ στάθηκε δίπλα του.

—Βλέπεις; ρώτησε ὁ Ἑβερν.

—Καμμιά σχέσι τὸνα με τ' ἄλλο.

—Καμμιά ἀπολύτως. Τὸ κορίτσι πού γῇκε τώρα μόλις ἀπὸ δὴ μέσα, δὲν εἶναι περισσότερο ἡ Μύριελ Λή ἀπ' ὅσο εἶμαι γι' αὐτό.

Σάπασαν γιὰ μιά στιγμή Ὑστερα ὁ Ντάγκλας Ἑβερν συνέχισε:

—Μ' ἕνα μου τηλεφώνημα μπορῶ νὰ προκαλέσω τὸν μεγαλύτερο θόρυβο πού γνώρισε ποτὲ ἡ Φιλαδέλφεια. Καὶ δὲν ἔχω ἀκόμα καμμιάν ἰδέα τοῦ τί πρέπει νὰ κάνω.

—Εἰς ὅμως ἔχω.

Ο Ἑβερν κύτταξε τὸ γιὸ τοῦ.

—Τί... τί;

—Μὴν κάνῃς τίποτα, πατέρα, ἂν δὲν ρίξω πρῶτα μιά ματιὰ σὲ κεινὴ τὴν κοπέλλα στὸ Οἶο.

—Μὰ εἶναι μονάχα μιά εἰκασία—μιά ὀρίστη ὑπόνοια— πὺς ἡ διεύθυνσι αὐτὴ ἔχει κάποια σχέσι μετὰ τὸ κορίτσι πού μὰς ἐνδιαφέρει.

Ο Μπάρνεϊ χαμογέλασε.

—Ἡ ὑπόνοια εἶναι ἀρκετὴ, καὶ ἔχουμε χρέος νὰ ἐξακριβώσουμε ἂν ἔχῃ σχέσι μετὰ τὴν πραγματικότητα.

—Θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μετὰ τὴν Χλόη, εἶπε ὁ Ντάγκλας, καὶ νὰ τὴ ρωτήσουμε ξαφνικά γιὰ τὴ διεύθυνσι. Δὲν ἦταν ποτὲ τῆς ἀρκετὰ ἱκανὴ νὰ κρύψῃ τίς ψυχικὲς ἀντιδράσεις της.

Ο Μπάρνεϊ μισόκλεισε τὰ μάτια του.

—Δὲ βάταν καλύτερα, γιὰ τὴν ὥρα νὰ μὴν τὴ δαίουμε σὲ ὑποψίες.

—Πιθανόν. Ἀλλὰ θὰ μπῇ σὲ ὑπόψια ὅταν ἡ Μύριελ τῆς πῇ πὺς τῆς πήραμε σήμερα τὸ ἀποτύπωμα.

—Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια. Μπορεῖ ὅμως νὰ μὴν ξέρῃ πὺς ἐμεῖς ἔχουμε τὸ ἀρχικὸ ἀποτύπωμα τοῦ νοσοκομείου. Καὶ τὸ πῶς βέβαιον εἶναι πὺς ἡ Μύριελ δὲ θὰ τῆς πῇ τίποτα. Δὲν συντρέχει λόγος νὰ τῆς τὴ πῇ. Εἶναι προτιμότερο νὰ βασιστοῦμε σ' αὐτὴ τὴν ἔκδοχῃ.

—Καὶ λοιπὸν;

—Θὰ πᾶρω τὸ ἀποψινὸ τραῖνο.

Ο Ἑβερν στάθηκε μιά στιγμή σκεπτικός. Στὸ τέλος χαμογέλασε.

—Καλὰ, εἶπε, πάρτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο

Σ' ἀναζήτησι τῆς Σταχτοπούτας

Τὸ νυχτερινὸ τραῖνο πῆρε τὸν Μπάρνεϊ κ' ἔτρεχε ὅλη νύχτα πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς Φιλαδέλφειας. Τὴν ἄλλη μέρα πρῶτῃ πρῶτῃ, φτάνοντας στὴν Κολοῦμπια, ὁ Μπάρνεϊ ἔφαγε κάτι γιὰ πρῶτὸν στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ καὶ πῆρε τὸ τραῖνο γιὰ τὴ Μείδιλ. Ἐνας ἀνθρώπος πού εἶχε καθῆται δίπλα του ἄρχισε νὰ τοῦ κουδεντιά-ζῃ.

—Τὸ Οἶο εἶναι θαυμάσιο τώρα τὴν Ἀνοιξι. Εἴστε ξένος;

—Ναί.

—Γιὰ πού πάτε;

—Στὴ Μείδιλ.

Ο ἀνθρώπος κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Χαριτωμένη πόλι ἡ Μείδιλ. Ἐχει, ξέρετε δικαστήριον θέατρο καὶ τὸ Κολλέγιο Ντέμαρ. Δὲν εἶναι βέβαια καμμιά μεγαλοπολι, ἀλλὰ ἔχει κάτι τὸ συμπαθητικὸ καὶ φιλικὸ. Μήπως πηγαίνετε νὰ ἐγγραφῆτε στὸ Κολλέγιο Ντέμαρ;

Ο Μπάρνεϊ χαμογέλασε.

—Ὁχι, ἀποκρίθηκε. Δὲν ἔχω ποτὲ μου ἀκούσει γι' αὐτὸ τὸ Κολλέγιο. Εἶναι μεγάλο;

—Πέρυσι εἶχε πεντακόσιους σπουδαστές. Τὸ ξέρω γιὰτὶ κι' ὁ γιός μου σκοπεύει νὰ πάῃ ἐκεῖ. Ἀλλὰ νὰ, ἐγὼ καταβαί-νω ἔδω. Τὸνομά μου εἶναι Τάουνλυ.

Ἐσφίξε τὸ χέρι τοῦ Μπάρνεϊ καὶ κατέβηκε.

Ο νέος μας ἔμεινε εὐχαριστημένος πού τὸν περνοῦσαν γιὰ σπουδαστῇ ἢ γιὰ κά-

ποιον πού δὲν ταξίδευε γιὰ τίποτα σοβαρὸ ἀλλὰ μονάχα γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὸ Οἶο στὶς ἀνοιξιάτικες ὁμορφίες του.

Σὲ λίγο ὁ εἰσπράκτωρ τὸν ἀγγίζει στὸν ὄμο.

—Στὴν ἐπομένη στάσι, ἡ Μείδιλ, κύριε.

Κατεβαίνοντας στὸ σταθμὸ, ὁ Μπάρνεϊ μπήκε σ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ εἶπε στὸν σωφὲρ νὰ τὸν πάῃ στὸ καλύτερο ξενοδοχεῖο. Ἐκεῖ ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του μαζί με τὶς βαλίτζες του καὶ ξανακατέβηκε ἀμέσως στὸ θυρωρεῖο.

—Πὺς μπορῶ νὰ πάω στὴν ὁδὸν Ἀλεξάνδρου; ρώτησε τὸν ὑπάλληλο.

—Τρίτος δρόμος ἀριστερά.

—Εὐχαριστῶ.

Σὲ λίγο, ὁ Μπάρνεϊ ἔφτανε στὸ νοῦμερο 155. Ἦταν ἕνα σπιτάκι, μάλλον ἐξοχικὸ, μέσα σ' ἕναν κήπο με λουλούδια, με λαχανικά καί, σὲ μίαν ἄκρη, ἀραδιασμένες δώδεκα κυμέλες. Αὐτὸ ἦταν τὸ σπιτί ὅπου ζούσε ἡ Σταχτοπούτα.

Ἐνας ἡλικιωμένος κύριος, γῇκε ἀπ' τὴν πλαινὴ πόρτα μιάς ἀποθήκης. Φοροῦσε ἕνα καπέλλο με τοῦλι ὀλόγυρα πού ἔκρυβε τὸ πρόσωπό του καὶ στὸ χέρι του κρατοῦσε ἕνα δίκτυ μελισσοκομικῆς. Ο Μπάρνεϊ δὲν μπορούσε νὰ διακρίνῃ τὸ πρόσωπό του, καὶ μονάχα ἀπ' τὶς κινήσεις καὶ τὸ βάδισμά του κατάλαβε πὺς θάταν γέρος. Τὸ καπέλλο μετὰ τὸ τοῦλι γύρισε πρὸς τὸ μέρος τοῦ καὶ τὸν κύτταξε πού στεκόταν κοντὰ στὸ φράχτι τοῦ κήπου. Ὑστερα ξαναγύρισε ἀδιάφορα πρὸς τὸν κήπο.

Γιὰ κάμποσιν ὥρα, ὁ Μπάρνεϊ δὲν κατ'άφερε νὰ δρῇ μιά κατάλληλη πρόφασι γιὰ ν' ἀρχίσῃ κουδέντα μετὰ τὸ γέρο. Δὲν ἔφερε τὸνομά του. Δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ μελισσοκομικὴ ἢ κηπουρικὴ. Στεκόταν λοιπὸν στὸ φράχτι καὶ κύτταξε. Τέλος χαμογέλασε κ' ἐσπρωξε τὴν πόρτα.

Ο γέρος σήκωσε τὸ κεφάλι καθὼς ὁ Μπάρνεϊ τὸν πλησίαζε.

—Μὲ συγχωρῇτε, εἶπε ὁ νέος, μοῦ κίνησαν τὴν περιέργεια οἱ μέλισσές σας.

—Μήπως βέλετε λίγο μέλι;

—Ὁχι... ἢ καλύτερα ναί. Τὸ πούλα-τε;

—Περὶσσότερο στὴν ἀγορά. Καὶ σὲ μερικὸς φίλους. Ἀλλὰ φαντάζομαι, μπορῶ νὰ σὰς οἰκονομίσω λίγο. Ἡ Τζάνετ λέει πὺς μὰς ἔμεινε ἀρκετὸ ἀπ' τὸ χειμῶνα.

Ο Μπάρνεϊ μπορούσε τώρα νὰ δλέπῃ τὸ πρόσωπο τοῦ γέρου. Ἐνοίωθε μέσα του μιά ξαφνικὴ εὐχαρίστησι. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ γέρου ἦταν γαλήνια καὶ ἀγαθὴ. Τὰ γκρίζα μάτια του εἶχαν ζωτάνια καὶ φῶς.

—Κάνουμε μιά μικρὴ ἐπιχείρησι μετὰ τὸ μέλι, συνέχισε. Τὶς ἀγαπῶ τὶς μέλισσες. Ἐχουμε ἀπερίγραπτο ἐνδιαφέρον.

—Βέβαια θὰ ἔχουν, εἶπε ὁ Μπάρνεϊ, κοινωνίας μετὰ σοδορότητα τὸ κεφάλι. Τόχω διαβάσει. Ὡστόσο, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ τὶς δῶ ἀπὸ κοντὰ.

Ἐσφίνα, ὁ γέρος σήκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν κύτταξε μιά στιγμή σκεπτικός.

—Μήπως εἴστε ἀπὸ τὸ Ντέμαρ; ρώτησε.

Ο Μπάρνεϊ ζάρωσε στὴν ἀρχὴ τὰ φρύδια. Ὑστερα θυμῆκε τὸ Κολλέγιο.

—Ἀπ' τὸ Κολλέγιο; Ὁχι. Ἐρχομαι ἀπ' τ' ἀνατολικά. Ἀπ' τὴ Νέα Ὑόρκη.

Δὲν ξανάφανε ποτὲ μοῦ στὴ Μείδιλ. Ἡρθε γιὰ δουλειά. Ὁμορφὴ πόλι. Ἀκριβῶς σήμερα ἔκανα τὸν πρώτο μου περιπάτο—καὶ εἶδα τίς μέλισσές σας. Τὶς κύτταξα ὅταν γῇκατε ἔξω.

Ο γέρος φάνηκε ἱκανο

ζη Στόρεϋ πριν φύγη από τη φιλαδέλφεια.

—Τι θέλετε, παρακαλώ; άκούστηκε να τον ρωτά η άγγελική φωνή της.
—“Η... ήθελα... άρχισε να λη με μισόλογα εκείνος, άνίκανος να κυριαρχήσει τη συγκίνησι που του έδινε η παρουσία της. Νά... λίγο χαρτί για γράψιμο.
“Εκείνη παραμέρισε λίγο για να του φέρη ότι της ζήτησε.

“Ο Μπάρνεϋ τράβηξε το βλέμμα του από πάνω της και κύτταξε απ’ το παράθυρο έξω στο δρόμο. “Η διαπίστωση της θριαμβευτικής του ανακαλύψεως δεν ήταν άρκετη για να εξηγήσει το θάμπωμα και τη γοητεία εκείνης της στιγμής. “Ήταν σωστή καλλονή. Και μονάχα για την όμορφιά της, θάξιζε να στρωθούν στα πόδια της όλα τα εκατομμύρια των Λή. Στα πόδια της. “Η σκέψι αυτή του θύμισε μιάν άλλη. “Αν όμως δεν είχε το πόδι που θά ταίριαζε με το αποτύπωμα —αν όλη αυτή η ιστορία ήταν μιά απλή συμπτωσι— αν η κοπέλλα αυτή δεν ήταν άλλη από την Τζάνετ Τζάνετ; Τό πράγμα δε θα είχε καμμία σημασία. Αυτή ήταν εκεί, σκεφτόταν ο Μπάρνεϋ κ’ ήταν γεμάτος άγαλλίασι.

—“Ναί, θα το πάρω.
Γύρισε την πλάτη της και του έτοιμάσε το πακέτο του. “Όταν του τόδινε, εκείνος ρώτησε.
—“Έχετε στυλογράφους;
—“Βέβαια.
—“Δώστε μου, παρακαλώ έναν. Θα μου χρειαστή να γράψω.

Ξαναβρέθηκε στο δρόμο και βάδιζε προς το ξενοδοχείο του. Τά μπράτσα του ήταν γεμάτα από πακέτα που δεν ήξερε καλά-καλά τι περιείχαν. “Η Τζάνετ τον είχε παρακολουθήσει που έφυγε με μιάν έκφρασι εκπλήξεως στο πρόσωπό της. Πολλοί νέοι την είχαν πλησιάσει και της είχα-χαν δείξει το θαυμαστό τους, αλλά κανένας δεν έδειξε πως είχε γοητευθή τόσο βαθειά. Καταλάβαινε πως ο νέος εκείνος αγόρασε τόσα πράγματα μονάχα για χάρι της—η για να βρή άφορμή να μείνει περισσότερη ώρα μαζί της, η για να της κάνει εντύπωσι με την οικονομική του εύχέρεια. “Αλλά κορίτσια στη θέση της θα διασκεδάζαν η θα τσάιριαν άπάνω τους. “Η Τζάνετ όμως, προπαντός, άπορούσε.

“Ο Μπάρνεϋ, καθισμένος στη μοναδική καρέκλα της κάμαράς του, στο ξενοδοχείο, και κυττάζοντας τα πακέτα που είχε άκουμπήσει πάνω στο κρεβάτι, βρισκόταν σε μιά περίεργη ψυχική κατάστασι. “Εναιώς πως η στιγμή εκείνη σημείωνε κά-ποιο σταθμό στη ζωή του. “Όστόσο ξε-διάκρινε πως η συγκίνησι του δεν ώρειόταν μονάχα στην τόσο ίκανοποιητική άνακάμψι του, από νομική άποψι, αλλά και σε κάποιο βαθύτερο προσωπικό αί-σθημα. “Ήταν ένας νέος ίσοροποποιημένος και στοχαστικός. Δεν πίστευε στον κεραυ-νοβόλο έρωτα, κί’ ήξερε πως η άληθινή ά-γάπη είναι δυσεύρετη αν όχι άνυπαρκτη. Γι’ αυτό προσπάθησε ν’ άποτινάξη τη γοη-τεία που ζάλιζε το μυαλό του και να συγ-ποέσθαι ήταν οι παρακάτω ενέργειές του. “Επρεπε να καταστρώσει ένα σχέδιο. Πριν από όλα, θα τηλεγραφήσει στον πατέρα του τις εντυπώσεις του απ’ την πρώτη του επαφή με την Τζάνετ. “Ύστερα, θα επιδίω-κε να γνωριστή περισσότερο μαζί της και να εξασκρίδωση αν ήταν άραδωνισμένη.

Πήγε λοιπόν στο τηλεγραφείο κί’ έστει-λε δυό λόγια μονάχα, για να μη βάλη σε ύπόνοιες τους υπαλλήλους της μικροπλι-τείας εκείνης: “Θελκτικό παρουσιαστικό”.

“Ύστερα ξαναγύρισε στο Ντόρμανε το κατάστημα. “Ο καταστηματάρχης ήταν σκυμμένος πάνω απ’ το τραπέζι μέσα στο γραφείο του. “Η Τζάνετ τακτοποιούσε μιά έσωτερική διτρίνα. Χαμογέλασε μόλις τον είδε.

“Ο Μπάρνεϋ φαινόταν ήρεμος.
—“Ξέχασα μελάني, της είπε.
—“Ω, έπρεπε να σας το θυμήσω, άπο-κρίθηκε το κορίτσι μ’ αούθόρμητη εύγένεια. Για μιά στιγμή, ο Μπάρνεϋ συλλογίστην.

πως ίσως κί’ εκείνη να είχε έπηρεαστή από την είσοδό του στο μαγαζί.
—Καθόλου, της είπε κυττάζοντας την κατάματα. Πιστεύω μάλιστα να υπάρχει στο ξενοδοχείο ότι χρειάζεται για γράψιμο. Προτιμώ όμως να μεταχειρίζωμιά άτομικά μου πράγματα.
“Εκείνη τούδειξε ένα μπουκάλι.
—“Γράφει μπλε—γίνεται έπειτα μαύρο. Σας κάνει; τον ρώτησε.
—“Όραία.
“Εβγαλε τα χρήματα για να πληρώση το μελάني και είπε ακόμη:
—“Όμορφη πόλι η Μείδιλ.
—Συμπαθητικό μέρος, αλλά φοβερά μι-κρό.

“Ο τρόπος της έδειχνε πως θάθελε να κουβεντιάσει λίγο περισσότερο. “Ο Μπάρ-νεϋ άνασκήκωσε τα φρύδια του. Τό σχέδιό του τώρα έπρεπε να μπη σ’ ενεργεια.

—Μικρό μέρος, ναι, είπε. “Αλλά εγώ ά-γαπώ τις μικρές πολιτείες. Και να ακριβώς τί μου συνέδθηκε σήμερα το πρωί, που ήταν σαν μιά δικαίωσι αυτού του γούστου μου. Μόλις έφτασα, πήρα ένα δρόμο που λέγε-ται όδός ‘Αλεξάνδρου, νομίζω, και περπά-τησα λίγο για να γνωρίσω την πολιτεία. Συνάντησα λοιπόν, ένα γεροντάκο που πε-ριποιόταν τις μέλισσές του μέσα σ’ ένα κή-πο. Μου διηγήθηκε ένα σωρό πράγματα γι’ αυτές και μου πούλησε μάλιστα ένα βαζο μέλι. Αυτό ήταν πολύ χαριτωμένο—και δεν μπορεί ποτέ να συμβή σε μιά μεγάλη πό-λιτεία.

“Η εικόνα της παρουσιάστηκε τόσο φυ-σικά, ώστε, χωρίς καμμιάν ύποψια και γε-μάτη έκπληξι, η Τζάνετ φώναξε:

—Μά δεν είναι περίεργο;
—Ποιό πράγμα δεν είναι περίεργο;
—“Ο γεροντάκος αυτός ήταν ο πατέρας μου.

“Ο Μπάρνεϋ πήρε μιάν έκφρασι δυσπι-στίας και γέλασε.

—Βλέπετε, λοιπόν; Ούτε αυτό θα μπο-ρούσε να συμβή σε μιά μεγάλη πολιτεία.

—Μά τέτοια συμπτωσι! Ξανάπε το κο-ρίτσι. Βρήκε εύκολα το μέλι; Τό είχα φυ-λαμένο.

Τό βρήκε άφου έβαλε πρώτα τα γυαλιά του.

“Η Τζάνετ άρχισε να γελά.

—“Ο καπνένος ο μπαμπάς! Είναι τόσο... Ουμήθηκε ξαφνικά πως μίλούσε σ’ έναν ξένο.

“Η στιγμή είχε φτάσει για την τελευταία στρατηγική κίνησι. “Ο Μπάρνεϋ έβαλε το μελάني στην τσέπη του και μισογύρισε. “Ύ-στερα, σαν να του ήρθε μιά ξαφνική έμπνευ-σι, τη ξανακύτταξε.

—Μου ήρθε μιά ιδέα, είπε. Τ’ όνομά μου είναι “Εβερϋ—Μπάρνεϋ “Εβερϋ—και αν είναι τιπροσώπευ κάποιον έταιρία της Νέας Υόρκης και της φιλαδέλφειας. “Όρίστε και την κάρτα μου. Σχεδιάζουμε—δηλαδή η έταιρία μου σχεδιάζει— μιά μεγάλη έ-πιχειρήσι για την όποία η Μείδιλ θα μπορούσε ίσως να είναι το κατάλληλο μέ-ρος. Δε θέλω να πάω σε ειδικούς κτημα-τομείς, γιατί αυτοί θα κοινωνιολογή-σουν την παρουσία μου έδω και τους σκο-πούς μου, και θα δυσχεραίνουν έτσι τις έ-νέργειές μου. Θα έπιθυμούσα λοιπόν να βρω κάποιον που να του έχω έμπιστοσύνη και που να είναι σε θέση να μου δείξη τα διάφορα χτήματα της Μείδιλ και τών πε-ριχώρων της. Είμ’ έντελως ξένος σ’ αυτό τον τόπο και σκέφτηκα πως έσείς ίσως να θέλατε να μου χρησιμεύετε για οδηγός. Αυτό θα θεωρηθή φυσικά σαν μιά εργασία που θ’ αναλάβατε και που θα έχη την άν-ταμοιβή της. Σεις ξέρετε καλά τον τόπο, κί’ αυτό ακριβώς, είναι που μου χρειά-ζεται.

Τά μάτια της Τζάνετ έλαμψαν ζωηρά.
—Σας εύχαριστώ για την πρότασι, εί-πε, αλλά, βλέπετε, είμαι άπασχολημένη όλη την ήμερα έδω.

—Δεν έχω σημασία, άποκρίθηκε ο Μπάρνεϋ. Αυτό μπορεί να το κάνετε κί’ άργότερα. Προτιμώ έσας παρά έναν μεσί-τη. Τί ώρα φεύγετε απ’ τη δουλειά σας;
—Στις πέντε.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: “Η συνέχεια.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

ΕΛΙΖΑΜΠΕΤ ΜΠΑΡΡΕΤ
(1805-1861)

«Άγαπώ μ’ όλη μου την καρδιά τα ποιήματά σας, αγαπητή μου μίς Μπά... Ναι, αγαπώ τα βιβλία σας και σας την ίδια», έγραφε ο Άγγλος ποιητής Ρόμπερτ Μπράουνιγκ στην ποιήτρια ‘Ελίζαμπετ Μπαρρετ, που δεν είχε δ’ πα-τέ του. Κί’ ανταλλάσσουν μελα-χολικά ποιήματα και γράμματα ό-λο και πιο θερμά ως την ήμερα που συναντώνται, έπιτέλους, στο Λονδίνο. “Ο Ρόμπερτ δρίσκει την ‘Ελίζαμπετ μέσα στην κάμαρά της. “Η ποιήτρια δεν βγαίνει ποτέ έξω, την έχει καθλωμένη στο σπίτι μιά άρρώστεια της σπονδυλικής στή-λης κί’ η θέλησι του πατέρα της που έχει πάρει την άπόφασι να μη την παντρέψη ποτέ.

Φτωχή, μικρή ‘Ελίζαμπετ, τόσο λεπτή και τόσο εύθραυστη... Τό πρόσωπό της τό πλασιώνουν μαύ-ρες μπουκλές, τα χέρια της είναι μικρά και όστεώδη. “Ες άλλου κί’ ο Ρόμπερτ δεν είναι κανένας γιος, μιά η αγάπη τους κάνει και τους δύο όμορφους. “Όταν ο Ρόμπερτ της προτείνη να την άπαγάγη, η μίς Μπά έχει ακόμη τό θάρρος ν’ άρνηθή: «Όχι, Ρόμπερτ, δεν μπορείς να φορτώθης μιάν άνάπη-ρη γυναίκα».

“Ανάπηρη; “Ο έρωας είναι ένα πρώτης τάξεως τονωτικό. “Επειτα από λίγον καιρό η μίς Μπά είναι καλύτερα και δρίσκει τη δύναμη να βγή κρυφά και να πάη στην έκ-κλησία, όπου την περιμένει ο ά-γαπημένος της για να παντρευ-τούν. “Εκείνη είναι σαραντά ενδε-έτους, εκείνος τριάντα τεσσάρων. Μένει ακόμα όκτώ μέρες στο πα-τρικό σπίτι και κατόπιν φεύγει, παίρνοντας μαζί της μιά υπρέ-τρια και τό σκυλί της. “Η μίς Μπά και ο άνδρας της πηγαίνουν να ζήσουν στην ‘Ιταλία.

Μά η μοίρα βάζει διαρκώς έμ-πόδια στην εύτυχία τους. Τους κυ-νηγεί η κακία του πατέρα της ‘Ε-λίζαμπετ. Τά ποιήματα του Ρόμ-περτ δεν βρίσκουν πάντοτε καλή ύ-ποδοχή. “Η ‘Ελίζαμπετ έχει και-νούργιες ενοχλήσεις. “Όστόσο, σε ηλικία σαραντά τεσσάρων έτών φέρνει στον κόσμο ένα αγόρι.

“Ο Ρόμπερτ και η ‘Ελίζαμπετ κατορθώνουν παρ’ όλ’ αυτά να σώ-σουν την αγάπη τους, που διαρ-κεί δέκα πέντε χρόνια. “Η ‘Ελίζα-μπετ πέθινει μέσα στην άγκαλιά του αγαπημένου της.

“Ο Ρόμπερτ έζησε άλλα είκοσι όχτώ χρόνια. Πέθανε στη Βενετία και τό πτώμα του μεταφέρθηκε στο ‘Αγγλικό Πάνθεον, ενώ τα όσα της μίς Μπά έμειναν στη Φλωρεντία.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

1. Μοντέλο του Μίκαελ Σέφαρντ από γκριζό και άσπρο καρδ ύφασμα. Είναι γαρνιρισμένο με μιά τσέπη στο άριστε-ρό μανίκι και άλλη τσέπη στο δεξιό φύλλο. Τό πανωφόρι εί-ναι φοδραρισμένο ολοκληρω από κουνέλι τσιντσιλά, με πλατύ γιακά. Τό έπανωφόρι συνοδεύει ταγιεράκι από κόκκινο μάλ-λινο ύφασμα, γαρνιρισμένο με γαζί της χειρός στις τσέπες. Τά ρεβέρ είναι κομμένα τετράγωνα με ανάλογα κουμπιά και η στενή φούστα έχει πιέτες για να διευκολύνεται τό βάδισμα.

2. “Ο οίκος Κρόντ προτιμά τα έφαρμοστά κοστούμια και οι ρεντιγκότες του είναι περίφημες σε κομψότητα. Τό μον-τέλο, είναι ρεντιγκότα από σκούρο γκριζό τουίγ, σταυρωτό, με πολύ ιδιότροπα καπάκια στις τσέπες. Γιακάς με ρεβέρ που σταυρώνουν και κουμπώνουν ανά δύο με πολύ πρωτότυ-πο τρόπο και μανσέτες σχιστές.

3. Μοντέλο της Μαντλί, μέλους της ‘Εταιρίας Σχεδιαστών Μόδας του Λονδίνου, από μάλλινο ύφασμα με δυό όψεις, κόκ-κινο και κίτρινο. Τό πανωφόρι έχει μιά πελώρια τσέπη, μέσα από τό έμπροσθινό άριστερό φύλλο. Μανίκια κολλητά, με μεγάλες πρωτότυπες μανσέτες. Γιακάς δεν υπάρχει, αλλά μπορεί τό φύλλο να γυρίση προς τα έξω, όποτε σχηματίζει φάσα. Τό πανωφόρι συνοδεύει ένα καρδ ντε-πιές, γαρνιρισμέ-νο με πλεκτό μάλλινο ζέρσεϋ.

4. Δε ξι ά : Μοντέλο του Πήτερ Ράσελ από σκούρο καφέ μάλλινο ύφασμα, φοδραρισμένο με ύφασμα από άσπρο και καφέ ψαροκόκκαλο. Από τό ύφασμα της φοδρας είναι και οι φάσες που γαρνίζουν τα ρεβέρ έμπρός και τα μανίκια. Τό πρωτότυπο αυτό έπανωφόρι έχει ναμίτη, γιακά με παράξε-νες μύτες και πελώριες διπλές τσέπες.

“Αρίστερά : Ταγιέρ από μάλλινο ύφασμα—ψαροκόκκα-λο άσπρο και καφέ. Ζακέτα έφαρμοστή, με δυό πιέτες όπίσω και ζωνάρακι τσέπες και άνδρικό γιακά.

140v

καὶ προσθετοῦναι ὅσα ἡμεῖς.
"Ἐχει περάσει πιά ἡ ἐποχή, πού ἡ πρῶ-

Οι κατά περιόδους εξετάσεις πριν από τον τοκετό, επιτρέπουν στο γιατρό να εξηγήσει για την ακριβή κατάσταση της έγκυου. Συχνά, συνταγιά από πολύ νωρίς συμπτώματα εξαιρετικά πολύπλοκα, που αν και περνούν εύκολα στην αρχή, μπορούν όμως να γίνουν αργότερα σοβαρά.

Μιά συνηθισμένη άνοχησία που κυκλοφορεί είναι ότι όταν η έγκυος σηκώνει ψηλά τα χέρια της, θα τυλιχθή ο λώρος γύρω στο λαιμό του παιδιού που σηκώνει μέσα στη

τερη θεωρία των γιατρών σχετικά με τα
δόντια, είναι ότι μία πλήρης και κατάλ-
ληλη διατα καθώς και η κληρονομικότης,
ώφελουν πολύ περισσότερο το σχηματισμό
καλών δοντιών από κάθε τι άλλο.

Οι έννέα μήνες της έγκυμοσύνης πρέπει να είναι μια μακρά περίοδος ύγροισίας! Τόσο στην ώρα του φαγητού, όσο και την υπόλοιπη ημέρα, πρέπει να πίνω η μητέρα άφθονες ποσότητες από υγρά: νερό, γάλα, χυμούς από φρούτα και χόρτα, σουπες. Ο καφές και το τσάι πρέπει να μετριαστούν. Πολύ ωφέλεται η έγκυος αν καταπιάνει κάθε τόσο μια γουλιά από υγρά

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

ΜΑΡΙΑ Μ.: 'Η κόμψις τῆς μήτρας βεβαίως εἶναι ἐμπόδιο, ἀλλὰ σὲ πολλές περιπτώσεις, παρὰ τὴν κόμψιν τῆς μήτρας, γίνεται τεκνοτομία· ἐξαρτᾶται ὅμως ἐὰν εἴη συμφύσις πρὸς τὰ πύσω ἢ ὀχι. Διότι ἂν εἶναι κινητὴ ἡ μήτρα, τὸ ἐμπόδιο περιορίζεται εἰς

(Συνέχεια στην σελίδα 61)

ΖΑΚΕΤΑ ΜΕ ΚΑΠΙΣΟΝ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. ή 160 δράμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ, χρώματος μπλε-σκούρο ή γκρι φανέλας 100 γραμ. ή 32 δράμ. της ίδιας ποιότητας μαλλί χρώματος κόκκινο πιπεριάς. Βελόνες Νο 2. 8 κουμπιά φιλντινένια. 2 1/2 πήχεις γκρι ή μπλε ύφασμα για φόδρα και 1/2 πήχυ κάμποτ.
Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Δείγμα: 20 π. = 5 εκατ, 20 βελόνες = 4 εκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 54 π. Πλέξετε 2 1/2 εκατ. μ'αυτούς τους πόντους. Κατόπιν προσθέστε στην δεξιά μεριά 86 π. Στην αριστερή μεριά κόψετε κάθε 1 εκ. 1 π. (9 φορές). Κατόπιν κάθε εκατ. βάλετε 1 π. (3 φορές) και κάθε 1 π. (16 φορές). Περάστε τους πόντους αυτού του κομματιού σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Βάλετε στην βελόνα σας 6 π. Στην δεξιά μεριά θα βάλετε 2 φορές από 8 π. κάθε δεύτερη βελόνα. Πάρετε το πλεκτό που έχετε και περιμένει και περάσατε τους πόντους στην αριστερή μεριά των πόντων που πλέκετε. Σε 44 εκατ. γενικό μάκρος του έμπροστινού (το κοντύτερο μέμακρος του έμπροστινού) κλείσατε σ'αυτήν την μεριά 85 π. για το ντεκολτέ. Έξακολουθήσατε ίσια. Σε γενικό μάκρος 48 έ-

κατοστά από την πλαϊνή ραφή θα κλείσατε για τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: Στην αριστερή μεριά θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα από 3 π. (16 φορές) και από 4 π. (9 φορές). Πλέξετε και τ' αριστερό μπροστινό το ίδιο, αντίκρουτό.

ΔΕΞΙ ΠΛΑΤΗΣ

Βάλετε 74 π. Πλέξετε 3 εκατ. ίσια. Κατόπιν στην αριστερή μεριά κάθε 2 εκατ. περίπου θα κλείνετε 1 π. (8 φορές) και στην δεξιά κάθε εκατοστό 1 π. (9 φορές). Κατόπιν θα βάλετε στην αριστερή μεριά 1 π. κάθε 3 εκατ. (9 φορές). Τώρα θα κλείνετε ταυτοχρόνως από την αριστερή και δεξιά μεριά από 1 π. κάθε εκατοστό περίπου (16 φορές). Περάσατε αυτούς τους πόντους σε μία παραμάνα και αφήσατέ τους να περιμένουν. Βάλετε 6 π. Κατόπιν θα βάλετε στην αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 7 π. (2 φορές). Περάσατε στην δεξιά μεριά αυτών των πόντων, τους πόντους που έχετε και περιμένουν. Έξακολουθήσατε το πλέξιμο με 48 εκατ. τούς πόντους. Σε γενικό μάκρος 48 εκατ. κλείσατε στην δεξιά μεριά 3 π. κάθε δεύτερη βελόνα (23 φορές). Στο ίδιο λευταίο κλείσιμο των 3 π. θα κλείσατε ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά 6 π. για το ντεκολτέ. Έξακολουθήσατε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (2 φορές),

1 π. (2 φορές). Ταυτοχρόνως έξακολουθήσατε να κόβετε στην δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 3 π., 4 π. (5 φορές). Πλέξετε και τ' αριστερό μέρος της πλάτης το ίδιο αντίκρουτό.

ΜΑΝΙΚΙ

Θ' αρχίσετε από κάτω. Βάλετε 72 π. Κάθε 2 εκατ. θα βάλετε από κάθε μεριά 1 π. (21 φορές). Σε 12 εκατ. από την αρχή μετρήσατε τους πόντους σας και βάλετε μία χρωματιστή κλωστή στον μεσαίο πόντο, δηλ. όσοι πόντοι θα είναι δεξιά θα πρέπει να είναι και αριστερά. Μετά από αυτό που κάνατε, θ' αρχίσετε να βάλετε ανοίγματα κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε τον μεσαίο πόντο δύο φορές. Κατόπιν έξακολουθήσατε να πλέκετε δύο φορές κάθε δεύτερη βελόνα τούς δύο μεσαίους πόντους, δηλ. μία φορά τον 1 π. στο μέσον, πλέκοντάς τον δύο φορές, και την δεύτερη φορά θα πλέξετε από δύο φορές τούς πόντους της μέσης. Κατόπιν θα πλέξετε από δύο φορές τον δεξιό και αριστερό πόντο που προσθέσατε — αυτό θα γίνει στην 4η βελόνα και θα το επαναλάβετε (2 φορές). Θα έξακολουθήσατε να βάλετε ανοίγματα κατά τον ίδιο τρόπο. Μετά την 4η βελόνα που βάλατε το τελευταίο άνοιγμα, θα επαναλάβετε μία μόνον φορά μετά την δεύτερη βελόνα και ύστερα πάλι κάθε 4 βελόνες (2 φορές). Έξακολουθήσατε να πλέκετε ίσια. Σε γενικό μάκρος 43 εκατ. κλείσατε από κάθε μεριά 2 π. κάθε δεύτερη βελόνα (30 φορές) και από 3 π. (4 φορές). Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι ακριβώς το ίδιο.

ΚΑΠΙΣΟΝ

Πίσω μέρος: Βάλετε 40 π. Κατόπιν κάθε 1/2 εκατ. θα βάλετε 1 π. από κάθε μεριά (27 φορές). Πλέξετε μετά το τελευταίο άνοιγμα 4 εκατ. ίσια. Κατόπιν κλείσατε κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. από κάθε μεριά (7 φορές), 2 π. (5 φορές), 4 π. και 6 π. Τους υπόλοιπους θα τους κλείσατε σε μία φορά.
Λορίδα που σχηματίζει το καπίσον: Βάλετε 316 π. Κάθε εκατοστό περίπου θα κλείνετε από 1 π. σε κάθε μεριά (23 φορές). Σε γενικό μάκρος 19 εκατ. κλείσατε τους πόντους. Πλέξετε άλλο ένα το ίδιο κομμάτι με το άλλο χρώμα μαλλιού.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε όλα τα κομμάτια. Σχηματίσατε τις κουμπότρυπες στο δεξιό μπροστινό κομμάτι κατά τον εξής τρόπο. Σε 2 1/2 εκατ. από την άκρη του ντεκολτέ και σε 23 π. βάθος από την άκρη του μπροστινού, θα τραβήξατε μία κλωστή 9 π., θα την κόψετε και θα την ξεπεράσατε. Κατόπιν θα περάσατε μία άλλη κλωστή σ'αυτούς τους πόντους που ξεπεράσατε, χωρίζοντάς τους. Κατόπιν τον ίδιο τρόπο θα σχηματίσατε και τις υπόλοιπες κουμπότρυπες. Σε 11 1/2 εκατ. απόστασι από την πρώτη (σε μάκρος), σχηματίσατε την δεύτερη καθώς και την 3η και 4η, δηλαδή οι τρεις υπόλοιπες κουμπότρυπες θα έχουν ή μία από την άλλη 11 1/2 εκατ. απόστασι. Ταυτοχρόνως θα κόβετε τρεις κατά σειρά στο πλάτος, κατά τον εξής τρόπο: Την δεύτερη κατά σειρά στο πλάτος, θα την σχηματίσατε μετά 6 π. από την πρώτη και την 3η συνέχεια μετά 24 π. από την δεύτερη. Κατά τον ίδιο τρόπο θα σχηματίσατε και τις υπόλοιπες. Σύνολον κουμπότρυπων 12, δηλ. 4 σειρές κουμπότρυπες από 3 σε κάθε σειρά. Στην άκρη και από την ανάποδη μεριά του πλεκτού σας τοποθετήσατε εις όλο το μάκρος 5 εκατοστά φάρδος από το κάμποτ που έχετε. Διπλώσατε την άκρη, στην μέση, μετά τις πρώτης και της δεύτερης κουμπότρυπας προς την ανάποδη. Κάνετε φρεσόνι όλες τις κουμπότρυπες. Τοποθετήσατε κατά τον ίδιο τρόπο και στο άλλο μπροστινό το κάμποτ. Ράψατε τα κομμάτια της πλάτης καθώς και τις πλαϊνές ραφές και ώμους. Γυρίσατε στο κάτω μέρος της ζακέτας ένα στρίψωμα 3 εκατ. Πλέξετε 2 λωρίδες 18 π. ή κάθε μία από κόκκινο μαλλί για

(Συνέχεια στη σελ. 65)

ΚΕΝΤΗΜΑ ΣΕ ΣΚΩΤΖΕΖΙΚΟ ΣΤΥΛ

Πόσο χαρούμενα υποσούν αλήθεια να στολισθούν τα σερβίτσια του τραπέζιου (τραπεζομανδηλάκια, τραπεζομάνδηλα τσαγιού, φάκελλοι για τις πετσέτες, σεμέν ντε τάμπλ ή καρέ) μ' αυτό το μοντέρνο σχεδιάκι! Διατηρεί τον χαρακτήρα του σκωτσέζικου και όμως έχει κεντημένα λουλούδια και φύλλα.

Το κέντημα γίνεται με κλωστές μουλινέ. Οι γραμμές γίνονται όλες με ριζοδε-λονιά και σε διάφορους χρωματισμούς. Τα λουλούδια και τα φύλλα γίνονται με ριχτή βελονιά. Το κάθε φύλλο αρχίζει να γίνεται από τη βάση, σχηματίζοντας μία μύτη δεξιά και μία μύτη αριστερά, όπως δείχνει η λεπτομέρεια στο πλάι. Όσο για τις κουκκίδες που σχηματίζουν τσαμπιά, πρώτα τρυπώνονται όπως δείχνει η λεπτομέρεια και κατόπιν γεμίζονται.

ΠΩΣ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ. —
Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ.
— Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΗΣ. — Η ΕΡΓΑ-
ΣΙΑ "ΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ. — Η ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. —
Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΙ.

Εισαγωγή
Να δεδαιωθήτε ότι ο άνθρω-
πός σας ανέληφθη καλώς την
εργασία που ζητήσατε να κά-
μη πριν αρχίση να την εκτελή.
Να μην τον ψέξετε παρά
για λάθη που οφείλονται στην
τυχή όκηνηρία του, στην κακή
του θέληση, ή στην αμέλεια
του. Και όχι για εκείνα που ο-
φείλονται στη δική σας ανεπαρ-
κεια.

Οι έντολές σας πρέπει να δι-
νούνται με ύψος φιλικό, γαλήνιο
και σταθερό.

Μόλις δώσετε τις έντολές
σας, θα αφήσετε την υπηρέτριά
σας να τα δγάλη πέρα μόνη
της, όπως εκείνη καταλαβαίνει
θα επανέλθετε μόνο όταν ή ερ-
γασία τελειώσει, για να ελέγξε-
τε την εκτέλεσή και να σημειώ-
σετε χωρίς νευρικότητα τα λά-
θη, τα οποία θα την αφήσετε
να επανορθώσει μόνη της. Θα
αποφεύγετε πάντα να επιβλέ-
πετε την εκτέλεση της εργασί-
ας, γιατί τίποτε δεν ερεθίζει
περισσότερο — και δικαίως —
έναν άνθρωπο, από το να έχη
κάποιον «πάνω απ' το κεφάλι
του».

Με τις γραπτές έντολές α-
ποφεύγονται τα κακά της μνή-
μης. Το μοιραίο: «Ξέχασα, κυ-
ρία», έρχεται συχνά στο στόμα
της υπηρέτριας, όταν μάλιστα
είναι νεαρή, έλαφρά και άπει-
ρη. Με τη μέθοδο των γραπτών
έντολών δεν θα έχη δικαιολογία
όταν δεν θα είναι εν τάξει ά-
πέναντι των υποχρεώσεών της.

Άλλα προσοχή! Δεν πρέπει
να περιορίσετε την υπηρέτριά
σας σε στενά πλαίσια. Αντι-
θέτως πρέπει να εκμεταλλευθή-
τε τις προσωπικές της γνώσεις,
θα χίσετε σοβαρώς υπ' όψιν τις
γνώμες που θα σας υποβάλει,
θα την σπρώξετε να δοκιμάση,
να πειραματισθή, θα κεντρίσετε
το πνεύμα πρωτοβουλίας της
και το γούστο της.

Προτείνετε της διάφορα ζη-
τήματα, για να πειραματισθή-
τε, και να εξακριβώσετε την
δύναμι πρωτοβουλίας της. (Π.
χ. ένα νέο τρόπο μπουγάδας ή
μία νέα διαρρύθμιση του όφφίς
ή τι θ. έτοιμάσετε ένα δράδυ
που περιμένετε κάποιον ξένο
που θα συμμερισθή το φαγητό
του σπιτιού).

Μη την κρατήτε μακριά από
τά βιβλία και τα περιοδικά που
σχετίζονται με το νοικοκυριό.
Σχετίζονται με το νοικοκυριό.

Παρωρμήστε την να καταρρί-
πτει τα δικά της σημάη υπερκό-
δμως αυτό να σημαίνει υπερκό-
πως γι' αυτήν. Και κάμετε
την να τα συγκρίνη με τις έπι-
την να τα συγκρίνη με τις έπι-
δόσεις γνωστών της κοριτσιών
που εργάζονται όπως αυτή.

Έτσι, κάνοντάς την να πά-
ρη δραστήριο μέρος στη ζωή
του σπιτιού, όχι μόνο με τη
χειρωνακτική της εργασία, άλ-
λά και με την πνευματική, θα
εξευγενίσετε τη δουλειά της και
θα την κάμετε να την αγαπή-
ση — και, επομένως, να την
δελτιώση.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ.
Πολύ λίγες είναι οι υπηρέτριες
οι οποίες ενδιαφέρονται για το
«έχει» της κυρίας τους, όπως
θα ενδιαφέρονταν για το δικό
τους. Μη διασθήτε να ψέξετε
την δική σας αν παρατηρήτε το
ίδιο πράγμα: μία αδιαφορία
δηλαδή για οικονομίες. Ρωτή-
στε πρώτα τον έαυτό σας: ό-
ταν ταξιδεύετε ή βρεθήτε σ' έ-
να ξενοδοχείο, ή φιλικό σας
σπίτι, ταγκουνεύσατε το ή-
λεκτρικό, το ζεστό νερό και τα
παρόμοια, όπως θα τα ταγκου-
νεύσατε στο σπίτι σας;

Εκείνο που πρέπει να γίνη
είναι να την κάμετε να ενδια-
φερθή για τις οικονομίες, όχι
με ρόπο κερδοσκοπικό για
σας, αλλά με μία άλλη μορ-
φή: δίνοντάς της έκτακτη α-
μοιβή κάθε φορά που χάρις σ'
αυτή θα αποφευχθή μία σπατά-
λη. Είναι πολλοί οι τομείς στους
οποίους μπορούν να γίνουν οι-
κονομίες μέσα στο σπίτι.

α) Το ηλεκτρικό. Μία πρίζα
που παραμένει εν έπαφή με το
ρεύμα χωρίς λόγο. Και είναι
γνωστό πόσο πολύ ρεύμα καί-
ουν τα διάφορα «μάτια» ή ή-
λεκτρικά σίδερα, όταν μάλιστα
δεν υπάρχει ειδικό τιμολόγιο
(Τ. 3). Το ραδιόφωνο, που πα-
ραμένει αναμμένο, ενώ έχει
παύσει να λειτουργή. Φώτα που
αφίνονται αναμμένα χωρίς λό-
γο. Άνεμιστήρες και τόσα άλ-
λα.

β) Το αερίοφως, που μία έ-
λαφρή αμέλεια μπορεί να έχη
ως συνέπεια την διαρροή.

γ) Το νερό που αποτελεί έ-
ναν πραγματικό πειρασμό για
σπατάλες.

δ) Τα άλλα καύσιμα

ε) Τα τρόφιμα και τα ύλι-
κά μαγειρεύματος, στα οποία
με λίγη προσοχή μπορούν να
πραγματοποιηθούν μεγάλες οι-
κονομίες. Οι πατάτες λ.χ. που
μπορούν να καθαρίζονται πε-
ρισσότερο προσεκτικά, για να
μη φύγη μαζί με την φλούδα
και ή ψίχα, τα χόρτα, κ.λπ.

στ) Διάφορα άλλα υλικά:
σαπούνι, βενζίνη, πετρέλαιο,
παρεκτίνη, τα ρούχα που δεν
πρέπει να τρίβονται πολύ στο
πλύσιμο.

ζ) Ο χρόνος, τέλος, που
σπαταλάται άφειδώς με την πα-
ροικική άπρσεξία.

Ενα πρακτικό

περί ομα.— Ξερόντας τα
άσθενή σημεία της υπηρέτριας
σας, θα προσπαθήσετε να ά-
ποκαταστήσετε μία σχέση άρ-
μονίας μεταξύ των δικών της
μεθόδων εργασίας και εκείνων
που φαίνονται σ' έσας καλύτε-
ρες. Άνάμεσα στον μέσο όρο
καταναλώσεως των υλικών από
την υπηρέτριά σας και σ' εκεί-
νον που σας φαίνεται κανονι-
κός. Πρόκειται, δηλαδή, να κά-
μετε ένα καλό λογαριασμό στα
έξοδά σας, ώστε να μπορήτε
να πητε στην υπηρέτριά σας:

— Καταναλίσκει 75 κυβικά
μέτρα το μήνα γκαζί, ενώ τα
50 θα ήταν αρκετά. Καταναλί-
σκει τόσο ζεστό νερό, ενώ θα
μπορούσε να κάμης τη δουλειά
σου με πολύ λιγώτερο. Άγο-
ράζει δυσμίσση όκάδες πατά-
τες για το τάδε φαγητό, ενώ θα
ήταν αρκετές λιγώτερες από
δύο. Νομίζω πως αν ακολου-
θούσε αυτό τον τρόπο στη
δουλειά σου, θα ελάττωνες ση-
μαντικά αυτά τα έξοδα. Κάμε
μια προσπάθεια προς την κα-
τεύθυνσ. αυτή. Κι' εγώ θα σε
ανταμειψω ανάλογα προς τις
οικονομίες που θα πραγματο-
ποιήσης.

Με τον τρόπο αυτόν θα την
κάμετε να ενδιαφερθή και σεις
μη ξεχάσετε να την ανταμει-
ψετε.

Άλογα με την καλή της
θέληση, την εύφυα και τα μέ-
σα που θα χρησιμοποιήσετε έ-
σείς, θα καθορίσετε μία κλι-
μακα άμοιβών σε δάσεις που
θα σας φανούν λογικές.

Θα είναι λάθος σας αν δεν
επιδείξετε υπομονή και επιεί-
κεια. Μερικές οικοδέσποινες νο-
μίζουν πως στις περιπτώσεις
των σπαταλών υπηρετριών, δεν
χρειάζεται επιείκεια, αλλά, άν-
τιθέτως, αυστηρότης. Γιατί, λέ-
γουν, ή οικονομία είναι καθή-
κον για μία υπηρέτρια.

Δυστυχώς, αυτό δεν γίνεται
στη ζωή. Και αν επιμένετε
στην παραπάνω άποψη, τότε το
μόνο που σας μένει είναι να
διώξετε την υπηρέτριά σας.
Πρέπει, όμως, να είσαστε δε-
δαία πως οι υπηρέτριες θα δια-
δέχονται ή μία την άλλη με
διαρκώς έπιταχυνόμενο ρυθμό,
χωρίς, ο λογαριασμοί του ή-
λεκτρικού, του γκαζιού, του νε-
ρού κ.λπ. να ελαττωθούν.

Θα της δώσετε μία μικρή ά-
μοιβή, έφ' όσον, παρά τις προσ-
πάθειές της, ή κατανάλωσις έ-
ξακολουθεί παρά την ελάττωσι,
να υπερβαίνει τον μέσο όρο.
Άλλ' όταν φθάση στο σημείο
που έξαστε έσεις, τότε ή ά-
μοιβή πρέπει να είναι μεγαλύ-
τερη.

Οι παραδοσολε-
τρες.— Έπειδή γίνεται δι-
αρκώς και πιό δύσκολη ή άνευ-
ρεσις υπηρετριας, πολλές νοι-
κοκυρές έχουν λύσει το ζήτημα
αυτό καταφεύγοντας στις ύπη-
ρεσις γυναικών που δέχονται
να εργάζονται στα σπίτια όχι
μόνιμωσ και όλημερίς, αλλά τη
μια μέρα ή και κατ' άποκοπήν
για ώρισιμένες δουλειές: συγύ-
νιας, μπουγάδα, μαγειρεύμα,
επιδιόρθωσι ρούχων, κλπ.

Έτσι, για τις διάφορες δου-
λες του σπιτιού καταφεύγου-
με σε διάφορους ειδικούς, τους
οποίους προσλαμβάνουμε περι-
οδικώς. Λόγου χάριν:

Το πρώτο Σάββατο κάθε μη-
νός θα πάρωμε έναν ειδικόν έρ-
γάτη για καθάρισμα τζαμιών.

Την πρώτη Πέμπτη κάθε μη-
νός έναν εργάτη για το παρκέ-

το. Την δεύτερη και τέταρτη
Παρασκευή και Σάββατο μία
πλυστήρα για την μπουγάδα.

Την πρώτη και τρίτη Τρίτη
μια για το σιδερώμα. Κάθε
Δευτέρα μία γυναίκα για το
καρικόμα, μπαλώμα κ.λπ. Κά-
θε πρωί και για δύο ώρες, μια
γυναίκα για το συγύρισμα. Κά-
θε απόγευμα, για δύο ώρες,
μια συνοδό των παιδιών για
τον περιπάτο τους — αν χρει-
άζεται.

Περ' όλ' αυτά, μένουν για τη
νοικοκυρά αρκετές δουλειες να
κάμη μαγειρεύμα, άγορά και
κάθε τι άλλο.

Και ανάλογα προς τον προ-
πολογισμό της θα μπορη να
παίρη λιγώτερες ή περισσότε-
ρες παραδουλεύτρες.

Αν επιμείναμε τόσο πολύ
στο ζήτημα των σχέσεων της
νοικοκυράς με την υπηρέτριά
της — ή τον υπηρέτη της —
αυτό έγινε, γιατί από την ποι-
ότητα των σχέσεων αυτών εξαρ-
τάται σε μεγάλο βαθμό ή καλή
πορεία της ζωής του σπιτιού.

Μία νέα γυναίκα που θέλει
να δημιουργήση ένα καλό σπι-
τικό, πρέπει πάντα να έχη υπ'
όψιν της πως ή ευχάριστη ζωή
μέσα σ' αυτό βασίζεται στο
γερό θεμέλιο της άμοιβαίας ά-
γάπης, εκτιμήσεως και σεβα-
σμού. Από τη στιγμή που αυ-
τά παύσουν να αποτελούν τις
βάσεις της ζωής του σπιτιού,
τότε ή ζωή αυτή γίνεται δύ-
σκολη, δυσάρεστη, άφορητη.

Δώσαμε σε γενικές γραμμές
τις στοιχειώδεις και απαραίτη-
τες εκείνες γνώσεις που θα δο-
νηθούν μία νέα γυναίκα να
στήση καλά το σπίτι της, να
το οργανώση, να το διευθύνη
με άποτελεσματικότητα και με
μονητικό σκοπό την εξασφάλι-
σι της ανέσεως και της χαράς.
Μένουν πολλά ακόμη να λε-
χθούν.

Το θέμα της οργανώσεως και
της διευθύνσεως ενός σπιτιού
δεν μπορεί να εξαντληθή στα
όλίγ: αυτά που είπαμε ως τώ-
ρα. Και ή σπουδαιότητά του
καταφαίνεται από το γεγονός
ότι οι σχολές οικοκυρικής ξε-
φυτρώνουν παντού τα τελευταία
χρόνια σαν μανιτάρια.

Τι σπíti θα διαλέξουμε ή θα
κτίσουμε; Πώς θα το επιπλώ-
σουμε; Τι ρόλο θα αναθέσουμε
σε κάθε διαμέρισμά του; Πώς
θα καταστρώσουμε τον προ-
πολογισμό της εβδομάδας ή
του μηνός; Να μερικά έρωτη-
ματ. — προβλήματα που θέ-
λουν κι' αυτά τη λύσι τους.

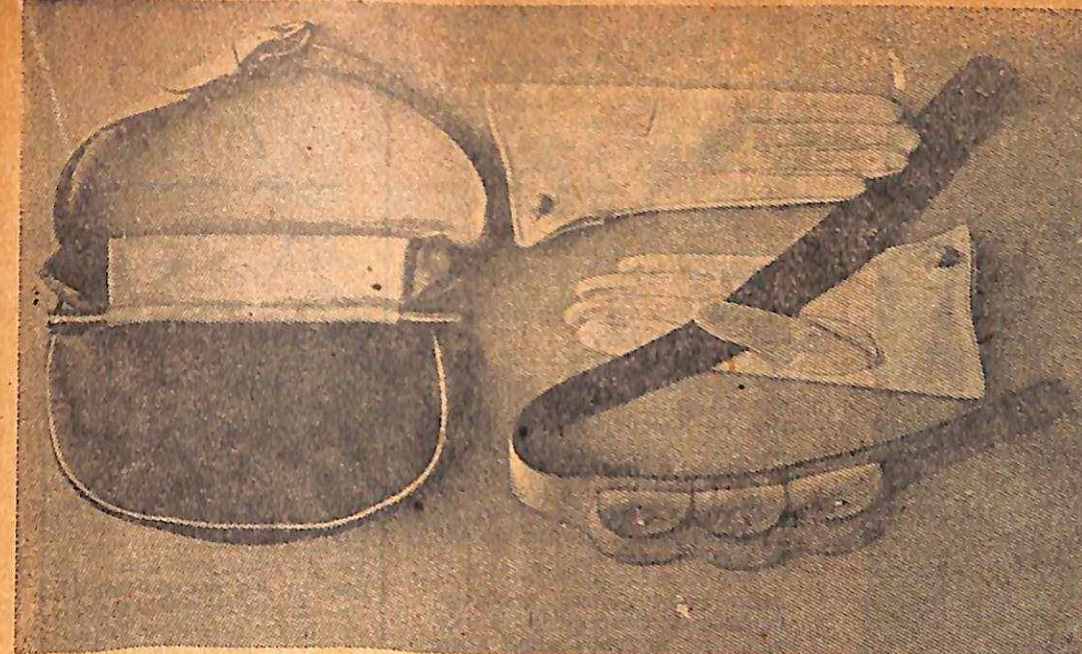
Δεν είναι δυνατόν στα στενά
πλαίσια του χώρου μας να έ-
ξετασθούν και να επιλυθούν
τα προβλήματα αυτά. Έδώ θε-
λήσαμε μόνον να δώσουμε λί-
γες στοιχειώδεις γνώσεις, που
όμως είναι απαραίτητες για
μια νέα νοικοκυρά που θέλει να
οργανώση και να διευθύνη άρθε-
λογιστικά το σπίτι της.

Η έκλογη του σπιτιού, ή
έκτασις του, ή επίπλωσις του,
είναι ζητήματα που έχουν στε-
νή σχέση με τις οικονομικές δυ-
νατότητες των ενδιαφερομένων.

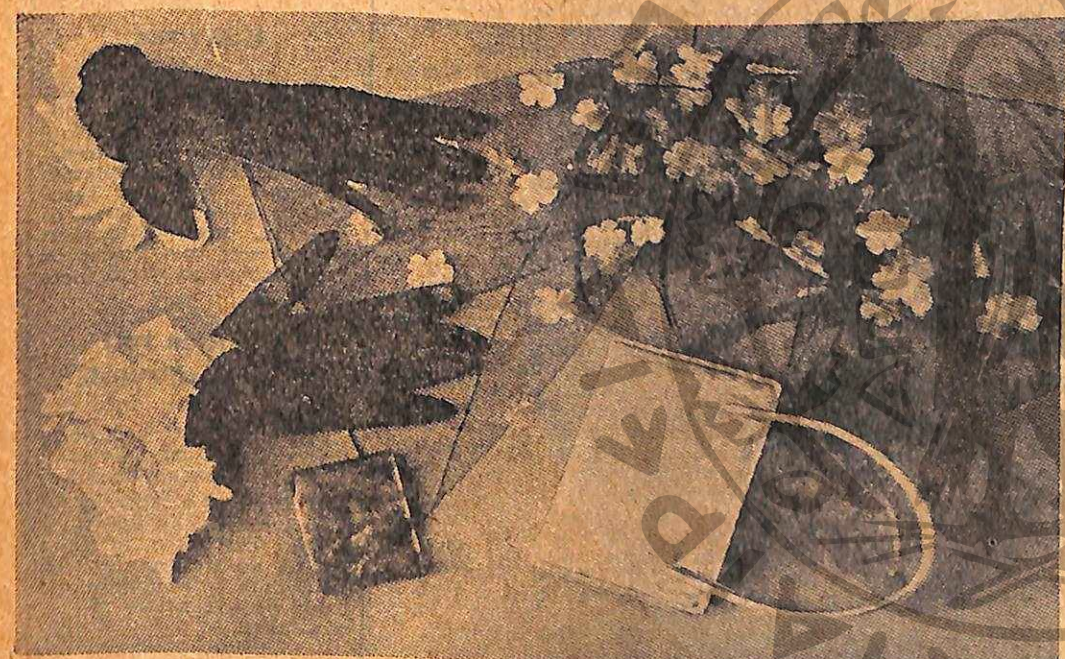
Άλλα δασδήποτε οικονομικά
μέσα και αν διαθέτη κανένας,
δεν θα μπορέση να άποκτήση
ένα καλό σπίτι αν του λείπη το
πρακτικό πνεύμα.

Και άκριβώς αυτά που είπα-
με ως τώρα, αυτό το σκοπό έί-
χαν: να αναπτύξουν ένα πρα-
κτικό πνεύμα. Μία μεθοδικότη-
τα, έν: σύστημα...

ΤΕΛΟΣ

Η Νίνα Ρίκι παρουσιάζει γάντια
από δέρμα μπέζ. Οι μανσέτες
είναι ρελιασμένες και εργασμέ-
νες με μεταξωτό άραιό γαζί. Κου-
μπώνουν με στρογγυλό κουμπι.
Ο Πακέν, κόβει από μπέζ δέρμη
μια θαυμασία σπόρ ζώνη, στολισμέ-
νη με τρία νοστιμώτατα τσεπάκια.
Η Σκιαπαρέλι ανακατώνει δέρμα
γκρίζο και δέρμα μπέζ γι' αυτή την
πρωτότυπη τσάντα, που συνοδεύει
με χάρι ένα ταγιέρ.

Ο Πιερ Μπαλμαίν φτιαχνει τα
γάντια του από μαύρο σατέν
και φοδράει τις μανσέτες τους
με τριαντάφυλλα, που μπορούν να
χρησιμεύσουν και σαν άνθος στο
κορσάζ ή στη μέση.

Ο Κριστιάν Ντιόρ λανσάρει μιά
έξαισία έσάρπα από μαύρο, τουλί,
κεντημένο έδώ κι' εκεί με ώραια πο-
λύχρωμα λουλούδια.

Ο Μαρσέλ Ροσάς κρεάρησε μιά
τσιγαροβή από ξανθόχρωμο έ-
κάϊγ με ένκρυστασιόν από μπριγιάν-
τια που δείχνουν μυιγάκια και μιά
θήκη τσάντας από χρυσωμένο σε-
βρό πλαισιωμένο με χρυσό τουπο-
γάκι.

ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟ;

Για πολλούς λόγους μια γυναίκα θέλει να ξέρη την ακριβή ημερομηνία που θα φέρη στον κόσμο το παιδί της. Πράγματι, με τον τοκετό δημιουργούνται ένα σωρό προβλήματα, με πότε ακριβώς η γυναίκα θα γεννήσει. Πρέπει η μέλλουσα μητέρα να στείλη τα άλλα της παιδιά στους γονείς της ή πρέπει να έρθει από την άλλη πόλη κόρης της ή ο σύζυγος θέλει να παραστή στον τοκετό της πό το γραφείο του την εποχή που θα γίνει πατέρας, ή πρέπει όλη η οικογένεια να ταξιδεύει κ.τ.λ. Πώς θα γίνουν όλα αυτά όταν δεν είναι γνωστή η ακριβής ημερομηνία του τοκετού;

Σε ώριμες γυναίκες το ζήτημα αυτό γίνεται πραγματικό ψύχωση. Χάνονται σε άτελειωτους υπολογισμούς κι τρέ, πρέπει να μου πείτε πότε θα γεννήσω... Η απάντηση, δυστυχώς, είναι: «Δεν ξέρω!».

Η ημερομηνία της συλληψης

Η έπιστήμη, πράγματι, κατέχει πολύ λίγα δεδομένα για να μπορέσει να προβλέψει την ακριβή ημερομηνία ενός τοκετού. Έχει μονάχα πώς η διάρκεια της εγκυμοσύνης είναι περίπου διακόσιες εβδομάδες, από τη στιγμή της συλληψης.

Πότε, όμως, γίνεται η σύλληψη; Αυτό δεν μπορεί να καθοριστεί από τις σχέσεις των συζύγων. Γιατί μπορούν μόν οι σύζυγοι να έχουν σχέσεις, αλλά να μην έπεται η γονιμοποίηση των ωαρίων. Βέβαια ελπίζουμε ότι υπάρχουν μέρες

ρίπου μετά την έναρξη της έμμηνης ρύσης. Σε μια γυναίκα που είναι «τακτική», η γονιμοποίηση είναι δυνατή ανάμεσα στην ένατη και τη δέκατη έκτη μέρα. Πολλές όμως γυναίκες δεν είναι «τακτικές». Η έμμηνη ρύση έρχεται σε ακανόνιστες περιόδους. Σ' αυτές είναι δύσκολο να καθορισθεί πότε περίπου γίνεται η γονιμοποίηση. Έκείνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι μια «τακτική» γυναίκα που έχει περίοδο κάθε είκοσι οκτώ ημέρες και που η τελευταία της αδιαθεσία ήταν την 1η Μαρτίου, θα γεννήσει ανάμεσα στην 1η Δεκεμβρίου και την 1η Ιανουαρίου και ότι η πιο πιθανή ημερομηνία είναι γύρω στις 12 Δεκεμβρίου.

Η ακρίβεια αυτή είναι σχετική. Μα για την ώρα, η ιατρική επιστήμη δεν μπορεί να κάνει περισσότερα.

Ας προσέσουμε ότι οι διαστάσεις της μήτρας, που υποβοηθούν ως ένα σημείο το γάτρο, δεν παρέχουν παρά κατά προσέγγιση ενδείξεις. Όρισμένα παιδιά είναι πιο χοντρά από άλλα, ώριμες γυναίκες έχουν λίγο νερό κατά την εγκυμοσύνη στη μήτρα και άλλες πολύ. Ένα σωρό λεπτομέρειες, που καθιστούν άπολύτως αδύνατο τον υπολογισμό της ημερομηνίας του τοκετού από το μέγεθος της μήτρας.

Πρώρος τοκετός

Έξ αλλού η διάρκεια της εγκυμοσύνης δεν είναι απόλυτα σταθερή. Πάντα είναι δυνατό να γεννηθεί μια γυναίκα πρώιμα.

Πολλοί γιατροί ισχυρίζονται ότι μπορεί να γεννηθεί πρώιμα ένα ομαλό παιδί. Αυτό όμως δεν έχει αποδειχθεί επιστημονικά. Κατ' αρχήν κάθε πρώιμος τοκετός αποτελεί έναν κίνδυνο.

Καθυστερημένος τοκετός

Οι καθυστερημένοι τοκετοί είναι σπάνιοι, μάχι αδύνατοι. Έν πάση περιπτώσει, είναι βέβαιο, ότι σημαντική καθυστέρηση μπορεί να σημειωθεί πάνω στον υπολογισμό που γίνεται εν σχέσει με την ημερομηνία της τελευταίας αδιαθεσίας.

Έτσι, μια γυναίκα που έχει καθυστέρηση στην αδιαθεσία της, μπορεί να γονιμοποιηθεί σε μια απ' αυτές τις καθυστερήσεις. Σ' αυτήν την περίπτωση, είναι φανερό πως δεν παρατείνεται η εγκυμοσύνη, μα πώς η καθυστέρηση προέρχεται από το γεγονός ότι η εγκύος γυναίκα προσθέτει στη διάρκεια της κανονικής εγκυμοσύνης την καθυστέρηση της αδιαθεσίας της. Ένας γυναικολόγος αναφέρει την περίπτωση μιας γυναίκας, που μη έχοντας αδιαθεσία επί πέντε μήνες, γονιμοποιήθηκε τον πέμπτο μήνα. Η έμμηνη ρύση θα ξαναρχόταν αφού η ώριμη δεν είχε πραγματοποιηθεί: μα, στην πραγματικότητα, δεν ξανάρχε επειδή στο γονιμοποίηση. Έτσι, η γυναίκα αυτή έγεννησε δέκα τρεις μήνες μετά την τελευταία της αδιαθεσία. Βλέπουμε ότι αυτό το παράδειγμα πόσο μπορούμε να πούμε έω μ' αυτόν τον τρόπο του υπολογισμού.

Δρ ΖΑΝ ΜΠΕΝΖΑΜΕΝ

ΚΑΛΗ ΨΥΧΗ

Λέτε πως τον αγαπάτε και του το επαναλαμβάνετε διάδοχα. Λοιπόν αποδείξτε το έμπράκτως, φροντίζοντας το ρουχισμό του.

Γραβάτες

Αν οι γραβάτες του είναι, μάλλινες ή πάνινες, προσπαθήστε να τις πλένετε με σαπούνι, υπό τον όρο ότι δεν ξεβάφουν. Τις μεταξωτές ή από ραγιόν γραβάτες θα τις καθαρίζετε με βενζίνη. Το προτιμότερο είναι να μην τις ξηλώνετε και να τις πλένετε ή να τις καθαρίζετε όπως είναι. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα επιτυγχάνετε κατά το σίδηρωμα το ίδιο σχήμα.

Γιακάς

Αν χρησιμοποιήσετε μπριγιαντίνη για τα μαλλιά του, ασφαλώς θα λερώνη τα γιακά από τα σακκάκια του και από το πανωφόρι του. Κάθε τόσο λοιπόν να τρίβετε τους λερωμένους γιακάδες με ένα διάλυμα αμμωνίας με νερό (3 νερό, 1 αμμωνία). Αν ο γιακάς δεν καθαριστεί εντελώς, να τον τρίψετε με βενζίνη.

Παπούτσια

Μην τον αφήνετε να φοράει πάντα τα ίδια παπούτσια. Χαλάνε γρήγορα και δεν μπορείτε να τα συντηρήσετε. Όταν επιστρέφει με βρεγμένα παπούτσια, να τα γεμίζετε με χαρτί για να μη χάσουν το σχήμα τους, προσοχή όμως: μην τα βάζετε κοντά στη φωτιά, γιατί θα σκάσουν.

Κάλτσες

Ο άνδρας σας τρυπάει τις κάλτσες του και κάθε μέρα τις μπαλάνει. Κάνετε έναν έλεγχο στα παπούτσια του μήπως έχουν κανένα καρφί ή μήπως έχουν καμμία άλλη εσωτερική ανωμαλία, που καταστρέφει τις κάλτσες του. Δώστε τα στον τσαγκάρη να τα διορθώσει.

Τσόκισι του πανταλονιού

Το πανταλόνι του συζύγου σας πρέπει να είναι πάντοτε καλοσυντηρημένο. Για να μη το σιδηρώνετε πολύ τακτικά, μόλις έρχεται ο άνδρας σας σπίτι, κι' εσείς, να το παίρνετε και το βάζετε στην κρεμάστρα αφού προηγουμένως το σκουπίσετε.

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ

Η υπερήφανη αρχόντοπούλα της Θήβας που κατώρδωσε να διατηρήσει αδόγλωτη την παρδενική ψυχή της

Στα χρόνια που οι Θήβαι μαζί με τας Αθήνας προσπαθούσαν να σταματήσουν την κάθοδο των Μακεδόνων, στη διοικητική πρωτεύουσα, ήταν ακουστή μια αρχοντοπούλα, που την έλεγαν Τιμόκλεια. Είχε καλή μόρφωση και πολλή έξυπνότητα. Από μικρούλα διάβαζε τον Όμηρο και τους άλλους ποιητές και ο νους και ο λογισμός της ήταν να φανή χρήσιμη στην πατρίδα της. Γι' αυτό δε θέλησε να πανδρευθεί. Αν και η κορμολογία της έκανε τους νέους της Θήβας να μην την χορταίνουν, βλέποντας την, αυτή αρνήθηκε να πη το ναί στις πολλές προεξίξεις που της έγιναν. Ο πατέρας της γι' αυτό ήταν σκεπτικός και το είχε παραπονο.

— Παιδί μου, θα πεθάνω με το πικρό παράπονο ότι δεν θα σε ιδώ αποκαταστημένη. Μήπως αρνήθηκε να δώσω το λόγο μου να πανδρευθείς εκείνον που ποθεί η καρδιά σου;

— Πατέρα, δεν είναι αυτή η αιτία. Ξέρω πόσο καλός είσαι. Μα οι περιστάσεις είναι ανώμαλες, από ώρα σε ώρα θάχουμε πόλεμο με τους Μακεδόνες. Και αν είμαι παντρεμένη και έχω παιδιά δεν θα μπορέσω να φανώ χρήσιμη στην πατρίδα μου. Εμείς οι Θήβαιοι, άνδρες και γυναίκες, τις ενδοξές ιστορίας μας.

— Αυτό θα το κάνω ο αδελφός σου Θεαγένης που και μυαλό έχει και καλός στρατηγός είναι. Οι γυναίκες δεν πολεμούν και δεν ανακατεύονται στην πολιτική.

— Α! πατέρα, δεν με καταλαβαίνεις. Τώρα ζούμε σε μια εποχή που όλα αλλάζουν και ολόένα αλλάζουν. Πρέπει και εμείς οι γυναίκες να βοηθήσουμε ώστε να προλάβουμε το σκλάβωμα της πατρίδας.

Εκείνο που πρόβλεπε η Τιμόκλεια έγινε. Ο μακεδονικός στρατός, νικητής και τροπαιούχος, έφτασε ως τη Χαϊρώνεια. Κατά την μεγάλη μάχη που έκρινε την τύχη της Ελλάδας, η Τιμόκλεια σαν άμαχο πολέμιο μαζί με άλλες Θηβαίες και σκότωσε πολλούς Μακεδόνες. Ο αδελφός της όμως, ο στρατηγός Θεαγένης, αν και νικητής, πληγώθηκε βαρεια και πέθανε. Υστερα από μια-δυο μέρες οι Μακεδόνες μπήκαν στη Θήβα.

Η Τιμόκλεια έμεινε καταμυημένη στο αρχοντικό της. Ο πατέρας της και η μάνα της είχαν κι' αυτοί πεθάνει.

— Φύγε, της έλεγαν οι φιλενάδες της, φύγε και πήγαινε στην Αθήνα. Οι Αθηναίοι με τον Δημοσθένη έπικεφαλής έτοιμοι μάχοντο στρατό και δεν θάβαν εύκολο στο Φίλιππο τον Μακεδόνα να μπει στο κλεινό Αστυ.

— Πατρίδα μου δεν είναι η Αθήνα, αλλά η Θήβα. Έδώ είναι οι τάφοι των γονιών μου και των προγόνων μου. Τόσους θύκον μου είναι να μείνω και να κάνω, τι

μπορώ για να σώσω την πατρίδα μου.

Είναι αλήθεια πως ο Αλέξανδρος διέταξε να μη την κακομεταχειρισθούν. Έμαθε τον ήρωισμό και την μεγάλη στρατηγική ικανότητα του Θεαγένη και έδειξε μεγάλο σεβασμό στη μνήμη του.

Μα άμα πέρασαν μερικές μέρες ο αρχηγός του μακεδονικού ιππικού, ένας άξεστος και βάρβαρος Θράκας, όταν έμαθε πως η Τιμόκλεια ήταν νέα κοπέλλα και όμορφη, θέλησε να την κάνει φιλενάδα του. Πήγε λοιπόν και «έπιταξε» το σπίτι της, όπως θα λέγαμε σήμερα.

Μια και δυο ένα πριόνι με την κουστωδία του πήγε και χτύπησε την πόρτα του σπιτιού της Τιμόκλειας.

Εκείνη άνοιξε και κύτταξε τον αρχηγό που ήταν σαν άστακτος αρματωμένος.

— Αρχόντισσα, της είπε, είμαι ο αρχηγός του μακεδονικού ιππικού και ήλθα να κατοικήσω στο αρχοντικό σας. Αλλά δεν είναι μόνον αυτό. Γνωρίζεις ότι είμεθα νικητές και η προσταγή μας είναι νόμος για σάς τους ήπτημένους.

Η Τιμόκλεια τον εκύτταξε με περιφρόνηση χωρίς να πη λέξι.

— Αρκούντισσα, εξακολούθησε ο Θράκας στρατηγός, θα δρής σε μένα τον προστατή και φίλο που θα εύχρησης. Θα γίνης γυναίκα μου και θάχης όλα τα αγαθά. Σου το δρικόζωμαι πως δεν θα γνωρίσω άλλη γυναίκα. Θα μείνω πιστός αν και συ δείξης τα ίδια αισθήματα.

— Στρατηγέ, ευχαριστώ για τις καλές σου προθέσεις. Αλλά αν ήθελα να παντρευθώ, θα το είχα κάνει πρό πολλού, γιατί καθώς βλέπεις και ώραία είμαι και δεν έχω περασμένα τα 30 χρόνια. Το σπιτικό μου είναι ένα από τα πρώτα αρχοντικά της Θήβας και ο αδελφός μου είναι εκείνος που έσοπασε την παράταξί σας και εκυνήγησε το μακεδονικό ιππικό μέσα στα βάλτα της Κοπαϊδας.

— Όλη αυτή την ιστορία την γνωρίζω. Αλλά τώρα σε τίποτα δεν σου χρησιμεύουν οι παλαιές περγαμνές. Είσαι αιχμάλωτη. Αν δεν συμφωνήσης και δεν δώσης το λόγο σου ότι θα γίνης γυναίκα μου, θα σε πουλήσω στα δουλοπάζα του Αιγαίου. Σκέψου και απάντησε.

Η Τιμόκλεια όταν άκουσε αυτά τα λόγια ανατρίχισε. Να συρθεί σκλάβο στα δουλοπάζα ήταν η πιο μεγάλη ατίμωσις. Σκέφτηκε λίγο και αφού στο μυαλό της καταστρώθηκε ένα σχέδιο απάντησε:

— Αφού έτσι τόφερε η τύχη, θα γίνω γυναίκα σου. Και για να σου δείξω πως θα σου είμαι πιστή και αφωσιωμένη, θα σου μαρτυρήσω όλους τους θησαυρούς που έκρυψε ο αδελφός μου.

Ο Θράκας στρατηγός γούρλωσε τα μάτια του και μπήκε στο αρχοντικό της Τιμόκλειας όχι σαν κατακτητής, αλλά σαν σύζυγος.

Η Τιμόκλεια ετοίμασε ένα καλό γεύμα και έφερε πολύ κρασί. Ο υποψήφιος σύζυγος έφαγε και ήπιε τόσο πολύ που κόνεψε να σκάσει. Κοιμήθηκε και ξύπνησε το βράδυ.

Μόλις ξύπνησε, άρχισε τους χαριεντισμούς και διάζωνταν να πάη να ξαπλώσει στη νυφική πασάδα.

Η Τιμόκλεια όμως, που είχε δρικόσει να μην ατίμασθ, έβαλε άμεσως έμπρός τα σχέδιά της.

— Καλέ μου κύριε, πριν σε οδηγήσω στη νυφική κλίνη πρέπει να σου παραδώσω τους οικογενειακούς μου θησαυρούς

για τους οποίους σου μίλησα το πρωί.

— Βεβαίως, πάμε γρήγορα.

Η Τιμόκλεια τον ώδηγησε στον κήπο όπου ήταν ένα ξεροπήγαδο.

— Αυτό κάτω είναι όλα. Δέσου μ' ένα σκοινί και κατέβα και μεις — η Τιμόκλεια είχε πάρει μαζί και τις υπηρέτριες της — θα σε τραβήξουμε επάνω.

Ανώποτος ο κατακτητής δέθηκε μ' ένα χοντρό σκοινί και σιγά-σιγά κατέβαινε κάτω. Κάποια ώρα φώναξε:

— Πατώ κάτω αλλά δεν βρίσκω τίποτα. Δεν υπάρχει κανένα δέμα.

— Κύτταξε καλά, εκεί στο βάθος είναι.

Την ίδια στιγμή όμως η Τιμόκλεια έριξε δυο μεγάλες πέτρες που κρατούσε στα χέρια της. Τό ίδιο έκαναν και οι υπηρέτριες και σε λίγο ούτε φωνή ούτε ακρόασις από το πηγάδι. Τον «κατακτητή» τον είχαν σκοτώσει.

Οι υπηρέτριες της της έλεγαν να πάρουν ένα μπόγο ρούχα και να φύγουν μακριά.

— Έσείς φύγετε, εγώ θα μείνω εδώ και θα αντιμετωπίσω τους έχθρους της πατρίδας μου. Είτε φύγετε, είτε μείνετε, δεν πρόκειται να σάς μαρτυρήσω.

Όταν μαθεύτηκε ο σκοτωμός του στρατηγού, ήταν φυσικό, η Τιμόκλεια να περάσει από στρατοδικείο. Μα πριν αρχίσει η δίκη την έφεραν στον Αλέξανδρο.

— Αυτή είναι, είπαν οι φρουροί.

— Ποιά είσαι και γιατί έκανες το εγκλημα για το οποίο σε κατηγορούν;

— Είμαι, απάντησε η Τιμόκλεια, η αδελφή του Θηβαίου στρατηγού Θεαγένη, ο οποίος στρατηγός και πολεμικός στην Χαϊρώνεια εναντίον σας όχι μόνο σκότωσε πολλούς δικούς σας, αλλά και έσοπασε την παράταξί σας. Δυστυχώς από μια πληγή δεν επέζησε να διευθύνη τη μάχη. Σε πληροφορώ ακόμη ότι το γένος μου είναι πολύ παλαιό και έχει προσφέρει πολλά σ' αυτόν τον τόπο. Γι' αυτό μένω πιστή στις οικογενειακές μου παραδόσεις και δεν φοβάμαι τον θάνατο. Όμοιολογώ ότι αφήσαμε τη ζωή από ένα στρατηγό σας.

Τό έσομα διότι αυτός θέλησε να μου αφαιρέσει την τιμή μου. Θέλησε με τη βία και με το «δικαίον» του κατακτητή να με κάνει παλλακίδα του, αλλοιώτικα με απείλησε ότι θα με πουλούσε σκλάβο. Αυτή είναι η απολογία μου. Και τώρα, βασιλεῦ, έσεις προσταξέτε να μου επιβληθί η ποινή του θανάτου.

— Όχι, δεν πρόκειται να θανατωθής, είπε ο Αλέξανδρος. Αλλά εάν φωνέυσης και άλλον Μακεδόνα στρατιώτη η στρατηγόν τότε θα σου επιβληθί η θανατική ποινή.

— Βασιλεῦ, δεν σάς υπόσχομαι τίποτα. Εάν οι δικαί σας θελήσουν να με ατίμασουν, δεν θα το δεχθώ και αν μπορέσω θα τους φονεύσω.

— Θα δώσω διαταγήν να μη συμβή ένα ένα τέτοιο πράγμα.

— Ε, τότε και γώ δίνω το λόγο μου ότι δεν θα γίνω φόνισσα. Πάντως δεν σας δίνω την υπόσχεσι ότι θα συμπαθήσω τους έχθρους της πατρίδας μου και θα γίνω δργάνο τους. Και μετά την χάριν που μου δώσατε, και σας ευχαριστώ για την μεγαλοφροσύνη σας, εξακολουθώ να είμαι Θηβαία και Θηβαία θ' αποθάνω. Μισώ μάλιστα περισσότερο από σας τους δικούς μας τους Θηβαίους που έχουν γίνει δργανά σας.

Ο Αλέξανδρος έθαύμασε την παρρησία της Τιμόκλειας και ο άγνος πατριωτισμός της τον συνεκίνησε και γι' αυτό πρόσταξε κανείς να μην την ενοχλήση.

Η διαγωγή της αυτή και γενικά τα πατριωτικά της φροσίσματα έγιναν γνωστά σ' όλη την Ελλάδα και η Έλληνική Ιστορία γι' αυτό την κατέγραψε στις δέλτους της ως μεγάλη Έλληνίδα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

33

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΕΦΘΑΣΑΝ!...

Μακριές και κοντές βραδινές τουαλέτες για νέα κορίτσια και για κυρίες από τούλι και σιφόν, από μπροκά και ταφτά σ' όλα τα μοντέρνα χρώματα της Μόδας.

1.— Θαυμάσια τουαλέτα, με φουρτό από βαρύ μαύρο σατέν, με τουνίκα από μεταξωτό τούλι σε χρώμα κόκκινο. Το κορσάζ από μαύρη δαντέλα και η ντραπαριστή ζώνη μαύρη.
2.— Ωραία μακρυνά τουαλέτα από φάνι. Κορσάζ εφαρμοστό, με ωραίο μεγάλο ντεκολτέ που σχηματίζει στην πλάτη μύτη. Ένα φαρδύ ρεβέρ κεντημένο με παγιέτες περιβάλλει τους ώμους, δίνοντας την εντύπωση μικροσκοπικού ζαπονέ μανικιού.
3.— Μακρυνά τουαλέτα από μπροκά. Το κορσάζ προεκτείνεται και κάτω από τη μέση, σχηματίζοντας εφαρμοστή υπάσκα με γυριστά καπάκια κάτω στη πλάτη και κουμπάκια στη μέση. Από το τέλος της υπάσκας αυτής και πάνω από ένα μπροκά φουρτό ξεχύνεται μια αλβερία τουαλέτα, ταξωτή πλισέ μπουσέλι, βέλο με μύτες στο μπροστά, αφήνει γυμνό το στήθος, στη πλάτη συμπληρώνεται ωραία τουαλέτα.
4.— Τουαλέτα για τσι με μακρύ εφαρμοστό από ταφτά σανζάν, μα ταύγειες πράσινες και φούστα σουρωτή και να φαρδύς διπλός κεντητή όργαντινα, από το ντεκολτέ.
5.— Έξαίσια τουαλέτα για νέα γυναίκα. Από λαμέ, με κορσάζ καρδιάς. Συμπληρώνεται με μαύρο μεταξωτό κλείνει στο λαιμό με κι και στη φούστα με τη τουνίκα από μεταξωτό.

6.— Έξαίσια τουαλέτα για κυρία από φάνι με κορσάζ από μαύρο μεταξωτό βελούδο που αφήνει γυμνό το ντεκολτέ, τους ώμους και την περισσότερη πλάτη. Συμπληρώνεται με ένα κοντό κιμονό μπολερό από το φάνι της φούστας, κεντημένο με μαύρο στράς στις μύτες εμπρός.
7.— Τουαλέτα για πολύ νέο κορίτσι από μεταξωτό σιφόν πάνω από ένα κρέπ σατέν φουρτό. Έχει πιέτες που ανοίγουν επάνω στο κορσάζ, χαρίζοντάς του πλάτος. Η ίδια λεπτομέρεια επαναλαμβάνεται και στη φούστα.
8.— Τουαλέτα από ταφτά σιγέ, με γυναικούς ώμους και ντεκολτέ. Εφαρμοστή στενή καβάκα

λίνα σε χρώμα λεμονί.
6.— Τουαλέτα από ταφτά σιγέ, με γυναικούς ώμους και ντεκολτέ. Εφαρμοστή στενή καβάκα

Στο νυκτερινό κέντρο, στα πάρτυ, στο θέατρο και στις επίσημες δεξιώσεις στα χαρούμενα ρεβεγιόν, που θα σας φέρουν οι γιορτές που πλησίασαν, θα είσαστε γοητευτική με μίαν ωραία τουαλέτα.

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ. ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΓΕΙΑ.

—ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ—

Ο νεαρός Ρομπέρ Λαντώ, γιός Γάλλου εφοπλιστή από Χόγκ Κόγκ και η Γιουέν-Σίνγκ, κόρη του πονηρού Κινέζου μανδρινού Πιάο Τσέν Λι συνδέονται με σφοδρόν έρωτα. Μία μέρα η μικρή Γιουέν-Σίνγκ, αντανάσσοντας στην αγκαλιά του, ανταλλάσσει τας ένδειξεις μητρότητας και αυτό την γεμίζει με ευτυχία. Προτείνει δε στον Ρομπέρ να ανακοινώσουν τον μυστικό ως τότε έρωτά τους στους δικούς τους. Άλλα εκείνος αρνείται, λέγοντας της πως ο γάμος μεταξύ τους είναι σχεδόν αδύνατος. Η νέα απογοητεύεται. Ο Ρομπέρ καταφεύγει στον παλιό του φίλο, τον πάστορα Μπράντλεϋ, να τον συμβουλευτεί τι να κάνει. Αποκρούει όμως τη λύση του γάμου και την αναγκάζει του με την Γιουέν για τη Γαλλία. Μία μέρα οι οικείοι του Ρομπέρ παίρνουν το ταξί τους στον κήπο της Γιουέν. Όταν ξυγνάν, ο Ρομπέρ έμεινε λίγο στον κήπο για να μιλήσει στην Γιουέν. Η νέα αρνείται να του μιλήσει. Και την ίδια στιγμή μερικοί υπηρέτες του μανδρινού έρμηνευαν τον Ρομπέρ και τον συλλαμβάνουν, ενώ ο πατέρας της νέας που είχε εμφανισθεί ακριβώς εκείνη τη στιγμή παρακολουθεί άπαθως τη σκηνή.

3ον

— Φοβάσαι μήπως ένοχοποίησης τη Φου-Λοί;
— Η νέα τον κύτταξε με ίκετευτικά μάτια.

— Μη φοβάσαι τίποτε. Δεν θα της προενηθώ ούτε το παγκρατικό κακό. Δεν αξίζει τον κόπο. Θα προικισθώ και θα παντρευθώ καλά. Φέρθηκε κακά απέναντί μου, και κυρίως απέναντί σου, την εξοδέλφη της, αλλά δεν θέλω να είμαι άδικος σ' εσένα. Δεν σε πρόδωσα ποτέ. Την στιγμή του πανικού, η μικρή ανήτη τάβαλε στα πόδια, για να σώσει το εύτελες σαρκίο της. Άλλα ξαναγύρισε στην τύχη σου και με συμμερίσθη να της επιτρέψω να σου μιλήσει. — Θέλεις να την δεις;
— Δεν θέλω να δω κανένα, έντιμότατε κύριε μου!

— Την περίμενα αυτή την απάντησι. Μην ανησυχής για την τύχη της. Δεν έχει να πιάει τίποτε.

Δεν προσέθεσε πως θα τηρούσε την υπόσχεσί του. Δεν χροιαζόταν. Η Γιουέν-Σίνγκ ήξερε πως θα γινόταν όπως είπε ο πατέρας της.

Φώναξε για να ζητήσει φως και όταν οι υπηρέτες έφεραν τα κεριά, όταν το δωμάτιο πλημμύρησε στο φως, και οι σιωπηλοί υπηρέτες άπεσύνθησαν, ο κ. Πιάο ξανάρχισε να όμιλή. Και

Μίλησε για την παλαιά του ζωή και για τη δική της. Άλλα δεν είπε τίποτε για τις μεγάλες παραδόσεις των γοναίων της ράτσας του, κοστίζοντας οικοδομήθηκε, καθώς πάνω σ' ένα δάσος, το μεγαλείο του Οίκου του.

Δεν θέλησε να προσέχη τη λύπη στο μοναδικό του παιδί, την πρώτη γυναίκα που έφερε το όνομα Πιάο και που έπεσε στο θούρκο της αμαρτίας. Γιατί η χειρότερη κατάπτωση για μία Πιάο ήταν να δοθεί σε ένα Ευρωπαίο...

Όταν τελείωσε την διέταξη να του τα όμολογήσει όλα, ο σκύλος δεν πέρασε, προσέθεσε. Ζή ακόμη. Πές μου τα όλα.

— Ό, έντιμότατε αυθέντα, έκαμε η νέα με λυγμούς, πνιφώντας στα πόδια του. Δεν μπορεί.

Ο κ. Πιάο χαμογέλασε. — Όλα! Χωρίς να παραλείψης τίποτε. Έτσι μόνο μπορείς να σώσεις το άθλιο σαρκίο τρι.

Η νέα ανατρίχιασε και ανακάθισε στις φτέρνες της, προσπαθώντας να μαντεύσει τις προθέσεις του πατέρα της με μια μεγαλωμένα από τον τροκό.

— Όλα! Άκούς;... Και θα ζήση.. Θα έλευθερωθώ μάλιστα...

Η Γιουέν-Σίνγκ αναστέναξε και άρχισε να όμιλη με κατεβασμένο το κεφάλι. Ήξερε πως ο Πιάο Τσέν Λι θα κρατούσε το λόγο του. Και με τιμή των έξυμολόγησής της θα έσωζε τον άγαπημένο της. Οι λέξεις έφθαναν στη χείλη της με δυσκολία, χωριστά η μία από την άλλη... Ανηγγίχθη και την τελευταία φορά. Τα έλεγε όλα εκτός από εκείνα που δεν λέγονται. Ίδιως στην Κίνα...

Γιατί ο κ. Πιάο απήτησε αυτή την εξομολόγησι; Ίσως και ο ίδιος να μην ήξερε το γιατί. Άν η νέα υπέφερε όμιλώντας, εκείνος υπέφερε εκατό φορές περισσότερο ακούοντας την. Ίσως η εξομολόγησις της κόρης του να αποτελούσε ένα μέρος από την τιμωρία που είχε αποφασίσει να επιβάλει στον εαυτό του, γιατί υπήρξε ένας τόσο ανάξιος πατέρας. Άνάξιος πατέρας αυτός! Ένας Κινέζος! Τι αξιοκαταφρόνητο πράγμα!

Την άκουγε σιωπηλός, χωρίς να της απευθύνει ούτε ένα λόγο ενθαρρυντικό για να προχωρήσει. Χωρίς ποτέ να την διακόπτη. Εκείνη δεν τολμούσε να σηκώσει το κεφάλι της, ούτε να τον κυττάξει. Ίσως έτσι δεν θα μπορούσε να πείσσει την άκρα των χειλιών του πατέρα λίγος λευκός άφρος είχε συσσωρευθεί...

Όταν τελείωσε, έγινε μια μακρά σκηνή. Κανένας δεν μίλησε. Στο τέλος ο κ. Πιάο είπε: — Έχεις τίποτε να μου πής; Κανένα μήνυμα για να πείλω για λογαριασμό σου;

Η Γιουέν-Σίνγκ έτρεμε δυνατά. Άλλα το μήνυμά που έπιθυμούσε από τα καταβάσι της ψυχής της να στείλει, δεν τολμούσε να το διατυπώσει... Όταν μπόρεσε να γίνει κάπως

κυρία του έαυτού της, είπε δι-στυκτικά:

— Άν η Φου-Λοί μπορούσε να πάρη κανένα κόσμημα ή κανένα φουστάνι δικό μου...

Μπορεί να παρη ό,τιδήποτε που να μη προερχεται από τη μητέρα μου, τη μητέρα σου ή την μητέρα των μητέρων μας... Η Φου-Λοί μπορεί να διαλέξη ό,τι θέλει από τα προσωπικά σου πράγματα. Και σου υπόσχομαι να μη την τιμωρήσω καθόλου εξ αιτίας της αδυναμίας που έδειξε. Δεν ήταν δικό της έργο να διαφυλάξη εκείνο που εγώ, ο πατέρας σου, δεν μπόρεσα να διαφυλάξω.

Η Γιουέν-Σίνγκ προσεπάθησε να τον ευχαριστήσει, αλλά κατάφερε μόνο να σκυψη το κεφάλι της.

Ο ήλιος είναι πολύ ζεστός, είπε ξαφνικά ο κ. Πιάο, σηκώνοντας και κάνοντας της νόημα να σηκωθή κι εκείνη. Όταν η νέα βρέθηκε όρθια μπροστά του, άκούμπησε απαλά το χέρι του στον ώμο της και είπε τρυφερά:

Γιουέν-Σίνγκ. Για μία στιγμή η νέα παράλασε από συγκίνησι γιατί ήταν όρθια από μητέρα, και τόσο, μικρή, τόσο καρτερική...

Η μέρα θα είναι ζεστή, είπε πάλι ο κ. Πιάο. Πήγαινε στο παράθυρο και πές μου αν ο ήλιος έφθασε στις τουλίπες. Εκείνη προχώρησε προς το παράθυρο. Τότε ο πατέρας της πήρε άθροονά ένα μεγάλο σπαθί που κομούνταν στον τοίχο και την κτύπησε στο κεφάλι.

Αυτό ήταν αρκετό.

Η νέα μόλις μπόρεσε να βγάλει ένα μικρό αναστεναγμό πνίν σωριασθή κάτω. Καθώς έθεπτε, κάτι έπεσε από πάνω της. Ο κ. Πιάο έσκυψε και περιμάζεψε την εύωδιστή χάνδα από το κομπολόι του.

Και όλη την ημέρα, όλη τη νύχτα, ως την ανατολή της άλλης μέρας, έμεινε καθισμένος και σιωπηλός, μέσα στο δωμάτιο που τόσο συχνά στο παρελθόν είχε παίξει με το παιδί του, είχε αναπτύξει την εύφύση του και το είχε περιβάλλει με τόσο πολυτέλεια και αγάπη.

Και ενώ εκείνος σκεπτόταν, καθισμένος σαν άγαλμα στη θέση του, μέσα στο γαλάζιο ήμίφως του κλειστού δωματίου, το αίμα πάγωσε στο πάτωμα... Το αίμα της νεκρής πτωχής μικρούλας Γιουέν — Σίνγκ...

• Η έκδίκησις άρχίζει

Έδώ κι ένα χρόνο, που η κυρία Φλοράνς Λαντώ ζούσε στο Χόνγκ — Κόγκ δεν είχε κάμει έγχρους στον κύκλο των ανθρώπων, με τους όποιους έρχόταν σε έπαφή. Η διαγωγή της ήταν άψογη και ποτέ οι Ευρωπαίοι, ούτε οι Κινέζοι είχαν τίποτε να πούν σε βάρος της. Στους ίθαγενείς φερνόταν με καλωσύνη και κείνοι της ανταπέδιδαν με την άφοσίωσίν τους και την πίστι τους. Λόγου χάριν, η Κινέζα καμαριέρα της, Άκ — Βόγκ, θα μπορούσε να κάμει όποιαδήποτε θυσία για την κυρία της, η όποια, όμως, δεν είχε κάμει τίποτε το ιδιαίτερο για να επιτύχη μια τέτοια άφοσίωσι από την καμαριέρα της. Είχε άπλως άρκεσθή, στις καθημερινές της

σχέσεις, να είναι καλή και δικαία.

Όταν ο Ρομπέρ δεν τήρησε την υπόσχεσί που έδωσε ότι θα έτρωγε μαζί της το θράδυ στο ξενοδοχείο, η μητέρα του λυπήθηκε, αλλά δεν εξαπλάγη. Είχε συνηθισί...

Τον περίμεναν μισή ώρα, ύστερα όμως ο κ. Λαντώ θέλησε να καθήση στο τραπέζι. Έφαιγε με όρεξι και όταν τα μεσάνυχτα πέρασαν και ο Ρομπέρ δεν είχε φανή, άκούμη και τότε κανένας δεν ανησυχούσε...

Κανένας εκτός από την Άκ — Βόγκ...

Η Άκ — Βόγκ είχε παρατηρήσει πολλά πράγματα στον κήπο, στο Κού — Λούν. Και αυτά που είχε δει την ανησυχούσαν πολύ. Η άπουσία δε του Ρομπέρ την ανησυχούσε άκούμη πιο πολύ.

Όταν την άλλη μέρα ο νέος δεν φάνηκε, ο πατέρας του πειράχθηκε άπλως. Άλλα όταν πέρασαν τρεις μέρες χωρίς είδησις του, άρχισαν όλοι να ανησυχούν. Πριν πέραση μία εβδομάδα όλο το νησί διατελούσε σε ζωήρη συγκίνησι εξ αιτίας της εξαφανίσεως του νέου. Όσο γ.α την κυρία Λαντώ, αυτή ήταν σαν τρελή. Το ίδιο και ο άνδρας της που είχε και ένα άλλον λόγο ανησυχίας.

Έπρεπε να αντιμετώπιση μια πολύ κρίσιμη κατάσταση που είχε ξαφνικά δημιουργηθή στην «Εταιρία Άτμοπλοίων Λαντώ και Σία», τα ταμεία της όποιας δεν επέτρεπαν την αντιμετώπισι έπειγουσών άναγκών...

Η ημέρα ήταν ύπεροχη και θερμή. Τα παράθυρα του γραφείου του διευθυντού ήταν ό-

λάνοικτα. Μία φωτογραφία της Λουσίλ, το μοναδικό σπολίδι άνθρώπου, αλλά και πλούσια έπιπλωμένο δωμάτιο, ήταν στην μνήν. Έπάνω στο γραφείο του πατέρα, μέσα σε μια ωραία άσχημένα κορνίζα

Καθισμένος απέναντι στον πάστορα Μπράντλεϋ, ο υποδιευθυντής Σαρπέ, κύτταξε από τα άνοικτα παράθυρα της προκυμίας.

— Λοιπόν, αυτό μόνο έχετε να μου πείτε; ρώτησε ο κ. Σαρπέ τον Μπράντλεϋ, καθώς ο ιερωμένος σηκωνόταν να φύγει.

— Προς το παρόν αυτό, άγαπητέ κύριε.

— Καί, δεν θέλετε να μου πείτε από που πήρατε αυτή την πληροφορία;

— Συγγνώμη. Δεν έχω πάρει μυστηριώδεις πληροφορίες. Άπλως έχω ύποψιες, και τις ύποψιες αυτές τις θεωρώ δάσιμες. Μία Κινέζα, της όποιας δεν θα σάς έλεγα το όνομα άκούμη και αν το ήξερα, ήθελε να με δει τα μεσάνυχτα και με έκέτευε να δω ένα μέσο για να φύγη από την Κίνα ή οίκογένεια Λαντώ. Με πίεσε να μην χάνω τον καιρό μου ψάχνοντας να δω τον κ. Ρομπέρ Λαντώ, γιατί θα ήταν άδύνατο να τον δω. Στο τέλος επέμεινε να μου τονίση τους θανασιμούς κινδύνους που διατρέχει όλόκληρη η οίκογένεια μένοντας εδώ.

Ίδου τα γεγονότα στην άπλοτήτά τους. Σημειώστε πως δεν ήξερα άκούμη πως ο Ρομπέρ Λαντώ είχε εξαφανισθή. Η Κινέζα με το άνεκόνισσε... Το ήξερα τόσο λίγο ώστε τον περιμένα στο σπίτι μου... για να μου ολοκληρώση μία άφήγησι που είχε άρχισει και που ήταν

μάλλον μία εξομολόγησις. Το συμπέρασμα πάντως είναι ότι η οίκογένεια Λαντώ πρέπει να εγκαταλείψη το ταχύτερο την Κίνα.

— Έγκαταλείποντας στην τύχη του τον φτωχό Ρομπέρ;... Η ιστορία σας, πάστορ, δεν είναι σωστή. Και ίδου το κλειδί του ανιγματος: η Κινέζα που ήθελε να σας δει ήταν η Άκ — Βόγκ, η καμαριέρα της κυρίας Λαντώ...

Είναι πολύ άφασιαμένη στην κυρία της, αλλά η τύχη του Ρομπέρ την άφίνει αδιάφορη. Από αυτή μάθατε την έπισκεψι της οίκογένειας Λαντώ που έγινε στον κήπο των Πιάο, στο Κού — Λούν και φύγατε άμέσως για το Κού — Λούν, για να κατατοποιήσετε.

Είπατε πως πήγατε εκεί για να επιτύχετε ώστε να ένδιαφερθή για την ύπόθεσί μας ο φίλος σας Πιάο, ο όποιος έχει μία άπόκρυφη δύναμη...

Άλλα στην πραγματικότητα δεν πήγατε γι' αυτό στο Κού — Λούν... Πήγατε εκεί, κύριε Μπράντλεϋ, άναζητώντας τον Ρομπέρ.

Ο Μπράντλεϋ που είχε σηκωθεί, ξαναέκαθε.

— Έχετε άδικο. Γιατί είμαι δέβαιος πως ο Ρομπέρ δεν πρόκειται να ξαναβρεθή. Πράγματι, πήγα στο Κού — Λούν για να κάμω τον Πιάο-Τσέν-Λι να ένδιαφερθή. Είναι ένας έλλειος τξέντλεμαν για μία ύπόθεσι που με ένδιαφέρει. Γιατί νομίζω πως είναι παντοδύναμος και τον αγαπώ πολύ.

— Αγαπάτε τον Πιάο; — Ναι. Έχω δει πολλές φορές τον Πιάο από τότε που βρίσκομαι εδώ. Δεν υπάρχει καένας που να τον σέβωμαι τόσο πολύ. Και από τους ανθρώπους της λευκής φυλής, πολύ λίγους σέβωμαι τόσο. Είμαστε καλοί φίλοι, σάς είπα, και νομίζω πως με αγαπά. Πήγα να του ζητήσω μια χάρη...

— Και άρνήθηκε να σας δει;

— Ναι, δεν μπόρεσα να μπώ στο σπίτι. Ποτέ στο παρελθόν η πόρτα των Πιάο δεν ήταν κλειστή για μένα — και έχω πάει εκεί πάνω από πενήντα φορές. Άλλα χθες δεν μπόρεσα να περάσω την έξωτερική είσοδο. Ο Μανδρινός δεν άρνήθηκε να με δει: εγώ δεν μπόρεσα να μπώ.

— Πράγμα που είναι το ίδιο...

— Όχι ακριβώς! Με ύπεδέχθησαν στην είσοδο και με άπετρέψαν με τον πιο εύγενικό τρόπο. Άν ο Πιάο ήθελε άπλως να με άποφύγη, θα με άφιναν να μπώ στον κήπο, όπως έγινε πολλές φορές όταν ήταν άπών η πολύ άπασχολημένη. Άλλα με άπεμάνευαν, με την πιο μεγάλη ευγένεια, πριν διαβώ το κτώφι της είσοδου του κήπου. Γιατί; Γιατί, άσφαλώς, υπήρχε κάτι που δεν έπρεπε να δω. Υποθέτω ότι αυτό που δεν έπρεπε να δω είναι ο Ρομπέρ. Και αν είναι ο Ρομπέρ, αυτό σημαίνει ότι είναι άκούμη ζωντανός. Ένα πτώμα θα μπορούσε πολύ εύκολα να εξαφανισθή.

— Ένας άνθρωπος έξυπνος σαν τον Πιάο δεν θα μπορούσε να κρύψη έναν άνθρωπο, χωρίς να μπόρεσετε να ύποπτευθήτε τίποτε.

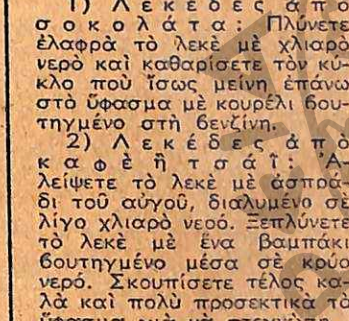
Ο πάστορ έμεινε για μία στιγμή άμηχανος.

— Ναι... ναι... πιθανώτατα.

Πως δά ξελεκιάσετε ένα μάλλινο πούδεν πλένεται

Τά πλήκτρα του πιάνου σας

1) Λεκέδες από σ ο κ ο λ ά τ α : Πλύνετε έλαφρά το λεκέ με χλιαρό νερό και καθαρίσετε τον κύκλο που ίσως μείνη έπάνω στο ύφασμα με κορδέλι βουτηγμένο στη βενζίνη.

2) Λεκέδες από κ α φ έ η τ σ ά ι : Άλείψτε το λεκέ με άσπροδι του αυγού, διαλυμένο σε λίγο χλιαρό νερό. Ξεπλύνετε το λεκέ με ένα βουτάκι βουτηγμένο μέσα σε κού νερό. Σκουπίστε τέλος καλά και πολύ προσεκτικά το ύφασμα για να στεγνώση.

3) Λεκέδες από μ ε λ ά ν η : Όταν το ύφασμά σας είναι μάλλινο ή

βαμπακερό, τρίψτε το λεκέ με κολώνια ή με οινόπνευμα, ταμπονάροντας άκριβώς έπάνω στο λεκέ, για να άποφύγετε το άπλωμα.

Όταν το ύφασμα είναι μεταξωτό, βρέξτε το λεκέ με ζεστό γάλα και λίγο νεφτι.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

Περνάτε κάθε μήνα τα πλήκτρα του πιάνου σας με ένα κορδελάκι βουτηγμένο μέσα σε λίγο γάλα, όπου έχετε ρίξει λίγο χυμό λεμονιού. Άν τα πλήκτρα έχουν κιτρινίσει από τον καιρό, καθαρίστε τα ένα-ένα με κορδέλι βουτηγμένο έλαφρά μέσα σε οινόπνευμα και ά-ξυγνόνου νερό.

“Αλλά ένας άνθρωπος σαν τον Πιάο δεν άφνει τίποτε στην τύχη... Και μπορεί τυχαία να ακουστούν οι φωνές ενός κρεμασμένου. Ένώ οι νεκροί δεν φωνάζουν.

Και παίρνοντας το καπέλλο του: —“Αν ενδιαφέρεστε για την ζωή του Ρομπέρ, μην αφήσετε τον κ. Λαντώ να κάνει τίποτε που θα μπορούσε να έρεβση τον κ. Πιάο. Και προπαντός ούτε λέξη για την επίσκεψη της “Ακ — Βόγκ στο σπίτι. Αυτό θα μπορούσε να της στοιχίσει πολύ. “Ακούτε; Ούτε λέξη και προσοχή.

—Συμφωνώ, είπε ο Σαρμπιέ, σφίγγοντας το χέρι που του έτεινε ο Μπράντλεϋ.

Τό ίδιο εκείνο απόγευμα, η κυρία Λαντώ επιστρέφοντας με την Λουσίλ και με την “Ακ — Βόγκ, ύστερα από μάταιη αναζήτηση του Ρομπέρ, βρήκε στο σαλόνι της ένα πανέρι με υπέροχα λουλούδια, συνοδευόμενο και από ένα κινεζικό κόκκινο επισκεπτήριο μακρύ και φαρδύ. “Η “Ακ — Βόγκ κύτταξε με τρόπο το επισκεπτήριο και, κατόπιν διαταγής της κυρίας της, μετέφερε στην πρόσκληση.

—Δεν μ’ αρέσει αυτό, κυρία. Οι Κινέζες δεν κάνουν τέτοιες επίσκεψεις. Οι Κινέζες κυρίες δεν στέλνουν επισκεπτήρια. Δεν μ’ αρέσει αυτό.

—“Αλλά ποια είναι αυτή η Σάνγκ—Κούγκ; Γιά; ρώτησε κουρασμένα η κυρία Λαντώ.

—Μιά χήρα! είπε με περιφρόνηση η Κινέζα.

—Τίνος χήρα;

—Δεν ξέρω...

—“Αλλά ποια είναι; Γιατί ήλθε;

—Δεν ξέρω, γιατί ήλθε... η γιατί έστειλε τα ωραία αυτά λουλούδια... “Ακόμη δεν ξέρω αν ήλθε ή ίδια...

—Φρόντισε να μάθης.

—Μάλιστα, κυρία, απάντησε η “Ακ — Βόγκ, αποδεχόμενη με αδησία την απροσδόκητη της άμεσης απάντησης.

Σε λίγο η υπηρέτρια ξαναγύρισε:

—Λοιπόν, ποια είναι; ρώτησε η κυρία Λαντώ.

—Είναι κι’ αυτή συγγενής του Πιάο — Τσέν — Λι και αντικαθιστά την μητέρα της Δεσποινίδος, που σας προσέφερε το τσάι...

“Η κυρία Λαντώ θυσιάστηκε σκέψεις. “Ο μανδρινός Πιάο έθεωρείτο ως ένας από τους πιο ισχυρούς ανθρώπους της Κίνας. Και ασφαλώς, αν ήθελε μπορούσε να την βοηθήσει να ξαναβρεί τον Ρομπέρ. “Ήταν καλός... “Ετσι έλεγε στην κόρη του. Και η πιο στενή συγγενής του της είχε φέρει ένα πακέτο με υπέροχα λουλούδια.

“Πρέπει να της ανταποδώσει το ταχύτερο την επίσκεψη. “Ίσως μπορούσε κι’ εκείνη να βοηθήσει την Λαντώ να βρούν το παιδί της. Και η Γιουν — Σίνγκ, που της είχε προσφέρει το τσάι, δεν θα μπορούσε κι’ εκείνη να την βοηθήσει;

Στην μητρική της αγωνία, η κυρία Λαντώ ηύχετο ο γιός της να είχε φερθεί με ολιγώτερη αδιαφορία προς την κόρη του μεγάλου μανδρινού. “Η πτωχή μητέρα αγνοούσε την τραγική περιπέτεια του γιού της με την Γιουν — Σίνγκ.

“Ενώ η κυρία Λαντώ έγκατελειπόταν στις θλίψεις της σκέψης, η “Ακ — Βόγκ μετέφερε τα λουλούδια δια μέσου των διαδρόμων. Θάλεγε κανένας πώς τα τιμημένα εκείνα λουλούδια, που είχαν φυτρώσει στον κήπο του μανδρινού, που είχαν κοπεί από ευγενικά χέρια στολισμένα με μπιζέλι, της ένεπνεαν ένα θρησκευτικό δέος.

“Αλλά μόλις απέθεσε το πακέτο σ’ ένα δωμάτιο σκοτεινό και δροσερό, πλάι στην τουαλέτα της κυρίας της, όπου ούτε ο κ. Λαντώ, ούτε οι υπηρέτες του ξενοδοχείου έμπαιναν ποτέ, η στάσις της άλλαξε. “Εκλείσε την πόρτα και με όρη έκαμε μία κίνηση σαν να ήθελε να προφυλαχθεί από κάποια κατάρρα.

“Υστερα έσκυψε για να δει αν μέσα στα λουλούδια είχαν κρυφτεί κανένα δηλητήριο. Τα μύρισε και κούνησε το κεφάλι της. Δεν υπήρχε τίποτα το ύποπτο. Σιγουρεμένη απ’ αυτό, πήρε ένα μακρύ μπαμπού και έφαξε μ’ αυτό τα λουλούδια, γιατί φοβόταν πως μπορεί να θισκόταν εκεί μέσα κανένα δηλητηριώδες έρπετο. “Αλλά κι’ αυτή η έρευνα δεν απέδωσε τίποτα.

“Η “Ακ — Βόγκ δεν είχε δική. Δεν ήξερε πώς ο κ. Πιάο δεν ήταν κανένας αδέλιος. “Η ξερε να σκοτώνει, χωρίς να αφήνει ίχνος. “Αλλά αν η “Ακ — Βόγκ δεν ήξερε τίποτα απ’ την τραγωδία που είχε λάβει χώραν στο Κού — Λού, αλλά υποπτευόταν τι μπορεί να είχε γίνει μέσα στο σιωπηλό σπίτι. Και το υποπτευόταν γιατί ήταν Κινέζα.

Τα μεσάνυχτα ο Τσέν Σάντερς και η Λουσίλ ήταν καθισμένοι στη βεράντα. “Ο ούρανός ήταν γεμάτος αστέρια και η πόλις ήταν ακόμη αρκετά φωτισμένη, γιατί το Χόγκ — Κόγκ εξακολουθεί να εργάζεται και να διασκεδάζει, άργα τη νύχτα. Οι δυο νέοι μιλούσαν με διακριτές, και ο καθένας προσπαθούσε να βρή μια εξήγηση της εξαφανίσεως του Ρομπέρ. Ο κ. Λαντώ, καθισμένος κοντά

στη γυναίκα του, συνόψιζε τις διάφορες απόψεις του για την εξαφάνιση του φτωχού νέου και κατέστρωνε σχέδια για την ανεύρεσή του.

Το νησί και το ήπειρωτικό τμήμα της πόλεως είχαν κάνει ό,τι μπορούσαν για να βοηθήσουν τον πατέρα στις προσπάθειες για την ανεύρεση του γιού του, γιατί ο κ. Λαντώ αποτελούσε υπολογισίμη δύναμη στο Χόγκ — Κόγκ και η γυναίκα του ήταν το αντικείμενο της γενικής συμπάθειας. Και οι θθαγενείς ακόμη βοηθούσαν — ή τουλάχιστον έδειχναν πως βοηθούσαν...

Στην έδρα της εταιρίας ένα φως έλαμπε ακόμη στο γραφείο του διευθυντή, όπου ο Σαρμπιέ και ο λογιιστής Λενουαγιέ συσκέπτονταν.

—Τα πράγματα πηγαίνουν πολύ άσχημα, είπε ο Λενουαγιέ.

—Ναι.

—Κα’ αυτή τη φορά φαίνεται πως δεν θα τα βγάλουμε καλά πέρα.

“Ο Σαρμπιέ κούνησε το κεφάλι του με περίλυπο ύφος.

“Οι δουλειές της εταιρίας είχαν πάρει άσχημο δρόμο. Οι άπεργες διαδέχονταν ή μία την άλλη. Οι εργάτες ζητούσαν διαρκώς αυξήσεις. Και μόλις η αυξήσις δινόταν, μία άλλη απεργία ξεσπούσε. Θά έλεγε κανένας πως είχαν βαλθεί να χρεωκοπήσουν την εταιρία, που όμως τους πληρώνε καλά και τους φερόταν με θαυμάσιο τρόπο χρόνια τώρα.

Το φορτίο «Φή Τσόου» έπρεπε να φύγει την άλλη μέρα και όμως η φόρτωσις του καθυστέρησε ακόμη. Μία σειρά από περιστατικά και οι συνηθισμένες πιά άπεργίες, είχαν φέρει αυτό το αποτέλεσμα.

“Ανυσυχώντας για την εταιρία, στην οποία εργαζόταν χρόνια τώρα, αλλά και για την ίδια την τύχη τους, οι δυο άνδρες είχαν επιστρέψει στο γραφείο μετά το κλείσιμο, για να βρουν ένα τρόπο αποσοδήσεως της καταστροφής.

“Αλλά όσο πιο πολύ εξήταζαν την κατάσταση, τόσο πιο πολύ την εύρισκαν πιο δύσκολη. Και ασφαλώς ή μυστηριώδης εξαφάνισις του νεαρού Ρομπέρ δεν ήταν ή λιγώτερο σοβαρή από τις επιπλοκές. “Η περιουσία των Λαντώ σπρινζόταν σε γερά θεμέλια ή πίστις των ήταν μεγάλη. “Ο κ. Λαντώ μπορούσε να αντισταθεί σε πολλές εφόδους. “Αλλά το δυστύχημα που είχε συμβεί στο γυιό του, του είχε κλονίσει τα νεύρα...

Στο μεταξύ ο Τζών Μπράντλεϋ δεν παρέμεινε αδρανής. Κατά τα μεσάνυχτα γρήκε από ένα αθλο σπιτάκι που βρισκόταν στο πιο φτωχό μέρος της κινεζικής συνοικίας και στο οποίο έμενε ο Κινέζος Σούγκ — Φό, ένας άνθρωπος που πολλές φορές είχε ευεργετήσει ο “Αγνός Ιερώνυμος.

Είχε βρή τον Σούγκ — Φό ο Μπράντλεϋ και είχε κλείσει μαζί του μία συμφωνία. “Εκείνος υπεσχέθη πως θα έκαμε ό,τι μπορούσε — δηλαδή δεν υπεσχέθη τίποτα. “Ο Μπράντλεϋ ήθελε να κάνει κάθε τι που ήταν ανθρωπίνως δυνατόν για να ξαναβρεί τον Ρομπέρ, αλλά ήθελε ακόμη να αποφύγει και

κάθε τι που θα έξερθε τον έλο του Πιάο — Τσέν — Λι.

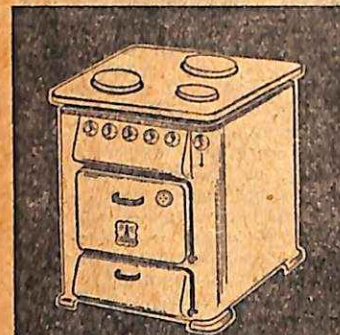
Είχε φύγει από το χαρμάντι του Σούγκ έδω και δέκα λεπτά και προχωρούσε μέσα από στενά σοκάκια. Για μια στιγμή σταμάτησε μπροστά σ’ ένα ωραίο σπίτι, από το οποίο για το οποίο είχε ακούσει πολλά να λένε, αλλά μέσα στο οποίο δεν είχε μπει ποτέ. Στο σπίτι αυτό διέμενε ένας Κινέζος φαρμακοποιός, που ή κακή του φήμη είχε απλωθεί σ’ όλη την αυτοκρατορία. Σ’ αυτό το σπίτι οι θθαγενείς και οι Ευρωπαίοι, απέδιδαν τις μισές τουλάχιστον από τις δηλητηριάσεις που είχαν διαπορεύσει στην περιοχή του Χόγκ — Κόγκ.

“Αδικά οι άρχες είχαν κάνει επανειλημμένες εφόδους και έρυναν στο σπίτι του φαρμακοποιού. Δεν βρήκαν τίποτα το ύποπτο. Τίποτα εκτός από φάρμακα και κάθε τι που αποτελούσε το περιεχόμενο ενός καλού φαρμακείου.

“Όστόσο η περιέργεια του Μπράντλεϋ ήταν πολύ μεγάλη από τη αντίθεση που παρουσίαζόταν ανάμεσα στην ερηνική όψη ή σπικτού και στη φοβική του φήμη.

Τη στιγμή που ο Μπράντλεϋ έτοιμαζόταν να συνεχίσει το δρόμο του, ή πόρτα του σπιτιού άνοιξε και μία γυναίκα γλίστρησε διαστύβη — διαστύβη στο δρόμο. “Ο πάτωμα δεν μπόρεσε να διακρίνει ή χαρακτηριστικά της, γιατί ή άγνωστη φρόντισε να έχει επίμελως σκεπασμένο το πρόσωπό της, αλλά μόνο είδε το χρώμα των φουστανιών της. “Ήταν κι’ εκείνα γαλάζια, όπως γαλάζιο ήταν βαμμένο και το σπίτι του φαρμακοποιού Γιατ — Γιούγκ — Χό.

ΣΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΟ: “Η συνέχεια.

Ηλεκ.ΚΟΥΖΙΝΑ
FAROS
ΟΛΗ ΕΜΑΓΕ
MOD.1951
3 ΕΣΤΙΕΣ, 2 ΦΟΥΡΝΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΡΕΥΜ.25%
ΕΓΓΥΗΣΙΣ 10 ΕΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ
ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

- Που όφειλεται ή δροσιά και ή διατήρησις μιάς καλής επιδερμίδος.
- Που όφείλονται ή προώρησις πώσης και λεύκανσις των μαλλιών.
- Που όφείλεται το μυστικό του μακιγιάζ κ.λ.π.
- Τι κόμωσις πηγαίνει σε κάθε πρόσωπο.

Κάθε ΤΡΙΤΗ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7—8 μ.μ. θα σας συμβουλευή και θα εξηγή δλες τις άπαρις σας ΔΩΡΕΑΝ ο κ.

ZORZ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ
ZORZ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 7
Τηλέφωνα: 34670—20.918

“Εκτέλεσις ΠΕΡΜΑΝΕΝΤ από τον μαίτη της Περμανάντ κ. ZORZ

“Επί είκοσι χρόνια προσπαθώ να επωφεληθώ από το μάθημα αυτό. Και δεν μετανόησα ποτέ γι’ αυτό. Κάποτε που ήμουν αρραβωνιασμένη και περνούσα με ένα εξαδέλφό μου έξω από ένα κοσμικό κέντρο, είδα τον αρραβωνιαστικό μου να καθέται σ’ ένα τραπέζι μαζί με μία νέα, κομψότατη ντυμένη.

—Δεν ήταν ο Ζάν; μ’ έρωτησε ο εξαδέλφος μου.

Είπα ένα μόλις ακουόμενο “ναί. “Ο αρραβωνιαστικός μου μου είχε πει πως επρόκειτο να μεταβή σε ένα προάστιο του Παρισιού εκείνη την ημέρα. Πέραςα όμως γεμάτες αγωνία. “Αλλά ένοιωθα πως δεν έπρεπε να χάσω την εμπιστοσύνη μου στον αρραβωνιαστικό μου. Πραγματικά, ο Ζάν επέστρεψε το απόγευμα και μου άφηγηθώ πως ενώ επρόκειτο να ξεκινήσει, συναντήθηκε με μία παλιά γνωστή του και υποχρεώθηκε να της προσφέρει κάτι σ’ εκείνο το κέντρο.

Εύχαιρήστηκα που δεν υπέκυθα στον πειρασμό και δεν έχασα την ψυχραιμία μου. Θυμήθηκα την οδύνη που καθρεφτιζόταν στα μάτια του πατέρα μου, και κατάλαβα πόση σημασία έχει να μη χάνει κανένας την εμπιστοσύνη στον αγαπημένο του. Δεν έχει σημασία να την χάσει και να την ξαναβρεί. Σημασία έχει να μη την χάσει.

Γιατί ο πατέρας μου πέθανε πριν ή μητέρα μου μάθι την αλήθεια για το γούνιο παλτό...

ΟΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΑΠΟ Τ’ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Τα μαλλιά έχουν την ιστορία τους και τον πολιτισμό τους, που αρχίζει από την αρχαιότητα.

Την εποχή εκείνη γυναίκες και άνδρες είχαν μαλλιά μακρὰ, που τα θούρτσιζαν, λάδωναν και αρωματίζουν καθημερινά με ειδικές αλοιφές. Τα έβαφαν και τα χένιζαν σύμφωνα με τη μόδα που επικρατούσε κάθε τόσο. “Αλλά οι κομμώσεις ήταν τόσο πολύπλοκες και τόσο πολλές, ώστε ο “Οβίδιος αναφέρει, πως εύκολα-τετα μπορεί να μετρήσει κανείς τα φύλλα μιάς δρυός ή τις μέλισσες μιάς κυμής παρά τις διάφορες κομμώσεις. Οι γυναίκες διατηρούσαν μακρὰ μαλλιά, γιατί τους έδιναν χάρι και όμορφία και οι άνδρες, γιατί πίστευαν πως τους έδιναν δύναμη. Γι’ αυτό το λόγο πριν πάνε στη μάχη καλοχτενίζονταν.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ένας κατασκοπος του Ξέρη που παρακολουθώντας τις κινήσεις των “Ελλήνων στις Θερμοπύλες, τόσο πολύ γοητεύθηκε από τις κομμώσεις του Λεωνίδα και του επιτελείου του, ώστε καρφώθηκε στη θέση του, ώστε θαυμασμός και ξεχασσε να δώσει στον βασιλέα των Περσών, τις πληροφορίες, που εκείνος περίμενε.

Το έργο συνεπώς του κομμωτού ή της κομμώτριας, κατά την αρχαιότητα, ήταν δυσκολότατο, πολύπλοκο και απαιτούσε τεχνική αξιοθαύμαστη. Γιατί δεν έφθανε να χτενισθούν μόνον τα μαλλιά καλλιτεχνικά αλλά και κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να διακρίνεται ή ηλικία, ή κοινωνική τάξις, ή παντρεμένη από την άγαμη, ή παρθένη, καθώς και η νεότητα, όπως συνήθιζαν οι Ρωμαίοι. “Από την Γαλλική “Επανάστασι όμως, οι κομμώσεις άρχισαν να απλοποιούνται και

μισή όμορφία της γυναίκας. “Επίσης δεν πρέπει να κάνουν το λάθος οι γυναίκες και να ακολουθούν το χτένισμα της μόδας χωρίς να συμβουλευθούν τα τον κομμωτή τους. Γιατί το χτένισμα της μόδας, ποτέ δεν πηγαίνει σε όλες τις γυναίκες, αν δεν αλλάξει λίγο στη λεπτομέρεια κι’ αν δεν προσκολληθεί στον τύπο της κάθε μιάς. Αυτό όμως είναι δουλειά μόνον του κομμωτού. “Ο καλός κομμωτής, είναι κυρίως φυσιογνομιστής. Μελετά το πρόσωπο, που πρόκειται να χτενιστεί και φροντίζει να ακολουθήσει τις απαιτήσεις της μόδας, χωρίς όμως να ξεφύγει από τον τύπο. Αυτή ακριβώς και γι’ αυτό γρήγορα προσοχή στην έκλογή του καλλιτέχνη αυτού, υπέρ χέρια του οποίου δεν εμπιστευόμαστε απλά τα μαλλιά μας, παρά και τον τύπο και γενικά την προσωπικότητά μας.

ΧΑΜΑΡΑΚΗ

Το ωραίο αυτό χτένισμα γίνεται με μαλλιά κοντά μαζεμένα προς τα πίσω, χωρίς να σκεπάζουν, όμως το σέβρο, ο οποίος πρέπει να μένει ελεύθερος. Τα μαλλιά πρέπει να είναι κολλητά για να κάνουν μικρά κεφάλια και σηκωμένα στα πλάγια με χάρι. Το ίδιο αυτό χτένισμα, μεταβάλλεται σε βραδυνό, αν δώσουμε φευτικά μαλλιά στο πίσω μέρος του κεφαλιού, ώστε να σχηματίζεται ένα είδος κάτσου που μορφαίνει το «προφίλ» και αφήνει όμως κομψή τη γραμμή του κεφαλιού.

Lip to Lip we travel the world Around

Zande

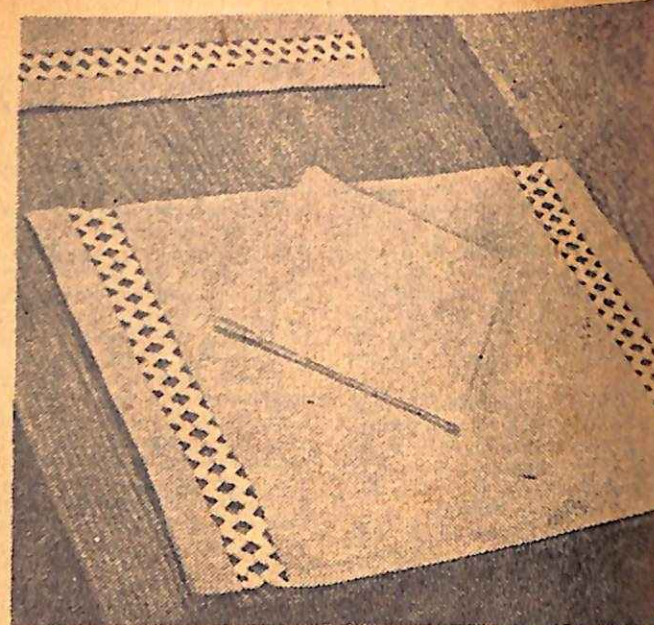
ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΑΝΤΕ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

“Επεβλήθη σ’ ολόκληρη την “Αμερική και Εύρπη διό την άσκηρη ποιότητά του. Πωλείται εις ολόκληρη ή ανταλλακτική μέγαν και μικρού μεγέθους, ΠΛΗΝΙΣ ΚΟΝΑΡΙΚΗ. “ΗΛ. ΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΔΕ. ΜΑΡΚΟΥ 18 ΤΗΛ. 24.362

Σ. Παρακαλώ να έλ. και ΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, 18 ΜΑΡΚΟΥ 18 ΤΗΛ. 24.362

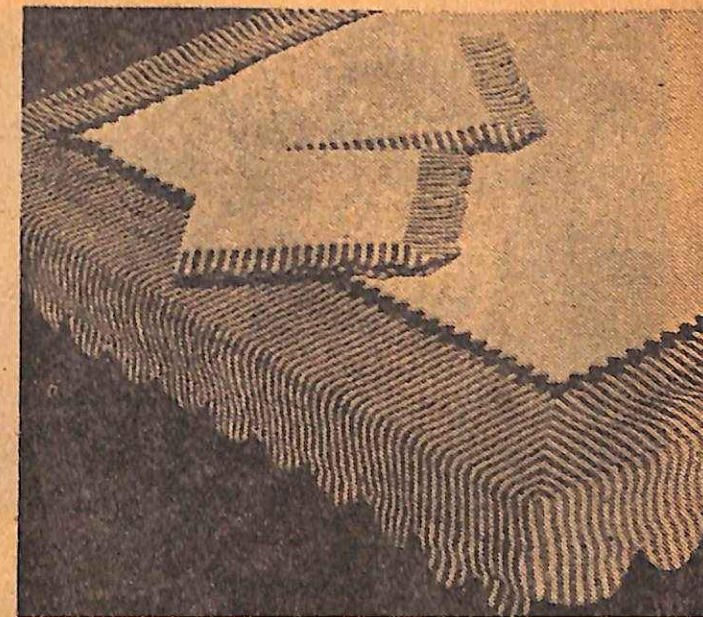
Τραπεζομανδηλάκι με άντρεντέδες

Ενώστε δυο λουρίδες από γαλονάκι ζιγκ-ζάγκ, μακρύ 38 εκατ. και πλατύ 1 εκ. ράβοντας τη μία μύτη με την άλλη. Στρίψτε γύρω-γύρω ένα τετράγωνο τραπεζομανδηλάκι 38X38 εκατ. Κόψτε κατόπιν δυο λουρίδες από το ύφασμα: 7 εκατ. πλάτους και 36 μήκους. Διπλώστε τις λουρίδες κατά μήκος και γυρίστε προσεκτικά τις άκρες. Ράψτε τον άντρεντέ που φτιάξατε με το γαλονάκι στις δυο πλευρές, ανάμεσα στις άκρες και τις φάσες. Οι πετσέτες είναι απλά τετράγωνα από το ίδιο ύφασμα, με πλευρά 42 εκατ. στρίφωμένα γύρω-γύρω με στριφτή βελονιά.

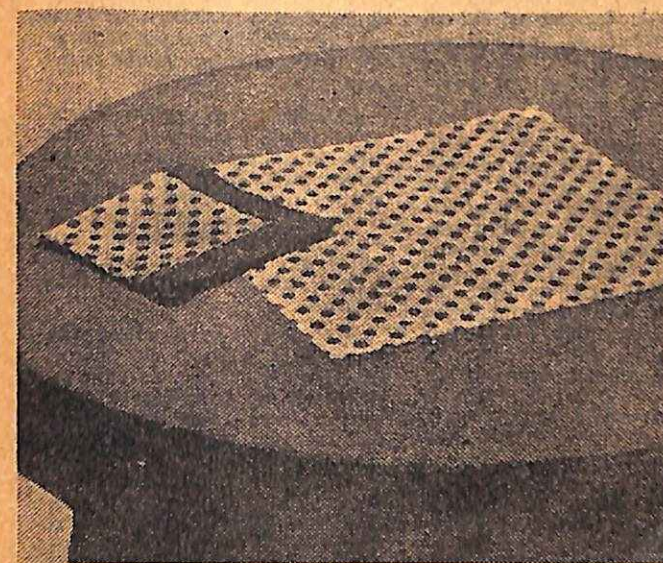
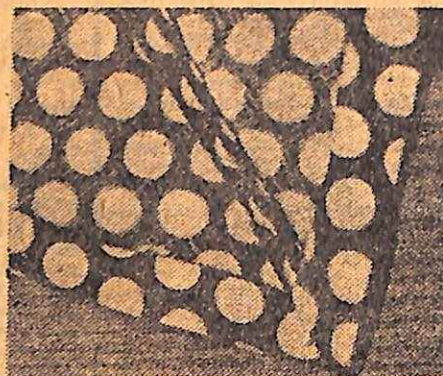
Τραπεζομάν-δηλο ριγυτό

Πλαϊσιώστε ένα άσπρο του-άλ καρτέ με πλευρά 60 εκατοστών με 4 ριγωτές λουρίδες 78 εκατ. μακριές και 10 εκατ. φαρδιές. Λοξώστε τις γωνίες. Βάλετε γύρω-γύρω ένα βολάν, καμωμένο από 4 λουρίδες 7 εκατ. μακριές και 22 φαρδιές, διπλωμένες στα δύο στην ανάποδη πλευρά. Γαζώστε πάνω στο δίπλωμα γλώσσες, 6 εκατ. μήκος και 2 εκατ. πλάτος. Αφού γαζώσετε τις γλώσσες, κόψτε τις μύτες και γυρίστε το ύφασμα στην καλή. Κολλήστε το βολάν στην άκρη του τραπεζομανδηλού και τέλος γαζώστε ένα πράσινο γαλονάκι ζιγκ-ζάγκ, φαρδύ 2 εκατ.

Τραπεζομανδηλάκια δίχρωμα

Κόψτε με προσοχή τετράγωνα μπλέ με άσπρες βούλες και τετράγωνα κόκκινα με άσπρες βούλες, 47X36 εκ. Κόψτε κάθε τετράγωνο διαγώνια και ενώστε στο διαγώνιο δυο τρίγωνα με αντίθετο χρώμα. Οι πετσέτες έχουν πλευρά 43 εκατ. και γίνονται με το ίδιο τρόπο. Ανοίξετε τη ραφή σιδερώστε, καρικώστε και γυρίστε στρίψωμα 2 εκ. πλάτος. Οι πετσέτες γίνονται με 4 τρίγωνα (45 εκατ. βάσι και 32 εκατ. ύψος) ενωμένα με εσωτερικές ραφές.

Τραπεζομάνδηλο με βούλες

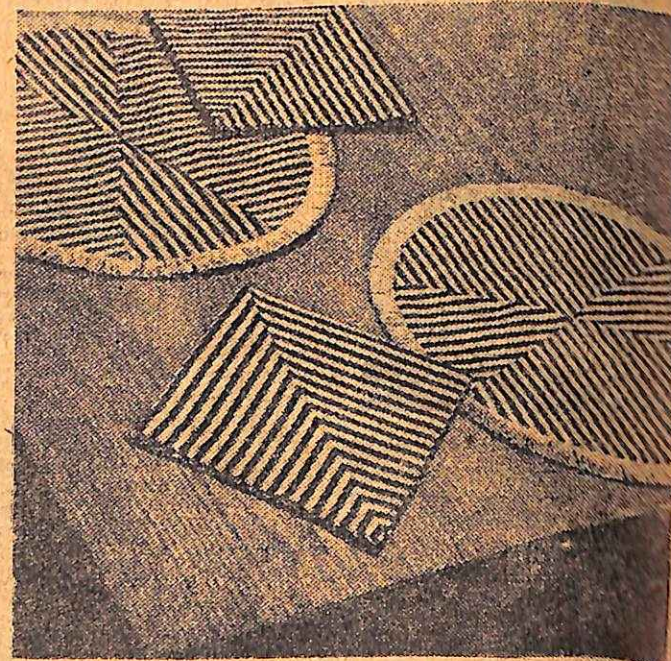
Στο κέντρο ενός τετράγωνου, από μονόχρωμο κόκκινο τουάλ, που έχει πλευρά 130 εκατ., ράψτε ένα τετράγωνο από άσπρο τουάλ με κόκκινες βούλες και πλευρά 46 εκατ. Ανοίξετε και καρικώστε τις ραφές στην ανάποδη. Γύρω από το τραπεζομάνδηλο κάνετε ένα στρίψωμα, φαρδύ 5 1/2 εκατοστά. Οι πετσέτες είναι από το βουλάτο τουάλ. Ένα τετράγωνο με πλευρά 32 εκατ. γαρνιρεύεται γύρω-γύρω με μία φάσα 7 εκατ., γαρνιρισμένη και στριφωμένη στην ανάποδη πλευρά.

Τραπεζομανδηλάκι με φράντσες

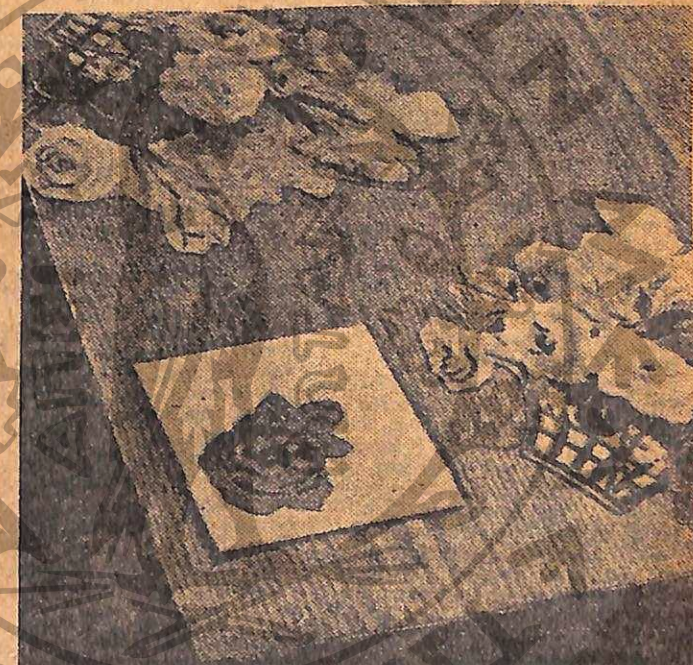
Κόψτε δίσκους από ριγυτό τουάλ, με διάμετρο 32 εκατοστών. Πάρτε έναν απ' αυτούς τους δίσκους και κόψτε ρά θά ακολουθή το στίμιόνι του 13 1/2 εκατ.

Ράψτε προσεκτικά (με ραφή) σε κάθε τραπεζομάνδηλο δυο τρίγωνα αντίκρουστα και στην αντίθετη κατεύθυνση, συνταιριάζοντας τις ρίγες. Στοιρώστε. Κόψτε τη φόδρα: ένα δίσκο 32 εκατ. από άσπρο κρετόν. Γαζώστε γύρω-γύρω την φράντσα και ράψτε τη φόδρα με πολύ φιλές βελονιές σε τρόπο που νά μη φαίνονται.

Τραπεζομανδηλάκι μ'ω έμπριμέ μπουκέτα

Διαλέξτε ένα μοτίφ από έμπριμέ κρετόν, που νά δείχνει λουλούδια ή φρούτα. Κόψτε το μοτίφ αυτό γύρω-γύρω, αφήνοντας χάρι 1/2 εκατ. Τρυπώστε το μοτίφ καλά, από την ανάποδη, έντελως ίσια, σε πολλά σημεία, επάνω σ' ένα άσπρο πανί. Γαζώστε το μοτίφ γύρω-γύρω, ακολουθώντας ακριβώς το διάγραμμα του σχεδίου και αφήστε αγάζωτο ένα μέρος για άνοιγμα. Βγάλετε τα τρυπώματα, γυρίστε το μέσα έξω και κλείστε το άνοιγμα με κρυφές βελονιές. Οι πετσέτες είναι μικρά τετράγωνα από κρετόν μονόχρωμο, στο επικρατέστερο χρώμα του μοτίφ. Τα τετράγωνα έχουν πλευρά 35 εκατ.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ

Ρεπορτάζ του ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

Μια κοπελίτσα 17 χρόνων, που μόλις έδωσε το Γυμνάσιο. Όμορφη, Χαριτωμένη. Με κανονικό ανάστημα και έκφραστικά χαρακτηριστικά. Ούτε πολύ ευθυμή, αλλά ούτε και μελαγχολική. Με συνήθειες και αντιλήψεις καλής πουριτανής.

Καμιά ιδέα για τέχνη και πολύ περισσότερο καμιά βλέψη για το θέατρο. Αλλά, στην οικογένειά της δεν υπήρξε κανείς καλλιτέχνης, ούτε καν φιλόμους. Από χαρακτήρα δειλή, δεν τολμά και ν' απαγγείλη ακόμα.

Τ' όνομά της ασφαλώς δεν λέει σε κανέναν τίποτα: 'Ελένη Γαρυφαλλίδου.

Βρισκόμαστε στα 1942. Την εποχή που η κ. Σκουλούδη παρακινεί και πείθει την 'Ελένη να πάει στον Κάρολο Κούν και να του αναθέσει το μέλλον της. Το καλλιτεχνικό μέλλον της, έννοείται. Γιατί το άλλο, το ιδιωτικό της μέλλον, ή ίδια η 'Ελένη από μόνη της πάει και το αναθέτει σ' έναν νεαρό και γίνεται εκτοτε η κ. 'Ελένη Χατζηαργύρη.

Στη Σχολή του Κούν μένει

κάπου έξη μήνες, κι' άμέσως μετά, τον Νοέμβριο του 1942, ντυμπουτάρει στο «Θέατρο Τέχνης». Υποδύεται έναν ρολόχο στον «Σουάνεβιτς» του Στρίνπεργκ. Ακολουθεί όμως το ανέβασμα του «Ρόσεμπαχ» του Ίψεν και η 'Ελένη αναλαμβάνει και ερμηνεύει με πολλή επιτυχία τον ρόλο της κεντρικής ηρωίδας Ρεβέκας Βέστ. Με την ίδια επιτυχία φέρνει εις πέρας και μια δύσκολη ερμηνεία βασικού ρόλου στις «Χοηφόρες» του Αισχύλου.

Η πρώτη συνεργασία της αυτή με τον Κούν μπορεί να θεωρηθεί σαν μαθητεία, που κάποτε τελειώνει με άριστα αποτελέσματα. 'Ηδη έχει συντελεσθεί η αρχή της καριέρας, που είναι — στην κυριολεξία — το ήμισυ του παντός. Έχει δημιουργηθεί μια καλλιτεχνική «πενιτεία» ρόλων, ικανή να ερμηνεύει χαρακτηριστικές εξίσου: καλά στο δράμα όσο και στην κωμωδία. Ευτυχώς, η δυστυχώς γι' αυτήν, δεν της κόλλησε ποτέ η λέξη της «ένζενυ».

Και προχωρεί μ' αυτό το πνεύμα, για να δώσει δείγματα του πολύμορφου ταλέντου

της και στον ελεύθερο θεατρικό στίβο, πέρα από την επίσημη του πρώτου δασκάλου της.

Στο πλευρό της Κατερίνας στέκεται έπαιξας έναν χρόνο ολόκληρο, το 45, τον χειμώνα στο «Κεντρικό», όπου παίρνει μέρος στην «Επικίνδυνη Στροφή» του Πρίσλεϋ, το καλοκαίρι στο θέατρο της πλατείας Κυριακού, καθώς και στις δύο τουρνέ που έπιχειρεί το συγκρότημα, μια στην Αίγυπτο και μια στη Θεσσαλονίκη. Βρίσκει την ευκαιρία και πάλι να διακριθεί σε έργα όπως «Οι Μικρές 'Αλεπούδες», «Στ' ανοιχτά» και «Το πένθος ταιριάζει στην 'Ηλέκτρα» του Ό. Νήλ. Το ίδιο και με τον θίασο «Μανωλίδου — Βεάκη — Παππά», ένα χρόνο αργότερα, στη «Βρεττανία», θριαμβεύει στα «Θαμπά Τάμια».

Από δω κι' ύστερα γνωρίζει αλλεπάλληλα σουζέ. Με τον θίασο «Μανωλίδου — Παππά» στα «Βαθειές Ρίζες» και «Ρεβέκκα» της Δάφνης ντύ Μωριέ. Με τον θίασο Κ. Μουσούρη στην «Κληρονόμος», στο «Λίλιου» του Μολνάρ και στον «Αξιοθαύμαστο Κράυτον» του Μπάρρυ. Με τον τελευταίο θίασο «Μανωλίδου — Παππά», το περασμένο καλοκαίρι, στη «Γκλόρια», στην «Υπόθεση διαζυγίου» και στο «Φίλησέ με και πέσ το». Και, τέλος, με την Παζινού και τον Μινωτή, φέτος, στο «Βασιλικό», στους «Βρυκόλακες» του Ίψεν. Αυτή η πρόσφατη συνεργασία της με τους δυο κορυφαίους καλλιτέχνες της δραματικής μας σκηνής, θα της μείνει αλησμόνητη, όπως η ίδια ομολογεί. Γιατί για πρώτη φορά ένοιωσε, δίπλα στους μοναδικούς εκείνους ιεροφάντες της τέχνης, ότι μια καλή θεατρική παράσταση δεν ύστερεί καθόλου από μια μυσταγωγία.

Σήμερα η κ. 'Ελένη Χατζηαργύρη δίνει τα δυνατά της να δώσει ακόμα μια νικηφόρα μάχη. Θα κρεάρη έναν ενδιαφέροντα ρόλο στο προσεχές έργο του «Βασιλικού» — τον «Δόν Ζουάν» — και μελετά με επιμέλεια, για να δώσει ένα ακόμα δείγμα της φιλοτιμίας και της αγάπης της στην τέχνη που αφιέρωσε τον εαυτό της.

Η αλήθεια είναι ότι έχει ανακατευτεί με όλα τα είδη της ερμηνείας και φέρνει σε δύσκολη θέση την κριτική για κάποια ακριβή τοποθέτησή της. 'Η ίδια η καλλιτέχνις δηλώνει ότι δεν δείχνει προτίμηση σε κανέναν τύπο. Την ενδιαφέρουν ιδιαίτερα οι δραματικοί ρόλοι, παίζει όμως με πολλή ευχαρίστηση και τους κωμικούς. Μήπως αυτό σημαίνει ότι ακόμα βρίσκεται στο στάδιο των αναζητήσεων και δεν έχει βρει τον οριστικό τύπο της; Αλλά γιατί όχι; Είναι τόσο νέα, που κι' αν άρχιζε σήμερα μόλις, θαχε δλο τον καιρό μπροστά της να κάνει καριέρα...

Στην ιδιωτική της ζωή είναι απλή και συμμαζεμένη. Δεν της άρεσει η κοσμικότης, ούτε η επίδειξις. Τεμπερα-

μέντο θεληματικής γυναίκας, που ξέρει τι ζητάει απ' τη ζωή. Ρωμαντική κατά τις όρες και τις περιστάσεις. Συνήθως προσγειωμένη. Έχει μέσα της πολύ από άντρα. Πρό παντός έχει λογική ανδρική.

Οι μέρες της, προς το παρόν, κυλούν ήρεμα. Θέατρο — σπίτι. Σπίτι — θέατρο. Αγαπά το νοικοκυριό, χωρίς δυστυχώς ναχη τις οικονομικές δυνατότητες να φτιάξη ένα «χόν» όπως της άρεσει και τ' όνειρεύεται.

Όλη τη στοργή και την άφοσίωσή της τη δείχνει στο παιδί της, ένα αγοράκι έξη ετών, που της έμεινε από τον άτυχο νεανικό γάμο της. Το αγοράκι της αποτελεί γι' αυτήν τον ιδιαίτερο σκοπό της ζωής της, παράλληλα προς το θέατρο.

Για τον έρωτα δεν έχει σαρφείς απόψεις. Ίσως να πέρρασε από κοντά του και τον έθιξε επιπόλαια. Κατά τις ομολογίες της όμως, δεν ένοιωσε ακόμα ως τώρα το συγκλονιστικό αίσθημα. Το φοβάται και τρέμει μήπως της έρθη όσο μεγαλώνει. Μάλλον το προαισθάνεται να πλησιάζει στο άμεσως έγγυς μέλλον...

Διαβάζει σύγχρονη λογοτεχνία — οτιδήποτε — χωρίς ιδιαίτερες προτιμήσεις. Είναι ρωμαντική έντοτα, όπως είπαμε, κατά τις περιστάσεις. 'Η ποιήσις την συγκινεί... όταν την άκουη και πάλι όχι με θεατρική απαγγελία, αλλά απλά, σαν διάβασμα.

Κι' ο κινηματογράφος την γοητεύει. Όταν τον βλέπει, σαν άπλος θεατής. Δεν της άρεσει να παίζει. Έχει πικράν πείραν από δυο άποπειρες συμμετοχής, που έχει ήδη στο... παθητικό της. Ως γνωστόν, πρωταγωνίστησε σε δυο ελληνικά φιλμ: Στην «Καταδραμή» του Μ. Καραγάτση και στο «Αμάρτησα για το παιδί μου» της «Σπέντζος-Φίλμ». Το τελευταίο — θα το πιστευτε κανείς; — ούτε πήγε καν να το δει προβαλλόμενο, γιατί θυμόταν το μαρτύριο που τράβηξε κατά το γύρισμα των σκηνών του. Κάθε βράδυ, μετά το θέατρο, επί εβδομάδες συνέχεια, ήταν υποχρεωμένη να πηγαίνει, μέσ' στον χειμώνα, στο θερινό «Ριάλτο» για γύρισμα. Με βροχές, με παγωνιές, σχεδόν με χιόνια. Και με την αλυσία δακρύων! 'Επειδή δε το έργο σπριζόταν ολόκληρο σχεδόν σ' αυτήν, έπρεπε να κάνει από 20 έως 30 πλάνα σε μια βραδυά! Κανείς δεν ενδιαφερόταν αν υπέφερε κι' αν έκλειναν τα μάτια της απ' την κόρραση και τη νύστα...

Πώς θα βρή το κουράγιο, σήμερα, να δεχθεί την προτασί που της κάνουν από την «Φίλος - Φίλμ» για να πρωταγωνιστήση στη νέα ταινία που θα γυρίση ο σκηνοθέτης Γ. Τζαβέλλας; 'Η ίδια το άμφιδάλλει.

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ

ΚΑΛΟΝΤΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

1. Πρακτικό μπλουζόν, σουρωτό στη μέση, με ξένο ζωνάκι, γυριστό γιακαδάκι, κλείσιμο με φερμουάρ εμπρός, με πρωτότυπες τσέπες που έχουν καπάκι κουμπωτό.

2. Ποδιά με στρογγυλό άμπιεσεμάν, μικρό γυριστό γιακά και πāt από το λαιμό έως κάτω για το κούμπωμα. Κορσάζ και φούστα σουρωτή, μεγάλες τσέπες και γαρνιτούρα άσπρο φυτίλακι.

3. Φόρεμα με γυριστό γιακαδάκι, μανίκια τρία τέταρτα, κολλημένα χαμηλά κάτω από ένα στρογγυλό άμπιεσεμάν, με φαρδιά ρεβέρ. Φούστα κομμένη αν φόρ, με πιέτα εμπρός. Λοξά τσεπάκια.

4. Ποδιά χωρίς γιακά, με μεγάλο άμπιεσεμάν που κουμπώνει στην πλάτη, και φούστα που έχει εμπρός φύλλα κομμένα αν φόρμ, ενώ πλατύνει όπισω με κουφότητες, που αρχίζουν από το άμπιεσεμάν της πλάτης.

5. Ποδιά χωρίς γιακά και χωρίς μανίκια, σταυρωτή και κουμπωτή στο πλάι. Τσέπες με καπάκια στο στήθος και φούστα με μεγάλες πιέτες εμπρός.

Τὸ σῶμα καὶ
τὸ πνεῦμα

ΟΙ ΗΠΑΤΙΚΟΙ

Ὅταν ἔπεται ἀπὸ μιᾶς γιορ-
τῆς νιώθετε μιὰ ἀνεξηγήτη με-
λαγχολία, θὰ πῇ πῶς κατὰ τὸ
πλάνησι. Ἐκείνος πού πάσχει ἀ-
πὸ τὸ σκότι τοῦ (καὶ γενικὰ
ἀπὸ πεπτικῶν ὀργάνων) εἶναι ὁ
ὑποχονδριακός· τῶν παλαιότε-
ρων γιαιτρῶν. Ἀκόμα κι' ὅταν
ἀρρώσταια τοῦ δὲν εἶναι σα-
φὴ ἀνησυχίη περισσότερο ἀπὸ
τὸ ὅλους τοὺς ἄλλους. Δυσπι-
πία πρὸς τὸ γιαιτρός, πού τὴν

Ἄπ' ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς αὐ-
τός, ἀσφαλῶς, εἶναι ὁ πιὸ ἀ-
ξιολύπητος, γιὰτὶ ἡ πιὸ σοβα-
ρὴ συνέπεια τῆς ἀρρώστειας
τοῦ εἶναι ἡ κακὴ ψυχικὴ του διὰ

ΟΙ ΚΑΡΔΙΑΚΟΙ

Εἶναι πολυφαγᾶς καὶ οἱ για-

ΟΙ ΝΕΥΡΙΚΟΙ

Μια καλή θεραπεία του συ-
παθητικού τους συστήματος κα-
τ'άνοδος των ενδοκρινών αδένων του
μυαίνει να επαναφέρει την
γερική τους ισορροπία και τη
ψυχική τους σταθερότητα.

ΟΙ ΦΥΜΑΤΙΚΟΙ

«Ὅσοι δὲν ἔχουν ἐπισκεφθεῖ-
τὰ σανατόρια, φαντάζονται ὅ-
τι τὰ ἱδρύματα αὐτὰ μοιάζουν
φυλακές. Κι' ὁμῶς, κάθε ἀλ-
ληλα παρά με φυλακές μοιάζουν.
Στὸ σανατόριο ἡ ζωὴ δὲν στο-
ματᾷ ἐντὶ τὴν εἰσοδὸν τοῦ. Ἀ-
πὸ τῆς θέσεως. Μέσα στὸ νοσοκομ-
εῖο ἐξάκολουθεῖ ἂν ὅχι, μετὰ τὸν ἰδ-
ρυθμὸ, πάντως μετὰ περισσότερην
ἐνδιαφέροντα. Παλαιοὶ φυματι-
κοὶ φεβαίωνουν πῶς θὰν ἐγί-
ναν ἀπὸ τὸ σανατόριο δορῆκα
τῇ ζωῇ πληκτικὴ καὶ ἀνιάρη.

‘Ο φυματικός είναι αίσθη-
τος, κοινωνικός και φιλόστοι-
χος. Είναι γνωστές οι «φιλίες»
που pláθονται στα μακράς δι-
στάσεως. «Είμαστε σάν μιὰ με-
γάλη οικογένεια, έλεγε Έννο
παλαιός φυματικός. ‘Ο Έννο
βοηθάει τόν άλλον».

Ἡ ψυχὴ αὐτὴ διὰ θάλασσαν
 νανταῖτα· σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς
 φυματικούς. Βλέπουμε παιδιὰ
 νέους ποὺ εἶναι καταδικασμένοι
 εἰς μιὰ πρόσκαιρὴ ἀκίνησι, καὶ
 αὐτὴ ζιγλεύουν τοὺς συνομηλικούς
 τους ποὺ μποροῦν καὶ παίξουν
 ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ τοὺς βοηθήσουν
 ἐν στᾷ παιχνίδι τοῦ.

ΦΙΛΙΠ ΜΠΡΑΣΕΡ

ΖΑΚΕΤΑ ΣΤΑΥΡΩΤΗ ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ

Τρόπος πλεξιμάτων: Ζεσ-
σεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Σφηκοκαλιά: 1η βελόνα = 1 π. καλή,
1 π. άπλεκτος, παίρνοντας τον ανάποδα
(τὸ καλλι θα μὲν στὸ πίσω μέρος τοῦ πλε-
κτοῦ). Ἐξακολουθήσετε ὥπως ἀρχίσατε.
2η βελόνα = ὅλοι οἱ πόντοι ἀνάποδοι. Θὰ
ἐξακολουθήσετε νὰ πλέκετε ὥπως ἀρχίσατε
στὴν πρώτη βελόνα, ἀντιστρέφοντας τὸ
πλέξιμο, δηλ. τὸν πόντο ποὺ πλέξατε θὰ
τὸν πᾶρετε ἀπλεκτον ἀπὸ τὴν ἀνάποδη
καὶ τὸν ἀπλεκτό θὰ τὸν πλέξετε καλὴ καὶ
οὕτω καθ' ἑξῆς. Σὲ κάθε δεύτερη βελόνα
θὰ ἐπαναλαμβάνετε τὸ ἀντίθετο τῆς προ-
ηγούμενης.

Δεῖγμα: 20 π. = 6½ ἐκατ., 20
βελόνες = 4 ἐκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 70 π. Ἀρχίσετε μὲ σφουφω-
λιά. Στὴν ἀριστερὴ μεριά θὰ βάλετε 1 π.
κάθε 12 βελόνες (4 φορές). Μετὰ 5 ἐκάτ.
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σχηματίζετε τὶς δύο πρῶ-
τες διπλῆς κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπο: Πλέξετε 10 π., κλείσετε 6 π., πλέ-
ξετε 8 π., κλείσετε 6 π., πλέξετε 8 π.,
κλείσετε 6 π., πλέξετε 8 π., κλείσετε 6 π.,
Στὴν ἐπόμενη βελόνα, βάλετε τοὺς π. ποὺ
κλείσατε σὲ κάθε μεριά. Μετὰ 10 ἐκ. ἀπὸ
τὶς πρῶτες κουμπότρυπες, σχηματίζετε κατὰ

τὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὴς δευτέρας διπλῆς κοιμ-
πύρτυας. Σὲ γενικὸν μᾶκρος 18 ἑκατ., ἀ-
φίστετε τὸ πλεκτὸν γὰρ περιμένην. Βάλετε ἀ-
μὴ ἄλλη βελόνα 34 π. Πλέξτε με σφη-
κοφωλία, βάζοντας 1 π. στὴν δεξιὰ μερι-
κάθε 12 βελόνες (6 φορές). Στὴν ἀριστε-
ρὴ μεριά ταυτοχρόνως θὰ κλείνετε 1 π. κά-
θε 8 βελόνες (4 φορές), κάθε 6 βελόνες
1 π. (4 φορές), κατόπιν βάλετε ἀπὸ 1 π.
κάθε 12 βελόνες (8 φορές). Σὲ 18 ἑκατ.
ἀπὸ τὴν ἀρχή, τοποθετήσατε αὐτὸ τὸ κοι-
μάτι στὴν ἀριστερὴ μεριά τὸν πόντον τοῦ
κομματιοῦ πού ἔχετε καὶ περιμένει (αὐτὸ
τ' ἀνοιγμα πού σχηματίστηκε, ἐνῶντος
τὰ δύο κομμάτια, εἶναι ἡ πλάϊνή πένσα).
Ἐξακολουθήσατε τὸ πλέξιμο σὲ ὅλο τὸ
φάρδος. Σὲ 19 ἑκατ. γενικὸν μᾶκρος κλει-
σάτε στὴν δεξιὰ μεριά 36 π., κατόπιν κά-
θε δευτέρη βελόνα θὰ κλείνετε 2 π. (5
φόρες) καὶ κάθε 4 βελόνες ἀπὸ 1 π. (6
φόρες). Ἐξακολουθήσατε ἴσια. Σὲ γενικὸν
μᾶκρος 33 ἑκατ. κλείσατε στὴν ἀριστερὴ
μεριά γιὰ τὴν μασχαλίη κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπο: Κάθε δευτέρη βελόνα θὰ κλείνετε
κατὰ σειρά 6 π., 3 π., 2 π. καὶ ἀπὸ 1 π.
(3 φορές). Στὰ 10 ἑκατ. τῆς μασχάλης
κλείσατε στὴν ἀριστερὴ μεριά γιὰ τὸν ὤ-
μο, κάθε δευτέρη βελόνα ἀπὸ 5 π. (12
φόρες). Κάνετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μέρος ἀν-
τικρυστῶ, χωρίς κοιμπύρτυας.

ПЛАТН

Βάλετε 120 π. Ἀρχίσετε με σφηκοφω-
λιά. Σὲ 10 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ βάλετε

από κάθε μεριά 1 π. κάθε 8 βελόνες (10 φορές). Σε γενικό μήκος 31 εκατ. κλείσετε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 4 π., 1 π. (4 φορές) για τις μασχάλες. Σε γενικό μήκος της μασχάλης 17 εκατ., κλείσετε από κάθε μεριά για τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα από 4 π. (11 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 18 π. Ἀρχίσετε μὲ σφηκοφω-
λιά. Στὴν δεξιὰ μεριά θὰ βάλετε ἀπὸ 8 π.
κάθε δεύτερη βελόνα (6 φορές). Σὲ 3 ἐ-
κατοστὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐξακολουθήσετε νὰ
βάλετε στὴν δεξιὰ μεριά ἀπὸ 1 π. κάθε
6 βελόνες (5 φορές), κάθε 8 βελόνες (5
φορές) καὶ κάθε 20 βελόνες (4 φορές). Ταυτοχρόνως στὴν ἀριστερὴ μεριά θὰ βά-
ζετε ἀπὸ 1 π. κάθε 6 βελόνες (12 φορές),
κάθε 4 βελόνες (10 φορές) καὶ τέλος κά-
θε 6 βελόνες (10 φορές). Ἐξακολουθήσετε
ἴσια. Σὲ 52 ἐκατ. γενικό μακρὸς κόβετε
στὴν δεξιὰ μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 8
π., 4 π., 3 π., 2 π. (2 φορές), 1 π. (10
φορές) καὶ 2 π. (10 φορές). Ταυτοχρόνως
στὴν ἀριστερὴ μεριά θὰ κόβετε κάθε δεύ-
τερη βελόνα ἀπὸ 1 π. (10 φορές), μιὰ
φορὰ 2 π. καὶ δύο φορές ἀπὸ 1 π., 2 π.
(5 φορές), 3 π. 1 φορὰ. Τοὺς ὑπόλοιπους
πύλους θὰ τοὺς κλείσετε σὲ μιὰ φορὰ.
Πλέξτε καὶ τ' ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυ-
στό.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 6 π. 'Αρχίσετε με σφηκοφωλιά.
Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε στην α-
ριστερή μεριά 1 π. (10 φορές), κάθε 4 βε-
λώνες 1 π. (8 φορές), κάθε 6 βελόνες 1
π. (2 φορές). Έξακολουθήστε ίδια. Σε
14 εκατ. από την αρχή θα κόψετε στην δε-
ξιά μεριά από 1 π. κάθε 8 βελόνες (6 φο-
ρές), και κάθε 6 βελόνες 1 π. (4 φορές).
Σε γενικό μακρος 38 εκατ. θα κόψετε στην
αριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα από
1 π. (8 φορές) και από 2 π. (9 φορές).
Ταυτοχρόνως στην δεξιά μεριά θα βάλετε
κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (8 φορές), κα-
τόπιν κόψετε στην ίδια μεριά 1 π. κάθε
δύοτην βελόνα, 1 π. κάθε 4 βελόνες. Ως
επιαναλάβετε αυτά τα στενέματα όπως αρ-
χίσατε (3 φορές). Πλέξτε ακόμη ένα κομ-
μάτι αντίκροστο.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΖΑΚΕΤΑΣ. Βάλετε 10 π. Πλέξτε Ζέρσεϋ 56 έκατ. Κλείστε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψετε την πένοσα στο κάθε μπροστινό κομμάτι. Θά σχηματίσετε στο κάθε μπροστινό μία πένοσα για το στήθος, κατά τον εξής τρόπο: Σέ 3 έκ.τ. από το κάτω μέρος της μασχάλης: 2 έκ.τ. βάθος, σβήνοντας την σέ 8 έκ.τ. μήκος. Σχηματίστε ακόμη μία πένοσα από τον ώμο, κατά τον εξής τρόπο: Σέ 5 έκ.τ. απόστασι από το ντεκολτέ (προς τον ώμο) σχηματίστε την πένοσα με 5 έκ.τ. βάθος, σβήνοντας την σέ 18 έκ.τ. μήκος. Θά σχηματίσετε και στην πλάτη δύο πένεσες κατά τον εξής τρόπο: Βάλετε ένα τρυπάνωμα στο μέσον ακριβώς της πλάτης. Αφήσατε 10 έκ.τ. απόστασι δεξιά και 10 έκ.τ. αριστερά του τρυπάνωτος. Σχηματίστε την κάθε πένοσα αρχίζοντας από το κάτω μέρος σέ 2 έκ.τ. βάθος, σβήνοντας την σέ 15 έκ.τ. μήκος. Ράψετε τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστέ τα στις μασχάλες. Στά 36 π. τρυπώσατε από ένα κομμάτι φορτέσσα και ράψετε τα με άραξες βελονιές, στο μήκος και στο πλάτος. Διπλώσατε, το κάθε ένα στην μεριά του, στην αναπόθε μεριά. Στο δεξί μέρος, που είπα οι κουμπότρυπτες, θα τις κόψετε και θα τις κάνετε φωτόνι. Βάλετε και στον γιακά φορτέσσα και ράψετε την κατά τον ίδιο τρόπο που ράψατε την προηγούμενη, στα δύο μπροστινά. Φυδράρετε τον γιακά με το ατεν και τοποθετήστέ τον στο ντεκολτέ, αρχίζοντας το κάτω μέρος μέσα στο κομμάτι που έχετε διπλώσει. Ράψετε την φάρα στο κάτω μέρος της ζακέτας στην άποδο μεριά. Ρελιάσατε όλη τη ζακέτα και τον γιακά με την τρέσα. Στο κάτω μέρος των μανικιών θα γυρίσετε ένα στρίψωμα 3 έκ.τ.

45

44

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η φροντίδα των λεκέδων του δέρματος

Β'.

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ «ΠΙΛΛΙΝ»

Η εφαρμογή της πομάδας «Κορμπελίν» για το ξεφλούδισμα του δέρματος, για την απαλάχση του από τους λεκέδες και για το ξανάνιασμα των κυττάρων.

Όλες σας έχετε ακούσει για το «Πιλλίν» ή ξεφλούδισμα του δέρματος. Αφαίρει τις επάνω στιβάδες της επιδερμίδας και αναγκάζει την βλαστική στιβάδα στο βάθος να ξαναδημιουργήσει καινούργιες σειρές κυττάρων για την επιφάνεια του δέρματος του προσώπου, απηλλαγμένων από χρωστική, που αποτελεί τους λεκέδες του δέρματος.

Εάν οι λεκέδες δεν είναι εκ γενετής αλλά επίκτητοι, ιδίως από τον ήλιο, και εάν δεν χρονολογούνται από πολύ, τότε η θεραπεία της αποφλοιώσεως θα κάνει το θαύμα της. Σε έπιμονες περιπτώσεις μπορούμε να προλάβουμε σε δύο ή και τρία «Πιλλίν» στη σειρά, με μικρές ενδιάμεσες διακοπές. 'Αλλά γι' αυτό θα πρέπει να καθοδηγηθούμε και να παρακολουθηθούμε από ειδικό γιατρό.

Η καταλληλότερη εποχή για το «Πιλλίν» είναι ο καιρός που περνάμε τώρα ακόμα, μετά δηλαδή το καλοκαίρι. Ένα «Πιλλίν» πριν το νέο δέρμα, προσβαλλόμενο έτσι άμεσως από τον καυστικό ήλιο του καλοκαιριού.

Ίδωι τώρα μία δοκιμασμένη συνταγή που χρησιμοποιείται στο Θεραπευτήριο από χρόνια, και που έχει δώσει τα αποτελέσματά της:

Θειάφι	10 γραμ.
Ρεζορσίνη	20 »
Σαβόν υγρό	15 »
Κραϊ Πρεπαρέ	5 »
Λαυρίνη	10 »
Βαζελίνη	20 »

Οδηγία χρήσεως: Το βράδυ, καθαρίζετε με σαπούνι το πρόσωπο και στεγνώνετε. 'Αλείψετε με τον δείκτη του φροντίζετε να απέχετε ένα εκατοστόμετρο από τις κάτω βλεφαρίδες. Δεν αλείψετε τα επάνω βλέφαρα. Συνεχίζετε επί 9 ημέρες κάνετε επάνω στην άλλη και ακριβώς στα αυτά μέρη και εντός των μάλλον παχύ. 'Εφ' όσον θα ξεφλουδίζετε κάπου το δέρμα, μέχρι των 6 ημερών θα εξακολουθήτε να αλείψετε κρέμα και στα μέρη όπου δέρματος που θ' αρχίσουν να ξεφλουδίζουν μετά την έκτη ημέρα, δεν θα βάλετε πια κρέμα. 'Από την δεκάτην ημέραν δεν θα βάλετε πια κρέμα και θα περιμένετε 3 — 4 ημέρες, ώσπου να αποφλοιωθεί θα τραβήξετε τις πέτσες, διότι κινδυνεύετε έτσι ν' αφήσετε σημάδια στο δέρμα.

Το νέο δέρμα θα παρουσιάσει ένα καταπληκτικό θέαμα όμορφιας. 'Η διατήρησις όμως αυτού του αποτελέσματος δεν είναι πάντοτε η ίδια σ' όλες τις περιπτώσεις. Το «Πιλλίν» τεντώνει επίσης ικανοποιητικά το δέρμα, γι' αυτό και το μεταχειρίζονται, και μάλιστα σε δύο ή τρεις επανειλημμένες φορές, για το ξανάνιασμα του δέρματος. Το όνομα της ως άνω πομάδας, αποκλειστικότητάς της, του Θεραπευτηρίου, λέγεται: «Κορμπελίν». Ποιάς χρίν των αγαπητών μου αναγνωστών, αποκάλυπτα καθώς σε υποσχέθηκα το μυστικό της. Καλή επιτυχία.

ΤΟΝ ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών — Γιάν Σμάτς 38.

Απαντήσεις

ΣΗΜ. Οι αναγνώστριες μπορούν να απευθύνονται στην Δίδα Μπράτσου για οποιοδήποτε ζήτημα σχετικά με την καλλονή τους. 'Από την στήλη αυτή η και ιδιαιτέρως θα δίδονται οι καταλλήλες απαντήσεις.

Π. ΠΡΟΒ.: 'Αθήνας: Σας έγραφα να περάσετε να σας εξετάσω 6—7, φιλικώς ως αναγνωστρίαν μου. ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Ε. Α.: Περάσατε 6—7 να σας εξετάσω φιλικώς ως αναγνωστρίαν μου και να σας καθοδηγήσω πώς να απαλλαγείτε από τα μπιμπικια και σπυριά του προσώπου σας. Μην απελπίζεσθε.

Α. Γ.: Περάσατε 6—7 να σας εξετάσω ο χειρουργός του Θεραπευτηρίου για την μεγαλύτερη του κανονικού μήτς σας, φιλικώς ως αναγνώστην μου. ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΒΡΑΧΟΝ: Σας απήντησα ιδιαιτέρως. Το προσέχες σημείωμά μου θα αφορά την θεραπεία των σπυριών του προσώπου.

ΔΥΟ ΤΟΥΛΙΠΕΣ 24: Πρωτὴ ν. Τα διεσταλμένα αγγεία που χεστε στον επεκτατό των ματιών σας εξαφανίζονται δια διαθερμοπηξίας. Δεύτερη: Μήπως υποφέρετε από αναιμία ή χλωρίαν και είναι άσπρα τα χείλη σας; 'Εάν δεν κοκκινίσουν περισσότερο με γενικές τοντικές θεραπείες, τότε δεν απομένει παρά το ρούζ των χειλιών.

Α. Μ.: Αναρωτήριον: 'Αγαπητή μου φίλη, σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Το σύστημα με το απόκομμα εγκατελείφθη, και έτσι θ' απαντώ σ' όλες μου γράφουν. Μεταχειρίζεσθε αραιότερα το ρετινολάδο και μόνο στις ρίζες των μαλλιών. Το οινόπνευμα δεν σπυρίζει τα ζωντανά μαλλιά. Μόνο τα κομμένα που θα αφήσατε μέσα στο οινόπνευμα.

ΓΙΑΝΝΑΝ Α. 1: Σας συμβουλεύω να ακολουθήσετε πιστά τις οδηγίες του γιατρού σας για την υγεία σας. Για το ύψος σας μέχρις ότου αποκατασταθεί τελείως η υγεία σας δεν μπορείτε να κάνετε γυμναστική αιώρησης από γυμναστικά όργανα που ενδείκνυνται. 'Επίσης ενδείκνυνται ενδείξεις υποφύσεως. Πάντως συνηγορήστε με τον γιατρό σας για τις ενδείξεις.

ΜΑΡΙΑΝ, Χαλκίδα: Σας απήντησα ιδιαιτέρως.

ΧΑΛΜΟΛΟΥΛΟΥΔΟ Δ. Ο.: Σας απαντώ και ιδιαιτέρως. 'Εφ' όσον το νερό εις το μέρος που μένετε έχει πολλά αλάτα, μπορείτε να το χρησιμοποιήτε για τις περιποιήσεις του προσώπου σας, αφού πρώτα το βράσετε πολλή ώρα, αφήνετε να κασταλάσουν τα έλαια, και παίρνετε προσεκτικά μ' ένα δοχείο από πάνω. 'Ετσι μπορείτε να έχετε στη διάθεσή σας νερό σαν αποσταγμένο ή βροχινό. Με αυτό μπορείτε επίσης να ετοιμάσετε και χαμομηλόδεμα, εξαιρετό για τον καθαρισμό του δέρματος του προσώπου. Τον χειμώνα χρησιμοποιήστε το νερό ή χαμομηλόδεμα χλιαρό, το καλοκαίρι κρύο.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Α. Ν. ΚΟΡΙΝΘΙΕΣ: Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΕΛΛΗΝ: Σας απαντώ ιδιαιτέρως. ΡΙΤΑΝ, Χανιά: Μη μεταχειρίζεστε ποτέ «άστραξαν», στυπτικά τών πόρων, του εμπορίου. Είναι θλαστικά με την μακροχρόνιο χρήση. Για την τόνωση θα μεταχειρίζεσθε την κρέμα «Κολντίνα» του Θεραπευτηρίου. Σας απαντώ και ιδιαιτέρως.

ΧΑΜΕΝΗΝ ΖΩΗΝ, Σύρον: Σας απαντώ ιδιαιτέρως. Και πάλιν επιμένω στο ότι αν φρονίση μία γυναίκα των εαυτών της γενικά, ή ζωή της, δηλαδή η νεότης της δεν χάνεται ούτε έως τα 50 χρόνια της.

ΜΑΡΑΜΕΝΗΝ ΔΡΟΣΕΡΗΝ ΜΕΓΑΛ.: Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Είμαι πολύ ευχαριστημένη που η κρέμα «Κολντίνα» έφερε βελτίωση με το πρώτο σαλνιάριο. Για τις αλλεργίες αναμείγματος που μου γράφετε (το δέρμα σας δεν δεχεται το νερό, η πούδρα, ξεφλουδίζει) κάνετε κατ' αρχήν τα έλξη: Αυτά φέρει την εδωμάδα μετά τον βροχινό καθαρισμό του δέρματος, εφαρμόζετε ζεστή κομπρέσα σ' όλο το πρόσωπο, όσο την ανέχεσθε ευχάριστα επί 15' έως 20'. Μετά στεγνώνετε το δέρμα με χνουδάτη πετσέτα και κτυπηματάκια. Μετά αλείψετε την «Κολντίνα» σε περιστασιακή ποσότητα και κινείτε ένα ελαφρό υσάκι επί 10'. Κάτω από λεπτό-

κοκκή πούδρα τύπου Κορόν ή Λαρού (πολύ ελαφρότερη ή τελευταία) πάντα αλείψετε το δέρμα παλι με «Κολντίνα» σε κατάλληλη λίγη ποσότητα. Φροντίζετε να είστε καθαρά. Τρώγετε ελαφρά φαγητά. Αποφύγετε τελείως το σαπούνι. Και μετά 2 μήνες ξαναγράψτε μου. 'Επίσης να σας ωφελούν ενόσεις με πολυεστέρι και έγκυλισμα ήπατος.

ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΤΑΜΠΑΚ.: Σας απαντώ. 'Εάν δεν επιβλήθηκε στον έαυτο σας και δεν αποφύγετε όλες τροφές που παίρνουν, με κανένα φάρμακο μόνον, θα καταπολεμήσετε την παχυσαρκία. Λοιπόν κουράγιο. Μπορείτε να παίρνετε Ρεντυκόλ εν συνδυασμό και με το τσάι Ρίχτερ. Τα παραρτήματα είναι ματαιοπονία. Σας ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια.

ΛΟΗΝΑΙΑΝ Α.Ε.Π.Σ.: Μπορείτε να στείλετε να προμηθευθείτε από το Θεραπευτήριο τις ειδικές λαστίνες Α και Β για το ντεκαίγιο. Δοκιμάστε για τους ανοικτούς πόρους 6—8 φορές την ημέρα επιθέσεις με γλυκερίνη σε χυμό λεμονιού αραιωμένο με ίσο μέρος νερό. Επί 15' έως 1 ώρα ανάλογως της αντίδρασης του δέρματος. Μετά αλείψετε επάνω στο δέρμα παχύτερο στρώμα από την «Κολντίνα». 'Ο σκύλος σας να ακολουθήσει για την ταχύτητα και την πιτυρίδα, δι' ακρίβως συνδυασμό στα τσάι 17, 18 και 19.

ΡΟΥΛΕΤ: Για να γίνουν όμοια λήσανθα τα μαλλιά σας να έμπιστευθε μόνο σε ένα σοβαρό κομμωτήριο. Για τα μπιμπικια και σπυριά πρέπει να υποβλήσθε, στο Θεραπευτήριο, από καιρού εις καιρό σε ένα καθαρισμό και ειδική θεραπεία του δέρματος. 'Επίσης να εφαρμόζετε προληπτικώς στο δέρμα τα λαστίνες «Σουλκλιν» του Θεραπευτηρίου. Να μη σπάσετε ποτέ μόνον σας σπυριά. 'Οταν με επισκεφθείτε θα σας δώσω και κάθε σχετική άλλη οδηγία. Μεταχειρίζεσθε σαπούνι «Φοισάνα».

ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ: Για να είστε βεβαία ότι η κρέμα έφτασε στο χονδριό του άνω χείλους να μην χυθεί θαλείον στείλετε την συνταγή στην «Αθήνα» για να εκτελεσθεί από τους διωργανωμένους φαρμακείο. 'Εσφορίστε γνωστόν σας που θα κρατήσει να φροντίση. Για τα χείλη σας τελού Ρεντ.

ΜΥΡΤΩ Β. Π., Ναυπακτίαν: Γράψετε απ' ευθείας στην διευθύνειν μου την δικήν σας διένυσαν για να σας απαντήσω ιδιαιτέρως.

Α.Κ.Μ. 136: 'Εάν το υπερβολικό άνοιγμα των ισχίων σας έδειχεται σ' όλη της λεκάνης φυσικά δεν γίνεται τίποτε. Θα φορέσετε κορσέ κάτω από το φόρεμα, που να σφιγεί με κορσέ, σε ώριμες περιπτώσεις ή παχυνθεί με ισχυρό τοπικό ηλεκτρικό μασάζ που γίνεται στο Θεραπευτήριο. 'Αλλως απομένει η χειρουργική έφ' όσον αυτή ενδείκνυται. Πρέπει πάντως να εξετασθείτε 6—7 στο Θεραπευτήριο.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ: Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Έχετε υπ' όψιν σας ότι οποιαδήποτε τανωτικό παρασκεύασμα πρόκειται να κάνω καλό στο δέρμα του προσώπου θα κάνω επίσης... καλό και στις τρίχες, εάν αυτές έχουν διεισθεί μεγάλωνουν. Μόνη λύσις στην περίπτωση αυτή είναι τα ήμιατρα. Δι' αυτά να βάλετε μία τοντική κρέμα στο μάτια γύρω, στα μάγουλα επάνω στον λαιμό και να αποφύγετε το άνω χείλος, το σαγόνι και τους αγκυλούς. Προμηθευθείτε τα τσάι 2 και 5 όπου δίδω συνταγές. Μπορείτε να προμηθευθείτε επίσης ως αποκαταστατική τροφή του δέρματος την κρέμα «Κολντίνα» του Θεραπευτηρίου.

ΛΟΥΛΟΥΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ: Τα μπιμπικια και σπυριά στην περιοχή αρχίζω από το προσέχον των άδρων. Για να ψηλώσετε να ντε ενόσεις έγκυλισμα ήπατος, 3 κουτάλια, διακοπή ένα ήμισυ και άλλα τρία κουτάλια. 'Επίσης να μινέσθε από γυμναστικά όργανα να ασκήτε τα πόδια αεροβία. ΑΓΓΕΛΙΚΗΝ Α. ΒΑΣ.: Λέει απαντώ ιδιαιτέρως. ΜΠΡΑΤΣΟΥ

ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Υλικό: 150 γραμ. ή 50 δράμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΖΑΦΙΡ, χρώμα κίτρινο. Βελόνες Νο 2 1/2 και Νο 3.

Τρόπος πλέξης: 1 π. καλή, τόν στίχο στριφτό, 1+1 π. = 1 π. καλή, τόν στίχο στριφτό. 1 π. καλή, τόν στίχο στριφτό. Με την βελόνα από τόν καλή, θα παίρνετε τόν πόντο από τόν κάτω μέρος. 'Η ανάποδη μεριά, όλοι οι πόντοι ανάποδοι.

Δείγμα: Λάστιχο 1+1 π. 20 π. = 5,5 έκατ., 20 βελόνες = 4 έκατ.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε 180 π. στις φιλές βελόνες. Πλέξετε 9,5 έκατ. λαστίχο στριφτό 1+1 π. Κατόπιν αρχίσετε με τις χονδρές βελόνες Ζέρσευ στριφτό. Βάλετε ανοίγματα και από τις δύο μεριές 1 π. κάθε 2,5 έκατ. (10 φορές). Σε 26 έκατ. μετά το λαστίχο, κόψετε για τις μασχάλες, 5 π. από κάθε μεριά και ύστερα κάθε δεύτερη βελόνα 3 π. (3 φορές), 2 π. και από 1 π. (6 φορές). Πλέξετε ίσιο 5 έκατ., κατόπιν βάλετε από κάθε μεριά 1 π. κάθε 1,5 έκατ. (8 φορές). 'Οταν θα έχετε πλέξει 40 έκατ. Ζέρσευ, κόψετε στο μέσον 24 π. για το ντεκολτέ. Πλέξετε την κάθε μεριά μόνη της. 'Από την μεριά τού ντεκολτέ θ' αρχίσετε να κόβετε κάθε δεύτερη βελόνα 6 π. 2 π. (4 φορές) και από 1 π. (13 φορές). Σε 23 έκατ. της μασχάλης κόψετε τους 53 π. που έμειναν σε 6 φορές για τόν ώμο. Τελειώσετε και την άλλη πλευρά κατά τόν ίδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 172 π. στις φιλές βελόνες. Πλέξετε 9,5 έκατ. λαστίχο στριφτό 1+1 π. Κατόπιν με τις χονδρές αρχίσετε το στριφτό Ζέρσευ. Κάθε 2,5 έκατ. θα βάλετε και από τις δύο μεριές 1 π. (10 φορές). Σε 26 έκατ. μετά το λαστίχο κόψετε και από τις δύο μεριές για τις μασχάλες 4 π., κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 4 π., 2 π. (3 φορές) και από 1 π. (5 φορές). Πλέξετε 10 έκατ. ίσια και αρχίσετε να βάλετε 1 π. κάθε έκατοστό (5 φορές). Σε 46 έκατ. μετά το λαστίχο, κόψετε στο μέσον 60 π. για το ντεκολτέ. 'Η κάθε πλευρά θα πλεχθεί και πάλι μόνη. 'Από την μεριά τόν ντεκολτέ κόψετε 2 π. και από 1 π. (2 φορές). Τελειώσετε ίσια. Στα 21 έκατ. της μασχάλης κλείσετε τους 51 π. που έμειναν σε 5 φορές για τόν ώμο. Τελειώ-

σετε και την άλλη πλευρά κατά τόν ίδιο τρόπο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψετε τόν δεξιό ώμο, με τις φιλές βελόνες, σφκώστε γύρω στο ντεκολτέ 202 πόντους και πλέξτε λαστίχο 1+1 π. 3 έκατ., κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλαδή καλή με καλή, ανάποδη

με ανάποδη. Ράψετε τόν αριστερό ώμο. Πιάστε σε κάθε μασχάλη 202 π. όπως και στο ντεκολτέ, το λαστίχο και το ίδιο φάρδος. Ράψετε τις πλαινές ραφές. 'Εάν ξέρετε να πλέξετε με 5 βελόνες, τότε μπορείτε να πλέξετε τα λαστίχα στρογγυλά, αφού ράψετε τις ραφές (ώμων και πλαινές).

—Παραδεχόσαστε, της έλεπε μία μέρα, πως η ευφύια και η φρόνησις είναι άρετη κατ' έξοχην ανδρική;

—Απολύτως ναι, αγαπητή μου, τού απήντησε εκείνη. Και η απόδειξις είναι ότι με νυμφευθήκατε... 'Οταν την νυμφεύθηκε, στα 1898, ο Σώου ήταν ήδη πλούσιος και είχαν ήδη δημιουργήσει αρκετές... έχθροτητες. 'Αλλά η καλή Σαρλόττα ήξερε με έμπνεες έπιστολές και με διπλωματικές έπισκέψεις να μειώνει την κακή έντυπότητά από την προμελετημένη άγροίκω, μερικές φορές συμπεριφορά τού συζύγου της.

Ο Σώου ήταν γι' αυτήν ένας σόντροφος γοπευτικός και περιπονητικός. Και αν απέτυχε στην προσπάθειά του να ζήσει έναν αιώνα, αυτό έγινε γιατί η πιστή του σύζυγος τόν εγκατέλειψε πολύ πριν από τόν τέθνατο: σε ηλικία 86 χρόνων. 'Από την ημέρα εκείνη ο Σώου

έχασε σχεδόν τόν ήθικό του και, καθώς έλεγε ο πιστός του υπηρέτης: «δεν έδινε καμμία σημασία στη ζωή».

Οι δύο σύζυγοι είχαν πληρώσει πενήντημι λίρες ως δικαίωμα έγγραφης σε μία λέσχη αποπεφώσεως νεκρών, για να εξασφαλίσουν τού κάψιμο των πτωμάτων τους μετά τόν θάνατό τους. 'Ο Σώου εξέφρασε ως έξης αυτή τήν έπιθυμία στο φίλο του Σ. Ούντσαν: «'Η τέφρα μου να αναμιχθεί αδιαχώρηστα με τήν τέφρα της Σαρλόττας, που φυλάσσεται σε ένα άγγελο γι' αυτόν τόν σκοπό. 'Υστερα ως γίνη ότι νάναι. 'Ας σκορπισθώ στον κήπο».

Μιά από τις περιφημότερες παραδοβολογίες τού Σώου για τόν έρωτα και την γυναίκα, είναι η συμβουλή που έδωσε σε ένα νεαρό τού φίλου τήν ημέρα της 20ης επέτειου των γενεθλίων του:

«'Αν θέλεις να εδύχησης σ'έν έρωτα, δεν πρέπει να ποθείς την γυναίκα που αγαπάς και δεν πρέπει να αγαπάς την γυναίκα που ποθείς».

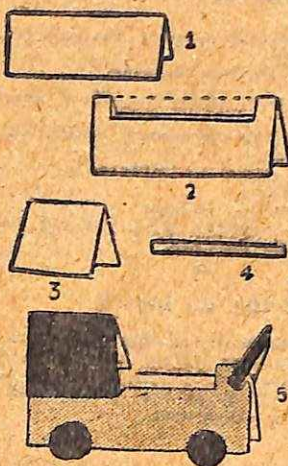
7 ON

ΓΟΥΛ. ΡΑΙΝΤΓΚΕΝ

Στα 1845 γεννήθηκε στη Γερμανία ο Γουλιέλμος Κόνραντ Ραϊντγκεν, αυτός που ανέκαυψε τις ακτίνες Χ. Στα 1895—σε ηλικία δηλ. 50 χρόνων—ο Ραϊντγκεν βρήκε ότι υπάρχουν μερικές ακτίνες που μπορούν να βοηθήσουν τους γλάστρες, ώστε να φωτογραφίσουν και να μελετήσουν το εσωτερικό του σώματός μας. Αυτή η ανακάλυψη βοήθησε όσο δεν μπορείτε να φαντασθείτε την επιστήμη στην καταπολέμηση πολλών ασθενειών.

Ένα καρροτσάκι από χαρτί

Έχετε μια κούκλα, αλλά δεν έχετε καρροτσάκι για να την βγάλετε περίπατο. Μη ζητήσετε από τη μαμά να σας το αγοράσει. Μπορείτε να το φτιάξετε και μόνοι σας.

Παίρνουμε ένα φύλλο χαρτιού και το διπλώνουμε στα δύο, όπως φαίνεται στο σχήμα 1. Έπειτα το κόβουμε στο μέγεθος που είναι διπλωμένο, όπως σας δείχνει το σχήμα 2. Έπειτα μ ένα μικρότερο κομμάτι χαρτιού που το διπλώνουμε όπως στο σχήμα 3, φτιάχνουμε την κουκούλα. Κόψτε μια στενή λουρίδα χαρτιού και διπλώστε την για να κάμει τη λαβή του μικρού αμαξίου, την οποία κολλάτε στο μπροστινό μέρος, όπως φαίνεται στο σχήμα 5, ενώ στο πίσω έχετε κολλήσει την κουκούλα. Για τις ρόδες, κόβετε τέσσερα στρωγυλά κομμάτια χαρτιού και τα κολλάτε εκεί που πρέπει (σχήμα 5). Το καρροτσάκι είναι έτοιμο.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΠΗΤΑ ΜΕ ΤΑ ΜΗΛΑ

Ο κουμπάρος ο λύκος είχε τη γιορτή του. Την παραμονή λοιπόν πρωί πάει στη γειτονιά του, την αλεπού, και της λέει:

- Τί γλυκό λες να φτιάσω, κουμπάρα;
- Δε φτιάχνεις μία πητή με μήλα.
- Πώς τη φτιάχνουν; ρώτησε ο λύκος. Δεν ξέρω.
- Τρέχα συ στο δάσος να κόψεις μήλα και την πητή τη φτιάχνω εγώ.

—Α, σ' ευχαριστώ κουμπάρα, λέει χαρούμενος ο λύκος. Το μεγαλύτερο κομμάτι θα φας για τον κόπο σου!

—Καλέ τί κομμάτι και ξεκομμάτι! είπε η αλεπού όταν έμεινε μόνη της. Εγώ θέλω να τη φάω όλη την πητή.

Κάθισε λοιπόν κι' έφτιασε στο σπίτι του λύκου μια ωραία πητή που μοσχομύριζε. Και όταν γύρισε ο λύκος, κοβάρισε κι' έστρωσε μήλα πάνω της.

—Δός μου τώρα και την κανέλα, είπε.

—Κανέλα; Έκανε ο λύκος. Δεν έχω.

—Να πιάς τότε στην πόλη ν' αγοράσεις.

—Πάω, είπε ο λύκος, κι' έφυγε. Μόλις έφυγε, παίρνει την πητή η αλεπού, ανάβει το φούρνο της, την ψήνει καλά—καλά και την κρύβει στο ντουλάπι της. Έπειτα φτιάχνει έναν πηχτό χυλό από κριθαρένιο αλεύρι και νερό, το βάζει στο ταψί της που ήταν το ίδιο με του λύκου, το πάει στο σπίτι του και στρώνει απάνω του λίγα μήλα.

Σαν ήρθε ο λύκος, το πασπάλισε όμορφα—όμορφα με την κανέλα και του είπε:

—Ψήστο τώρα, κουμπάρα μου, γιατί εγώ θα πάω στο δάσος, στην ξαδέρφη μου.

Ο λύκος άναψε το φούρνο του κι' έψησε την πητή. Μά όταν την είδε έτοιμη, δεν έμεινε ευχαριστημένος. Ούτε φουσκωμένη ήταν ούτε μοσχοβολούσε. Έκαψε τότε ένα κομμάτι από την άκρη της. Το δοκίμασε και τί να δει! Σκληρή και άνοστη, χωρίς καθόλου ζάχαρη.

—Κάτι θα μου έφτιαξε η πόνηρή! Είπε μέσα του.

Και δε χάνει καιρό, σκαρφαλώνει στο παράθυρο της αλεπούς και μπαίνει στο σπίτι της. Αμέσως του χτύπησε στα ρουθούνια του μια ωραία μυρωδιά που έβγαине από το ντουλάπι. Τρέχει τότε, τ' ανοίγει και τί να δει!

Μια ωραία πητή που μοσχοβολούσε.

—Να ή πητή μου! φώναξε. Να και το ταψί μου που τόχα σημαδεύει! Αχ, το τέρας, τώρα θα δει.

Αλλάζε τότε τα δυο γλυκά, πήρε το δικό του στο σπίτι του και μέσα στο ντουλάπι της αλεπούς έβαλε το ταψί με τα μήλα και το χυλό. Η αλεπού όμως ήρθε άργα το βράδυ από την ξαδέρφη της και καλοφαγόμενη και κουρασμένη όπως ήταν, δεν άνοιξε το ντουλάπι της παρά έπεσε να κοιμηθεί. Το άλλο πρωί έκοψε ένα μπουκέτο λουλούδια από τον κήπο της και πήγε να χαιρετήσει τον κουμπάρο της. Όλη η σάλα ήταν γεμάτη λύκους.

Σε λιγάκι σηκώθηκε να φύγει.

—Στάσου, κουμπάρα μου, να σε τρατάρω! της λέει ο λύκος.

—Ευχαριστώ, κουμπάρα μου, δε θέλω τίποτα, λέει η αλεπού. Χτες έφαγα στην ξαδέρφη μου λαγό στιφάδο και με πείραξε στο στομάχι. Ένα χαμομήλι θα πιάω όλο-όλο.

Κι' έτρεξε στο σπίτι της κι' άνοιξε το ντουλάπι. Μά τί να δει! Μέσα στο ταψί βρισκόταν ο χυλός του κριθαριού, σκληρός κι' άνοστος που δεν τρωγόταν.

—Αχ, είπε τότε, μεθ' την έφτιαξε ο λύκος κι' ως τον νέμιζα χοντροκέφαλο. Ποιος να μου τόλεγε πως δε θάτρωγα από το γλυκό ούτε το κομμάτι που μούταξε!

Πιπίνα Τσιμικάλη

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΤΕ

ΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙ

Σε κάθε παιδί άρέσει να σχεδιάζει. Ακολουθήστε λοιπόν αυτές τις απλές γραμμές που βλέπετε παραπάνω και θα απορρήσετε πως τόσο εύκολα μπορείτε να σχεδιάσετε ένα χαριτωμένο βάτραχακι.

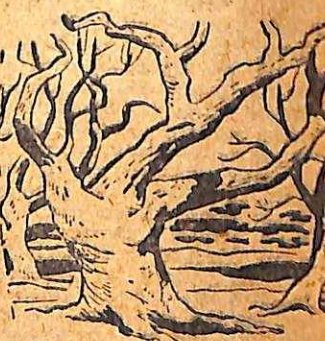
ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο κύρ Πιγκουίνος

Είναι πουλί και όμως δεν πετάει! Δεν είναι ψάρι και όμως ξέρει να κολυμπάει περίφημα. Τον λένε πιγκουίνο. Το στήθος του είναι κάτασπρο, ενώ το κεφάλι, η ράχη και τα πόδια του είναι κατάναιρα. Μοιάζει με κύριο που φορεί το φράκο του: άσπρο κάτασπρο πουκάμισο και μαύρο ρούχο. Είναι καμιά εικοσαριά είδη πιγκουίνων που όλα σχεδόν ζουν στις ψυχρές περιφέρειες του Νοτίου Πόλου. Λέμε σχεδόν, γιατί υπάρχουν μια εξαίρεση: ένα είδος πιγκουίνων ζει στα νησιά Γκαλαπάγκος, κοντά στις άκτες του Ισημερινού, προς την πλευρά του Ειρηνικού Ωκεανού. Οι πιγκουίνοι έχουν κάτι μικρούτσικα φτερά, που μοιάζουν με κουπί, που δεν τους χρειάζονται καθόλου για το πετάγμα, γιατί οι πιγκουίνοι, καθώς είπαμε, δεν πετούν. Είναι όμως πολύτιμα για το κολύμπι. Και πρέπει να κολυμπούν πολύ και καλά οι πιγκουίνοι, γιατί αλλιώς θα πεθάνουν από την πείνα, μια και τα ψάρια είναι το μόνο που βρίσκουν να φάνε.

Ο ΦΕΛΛΟΣ

Καθώς ξεβουλώνετε ένα μπουκάλι, σκεφθήκατε ποτέ να ρωτήσετε από πού γίνεται ο φέλλος;

Λοιπόν, ο φέλλος δεν είναι τίποτε άλλο παρά η φλούδα ενός μεγάλου δένδρου, του φελόδενδρου, που ευδοκίμει στην Ισπανία και στην Πορτογαλία. Όταν το δένδρο γίνει δεκαπέντε χρόνων, τότε οι καλλιεργητές βγάζουν τον φέλλο και τον πλανίζουν για να βγάλουν το έξω μέρος που είναι γεμάτο τρυφές και ζάρες. Έπειτα τον κόβουν σε φύλλα και τον πωλούν στο εμπόριο.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

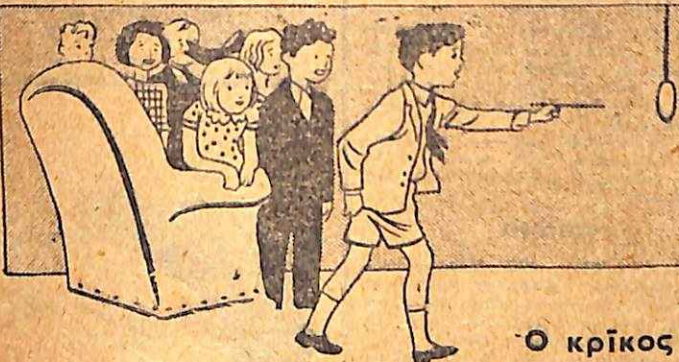
Η Σωσώ, ο Γιάννης, ο Άλέκος και η Ντορούλα μαζεψήκανε στο σπίτι της Καίτης που γιόρταζε. Φορούσαν όλοι τα καλά τους κι' ήτανε γεμάτοι χαρά. Άσε πια τις κορδέλες που φορούσαν στα μαλλιά τους η Καίτη και η Ντορούλα. Άμ' η γραβάτα του Άλέκου; Σωστός κύριος.

Ήρθε η ώρα να κεράσει η Καίτη τα παιδιά. Η μαμά της είχε φτιάξει μιά ωραία τούρτα. Κι' έφερε τώρα το δίσκο. Σε κάθε πιατάκι ήτανε κι' ένα κομμάτι γλυκό. Με μιάς οι φίλοι της δάλθηκαν να συζητούνε ποιο κομμάτι ήτανε μεγαλύτερο. Κι' ώπ! Ο Άλέκος, ο κύριος με τη γραβάτα χύμησε ν' αρπάξει το κομμάτι της Ντορούλας. Έκείνη έβαλε τα κλάματα. Πάνε με μιάς τα γέλια.

—Τί κρίμα, είπε η μαμά της Καίτης. Μά έσεις, ανησυχία μου, δεν φερνόσατε ποτέ σας τόσο άσχημα, δεν είν' έτσι;

Σας φιλώ με αγάπη
ή θεία ΣΟΦΙΑ

ΕΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

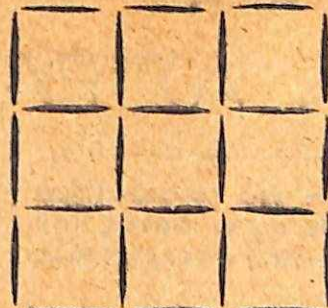

Ο κρίκος

Να ένα καινούργιο παιχνίδι, που στην πράξη είναι πολύ διασκεδαστικό και μπορεί να παίχθει από οποιαδήποτε συντροφιά παιδιών. Πρώτα—πρώτα κρεμάστε έναν κρίκο με σπάγγο από το ξύλο της πόρτας, ώστε το δακτυλίδι να βρίσκεται σχεδόν στο ύψος των ματιών σας. Αφού γίνει αυτό, έκεινός που δ'άρχισι πρώτος το παιχνίδι, στέκεται σε απόσταση 3 μέτρων από τον κρίκο, κρατών-

τας ένα μολύβι στο χέρι του—όπως ακριβώς δείχνει η εικόνα. Και ύστερα, βαδίζοντας γρήγορα, θα προσπαθήσει να περάσει το μολύβι μέσα από τον κρίκο. Αν διστάσει και τα χάσει, χάνει το παιχνίδι. Και έρχεται η σειρά του άλλου. Όποιος περάσει πιο πολλές φορές το μολύβι στον κρίκο, κερδίζει. Δοκιμάστε το: είναι πολύ διασκεδαστικό.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Έδώ βλέπετε έννέα τετράγωνα καιωμένα με ξυλαράκια. Μπορείτε να πάρετε τέσσερα από τα ξυλαράκια και να τα τακτοποιήσετε έτσι, ώστε να μείνουν μόνον έξι τετράγωνα; Άλλα να είναι όλα του αυτού μεγέθους;

Δεν είναι και τόσο εύκολο, αλλά πριν διαβάσετε τη λύση, πρέπει να προσπαθήστε μόνοι σας να το καταφέρετε.

Η λύση: Πάρτε το εξωτερικό ξυλαράκι του μεσαίου τετραγώνου από κάθε πλευρά, αφήνοντας έτσι ένα τετράγωνο σε κάθε γωνιά και ένα στο κέντρο. Έπειτα με τα τέσσερα αυτά ξυλαράκια φτιάχνετε ένα άλλο τετράγωνο, ένα εσοτρητό από τα άλλα πέντε. Έτσι έχετε: πέντε και ένα. Δηλαδή έξι.

Τρο:ρό παιδί

Η μητέρα μου που μένει στην έσοχη βέλησε να πάρη μια ανεψία της στο σπίτι για να περάση μαζί το καλοκαίρι.

Το πρώτο πρωί η μικρή Νέλλη, 10 ετών, ξυπνά, βγαίνει από το δωμάτιό της αλλά άρνείται να φάγη το παραμικρό.

—Η μαμά σου τί σου φτιάχνει στο σπίτι κάθε πρωί;

—Σοκολάτα με φρυγανιές χωρίς βούτυρο.

Το άλλο πρωί—μητέρα μου, θέλοντας να ικανοποιήσει την μικρή, της έφτιαξε σοκολάτα.

Άλλα η Νέλλη δεν την άγγισε. —Μά, Νέλλη μου, δεν μας είπες πως η μαμά σου φτιάχνει σοκολάτα κάθε πρωί;

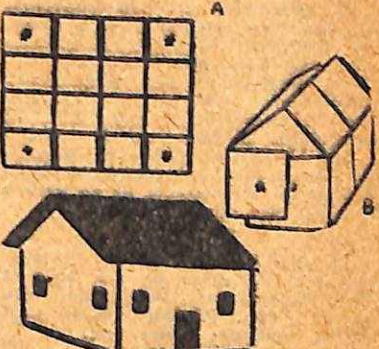
—Ναι, αλλά εγώ δεν την τρώω.

Γιατί τόν είπαν Δεκέμβριο;

Μά, απλούστατα, γιατί ήταν ο δέκατος μήνας του ρωμαϊκού ημερολογίου. Και πήρε το όνομά του από την λατινική λέξη «εντέσεμ», που στα ελληνικά σημαίνει δέκα.

Άλλα εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια—και ακριβώς στα 46 π. Χ.—ο Ιούλιος Καίσαρ έκαμε μιά αλλαγή στο ημερολόγιο και ο Δεκέμβριος, από δέκατος, έγινε δωδέκατος μήνας. Έχασε δηλαδή τη σειρά του. Άλλα κράτησε το όνομά του...

ΧΑΡΤΙΝΟ ΣΠΙΤΙ

χαρτί (μπριστόλ η.χ.) και κόψτε το ώστε να πάρη τετράγωνο σχήμα. Διαίρεστε ύστερα το τετράγωνο αυτό σε δεκάδες πιο μικρά τετράγωνα. Όπως βλέπετε στην εικόνα Α. Έπειτα κόψτε το εκεί που είναι οι παχείες γραμμές. Τώρα, τυλίξτε το χαρτί ώστε τα μικρά τετράγωνα να σκεπάζουν τα μέν τα δε και κολλήστε το. Έτσι θα φτιάξετε κάτι που να μοιάζει με την εικόνα Β. Για να κάμει τα πλαγία θα κολλήσετε τα μέρη που είναι σημειωμένα με αστερίσκο, το ένα επάνω στο άλλο. Κόψτε ύστερα από ψιλό χρωματιστό χαρτί κομματάκια για πόρτες και παράθυρα και κολλήστε τα στη θέση τους. Η στέγη γίνεται από ένα άλλο χρωματιστό χαρτί, που να έξεχει λίγο στην ακμή. Σαν πραγματική στέγη—όπως στην εικόνα Γ. Το σπίτι είναι έτοιμο.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ

ΤΟ ΑΛΟΓΑΚΙ

Βάλτε τα χέρια σας ανάμεσα σ' ένα φως και στον τοίχο και προσπαθήστε να τους δώσετε τα σχήματα που βλέπετε εδώ. Έτσι θα δητε στον τοίχο σας το κεφάλι ενός

Ο ΚΥΚΝΟΣ

άλδου, το κεφάλι μιάς χήνας που φωνάζει θυμωμένη κι' ένα κύκνο. Το παιχνίδι αυτό είναι πολύ διασκεδαστικό και θα σας δώση χαρούμενα βράδια (στο σπίτι).

Η ΠΑΠΙΑ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 29 Νοβρίου—12 Δεβρίου γι' αὐτὲς πού γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου). Θὰ σὰς παρουσιάσῃ κάποια εὐκαιρία ἀλλαγῆς. Ἀργότερα θὰ καταλάβετε πὺς εἶναι ἦταν καλύτερα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 Ἀπριλίου). Ἀβόητες ἀνησυχίες σχετικά μετὰ τὴν ὑγεία σας. Στὶς 12 Δεκεμβρίου θὰ ἔχετε μιὰ ἐκπληξί.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου). Εὐχάριστὸ καὶ γαρούμενο δεκαπενθήμερο. Θὰ λάμψετε μετὰ τὸ πνεῦμα σας καὶ τὴν ἐξυπνάδα σας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου). Θὰ συνδεθῆτε μετὰ μιὰ γυναίκα πολὺ διαφορετικῆς καὶ ἡλικίας ἀπὸ τὸν δικό σας. Θὰ ἔχη πιθανὸν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι πρὸς αὐτήν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου). Μὴν γράφετε, μὴν ἀποφασίζετε τίποτα κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ψυχικοῦ ἀνταρξίου, κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 5—10 Δεκεμβρίου.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου). Ἀπογοητεύσετε γιὰτι ἔχετε πολὺ ζωηρὴ φαντασία. Πρέπει νὰ τὴν χαλιναγωγῆσετε.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου).

ΜΠΣ.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΑΛΠΑΚΑ ΑΝΟΞΕΙΩΤΑ ΕΠΑΡΓΥΡΑ

Χύμα καὶ Σερβίς
σε χαμηλὲς τιμὲς

ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Λ. ΝΗΣΙΩΤΗΣ
ΑΓΑΛΜΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Κοσμήματα-αφρολόγια
Bleu-Blanc
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΤΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ & ΣΙΑ
ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ 25
ΠΑΝ/ΜΙΟΥ 41 & ΣΤΑΔΙΩ 38

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Αὐγούστου). Θὰ ἐρθετε σὲ σύγκρουσι μετὰ μιὰ πολὺ στενὴ σας φίλη ἢ συγγενικὰ σας πρόσωπο. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ στενοχωρηθῆτε μόνο ἐσεῖς.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου—2 Σεπτεμβρίου). Πρέπει νὰ ἐλέγχετε λίγο ἐκείνα πού λέτε καὶ ἐκείνα πού κάνετε. Γιατὶ θὰ σὰς πρὸςσύν γιατὶ ἐπιπόλαια, ἐνὼ δὲν εἶσθε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου). Μία φοδερὴ καταιγίδα σὲ στυγνὸ στερῆμα. Μὰ καταιγίδα ἰσοκαταρτινὴ. Ἄσπουν ν' ἀσπρῶν καὶ νὰ μεταμηνῶν πρὸς αὐτὴν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου). Νευρικός ἀδικαιολογητὴ, πού μπορεῖ νὰ σὰς ἀδηγήσῃ σ' ἐσφαλμένους ἀποφάσεις.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου—2 Οκτωβρίου). Δὲν εἶναι δέξαιτο ἀκόμα νὰ θὰ πραγματοποιηθῶν τὰ ὄνειρά σας. Πάντως ἡ 10 Δεκεμβρίου κατὰ μὲν πρὸς νὰ δειξῇ.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Οκτωβρίου). Ἐνα ρομάντσο μπορεῖ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ ἕνα ὄνειρο. Στὶς 2 Δεκεμβρίου θὰ εἶσθε προσεκτικὴ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Οκτωβρίου). Ὅλα κανονικά. Λίγες στενοχώριες, λίγες χαρὲς.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου—2 Νοεμβρίου). Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἀντιλογίας πρέπει νὰ τὸ διαρθρώσετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου). Ἀνέμεσε σὲ 13 καὶ 15 Δεκεμβρίου θὰ χρειασθῇ νὰ δειξέτε ψυχραιμία γιὰ νὰ πάρετε μιὰν ἀπόφασι πρὸς ἕνα ζήτημα πού θὰ σὰς παρουσιασθῇ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου). Ἀγαπᾶτε, σὰς ἀγαποῦν. Τὶ ἄλλο θέλετε; Γιατὶ περιπλέκετε τὰ πράγματα;

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου—1 Δεκεμβρίου). Ἀσφαλὲς πρέπει νὰ ἔχετε ἐπιτυχίε γιὰτι εἶσθε πολὺ νόστιμοι. Μὰ χρειάζεται καὶ λίγη ὑποβολή ἀπὸ μέρους σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου). Καλλιερῆστε τὶς σχέσεις σας, θὰ συναντήσετε μιὰ φίλη, πού θὰ σὰς ἀφελήσῃ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Δεκεμβρίου). Ὅτι ἐπιχειρήσετε αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο δὲν θὰ ἔχη ἐπιτυχία.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου—1 Ἰανουαρίου). Τὸ ρυάκι γίνεται χεὶ μαρρός καὶ ὁ χειμαρρὸς ποταμὶ καὶ τὸ ποταμὶ πέλαγος.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου). Αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ σὰς χαμογελάσῃ ἡ πραγματικὴ ἀγάπη. Μὴν κρατῆστε κατσούφικο ὕφος ἀπέναντί της.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου). Μὴν διατάζετε. Ἀντιμετωπίζετε μετὰ θάρρος τὶς δυσκολίες. Θὰ νικήσετε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου). Ὁρίσμενες ἀπὸ τὶς συνθήσεις σας τεῖνον νὰ γίνονταν μανιές. Προσέξτε τὸν αὐτὸ σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου—9 Φεβρουαρίου). Θὰ γυρῶν νὰ ἐκμεταλλευθῶν τὴν καλὴ σας καρδιά καὶ θὰ σὰς διηγηθῶν μιὰ ἱστορία πού θὰ μεγαλύνῃ μέρος τῆς θὰ εἶναι ψεύτικο. Μὴν δειξέτε ἀφέλεια.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Φεβρουαρίου). Θὰ βρεθῆτε σὲ μιὰ κατάστασι ὅπου ἡ ντροπαλότητά σας θὰ εἶναι ἐμπόδιο. Μὴν τὴν ἀντικαταστήσετε μετὰ ἀναιδία.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου). Κάτω ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ πού γεννήθηκετε καλύτερα νὰ κρατῆσετε καὶ ἐσεῖς σιωπὴ ἰθύος.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου). Οἱ μεγάλοι περίπατοι ἀπὸ κάθε ἄπορι θὰ σὰς ἀφελήσουν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου). Συγγέετε τὸν ἔρωτα μετὰ τὴν φιλία. Πρέπει νὰ ξεχωρίσετε πρὶ τίνος πρόκειται.

LOTION SKIN TONIC SOCIÉTÉ PARISIENNE

Ἀπορροήτης διὰ τὴν περιποίησιν τῆς ἐπιδερμίδος δι' ἧας τὰς ἡλικίας, καθαρίζει τὴς πινάδες, προλαμβάνει τὴς ρυτίδες, τὸνώνει τὸ δέμα καὶ προσδίδει ὡροφία καὶ ὕψιν.

MAMAN N'OUBLIE PAS BABY MAGIC

κόλωνα ἀπὸ γνήσιον ροδόλαιον, εἰδικὴ καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὕψιν τῶν παιδιῶν σας. Ἐπὶ ὁδὸς τῆς Ἀρωματοποιίας «ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ». Πωλεῖται εἰς τὰ καταστήματά μας εἰς φιάλας καὶ χύμα.

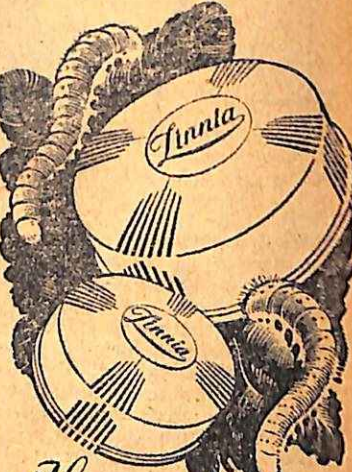
ΑΝΤΙΠΟΛΙ ΜΥΡΩΠΟΛΕΩΣ 42

Μητροπόλεως 42

Ἐρμού 1—Ἐρμού 18

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ-ΧΟΝΔΡΙΚΗ

ΠΡΕΜΑ

Ἐπιστήμη καὶ ἡ πείρα συνειργάσθησαν διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰ 2 αὐτὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα.

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ΚΑΘΑΡΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΞΗΣ συνέβαλε πολὺ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπιτυχίας. Ὁ συνδυασμὸς τῆς χρησιμοποίησεως τῆς Πούδρας καὶ Κρέμας ZINNIA χαρίζει ΥΓΕΙΑ • ΩΜΟΡΦΙΑ

Linnia

ΑΒΡΟΔΙΣΙΑ • ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ

Ἰατρὸς Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Μάγερ 23α (Πλατεία Βάθης)
9 — 1, 5 — 8. Τηλ. 53.708.

Παρ' ὅλο τὸ βάρος του, ὁ Μισὲλ Πατυρὲν μετεκινεῖτο χωρὶς θόρυβο καὶ ἐστὶ πέρασε σὰν μιὰ φευγαλέα σκιά μπροστὰ ἀπὸ τὸ δωμάτιο ὅπου καθόταν καὶ διάβαζε ἡ γυναίκα του. Μπήκε μετὰ τρόπο σ' ἕνα μικρὸ σαλονάκι, ξανάκλεισε ἐπιμελῶς τὴν πόρτα καὶ χωρὶς διαταγὴν διευθύνθηκε σ' ἕνα χαριτωμένο καὶ λεπτοκαμωμένο γραφειάκι.

— Ἐδῶ θὰ εἶναι, εἰμαι δέξαιτο εἶπε. Ἐβγαλε ἕνα ἐργαλεῖο ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ μετὰ ἀπότομη κίνησι διέρρηξε τὴν κλειδαριά. Μὲ νευρικές κινήσεις τὰ δακτυλά του ἐφαγναν τὸ ἐπιπλο, σκορπίζοντας τὰ χαρτιά πού περιείχε. Ἐαφνικά, πάτησε ἀθέλα του κάποιο κουμπὶ καὶ ἀποκλύθηκε μιὰ μυστικὴ κρύπτη.

— Αὐτὴ τὴν φορὰ τὴν ἐπίσασ! μούγκρισε ἀρπάζοντας ἕνα πακέτο γράμματα. Πραγματικά, δὲν μποροῦσε νὰ ἐπιθυμῇ σὴ πὺ ἀναμφισβήτητὴ ἀπόδειξι τῆς ἐνοχῆς τῆς γυναίκας του! Τὰ πρῶτα λόγια πού διάβασε ξύπνησαν μέσα του ἕναν τρομερὸ θυμὸ καὶ τὸ αἷμα ἀνέβηκε σὲ κεφάλι του. Συνέχισε νὰ διαβάσῃ γρήγορα—γρήγορα τὰ ξεδιπλωμένα γράμματα. Παντοῦ τὰ ἴδια τρυφερά λόγια, ὁ ἴδιος φλογερὸς ἔρωτας...

Δὲν πρόσεξε ἀμέσως ὅτι δὲν εἶχαν ὑπογράψῃ. Ὅταν ἐπὶ τέλους τὸ πρῶτο, σούφρωσε τὰ φρύδια του καὶ ἔβλεπε σκεπτικῶς. Ποιὸ ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ ἐραστοῦ; Μὰ! Ὅθ' ἀνεκάλυπτε εὐκόλα ἀργότερα. Κι' εἰπεῖς τὴν σημασία εἶχε!

Ἄναψε ἕνα τσιγάρο. Ἐἶχε ἀνακτήσει ὅλη τὴν ψυχραιμία του κι' ἕνα κακὸ χαμόγελο φώτισε τὰ ὀφθαλμοὺς πρὸς αὐτόν. Δὲν ἦταν ποτὲ κοροῖδο κανενός! Κι' ἐδῶ, σὲ τὸ σπίτι του, πάλι αὐτὸς δὲν ἐβγαίνει ὁ δυνατώτερος. Κι' ὕστερα, ἀρχισε νὰ σκεπτεται καλύτερα καὶ νὰ ἀναρρωτῆται: Εἶχε ἀγαπήσῃ ἀληθινὰ αὐτὴ τὴν λεπτοκαμωμένη, τὴν ὀνειροπόλο γυναίκα, πού τὴν εἶχε παντρευθῇ ἀπὸ ἕνα καπρίτσιο καὶ πού πάντα τὴν εἶχε νοιώσει τόσο μακριὰ ἀπ' αὐτόν;

Βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, πῆγε σὲ γραφεῖο του καὶ κτύπησε τὸ κουδούνι γιὰ νὰ ρηθῇ ἡ καμαριέρα. — Πές στὴν κυρία νάρθη ἀμέσως ἐδῶ! Ἡ Κολὲτ Πατυρὲν μπήκε καὶ ἔαφνικά στάθηκε ἀκίνητὴ στὴ μέση τοῦ δωματίου. Τὸ δέμα μετὰ τὰ γράμματα πού ἦταν τοποθετημένον σὲ μέρος ἐμφανὲς ἐπάνω σὲ γραφεῖο τοῦ ἵδιου ἐκκλῦσε τὴν προσοχήν. Πελιδνῇ, σιωπηλῇ, περιμένε, προσπαθώντας νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἀγωνία τῆς.

Τὴν ἀγωνία αὐτὴ ὁ Μισὲλ τὴν διάβασε εὐκόλα στὰ μᾶτια τῆς γυναίκας του καὶ εἶπε μετὰ σαρκασμὸ: — Φοβάσαι; Δὲν ἔλαβε ἀπάντησι κι' ὕψωσε τοὺς ὤμους του. — Δὲν θέλεις νὰ μιλήσῃς;... Ἐχεις δίκιο... ἐπὶ τὸ θὰ ἀφελήσῃ!... Τὰ πράγματα εἶναι ἀρκετὰ καθαρά. Κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος, θ' εἶμαι σύντομος... Ὅθ' ἐζητήσω διαζύγιο, φυσικά... Ἡ θέσις σου δὲν εἶναι πιά ἐδῶ!

— Καὶ τὸ παιδί μου; — Τὸ παιδί μας! εἶπε ψυχρὰ ὁ Μισὲλ. Γιατὶ εἶχα δικό μου, αὐτὸ τοῦλάχιστον, εἶμαι δέξαιτο γι' αὐτό. Ἐ, λοιπόν! Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ εἶναι τελείως περιττὴ. Θὰ μείνῃ ἐδῶ μαζί μου. — Ἡ Κολὲτ ἐπανεστράφησε. — Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα... ὅχι... δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα.

— Εἶσαι γελασμένη, ἀγαπητὴ μου. Ἀκριβῶς ἔχω τὸ δικαίωμα! Ἀλημονεῖς ὅτι κρατῶ τώρα συντριπτικές ἀποδείξεις; Κτύπησε μετὰ μῖσος καὶ περιφρόνησι τὴν γυναίκα του καὶ συνέχισε: — Πίσταψέ με, τὸ δικαστήριον πού θὰ κρίνῃ τὴν ὑπόθεσι, δὲν θὰ διστάσῃ διόλου. Τοποθέτησε τὰ πολυτίμα γράμματα μετὰ σ' ἕνα συρτάρι, τὸ κλειδώνει, ὕστερα σηκώθηκε, τὴν πλησίασε καὶ δλέποντας τὰ δακρυὰ νὰ κυλῶν στὰ μάγουλά της, ἔσκυψε καὶ τὴν ρώτησε: — Θέλεις νὰ ξεπιάσῃς ἀμέσως τὸ σκάνδαλο;... Ὅχι, δὲν εἶναι ἔτσι; Λοιπόν...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ

Ἐνα δραματικὸ γαλλικὸ διήγημα

θυμήσου ὅτι ἔχεις νὰ δεχθῇς προσκεκλημένους ἀπόψε. Πῆγαινε! Μελέτησε τὴν σκληρὴ ἔκφρασι τοῦ προσώπου τοῦ συζύγου της κι' αἰσθάνθηκε ὅτι καμμιὰ ἱκεσία δὲν θὰ τὸν συγκινοῦσε, ὅτι θὰ ἔμενε ἀνένδοτος. Τρικλίζοντας, βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

... Ἡ Κολὲτ κατάρθωσε νὰ γλυστρήσῃ χωρὶς θόρυβο σὲ μικρὸ σαλονάκι ὅπου βρισκόταν τὸ κομψὸ γραφειάκι στὴν Λουδοβίκου 15ου.

Ἐχοντας τ' αὐτὴ τῆς τετμημένο καὶ τὸ μᾶτι τῆς καρφωμένο στὴν πόρτα, ἐκέρμαισε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου. Πρῶτον σχηματίζον τὸν ἀριθμὸ, δίστασε γιὰ λίγο... Μὰ τί ἄλλο νὰ ἔκανε;... Παρ' ὅλη τὴν ἀπελπισία της, βρήκε τὸ θάρρος νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασι. Μιὰ μόνη ἐλπίδα σωτηρίας τῆς ἀπέμενε: Νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθεια ἐκείνου πού τὴν ἀγαποῦσε, ἐκείνου πού ἀγαποῦσε σὰν πατέρα. Ὅθ' ἦταν ἀκριβῶς μετὰ τὸν καλεσμένον κι' ἤξερε ὅτι θὰ ἐπιχειροῦσε τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴν ἀπολλάξῃ ἀπὸ τὸν τρομερὸ χωρισμὸ πού τὴν ἀπειλοῦσε, τὸν χωρισμὸ τοῦ παιδιοῦ της.

— Ἀλλό!... Φιλίπ! Φιλίπ!... Ὁ Μισὲλ Πατυρὲν κύτταξε μετὰ τρόπο τὸ ρολόι του... Ἀδωδεκάμιση. Χαμογέλασε μ' εὐχαρίστησι στὴ σκέψι ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔφταναν οἱ ξένοι κι' ἀποτελείωσε τὴν σαμπάνια τοῦ πού τὸν φάνηκε κάπως χλιαρὴ. Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ τὸν πλησίασε ὁ Φιλίπ Μοντρέ, ἕνας παλιὸς φίλος του.

— Μισὲλ, θὰ ἤθελα νὰ σου μιλήσω... Ὁ Μισὲλ Πατυρὲν κύτταξε μετὰ τρόπο τὸ ρολόι του... Ἀδωδεκάμιση. Χαμογέλασε μ' εὐχαρίστησι στὴ σκέψι ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔφταναν οἱ ξένοι κι' ἀποτελείωσε τὴν σαμπάνια τοῦ πού τὸν φάνηκε κάπως χλιαρὴ. Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ τὸν πλησίασε ὁ Φιλίπ Μοντρέ, ἕνας παλιὸς φίλος του.

— Μισὲλ, θὰ ἤθελα νὰ σου μιλήσω... Ὁ Μισὲλ Πατυρὲν κύτταξε μετὰ τρόπο τὸ ρολόι του... Ἀδωδεκάμιση. Χαμογέλασε μ' εὐχαρίστησι στὴ σκέψι ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔφταναν οἱ ξένοι κι' ἀποτελείωσε τὴν σαμπάνια τοῦ πού τὸν φάνηκε κάπως χλιαρὴ. Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ τὸν πλησίασε ὁ Φιλίπ Μοντρέ, ἕνας παλιὸς φίλος του.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Z ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΑΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ECOLE PIGIER
Superieure
ΔΙΠΛΩΜΑ
TIMHΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
INTERNATIONAL
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ
DAIDOU FILS
INSTITUT
DE COUPE
MODE DE PARIS
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ 3
Τηλεφώνον 33248

— Ὅχι, ὅμως ἐδῶ... Διέσχισαν μαζί τὸ σαλόνι καὶ πέρασαν σὲ γραφεῖο τοῦ.

— Σὲ ἀκούω, εἶπε ὁ Μισὲλ, ἀφοῦ κάθισαν. — Λοιπόν, φίλε μου, ἴσως νὰ ἔαφνισθῇς πού θὰ μ' ἀκούσῃς νὰ σοῦ μιλήω γιὰ ἕνα ζήτημα ἐντελὲς οἰκογενειακό σου... Ὅμως ἡ φίλια πού μάς συνδέει μού δίνει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάνω αὐτό... Πρόκειται γιὰ τὰ γράμματα πού βρήκες σήμερα σὲ γραφεῖο τῆς γυναίκας σου.

— Ὁ Μισὲλ τινάχτηκε. Ὁ Φιλίπ συνέχισε. — Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι ἡ Κολὲτ δὲν εἶναι ἔνοχη ὅσο νομίζεις... ὅσο πιστεύεις μάλλον... Ὁ Μισὲλ συνωφρυνώθηκε κι' εἶπε σὲ ἕντονο ὕφος: — Κρατῶ τὶς ἀποδείξεις στὰ χέρια μου... Ὅποτε κατάρθωσε νὰ σὲ γελᾷ.

— Ὅχι, δὲν με γέλασε σὲ τίποτε... Μόνον πού μοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια πού δὲν θέλησε νὰ τὴν πῇ σὲ σένα... Ἀλλὰς τε εἶσαι σὲ θέσι νὰ ξέρῃς πὺς ἔχουν τὰ πράγματα... Λοιπόν, ἀγαπητὴ μου, τὰ γράμματα αὐτὰ εἶναι δικὰ της... εἶναι γραμμένα γι' αὐτήν... Ὅμως ἔχουν γραφῇ προτοῦ παντρευθῇ ἐσένα. Νομίζω ὅτι τὸ παρελθόν τῆς εἶναι ἀνήκει... — Ψέματα! Ψέματα! μούγκρισε ὁ Μισὲλ. Ἄν' ἦταν ἔτσι θὰ μὴν τὸ ἔλεγε...

— Ἀκριβῶς, αὐτὴ ἦταν ἡ ἀδυναμία της... ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ σοῦ τὸ πῇ. — Δὲν καταλαβαίνω... Ὁ νέος αὐτὸς πού τὸν ἀγαποῦσε προτοῦ παντρευθῇ ἐσένα... δούλει καὶ σήμερα ἀπώστος σ' ἕνα σανατόριο... ἴσως μάλιστα νὰ εἶναι καὶ λίγο ἐκείνη ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀρρώστειας σου... Ὅπως ξέρεις, σὲ παντρεύθηκε ὑπακούοντας στὴ θέλησι τῶν γονέων της... Γιὰ ἐκείνον ἦταν ἕνα τρομερὸ κτύπημα.

— Καὶ πάλι δὲν καταλαβαίνω γιὰτι δὲν μὴν τὰ εἶπε αὐτὰ... Ὁ Φιλίπ τὸν κτύπησε στὸν ὄμο: — Ἐλα, Μισὲλ, ὀφείλεις νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι ἔχεις ἕναν χαρακτήρα ἀσέβητο ἀπὸτομο, δύσπιστο καὶ ἐγωιστικό. Ἦταν λοιπὸν φυσικὸ νὰ φοβῇ ἡ Κολὲτ ὅτι δὲν θὰ σὲ συγκρατοῦσε τίποτε καὶ θὰ ἔφθανε στὰ ἄκρα... Φοβήθηκε λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ δίσταζες νὰ πᾶς νὰ βρῇς τὸν νέο αὐτόν... Ἐ, λοιπόν, φίλε μου, αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον πού δὲν θὰ ἤθελε νὰ γίνῃ ποτέ... — Γιατὶ, ἀφοῦ εἶναι ἀδύνατον σήμερα...

— Βλέπεις... ἔκαμες τὴ σκέψι νὰ πᾶς σ' ἐκείνον... Ὅμως κατὶ τέτοιο θὰ ἦταν ἡ χαριστικὴ βολὴ γι' αὐτόν. Αὐτὴ λοιπὸν τὴ χαριστικὴ βολὴ θέλει ν' ἀποφύγῃ ἡ Κολὲτ... Δὲν μπορεῖ νὰ τὴν κατηγορήσῃ γι' αὐτό. — Ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός; — Αὐτὸ δὲν θὰ τὸ μάθης ποτέ! Ἐδωσα τὸ λόγο μου γι' αὐτό... Ἀλλὰς καὶ νὰ μὴν τὸν ἐδῶν, πάλι δὲν θὰ σοῦ ἔλεγα. Ὁ Μισὲλ ὕψωσε τοὺς ὤμους του.

— Τότε ἐς σταματήσῃ αὐτὸ τὸ παραμῦθον... Αὐριο θ' ἀναβῶ τὴν ὑπόθεσι σὲ δικηγόρο... Ὁ Φιλίπ δὲν κρατήθηκε καὶ εἶπε ἐξαγριωμένος: — Ἐὰς αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἦμουν φίλος σου... Ἀπ' αὐτὴ τὴν στιγμὴ ὅμως, ἀφοῦ βλέπω ὅτι δὲν μὴν ἔχεις καμμιὰ ἐμπιστοσύνη, παῦς νὰ εἶμαι... Ὅθ' πᾶς μάρτυς ἐναντίον σου καὶ σοῦ δίνω τὸ λόγο μου ὅτι θὰ κάνω τὸ πᾶν γιὰ νὰ μὴ χωρισθῇ μιὰ μάνα ἀπὸ τὸ παιδί της... Εἶσαι ἕνας ἐγωιστὴς πού πάντοτε σκέφτεται ἐγωιστικά. Μήπως φταίει ἡ γυναίκα σου πού δὲν σοῦ ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνη πού ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀπέναντι στὸν ἄνδρα της; Τὶ ἔκαμες ἴσως σήμερα γιὰ νὰ κατακτήσῃς τὴν ψυχὴ της; Τίποτα!

— Ὁ Μισὲλ ἔσκυψε τώρα τὸ κεφάλι του κι' ἔμεινε γιὰ λίγο σκεπτικός. — ἴσως νὰ εἶναι ἀλήθεια ὅλ' αὐτά... Πίστες ὕστερα τὸ κουδούνι κι' ὅταν παρουσιάσθηκε ἡ καμαριέρα εἶπε: — Πές στὴν κυρία σου νάρθη ἐδῶ. Καὶ γυρίζοντας στὸν Φιλίπ πρόσθεσε: — ἴσως αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ κατορθώσω νὰ κατακτήσω τὴν ψυχὴ της... ΖΑΝ ὈΡΝΤΟΥ.

Δέκα ώροια καὶ πρακτικὰ σχέδια γιὰ ρόμπες, πυτζάμες καὶ νυχτικές.

1. — Ρόμπα ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα. Κλείνει με μιά δετὴ ζώνη στὴ μέση. Μεγάλος γιᾶκας σμόκιν. Μανίκια κολλήματα. Μανίκια με μεγάλες μανσέτες.
2. — Ρόμπα ἀπὸ βουλάτο φουᾶρι. Τὰ ἔως κάτω. Κορσὰς κιμονό, με φαρδουλὰ μανίκια. Μεγάλα ρεβέρ με μύτες κουμπωτὰ στοὺς ὤμους. Στὴν πλάτη ρεβέρ τοῦ γιᾶκα καὶ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κάθε τσέπης εἶναι γαρνιρισμένα με γαζιά. Μέση σφιχτὴ με τέσσερις πένες.
3. — Ρόμπα ἀπὸ φανέλλα, κουμπωτὴ ρεβέρ τοῦ γιᾶκα καὶ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κάθε τσέπης εἶναι γαρνιρισμένα με γαζιά. Μέση σφιχτὴ με τέσσερις πένες.
4. — Λιζέξ σὲ ἴσια γραμμὴ. Μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ σατέν ἢ ἀπὸ καφέ μάλλινο ὕφασμα. Γιᾶκας ματελασέ. Δένει με φιόγκο.
5. — Λιζέξ, με ντραπαριστὴ ἐσάρπα ἀντὶ γιᾶκα ποὺ δένει στὴν πλάτη. Μανίκια φούσκα με στενὸ διπλὸ μανσετάκι.

6. — Ρόμπα ἀπὸ κρέπ ντέ λαίν. Τὸ ραγκλάν κορσὰς στολίζεται με ἓνα στρογγυλὸ ἀμπισεμάν κάτω ἀπὸ τὸ ὅποιο πιάνονται πιετὰκια ποὺ ἐπαναλαμβάνονται καὶ στὴ μέση. Τσέπες σχιστές.
7. — Νυκτικὸ ἀπὸ λουλουδάτο κρέπ ντέ σίν. Τὸ κορσὰς σχηματίζει δύο φύλλα με μύτες ποὺ δένουν στὴν πλάτη. Φούστα σουρωτὴ στὴ μέση. Μανίκια με στρογγυλὲς μανσέτες.
8. — Νυκτικὸ ἀπὸ περκάλι, με ἀγγλικὸ κέντημα. Στρογγυλὸ ἀμπισεμάν στο κορσὰς. Τὰ μανίκια τελειώνουν με ἓνα βολάν. Φούστα ἀνφόρμ με φάσα ἀπὸ ἀγγλικὸ κέντημα.
9. — Πυτζάμα ἀπὸ φίλ ἀφίλ. Κλείνει με μιά σειρὰ κουμπιᾶ. Γιᾶκας σεμιζιέ με γαζιά ποὺ ἐπαναλαμβάνονται καὶ στὶς τσέπες. Παντόφλοι ἴσιοι.
10. — Νυκτικὸ ἀπὸ ραιγιδὸν με κορσὰς ραγκλάν, γαρνιρισμένο με δαντελένιο γιᾶκα καὶ πᾶν γιὰ τὸ κομψοῦμα. Δαντελένιος ἀντρεντὲς στο μανίκι καὶ δαντελένια μανσέτα. Φούστα σουρωτὴ με δαντέλα στὸν ποδόγυρο.

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

14ον

Την πήγε κι' έφαγαν στο καλύτερο εστιατόριο της πόλεως... Φάνηκε μαζί της περισσότερο περιποιητικός από κάθε άλλη φορά. Αντίθετα με τις συνήθειές του κατέστρωσε χίλια-δύο σχέδια, το ένα ωραιότερο από το άλλο, για να την ευχαριστήσει.

Θα έφευγαν το ίδιο βράδυ για την Άθινα και θα πήγαιναν να μείνουν στην πολυτελή γκαρσονιέρα του που είχε στο Κολωνάκι. Θα έμεναν μια βδομάδα στην Άθινα. Ύστερα θα έφευγαν για το εξωτερικό και θα πήγαιναν όπου της άρεσε εκείνης. Ο κόσμος είναι μεγάλος! Ο Ρουμπέσης ήξερε να ζήσει και θα της ικανοποιούσε όλα τα καπρίτσια.

Η Καίτη τον άκουε σοβαρή και σκεπτική και η σοβαρότης της αποτελούσε κτυπητή αντίθεση με το αδιάπνυτο κέφι του έραστου της.

Γιατί μέσα στην ψυχή της Καίτης δημιουργήθηκε μια μεγάλη αντίδραση, ανεξήγητη στην αρχή.

Η γυναίκα αυτή που η επιθυμία της έκδικησας δεν την σταματούσε ούτε μπροστά στο έγκλημα, διερωνόταν τώρα αν δεν είχε ακολουθήσει στραβά δρόμο. Ένεργώντας όπως είχε ενεργήσει, ξεσκεπάζοντας, δηλαδή, τους δυο κακούργους, δεν είχε πάει εναντίον των συμφορών της; Όπως δηλαδή, ήταν βέβαιο ότι είχε εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του Σπύρου Ζερμπούλη και του Τέλη Φωτιάδη, σαν να έπεδωκε κι' αυτή τον ίδιο σκοπό: να έμπισθη τον Άνδρέα Γιαννά και τον Πέτρο Ζαλούχο να εκτελέσουν τη θωροδουλεία που είχαν τόσο επιμελημένα προετοιμάσει.

Διερωνόταν, αδιαφορώντας για τη θωρομασία χειρονομία του έραστου της, αν δεν θα ήταν καλύτερα να σώτουν, να άφινε να εκπληρωθεί το πεπρωμένο του Ρουμπέση και αργότερα να γινόταν αυτή ο κατήγορος των δυο παληανθρώπων.

Αν ο Πέτρος Ζαλούχος και ο Άνδρέας Γιαννάς, πλάνονταν στην παγίδα, μπορούσε να θεωρηθεί ως σωτήριος συνεννοητής και η Έλλη... Τό όφελος που είχε από την ψεύτικη διαδίκην, η παρουσία της στο τραπέζι που τους είχε κάμει στο «Κριναίον» ο Ρουμπέσης, ήταν στοιχεία επίβαρυντικά γι' αυτήν!

Ορισμένος ή Καίτη Άναστασιάδου μετάνιωσε σχεδόν για ό,τι είχε κάμει.

Τίποτε δεν μπορούσε να της σθήση το μίσος και τη δίψα της έκδικησας και η γενναιοδωρία του Ρουμπέση, μπορούσε να κολακεύει τον εγωισμό της, δεν την έχε θέσει στον έαυτό της...

Δεν μιλάς διόλου απόψε, Καίτη μου, είπε ο Ρουμπέσης, ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητό του, όταν επέστρεφαν στην Έπαυλη.

Η Καίτη τυλιγμένη με το μαντό της και χωμένη στο κάθισμά της, δίπλα στον φίλο της, απάντησε:

Δεν μπορώ ακόμη να συνέλθω καθώς σκέφτομαι τον κίνδυνο που διέτρεξε!

Πλησίασαν στην Έπαυλη.

Στάσου! Ένα αυτοκίνητο σταματάει μπροστά στην πόρτα! Είπε ο Ρουμπέσης.

Η Καίτη ανατρίχασε... Μια άοριστη διαίσθησις την έκανε να κλονισθεί.

Ποιος μπορεί να είναι; συνέχισε ο Ρουμπέσης.

—Ισως οι δυο «φίλοι» μας που έρ-

χονται να σε άποχαιρέτησουν! Είπε με σαρκασμό η Καίτη.

—Χά! χά! Θα ευχαριστηθώ πολύ!... Θα μπορέσω έτσι να τους το πληρώσω!

Η Καίτη άκουμπησε το χέρι της στο μπράτσο του έραστου της που σταματούσε εκείνη τη στιγμή μπροστά στην πόρτα και είπε με φωνή στεγνή:

Δεν θα το κάμης αυτό, υποθέτω!

Ο Θανάσης έτρεξε, άνοιξε διάπλατα την καγκελόπορτα κι' ενώ ο κύριός του έκανε λίγο πίσω για να κάνει στροφή και να περάσει μέσα, είπε:

—Αφήστε, κύριε, να πάω εγώ το άμάξι στο γραφείο. Σας περιμένουν στο σαλόνι.

Οι δυο έραστοι πήδησαν έξω από το αυτοκίνητο... Στέκονταν αναποφάσιστοι και αλληλοκυττάζονταν μέσα στο φως που έριχναν οι φανοί.

Ένα ανεξήγητο ρίγος διέτρεξε την Καίτη από το κεφάλι έως τα νύχια.

Δεν πιστεύω να τους δεχθής; ρώτησε.

—Πώς! Μου δίνεται η ευκαιρία να άποστομώσω τον Πέτρο Ζαλούχο και θα στερήσω τον έαυτό μου από μια τέτοια ευχαρίστηση;... Θα ιδής, μικρούλα μου, αν ξέρω να τους μιλήσω.

Ο Θανάσης είχε μπη με το άμάξι στον κήπο και τράβηξε προς το γραφείο.

Η Καίτη έσφιξε το μπράτσο του έραστου της.

—Άκουσε, Δημητράκη μου... δεν ξέρω... δεν μπορώ να ξέρω... μά αν ήμουν στη θέση σου, θα τους έδιωχνα χωρίς να τους δεχθώ!...

Ο Ρουμπέσης έσκασε στα γέλια.

Δεν φαντάζεσαι να φοβάσαι ότι έρχονται να με δολοφονήσουν μπροστά σε μάρτυρες... μπροστά σου, ωραίο μου κορίτσι... μπροστά σ' έναν σωφέρ από την πόλη, μπροστά στον Θανάση, τον υπηρέτη μου!

Εκείνη επανέλαβε με σφιγμένα δόντια και πνιγμένη φωνή:

Δεν ξέρω... Δεν μπορώ να ξέρω... Ούτε κι' εσύ, φίλε μου... Για το συμφέρον σου... για το δικό μου... Όχι!... Όχι!...

Την τράβηξε γελώντας πιο δυνατά.

—Έλα λοιπόν, μικρή μου φοβητιστέρα! Έλα να μάθεις να κάνης τα χρέη της οικοδεσποίνης... για αργότερα!

Μια τρομερή αγωνία κυριέυσε την Καίτη... Τη στιγμή εκείνη δεν θα μπορούσε να πη ποιος ήταν ο λόγος της αγωνίας της.

Ανέκτισε γρήγορα την ψυχραιμία της και κάνοντας κι' αυτή κέφι, όπως ο έραστής της, είπε:

—Εστώ!... Πάμε!

Ο Άνδρέας κι' ο Πέτρος σηκώθηκαν όταν τους είδαν να μπαίνουν στο σαλόνι.

—Τίποτε, στούς ευγενικούς τους τρόπους, δεν μπορούσε να άποκαλύψη το εγκληματικό και τολμηρό τους σχέδιο.

—Κύριε Ρουμπέση, είπε ο Άνδρέας, θα μάς λυπούσε πολύ να φύγουμε από την Τρίπολη, χωρίς ναρθούμε να σας υποβάλω με τα σέβη μας. Λυπούμεθα ειλικρινώς που δεν μπορούσαμε ν' αγοράσουμε το κτήμα, αλλά ο εξαίρετος φίλος μου Τάκης Δέλτας...

—Ο εξαίρετος φίλος σας, τον διέκοψε ο Ρουμπέσης με ύφος ελαφρώς ειρωνικό, είναι ένα παιδί με προσόντα και είμαι ένθουσιασμένος που τον ξαναβλέπω...

Ο Άνδρέας Γιαννάς, άκούοντας την ειρωνική αυτή άποστολή, δίστωσε για ένα δευτερόλεπτο. Η φράσις που είχε έτοιμάσει, δεν βγήκε από τα χείλη του.

—Κύριε Δέλτα, είπα... ο Ρουμπέσης απρόσχευτα την πόρτα του γραφείου του, κάμετε τον κόπο να περάσετε!... Έχω να σας μιλήσω ιδιαίτερος... Πρέπει να σας ευχαριστήσω για τον άδικο κόπο που κάματε!

Ο Πέτρος, όπως κι' ο φίλος του, δίστωσε...

Η χειρονομία του Ρουμπέση βοηθούσε πολύ τα σχέδιά τους, ώστε να μη συνηκινθούν για λίγο.

Πίστεψε ότι ο Ρουμπέσης έννοούσε την πώλησι του κτήματος στον Σπύρο Ζερμπούλη και ότι έκανε ύπαινιμο για τις καλές του υπηρεσίες ως μεσίτου για μια αγορά που δεν πραγματοποιήθηκε.

Ο Ρουμπέσης πήρε την μικρή επιτραπέζια λάμπα και προχώρησε, ενώ ο Πέτρος τόν άκολουθούσε στο γραφείο. Όταν ξαναέκλεισε την πόρτα, ο Άνδρέας Γιαννάς στράφηκε προς την Καίτη Άναστασιάδου και επανέλαβε σε τόνο μυστηριώδη, την περιφιλήν φράσι που είχε προετοιμάσει:

Δεν μπορείτε να φαντασθήτε, κυρία μου, πόσο θα ήθελα ν' άπέφευγε ο φίλος μου αυτό το δυσάρεστο τέτα-τέτ.

Περίμενε την απάντην που είχε προβλέψει και που θα τον διευκόλυνε για να συνεχίση...

—Άχρίστε άκούοντας την Καίτη Άναστασιάδου να του άπαντά με καταπληκτική άπάθεια:

—Έχετε άδικο!... Ο κύριος Πέτρος Ζαλούχος είναι κομωμένος για να συνεννοήται με τον κύριο Ρουμπέση.

Ο Άνδρέας αισθάνθηκε μια ζάλη.

Πώς ήξερε η Καίτη Άναστασιάδου ότι ο Τάκης Δέλτας όνομαζόταν στην πραγματικότητα Πέτρος Ζαλούχος;

Ήταν όμως αρκετά δυνατός για να μην άφήση να φανή η ταραχή του. Δάγκωσε το χέιλι του και με τη μεγαλύτερη φυσικότητα είπε:

—Α! Ξέρατε;

Και μια νεκρική σιγή έπεκράτησε άνάμεσά τους, την τρομερή και άμετακλήτη αυτή στιγμή, όπου το έγκλημα που δεν είχε προβλέψει η Καίτη Άναστασιάδου, έξετελείτο, δουλδ και σύντομα, από την άλλη μεριά της δελουδινής πορτίρας.

Το έγκλημα που είχε προετοιμάσει ο καταχθόνιος Άνδρέας Γιαννάς και το ξετέλεσε ψυχρά και κατά γράμμα το χέρι που είχε όπλισει

Ο Δημήτρης Ρουμπέσης κάθισε μπροστά στο γραφείο του και άποτεινόμενος στον Πέτρο, είπε:

—Καθήστε, κύριε. Έχω σοβαρά πράγματα να σας πω... Ξέρω ποιος είσθε και ξέρω ακόμη τι ήρθατε να κάμετε στην Τρίπολη...

Χωρίς να καθήση στο κάθισμα που του προσέφερε, ο Πέτρος Ζαλούχος δεν τ' άχασε με την άπροσδόκητη αυτή ύποδοχή.

Δεν είχε λόγο να πιάση μια άγωνα ζητήση.

Δεν είχε παρά να δράση.

Ο ρόλος του ήταν άπλύτα καθωρισμένος. Καθαρά μηχανικός, δεν είχε παρά να τόν έκπληρωση, σύντομα, χωρίς λόγια.

Όλα τόν έννοούσαν.

Στεκόταν όρθος, πλάι στον Ρουμπέση, που καθόταν με το κεφάλι μελαγχολικά άκουμπημένο στην παλάμη του χεριού του, και κυττάζοντας μηχανικά το τραπέζι, μ' ένα θλέμμα γεμάτο πικρία, σαν να στεναχωριόταν κάπως που θα έβριζε αυτόν τον γυιό που ήταν από τη σάρκα του, στο κάτω-κάτω...

Ο Πέτρος είχε έλευθερες τις κινήσεις του.

Το χέρι του, μέσα στην τσέπη του σακακιού του, είχε πιάσει το περιστρόφο! Και η χειρονομία του υπήρχε αυτόματα, άκριβής, άναπότρεπτη, μέσα σ' ένα δέκατο του δευτερολέπτου...

Ψυχρά, σταθερά, είχε άκουμπήσει την κάννη του περιστρόφου στον κρόταφο του Ρουμπέση και πίεσε τη σκανδάλη.

Ένας έρηος κρότος άντήχησε, που τόν μετρίασαν τα παραπετάσματα του δωματίου.

Ο Ρουμπέσης σωριάστηκε έπάνω στο μαονέιο γραφείο, χωρίς να κάμη ούτε μιά

κίνησι για ν' άμυνθί! Σιγή άπόλυτη έπικρατούσε! Ένα λεπτό αλάκι αίματος κυλούσε στο μάγουλο...

Ο Δημήτρης Ρουμπέσης, όπως είχε πέσει κεραυνόπληκτος με τόν κορμό έπάνω στο γραφείο του, είχε τη φυσική στάσι ένας άνθρουπου που κοιμάται θαθείά!

Ο Πέτρος έμεινε κατάπληκτος από την εύκολία με την οποία είχε διαπράξει τόν έγκλημα, για τη μικρή φυσική φρίκη που τόν προέηνούσε...

Τοποθέτησε κοντά στο άψυχο χέρι του δολοφονημένου το περιστρόφο που άνηκε στον ίδιο, ώστε να φαίνεται άληθοφανής η αυτοκτονία που είχε έφευρει ο Άνδρέας Γιαννάς!

Έδωσε ύστερα από την έσωτερική τσέπη τόν σακακιού του ένα γράμμα μέσα σε σάκελλο και το τοποθέτησε σε υέρος έμφανής, μπροστά στο πτώμα!

Όλο και πιο πολύ γινόταν ένα αυτόματο στα χέρια του Άνδρέα, έκτελώντας όλες τις διαταγές του με μια άκριβεια άπ' όπου έλειπε κάθε σκέψις!

Και ήταν φυσικό, ύστερα από μια σκληρή τόσο τραγική, να έχη την ταραχή που χρεαζόταν, όταν ξανάνοιζε την πόρτα και φώναζε:

—Ο κύριος Ρουμπέσης ητύκτόνησε!

Ο Άνδρέας Γιαννάς, ύπεροχος στην κωμωδία που παιζόταν, έτρεξε με τόσο ψεύτικη άγανία που μπορούσε να φανή είλικρινής!

Άλλα η Καίτη Άναστασιάδου, που δεν είχε άκούσει τόν θόρυβο του όπλου, γιατί τόν έπνιξε το πάχος των τοίχων, έμενε άφωνα και άκίνητη, μπροστά στο μαρμάρινο τράκι του σαλονιού...

—Α! σώναζε ο Άνδρέας, καλά τόν προείπα!...

Και κάνοντας τόν τρομαγμένο, πρόσθεσε:

—Κτυπήστε νάρθη ο υπηρέτης! Ζητήστε θύθεια!

Η Καίτη Άναστασιάδου, έξακολουθώντας να στέκη έντελως άκίνητη, κάρφωσε ένα θλέμμα σκληρό στους δύο νέους και είπε με περιφρονητικό ύφος:

—Σωπάστε, Άνδρέα Ζερμπούλη, γιατί αν δεν σας βοηθήσω εγώ, είσθε χαμένος, όπως και ο Πέτρος Ζαλούχος, ο συνένόχος σας!

Ένα ρίγος διέτρεξε τόν κορμό των δυο νέων, μολοντί ήθελαν να φανούν άπαθείς όσπου να έκπληρωθί το σχέδιό τους!

Άκούοντας να μεταχειρίζεται τόν πραγματικό του έπιθετο, αυτή η γυναίκα, που άναποφύεκα θα ήταν ο μάρτυς κατηγορίας, ο Άνδρέας Γιαννάς τινάχτηκε άπο τρώος.

Εδίωξε την πρώτη σκέψι που πέρασε από τόν μυαλό του και που ήταν να όρμηση έπάνω της και να την πνίξη.

—Άληθινά, κυρία μου, είπα, δεν σας καταλαβαίνουμε.

Η Καίτη έπιασε με το χέρι της τόν μείωπό της.

Είχε μαντεύσει όλο τόν γρήγορο αυτό δράμα που είχε έκτυλιχθί στο δίπλανό δωμάτιο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Ο Γυναικολόγος άπαντά:

(Συνέχεια άπ' τη σελίδα 25)

τακτοποιηθί και να λήξη άμέσως.

ΜΙΑ ΚΑΙΣΤΟΡΙΑΝΗ: Η ημέρα είναι κατάρλας, όπως μου γράφετε. Έπίσης και τα μέτρα που πηρατε είναι σωστά. Έαν όμως παρ' έλπιδα, ο φόβος σας γίνη πραγματικότητας, τότε σας συνιστούμε να κάνετε σε δύο δοσεις 400.000 μονάδες θυλακικής (προμυών ή έστροβίλης κτλ.). Έάν και πάλιν δεν έχετε άποτέλεσμα, τότε να καταφύγετε άμέσως σε ειδικό γίατρο.

ΜΑΡΙΑΝΑ: Η καθυστέρηση όφειλεται εις τόν ότι υπάρχει μια όσθητική ανεπάρκεια, έρσον μάλιστα θυλάτες και την μία όσθηκη. Έπομένως δεν πρέπει να σας κάνουν έντυπώσι οι καθυστέρησεις. Όσον άφορα έαν είναι δυνατή η τεκνοποίηση όταν η γυναίκα έχη μία όσθηκη και σάλπιγγα, σας άπαντά άδιστακτως: ναι, μπορεί. Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα γυναικών που τεκνοποίησαν. Έπίσης τα ύτρα όταν δεν είναι πολλά και πύωδη, δεν πρέπει να σας άνησυχούν. Σας συνιστά επί πλέον όρμονοθεραπεία και εν άνάγκη ακτινογραφία της ύπεροχής σάλπιγγας.

ΝΟΡΑ: Ο έρεθισμός τόν όποιον παθαίνετε είναι από την προετρίδη και την έπιμόλυνσι που έπακολουθεί άμέσως μετά. Γι' αυτό έχετε και τα ύτρα. Πρέπει λοιπόν να σταματήσετε αυτό και να τηρήτε μεγάλη καθαριότητα.

ΣΑΠΦΩ, Θ ε σ α λ ο ν ι κ η ν: Η μέθοδος την όποιαν έφαρμόζετε είναι εύκολη, αλλά όχι μόνο δεν είναι η καλύτερη, αλλά είναι και η πιο βλαβερή. Γι' αυτό πρέπει να την έγκαταλείψετε άμέσως και ές ύποφύρετε πολύ.

Η ηλικία σας μόνο έπιτρέπει αυτή τη μέθοδο, αλλά δεν πρέπει να συνεχισθί. Θα είναι η καταστροφή σας. Τό ζήτημα δεν είναι άπλως ήθικό τού γάμου, αλλά έπιβεβλημένο από την κοινωνία. Η διατροφή έπίσης δεν είναι καλή, αλλά και η παράνομος συμβίσις περιεκλεί πολλούς κινδύνους και ό μεγαλύτερος είναι ή έγκυμοσύνη. Έκτός αυτών είναι και ή ύπερχουσι κοινωνικά αντίληψις περί φρονητικού ύμνος κτλ. Φυσικά δεν ύπάρχει φυσιολογικότερο πράγμα από τού να ζούν μαζί δύο νέοι όταν άγαπιούνται, αλλά λόγω των άνωτέρω δεν μπορεί να σας δώσω ύπεύθυνη γνώμη. Γι' αυτό περιορίζομαι να σας συνιστήσω να κάνετε ύπομονη και πρόπαντός να άσχοληθίτε με κάποια έργασία, ή όποια ν' άσχοληθίτε με σκέψι σας.

ΜΑΡΙ—ΑΕΝΑ: Η άνησυχία σας και ή άγανία γύρω από τόν σοβαρό αυτό ζήτημα σας έχη πειράξει τόν νευρικό σας σύστημα. Έχετε άνάγκην να καταφύγετε σε νευρολόγο—ψυχίατρο. Η άποψι σας πώς όταν ο σύζυγός σας μάθι την άλήθεια, θα σας άποστρέφεται και δεν θα σας άγαπά, δεν είναι σωστή, διότι ή σεξουαλική ικανοποίηση του άνδρος δεν έξαρτάται έαν έρβη η ήχι στον άφροδισιο σπασμό ή γυναικα, αλλά από τις διάφορες άλλες κινήσεις κτλ. Άποδείξεις ότι οι περισσότερες γυναίκες ύποκρίνεσθε και κοροϊεύετε τούς άνδρες, χωρίς να τόν πάραυτα μυραδιά.

Έπομένως, μαζί με τόν άνδρα σας να έπισκεψήτε τόν γίατρο και να άκούστε τη θέσκαψη που θα σας συστήση. Έτσι, και από σας θα φύγη ένα μεγάλο βάρος, που σας βασανίζει και ή θεραπεία θα έπιτευχθί καλύτερα. Όσο για τόν στροφή της μήτρας, δεν παίζει κανένα ρόλο στις σεξουαλικές έκδηλώσεις, μόνον όταν ύπάρχουν πόνοι κτλ., τότε, φυσικά, έπιβάει.

ΝΤΟΛΛΥ, Θ ε σ α λ ο ν ι κ η ν: Παραδέχομαι, έαν είναι έτσι που μου τ' άγ-

φέτε, ότι έχετε δίκην, άφού κι' εγώ ζαλίσθηκα. Δυστυχώς δεν είναι εύκολη ή διάγνωση από τα γράμματα και γι' αυτό δεν μπορώ να σας δώσω κομμάτι γνώμη. Τα ύτρα είναι και ζήτημα όργανισμού, άδυναμίας κτλ. καθεώς και όσθητικής αίτιολογίας. Τέλος, έπρεπε να κάνετε ένα ίατρικό συμβούλιο για να όρτε τί έχετε: κύστι στην όσθηκη, μήτρητιδα, έξορρηματίτιδα, τί έχετε τέλος πάντων. Πρέπει να συμφωνήσουν οι γίατροί σας για να κάνετε και μια όρισμένη θεραπεία. Έπίσης να εξετάσθιτε έαν τα ύτρα είναι όβια και έαν μιν είναι όβια, τότε πρέπει να κάνετε πλύσεις με σόδα, καθώς και μια σχετική όρμονοθεραπεία. Καλόν θα ήτο να γίνη και μια εξέταση τού σπέρματος τού άνδρος σας, έαν δεν έχη γίνη. Είναι άπαραίτητο.

ΑΠΕΛΤΙΣΜΕΝΗ ΑΘΗΝΑΙΑ: Οι διταμίνες είναι πολύ καλές, εν συνδυασμό με μικρή όρμονοθεραπεία. Ο άνδρας σας έκανε μικροβιολογική εξέταση τού σπέρματος ή άπλως είναι εν τάξει; Άν δεν έκανε, πρέπει άπαραίτητως να κάνη.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ: Δεν ύπάρχει ειδικός διά την περίπτωση σας. Ειδικός είναι ό κάθε μαιευτήρ, άρκει να είναι εύσυνείδητος και ν' άποκλεισθούν οι άρρώστιες — κυρίως ή σύφιλις. Για περισσότερα, τηλεφωνήσατέ μου.

Ν. Β., Χ α ρ τ ο υ μ — Σ ο υ δ ά ν: Πήρα την έπιστολή σας και σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια και τας εύχας. Όσο για τόν ζήτημα που σας ένδιαφέρει, δεν πρέπει να άνησυχίτε, διότι ύπάρχει άσφαλής και πλήρης θεραπεία.

ΦΤΩΧΟΥΛΑ—Νά, γίνη νέα εξέτασις διά Τριχομονάδες και ές, όσον είναι άρνητική τότε θα κάνετε κολλικές πλύσεις με διάλυσι όξυκυανικού ύδρογύρου 1 προς 2.000. Η άκόμη άπλούτερο με Dettol μια κουταλιά της σούπας σε μια όκα νερού μια την ήμέρα και κυρίως τού όραδύ προ τού ύπνου και με ζεστό νερό.

Έάν βρεθούν Τριχομονάδες τότε θα κάνετε άλλη θεραπεία.

ΑΝΗΣΥΧΟ ΠΝΕΥΜΑ Ρ.Τ.—Τά φάρμακα τού παίρνετε κατά την περίοδό σας και κυρίως οι άσπιρίνες είναι άβλαβή, σας συνιστώ με όπως πρό της περιόδου σας κάνετε 4—5 ενέσεις Proluton τών 5 mg, ίσως σας άνακουφίσουν.

Τό ζήτημα της κάμψης προς τ' άριστερά ή δεξιά συνήθως πρόκειται περί κλίσεως τ' άδ αίτια είναι και φυσιολογική (ένδοκοιλιακή πίεσις), τοποθετήσις διαφόρων όργων κτλ, άνωμαλίες διάφοροι κατ' την διαπλάσιν της. Έπίσης και συνεπεία διαφόρων άσθενειών, περιτονιτίδης, παραμητρίτιδης, σάλπιγγίτιδης κτλ.

Πάντως σας δεν πρέπει να σας ζαλίζη η κλίσις ή ή κάμψις της μήτρας ές, όσον δεν έχετε περάσει καμμία άρρώστια. Η κάμψις αυτή καθ' αυτή, όταν μάλιστα δεν ύπάρχουν συμφύσεις και διατηρή την κινητικότητα της ή μήτρας, δεν άποτελεί έμπόδιο διά τεκνοποίησην.

ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ Α.Α.—Υ, πόρουν περιπτώσεις που ό παρθενικός ύμνός έπιτρέπει να γίνονται τα σεξιακά καθήκοντα χωρίς να ρηχθί. Είναι οι έλαστικοί, θυσανικοί λεγόμενοι ύμνες. Άπαντώνται συχνά και ή θιβλιογραφία άναφέρει ότι ύπρχη γυναίκα ή όποια ήργάετο εις όικόν άνόχησ και εν τούτοις έξακολουθούσε να έχη τόν παρθενικό της ύμνα έκέραιον. Σε σας την εξέγησι που θέλετε μπορεί να σας την δώση ο Γυναικολόγος μόνον άφού σας έπισκεφθί.

Κυρίες μου:...

Σας ύπενθυμίζομεν ότι μόλις παρελθόμεν πλουσίαν ποικιλίαν καλσών εις όλας τας άποχωρώσεις, έξαιρετικής στερεότητος και λούσου. Έπίσης σας πληροφορούμεν ότι έχομεν ωραιότατην έκθεσιν από έσώφρονα ζώσευ. Τιμές χαμηλές και όρισμένες.

ΣΙΑΚΑ — ΕΛΜΠΕΟ Α. Ε. Μητροπόλεως 44 β'.

Το μυστικό μου είναι η
ΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ
LANOLINE COIAX

διότι η ΚΡΕΜΑ «ΚΟΛΑΞ» μου προλαμβάνει και μου θεραπεύει κάθε είδους ρυτίδες τόν δέ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ «ΚΟΛΑΞ» μου άναζωογονεί, καθαρίζει, μαλακώνει και τονώνει την έπιδερμίδα μου, και έτσι διατηρώ τόν δέρμα μου καθαρό, δροσερό και νεανικό χωρίς ΡΥΤΙΔΕΣ και ΣΚΑΣΙΜΑΤΑ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1950

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΥΧΗΡΟΥΣ ΤΟΥ

20

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΕΡΑΣ
ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ 10 ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ

"ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ"

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΕΝΟΣ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΤΟ

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

X

καί νά δείξη τὸν θαυμασιὸν τράχηλό σας ἢ νά σκεπάζῃ τὸν ἄσκηρό, αὐτοῦ εἶναι ὅλη ἡ τέχνη τοῦ κομμωτῆ καὶ τὸ δικό σας γούστο.

Ὅταν τὸ πρόσωπο εἶναι στρογγυλὸ ἡ κόμμωσις πρέπει νά γίνεταὶ σὲ ὕψος κ' ὅταν τὸ πρόσωπο εἶναι μακροῦλό, ἡ κόμμωσις πρέπει νά γίνεταὶ σὲ πλάτος. Ὅταν τὸ κεφάλι εἶναι μεγάλον, τότε δὲν πρέπει ἡ κόμμωσις νά εἶναι οὐκώδης, ἐνῶ τὸ μικρὸ προσωπάκι χρειάζεται κομμωσις πλοῦστα σὲ ὄγκο.

Ἐπίσης ἡ κόμμωσις σας πρέπει νά ταιριάζῃ μὲ τὸν χαρακτήρα σας καὶ τὸ ἐπάγγελμά σας. Μία γυναίκα, πού εἶναι πολὺ ἀπασχολημένη μὲ τὴν ἐργασία της, δὲν μπορεῖ νά ἔχῃ κόμμωσις ὑπερβολικὰ πολὺπλοκή.

Οἱ πολλὰς μπουκλίτσες καὶ τὰ πολλὰ μιχλιμυρία τῆς κομμώσεως δὲν πᾶνε σὲ μιὰ γυναίκα πού εἶναι στὸ σύνολό της ἀπλὴ καὶ φυσικὴ. Καὶ νά μὴ νομίζετε, πὺς αὐτὴ ἡ ἀπλότητα δὲν ἔχει τὴ χάρι της. Γιουβαντιόν. Γ' αὐτὰ ὅλα ὁ κομμωτὴς δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει καὶ σεῖς νά συνεργάζεσθε μαζί του, γιὰτὶ μονάχα ἐσεῖς μπορεῖτε νά ξέρετε ποῖο σχέδιο σας πάει καλύτερα.

Κάθε χτενιστὴ πού κάνει στὰ μαλλιά σας καὶ κάθε διόρθωμα μὲ τὸ χέρι μπροστὰ στὸν καθρέφτη εἶνα σικοπὸ πρέπει νά ἔχουν· νά ἀναδείχνουν τὸν τύπο τῆς κομμώσεώς σας καὶ τὴν κομμωσι τοῦ δικοῦ σας τύπου.

ΤΕΛΟΣ

X

Ἡ ράφτρας συχνὰ τσιμπᾶνε μὲ τὴν βελόνα τὴν ἄκρη τοῦ δείκτη τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ. Ἄν ἡ ἐπιδερμίδα τους εἶναι τελείως ὑγιής, τὰ τσιμπήματα δὲν ἀφίνουν σημάδι. Ὅταν ὅμως ἡ ἐπιδερμίδα εἶναι νεκρὴ, τότε τὰ σημάδια μένουν. Πρέπει, ὅταν περιποιηθῇ τὰ νύχια σας, ν' ἀφαιρῇτε τὰ νεκρὰ μέρη τῆς ἐπιδερμίδας.

Οἱ κομμίστρες πού δουλεύουν μὲ γυμνὰ χέρια τοὺς μουσκεμένους κετσέδες, μαυρίζουν τὰ δαχτυλά τους. Κι' ἐδῶ τὸ μαύρο χρώμα μένει στὴ νεκρὴ ἐπιδερμίδα, ἐνῶ στὴ γερὴ δὲν πιάνει.

Λ ο υ τ ρ ᾶ μ ῆ Ἀ λ α τ ρ ὶ ο ρ ο. Αὐτὰ τὰ λουτρά εἶναι τὸ μυστικὸ τῶν ἀσπρῶν ἢ ἐλαστικῶν χεριῶν, τῶν νέων χεριῶν.

Παίρνετε ἑκατὸ γραμμ. ἀλάτι τῆς θαλάσσης καὶ τὸ θράζετε μέσα σ' ἕνα λίτρο νερό. Βουτάτε τὰ χέρια σας μέσα σ' αὐτὸ τὸ νερό, ζεστὸ ὅσο τὸ ἀνέχεσθε. Κι' ὅταν τὸ νερό κρυώνει, νά τὸ ξανάζεσταίνετε. Ἔτσι θὰ κρατήσετε τὰ χέρια σας μέσα σ' αὐτὸ τὸ πολὺ ζεστὸ ἀλατόνερο ἐπὶ 20 — 30 λεπτά τῆς ὥρας.

Ἦστερ ἀπ' αὐτὸ τὸ λουτρό, θὰ κάνετε δεῦτερο μέσα σὲ σαπούνι ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. (Βλ. ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ).

ΧΙΟΝΙΣΤΡΕΣ

Κατὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο πολλοὶ ἄνθρωποι ὅλων τῶν ἡλικιῶν πάθανε χιονίστρες. Αὐτὸ ἀποδεδειγμένον, πὺς ἡ κυριώτερη αἰτία αὐτοῦ τοῦ κακοῦ εἶναι ὁ ὑποσιτισμὸς καὶ ἡ διατάραξι τῆς νευρικῆς καὶ τῆς ἀδενικῆς ἰσορροπίας. Ἐπομένως, ὅταν πάσχωμε ἀπὸ χιονίστρες, τὸ πρῶτο πού πρέπει νά φροντίσωμε δὲν εἶναι ἡ τοπικὴ θεραπεία, παρὰ ἡ ὑγεία μας καὶ ἡ διαίτα μας.

Τὰ νεαρὰ κορίτσια στὴν ἐποχὴ τῆς ἀναπτύξεώς τους ἔχουν ἰδιαίτερη προδιάθεσι γιὰ τὶς χιονίστρες. Εἶναι σημάδι, πὺς γενικὰ ὁ ὁργανισμὸς τους δὲν εἶναι ἐν τάξει κι' ἐπομένως οἱ γονεῖς πρέπει νά καταφεύγουν στὸ γιαντρί.

Νὰ εἶνα φάρμακο, ἀπλῶς καταπραῦντικόν, γιὰ τὶς χιονίστρες:

Βενζοϊκὸν ὀξύ	γραμμ.	0,25
Ξενοφόρμιον	»	1,50
Ὄξειδιον ψευδαργύρου	»	1,00
Βάλσαμο τοῦ Περὺ	»	2,50
Κηρωλοιοφὴ ἀνυδρὸς	»	25,00
Ἐσάνς βερβένας	»	0,75

ΧΝΩΤΑ

Πολλοὶ ἄνθρωποι, πού τὸ στόμα τους ἀποπνέει δυσάρεστη ὀσμή, δὲν τὸ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἴδιοι. Πάντως ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ βρίσκεται στὸ στομάχι. Κυττάξετε τὴ γλῶσσα σας

(Συνέχεια από τη σελ. 53)
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ 2) ΥΙ — ONE
— ΔΑ 3) ΠΡΟΣ — ΠΝΥΣ 4) ΩΡΑ-
ΡΙΟΝ 5) ΑΝΑ — ΜΗΝ 6) ΤΑΤΟΙ-
7) ΡΕΙ — ΣΚΙ 8) ΠΟΤΙΣΜΑ 9)
ΡΑΣΑ — ΠΑΚΟ 10) ΑΝ — ΠΡΟ
— ΑΥ 11) ΦΗΤΑΕΡΙΟΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) ΛΥΝ — ΑΑΡ — ΡΑΦ 2) ΕΙ-
ΡΩΝ — ΕΠΑΝΩ 3) ΟΡΑΤΙΟΣ 4)
ΠΟΣΑ — ΤΑΠΑ 5) ΟΝ — ΡΗΤΑΙ
— ΡΕ 6) ΛΕΠΙ — ΣΠΟΡ 7) ΝΟ-
ΜΙΣΜΑ 8) ΟΔΥΝΗ — ΚΑΚΑΟ 9)
ΣΑΣ — ΝΑΙ — ΟΥΝ.

ΠΟΣΕΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ

ΑΝΘΡΑΞ — ΒΑΜΒΑΣ — ΚΛΙ-
ΜΑΣ — ΛΕΙΜΑΣ — ΜΥΣΤΑΣ —
ΧΑΝΔΑΣ.

ΦΥΡΑΗΝ — ΜΙΓΑΗΝ

Μπρός γκεμρός και πίσω ρέμμα.

ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΜΟΛΥΒΙ

66.600 στροφές.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.
ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ.
ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΣ.
ΤΣΕΡΡΥ.
ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ.
ΥΣΤΑΤΟΣ.
ΡΕΥΣΤΟΝ.
ΟΣΤΡΑΚΟΝ.
ΣΤΟΥΑΡΤ.

(Συνέχεια από τη σελ. 12)
τα και αποδοκιμασίες. Μά τε-
λικά επεδόθη και δίδαξε την
ίδια μέρα και με τέτοιον τρό-
πο, που την επόμενη του μα-
θηματος ο πρώτος Στρέιτ,
ένθουσιασμένος, να της πη:

— 'Ο άνθρωπος πολλές φο-
ρές δείχνει τον χαρακτήρα του,
τό πνεύμα του σπάνια. Σεις
χδές δείξατε και τα δύο.

Από δω και πέρα οι δρόμοι
είναι ορθάνοιχτοι. 'Αθήνα —
Κάιρο — 'Αλεξάνδρεια — Εύ-
ρώπη, Νέα, σοφή και πάντα δι-
ψασμένη για γνώση και μάθη-
σι. Μια μικρή παρένθεσι απε-
τέλεσε μόνον ένας έφημερος γά-
μος. 'Ο σύζυγος, μηχανικός το
επάγγελμα, θέλησε να γίνη ο
φραγμός στο ορμητικό πνεύμα
της γυναίκας, που ήταν γεννη-
μένη για άλλα πεπρωμένα. Θέ-
λησε να αντικαταστήσει το έρ-
γαστήριο με τον νυμφώνα. Χώ-
ρισαν γρήγορα. Κι έτσι ο γά-
μος αυτός, ο μοναδικός και πο-
λύ βραχύς μένει σαν ένα μι-
κρό παράπτωμα. Κι' αν την έ-
χασε ένας σύζυγος, την κέρδι-
σε ο κόσμος όλος. Γιατί σοφοί
μελετητές των τροπικών νόσων
την τιμήσαν με τη φιλία τους.
Κι' έπίσημες κυβερνήσεις με
διακρίσεις και παράσημα. Πή-
γε στην 'Αγγλία, Γαλλία, 'Ι-
ταλία, Βέλγιο, 'Ολλανδία και
σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.
Στο Βελιγράδι έγινε πρόεδρος
Διεθνούς 'Ιατρικού Συνεδρίου.
Και η Αίγυπτος την θεωρεί δι-
κή της, όσο και η δική μας χώ-
ρα. 'Από το 1948 είναι τακτι-
κή καθηγήτρια του Πανεπιστη-
μίου 'Αθηνών στην έδρα των
τροπικών νόσων. Και τον Δε-
κέμβριον του 1949 εξέλεγη 'Α-
καδημαϊκός, μοναδική και σπάν-
ια τιμή για 'Ελληνίδα γυναί-
κα και έπιστήμονα.

Στις 11 Νοεμβρίου έγινε η επί-
σημη εμφάνισις της σε έκτακτη
τιμητική συνεδρίασις της 'Ακα-
δημίας. Οι εργασίες της, σε
θέματα της ειδικότητός της,
είναι άπειρες. Και μιλάει περι-
σπασμα Γαλλικά, 'Αγγλικά, 'Ιτα-
λικά και 'Αραβικά.

Δεν είναι άσχετα αυτά για
μια γυναίκα, που τρία σχεδόν
τέταρτα αιώνας δεν γνώρισε
παρά την ήδονη της πάλης και
της μελέτης, και της έρεύνης
και της σπουδής; Χ—Γ—ος

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ
ΒΡΕΦΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Διπλωματούχος του 'Ινστι-
τούτου 'Υγιεινής του Βρεφ-
ολογικού Σχολείου της 'Ια-
τρικής Σχολής Παρισίων.

Δέχεται 8—10 π.μ., 3—5 μ.μ.
και επί συνελεύει.

ΟΜΗΡΟΥ 54 — Τηλ. 34.971

'Ο Νευρολόγος — Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46
(Γενία Χαρίλ. Τρικούπη)

Ζακέτα Καπισόν

(Συνέχεια από τη σελ. 26)

νά φοδράρετε το κάτω μέρος
των μανικιών. Στη λωρίδα που
έχετε πλέξει για το καπισόν
σχηματίστε 2 πένες σε κάθε
μεριά, κατά τον εξής τρόπο:
Σε 5 έκ. από την αρχή ή το
τέλος της λωρίδας σχηματίστε
την πρώτη πένα 1½ έκ. Βά-
θος και 7 έκ. μακρός και την
δεύτερη μετά 2 έκ. σε 4½
έκ. βάθος και το ίδιο μα-
κρός. Κατ' αυτόν τον τρόπο
ή λωρίδα σας θα έχη στενέψει
κατά 12 έκ. 'Επαναλάβετε
το αυτό και στην δεύτερη λω-
ρίδα με τον άλλο χρωματισμό.
Ράψτε την λωρίδα του ίδιου
χρώματος με το πίσω μέρος
του καπισόν γύρω-γύρω στο
πίσω κομμάτι με μια κανονική
ραφή. Θα το ράψ-τε αφού το
τρυπώσετε στο γυρίσμα καλή με
καλή. Κατόπιν ράψτε την άλ-
λη λωρίδα του διαφορετικού
χρώματος στην άκρη και γυρί-
στε την προς την ανάποδη.
Ράψτε τις ραφές των μανικι-
ών καθώς και τις ραφές των
δύο λωρίδων που πλέξατε για
τα μανίκια. Τοποθετήστε τα
μανίκια στις μασχάλες και το
καπισόν στο ντεκολτέ. Στα δύο
μπροστινά σχηματίστε δυο
πένες. Φοδράρετε την πλάτη
της ζακέτας, το πίσω μέρος
του καπισόν, καθώς και τα μαν-
νίκια. Ράψτε τα κουμπιά.

Ζακέτα για τις έκδρομες

(Συνέχεια από τη σελ. 13)
φορά τους πόντους που σας
έμειναν. Πλέξτε και την άλλη
πλευρά αντίκρουστή.

ΠΛΑΤΡΟΝ

Βάλετε 3 π. με το μαλλί σαν
την Ζακέτα. Αρχίστε με ρι-
ζάκι, βάζοντας κάθε 1½ έκ. 1
π. από κάθε μεριά (17 φο-
ρές). Σε γενικό μακρός 19 έκ.
Περάστε τους πόντους της μι-
ας πλευράς σε μια παραμάνια
και αφήστε τους να περιμέ-
νουν. 'Εξακολουθήστε να κλεί-
νετε στην μεριά που κλείσατε
τους 19 π. κατά τον εξής τρό-
πο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα
κλείνετε 2 π. (3 φορές), 1 π.
(4 φορές). Κλείστε σε μια φο-
ρά τους πόντους που σας έμει-
ναν. Τελειώστε και την άλλη
πλευρά αντίκρουστή.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 88 π. με το ίδιο
μαλλί. Θα πλέξετε ακριβώς το
ίδιο όπως και για το μπροστι-
νό έως την μασχάλη. Κατόπιν
θα κόψετε για μασχάλη κατά
τον εξής τρόπο: Κλείστε από
κάθε μεριά 5 π. Κατόπιν κά-
θε δεύτερη δελόνα θα κλείσετε
από 1 π. (2 φορές). 'Εξακο-
λουθήστε πλέκοντας ίσια. Σε
17 έκ. της μασχάλης κλεί-
στε από κάθε μεριά για τους
ώμους, κάθε δεύτερη δελόνα 8
π., 7 π., 6 π., 4 π. Τους πόν-
τους που έμειναν θα τους κλεί-
σετε σε μια φορά για το ντε-
κολτέ.

ΔΕΙΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θ' αρχίσετε από πάνω. Βά-

στον καθαρό, αν είναι άσπρη. Κι' αν συμβαίνει αυτό και
μόλυσμα συμπίπτει με την ανεπαρκή λειπουργία των ενέ-
ρων, να παίρνετε κάθε δρόμο, πριν κοιμηθείτε, γουλιές - γου-
λιές ένα μαλακτικό αφέψημα.
Και να κάνετε γαργάρα τρεις φορές την ημέρα με το ά-
κόλουθο μίγμα:

Ασφόνερο 300 γραμμ.
Βάμμα βενζίνης 100 »
Βάμμα Πατσουλ 50 »
Λικέρ Λαμπραράς 25 »

ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΦΟΥΤΑ

Πρόκειται για άριστο κοκταίλ από χόρτα και φρού-
τα, που είναι θαυμάσια για την υγεία. Κάνουν άραφο βέρια
και διατηρούν τα νεύρα. Γι' αυτό ο γιατρός Χάουερ αντι-
κατέστησε τα ολιπνευματώδη με κοκταίλ από χυμούς χόρ-
των και φρούτων. Να τα προτιμάτε από το τζίν και το ουί-
σκυ, που χαλάνε τον οργανισμό και γεράζουν γρήγορα τον
άνθρωπο. Και δεν υπάρχει διψιδορία, πως οι γνωστοί και
άγνωστοι σας θα ευχαριστήσουν περισσότερο αν τους σερβί-
ρετε τέτοια κοκταίλ παρά λογής - λογής σπιτάκια.
Για να δώσετε το χυμό από τα φρούτα, υπάρχουν στο
έμπροιο είδικά μηχανήματα. 'Αλλά να κόβετε φράδα - φράδα
τα κομμάτια για να δώσετε εύκολα τον χυμό.
Τα κοκταίλ αυτά είναι πολλά και του καθενός ή αφέλι-
μη ενέργεια είναι διαφορετική. Σε σας άποκειται να διαλέ-
γετε όποιο προτιμάτε.

α) Για την όμορφιά του δέρματος:
Κοκταίλ από καρότα. Βάζετε μια κουταλιά του γλυκού
πορτοκαλάκι μέσα σ' ένα ποτήρι του κρασιού και γεμί-
ζετε το υπόλοιπο με χυμό καρότου.

β) Για το λεπτό σώμα.
Λαχανόχυμο 2/3
Ζουμί πορτοκαλιού 1/3

γ) Για να εξολοθίσετε τα πρηξιμα-
τα των βλεφάρων. Κοκταίλ από αγγούρια. Να
μην ξεφλούδίζετε τ' αγγούρια αλλά να τα κόβετε σε μικρές
φετίτσες κι' ύστερα να τα περνάτε από τη μηχανή. 'Ο χυμός
αυτός μπορεί να παίρνεται σκέτος, αλλά άποχτά καλύτερη
γεύσι, αν τον ανακατεύετε σε ίση ποσότητα με χυμό πορτο-
καλιού ή κρέμ φρουτ. 'Η θεραπεία είναι μακροχρόνια. Πάν-
τως δεν θα παίρνετε περισσότερο από μισό φλιτζάνι του
τσγαλιού κάθε μέρα.

Ένα λαχανικό θαυματουργό. 'Έχει πλείστες θεραπευτικές και
θρεπτικές ιδιότητες. Να το κοκταίλ ντομάτας:

Α) Ντοματοχυμο 3/4
Λαχανόχυμο 1/4
Β) Ντοματοχυμο
Σελινόχυμο
σε ίσες ποσότητες

ε) Κοκταίλ παντζαριού. Παίρνετε τρυ-
φερά παντζάρια, το κόβετε φράδα-φράδα και τα περνάτε ά-
πό την πρέσα των φρούτων. Θα δώτε ένα θαυμάσιο «φωτικό»
κρασί» χρώματος ρουμπινίου. Για να διατηρηθεί αυτό το
χρώμα και για να πάρη ο χυμός καλύτερη γεύσι τον ανα-
κατεύετε με μισή ποσότητα χυμό ανανάς είτε φρέσκου
είτε κονιορτάς.
Αυτό το κοκταίλ είναι πολύ άκαλκό. 'Απαλλάσσει
τον οργανισμό από τα όξια, τον τονώνει κι' άνοιγει την
όρεξι.
στ) Κοκταίλ μαράθου μέσα σ' ένα φλιτζάνι
μαραθόχυμο (από ρίζα μαράθου) μέσα σ' ένα φλιτζάνι
κρέμ φρουτ. 'Έχει γεύσι άφεντιού. 'Αντι του κρέμ φρουτ
μπορείτε να χρησιμοποιήσετε χυμό ανανάς.
ζ) Κοκταίλ του αττικού. Μέσα στο χυμό
δυο πορτοκαλιών προσθέτετε ένα κροκό αυλού της ημέρας
και μια κουταλιά του καφέ μέλι. 'Όταν είσατε κουρασιέ-
νη, σας ξαναδίνει δυνάμεις και κουράγιο.
Για όλα τα κοκταίλ να ρίχνετε μέσα στο φλιτζάνι
προηγούμενης λίγες σταγόνες λεμονιού για να μη μαυρί-
ζουν οι χυμοί μόλις έρθουν σ' έπαση με τον αέρα.

Κι' ο καλύτερος κοιμωτής δεν θα μπορούσε να σας φτιά-
ση καλά τα μαλλιά σας, αν δεν είναι από φυσικού τους
μαλακά και γερά. Το περιμανών δεν λύνει το πρόβλημα.
Γιατί πρέπει η κόμμοις να είναι τέλεια και σ' αυτό το ζή-
τημα τον τελευταίο λόγο τον έχει η ποιότητα των μαλλιών.
Ν' ακολουθήτε πάντα τη μόδα. Δεν υπάρχει στη ζωή των
γυναικών τόσο γρήγορα μεταδιδόμενη μόδα όσο της
κοιμώσεως. 'Αλλά το νού σας: θ' ακολουθήτε τη μόδα, αλ-
λά θα την προσαρμόζετε με ό,τι σας πηγαίνει καλύτερα
καθώς και με τη γρομμή του καπέλου σας και του φου-
στανιού σας. 'Αλλά κυρίως με τις γραμμές του προσώπου
σας.
'Η καλή κόμμοις θα κρύβη τα ελαττώματα του προσώ-
που μας και θα δείξη τα προτερήματά του. Το να δείξη
η κόμμοις το μέγεθος και τ' αυτή η το να τα κρύβη καθώς

ΚΑΛΜΟΛ
ΚΑΤΑΠΙΝΤΕΣ
ΚΕΡΑΤΟΡΡΟΪΣΤΟΡΟΝ
ΤΟΠΟΝΟΝΤΕΣ ΓΕΓΡΗΜΕΝΟΝ
ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΑ
ΠΤΕΡΟΝΤΕΣ ΚΥΤΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Προϊόν της:
"FAREL" ΒΙΟΜ. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & Α

ΤΑ ΛΥΜΦΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η κληρονομικότητα, ο τρόπος ζωής και η διατροφή, είναι οι τρεις κυριώτερες αιτίες του λυμφατισμού

Ο Κωστάκης είναι ξηρόν. Ακριβώς όσο είναι κι ο Γιαννάκης. Ενώ όμως ο τελευταίος αυτός βρίσκεται σε διαρκή κίνηση κι είναι πάντα χαρούμενος, ο Κωστάκης μένει κλεισμένος στο σπίτι του. Έχει στενούς φίλους, μικρά θώρακα, φουσκωμένη κοιλιά. Έχει αδύνατα πόδια κι είναι χλωμός. Τα γάγγλια του (μπουρμπούλια) είναι ερεθισμένα, η μύτη του είναι πάντα βουλωμένη, έχει το στόμα διαρκώς ανοιχτό, το έπαινο χείλος του είναι πρησμένο.

Δεν καταλαβαίνω τίποτα, λέει η μαμά του Κωστάκη. Το παιδί μου τρώει καλά, κοιμάται πολλές ώρες... Έξ' άλλου, κυττάζετε τί παχύ που είναι; Λοιπόν, μόλις βγή έξω, είναι αδύνατο να μη γυρίσει στο σπίτι με κανένα κρύωμα ή με τίποτε σπυριά... Στο σχολείο δεν είναι καλός μαθητής κι οι καθηγητές του παραπονούνται ότι δεν έχει ενεργητικότητα. Κάθετα ώρες όλο κληρες να κυττάζει στο κενό, με βλέμμα απλανές. Για την ηλικία του, δεν είναι σοβαρό, μά ανησυχώ για το μέλλον του...

Αν οι γονείς του δεν πάρουν τα μέτρα τους, ο Κωστάκης θα γίνει ραχίτικος. Γιατί, όπως είπε ο γιατρός στη μαμά του, ο Κωστάκης είναι λυμφατικός τύπος.

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Πρόκειται, μάλλον, για κατάσταση παρά για αρρώστια. Μολονότι οι γιατροί χρησιμοποιούν συχνά αυτόν τον όρο, δύσκολα θα βρή κανείς μια ακριβή εξήγηση του λυμφατισμού σ' ένα Ιατρικό Λεξικό. Τα γνωρίσματα. Πρώτα-πρώτα η εξόγκωση των αμυγδαλών. Κατόπιν η εμφάνιση πολλών γαγγλίων (μπουρμπούλια) κάτω από το δέρμα στο λαιμό και στις μασχάλες. Νευρολισμένοι μύς και γενική άτονία...

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ...

Η κληρονομικότητα παίζει σημαντικό ρόλο, γιατί ο λυμφατισμός έχει στενή σχέση με την ιδιοσυγκρασία. Μά δεν πρέπει να δώσουμε στην κληρονομικότητα και πολύ μεγάλη σημασία. Ίδιως δεν πρέπει να

εγκολπωθούμε την σφαλερή αντίληψη ότι ο λυμφατισμός ορείλει αποκλειστικά στην κληρονομική σύφιλη.

Κυρίως πρέπει να επιμενουμε στον τρόπο τήσ ζωής. Όλα σχεδόν τα δυστυχισμένα παιδιά, εκείνα που μένουν σε ανθυγιεινά σπιτία, εκείνα που είναι κακοντυμένα, που δεν διατρέφονται καλά κτλ., είναι λυμφατικά, και, έφ' όσο δεν αλλάζουν εγκαίρως τρόπο ζωής, γίνονται ραχίτικά.

Μά πρέπει να ξερούμε επίσης καλά, ότι ο λυμφατισμός μπορεί να εμφανισθ και σε καλοθρεμμένα παιδιά, που η ανώμαλη διατροφή τους καταλήγει στα ίδια αποτελέσματα. Τα παιδιά, που οι γονείς τους τα μεγαλώνουν μέσα στα μισμπίκια και που οι φυσιολογικές αντιδράσεις του οργανισμού τους καταπνίγονται.

ΟΙ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ

Αν το παιδί χάσει την όρεξί του κι' αδυνατίσει, πρέπει να πάρη φάρμακα, που έχουν σα βάση το Ιώδιο και το ασβέστιο. Πολύ καλό θα του κάνει το βοδινο σκότι ή το φαρμακευτικό εκχύλισμα του βοδινο σκотиού. Ν' αλλάξει τον βέρα, να πάη κοντά στη θάλασσα) και τρόπο ζωής, να το παρακινήσουν δηλαδή οι γονείς του να παίξη και να κάνει διάφορα σπορ. Όσο για την τροφή, εξαρτάται από την περίπτωση.

Με τη δίαιτα αφ' ενός και με τα σπορ αφ' ετέρου το παιδί σιγά-σιγά θα κάνει πάλι χρώμα και θα αποκτήση ζωηρότητα. Θα γίνει μελετηρό και θα δείχνη ενδιαφέρον για ό,τι πρώτα αδιαφορούσε έντελώς. Τα γάγγλια του επίσης θα λιγοστεύουν και στο τέλος, αν η θεραπεία συνεχισθ κανονικά, θα εξαφανισθούν. Όσο για τις αμυγδαλές, δεν πρέπει να επιτίετε ότι μπορούν να ξαναγυρίσουν στην φυσιολογική τους κατάσταση: επιβάλλεται να γίνει η εκρίζωσή τους για ν' απαλλάξουμε το παιδί οριστικά από μία βλαβερή εστία.

Επειτα από το γιατρό, εκείνοι που κρατούν το κλειδί της θεραπείας είναι οι γονείς.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

• Σας χρειάζεται καλή μελάνη στυλόγραφου: Αγοράσετε από το φαρμακείο 4 γραμμάρια «μπλέ ντυ μετυλέν» και διαλύσετε το σε 300 δράμια καθαρό νερό. Θα έχετε έτσι μπλέ μελάνη πρώτης ποιότητας.

• Ανακατέψετε ψιλοκοπανισμένο ρύζι με νερό κρύο, ώστε να σχηματισθ μια μαλακή ζύμη. Προσθέστε βραστό νερό ώσπου η ζύμη αυτή ν' αποκτήση κάποια σύσταση. Βράζετε έπειτα επί 2 λεπτά. Θα έχετε μια πολύ δυνατή κόλλα.

• Μια απλούστατη και αποτελεσματική μέθοδος κατά του πονόλαιμου είναι η παρακάτω: Μόλις αισθανθίτε τις πρώτες έντονησεις κάνετε γαργάρες μ' ένα φυτζίανι τσάι ζεστό που νά περιέχη 4—5 σταγόνες βάμμα Ιωδίου.

• Για ν' αδιαβροχοποιήσετε τα παπούτσια σας, λιώνετε 80 δράμια λινέλαιο, 40 λίπος προβάτου και 3 δράμια ρετσίνι. Το λίπος και το ρετσίνι πρέπει να λυώσουν μαζί. Ανακατεύετε έπειτα καλά και προσθέτετε το λινέλαιο. Κατεβάτε από τη φωτιά, εξακολουθώντας το ανακάτεμα. Με μια βούρτσα αλείψετε τα παπούτσια.

• Για να καθαρίσετε τα μπάνια και τους νιπτήρες από πορσελάνη μπορείτε να τους τρίψετε με πηχτή πάστα που νά έχη βάση σαπουνι και που φτιάχνετε ως εξής: Ξύνετε 30 δράμια άσπρο σαπουνι και το λιώνετε σε ζεστό νερό, τόσο μόνον ώστε να σχηματισθ παχύρευστη μάζα. Προσθέτετε κουταλιές της σούπας χύμα «τορλί». Ανακατεύετε καλά, αδειάζετε το μίγμα μέσα σ' ένα σιδερένιο κουτί και το αφήνετε να κρυώση.

• Ο λαιμός χρειάζεται έντολες Ιδιαίτερες φροντίδες για να διατηρησθ την κομψότητά του. Ένας λαιμός ζωμένος και μαρμένος γαρ νά και το δροσερότερο πρόσωπο. Λίγο αμυγδαλόλαδο ή μια θρεπτική κρέμα και λίγο έλαφρο μασάζ από το πηγούνι προς το στήθος κυκλικά, είναι οι πρώτες φροντίδες που επιβάλλονται προτού εμφανισθόν τα πρώτα τσακίσματα στο δέρμα του λαιμού. Επίσης ρίξετε το κεφάλι 5—6 φορές πίσω, εμπρός, δεξιά κι' αριστερά. Κυρίως όμως προσταθίτε συνεχώς να κρατάτε το κεφάλι ψηλά.

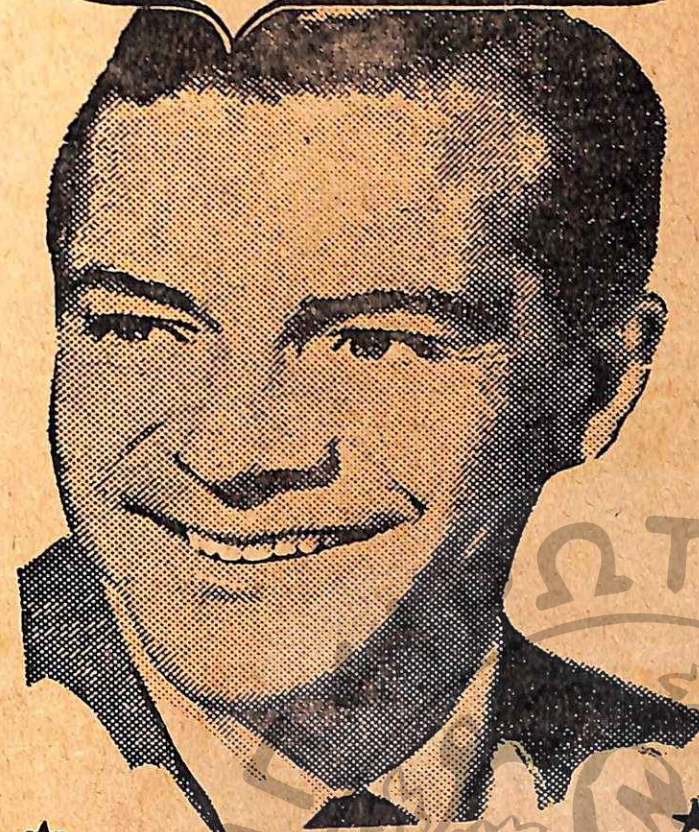
Αποφεύγετε την θάμψιν τών φώτων;

Πολλές γυναίκες φοβούνται το φως πολύ περισσότερο και απ' το σκοτάδι. Κι' αυτό συμβαίνει, γιατί ένας δυνατός φωτισμός αποκαλύπτει και το μικρότερο ελάττωμα του προσώπου. Και όμως, υπάρχουν επιδερμίδες που μπορούν να υποστούν και την πιο λεπτομερή εξέταση. Όλες οι ωραίες γυναίκες που χρησιμοποιούν εις όλον τόν κόσμον την κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ διακρύβουν τα καταπληκτικά αυτά αποτελέσματα της.

Η λευκή κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ περιέχει συστατικά τα όποια απαλύνουν το τραχύ και θαμπό δέρμα και το καθιστούν καθαρό και βελουδένιο. Επίσης εξαλείφει τα εξανθήματα, τα μαύρα σημάρδια, κάθε ελάττωμα του δέρματος και αφιγουν τους δισταλμένους πόρους. Ο καθρέπτης σας θα σας πη μέχρι ποίου βαθμού μπορεί να γίνει το χρώμα σας καθαρό, με μόνον ακτινοβολία ωραιότητα, έφ' όσον θα χρησιμοποιήτε τακτικά αυτή την τόσο εξακουσμένη κρέμα ήμερας.

Τήν νύκτα, χρησιμοποιείτε την ρόζ κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ή όποια περιέχει το ΒΙΟCEL, τη θαυμάσια αυτή τροφή των κυττάρων του δέρματος που εξαφανίζει τις ρυτίδες που αρχίζουν να φαίνονται. Προσφέρει εις το δέρμα σας όλη του την απαλότητα και ακτινοβολία. Δοκιμάστε την. Η επιτυχία είναι εξασφαλισμένη.

ΓΚΡΕΚΑ
Τηλένετε και βείς
τά δόντια σας με
ΚΟΛΥΝΟΣ λέει ο
διάσημος ήθοποιός
ΝΤΑΝΑ ΑΝΤΡΙΟΥΣ

- ★ Καθαρίζει καλλίτερα
- ★ Προλαμβάνει την κατα
- ★ στροφή των
- ★ Δροσίζει το στόμα

Γεν. Άντ.
Δ^{οοι} ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ

